

Franckesche Stiftungen zu Halle

Memoria Theologorum Wirtembergensium Resuscitata, h.e. Biographia Præcipuorum Virorum, qui à tempore Reformationis usque ad hanc nostram ætatem ...

Accessit Elenchus Scriptorum tum editorum, tum in Manuscriptis latentium cum
Supplementis atque Indicibus necessariis

Fischlin, Ludwig Melchior

Ulmæ, Anno M.DCC.IX.

VD18 90845390

[Memoria Theologorum Wirtembergensius Pars II.]

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

[urn:nbn:de:gbv:ha33-1-216317](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:ha33-1-216317)

NDREAS OSIAN- *Nat. 1562.*

DER, Heerbrandum ali- *Cl. 1600.*

quot Annorum interval- *Ob. 1617.*

lo in munere Cancellaria-

tus & Præposituræ Tubingensis se-

cutus, natalem suum habuit Blabyræ in margine Ducatus Wirtembergici, Anno 1562. d. 27. Martii, Patre Luca Osiandro, Seniore, Concionatore Aulico, dicti Oppidi tum Superintendente, Matre Margaretha Entringeria. Scholas Triviales Stuttgartiæ Præceptoribus Wackero & Kauffmanno frequentavit tam facili promptoque Ingenio puer, ut anno ætatis 14. Stipendiariorum numero adscriptus primam lauream promeruerit; Triennio post alterâ lauro ornatus, Anno 1578. Ministerio admotus primam spartam adiit Uraci, ut Diaconus. Anno 1584. Secundam Giglingæ, ut Pastor & Superintendens. Anno 1587. Tertiam Stuttgartiæ 1590. ut Concionator Aulicus Serenissimi Ducis Ludovici, nec non postea Friderici 1594. Quartam ut Abbas Adalbergensis & Generalis Superintendens Anno 1598. Quintam ut Cancellarius & Præpositus Tubingensis, publicè inauguratus à Joh. Magiro, Præposito Stuttgartiano d. 14. Maji, An. 1605. Theologiæ Doctor jamjam renunciatus fuerat Anno 1592. Vocatus de cætero etiam ab aliis, Lipsiensibus, Rostochiensibus, Jenensibus & Witebergensibus, sed frustra,

frustra, non dimittente illum Principe Wirtembergico. In Conjugem duxit Barbaram Samuelis Heilandi, Stipendiariorum Ephori Filiam, cum qua 33. annis sine ulla animi læsura suaviter vixit & octodecim Liberos genuit, quorum novem illi fuerunt superstites. Theologus vigilans prudens & constans, (a) qui Professoriæ Stationi permagno Auditorii fructu præfuit, robustus Elencticus perspicuus Exegeticus, utrobique artificiosus Orthotomicus, cujus dexteritatem in rebus gerendis actio instituta Waldenburgica, quâ primum eximio sanorum Theologorum fulguri D. Jac. Andreæ additus fuit; colloquium Badense 1589. habitum & Ratisbonense, 1600. ut & Acta Hallensia & Mömpelgardica, cæteraque plura loquuntur. (b) Scriptis de Ecclesia optimè meritis, editis præsertim Bibliis cum emendationibus & explicationibus superiorum versionum & observationibus ex Theologorum lucubrationibus depromptis; (c) & Libello, cui Titulum fecit: Papa non Papa, ex quo ansam B. Gerhardus sumsisse fertur conscribendæ Confessionis suæ Catholicæ, noti & vasti operis. (d) Vitam cum morte per tabiferum morbum commutavit 1617. die 21. Aprilis, ætatis 55. Ministerii 33. Suprema laudatione illum prosecutus est Matthias Hafenrefferus, Successor,

(a) Carol. Memorab. T. I, p. m. 242.

(b) Programma Univ. Tubing. p. 5. 6. & 10 G. M. Königius Biblioth. p. m. 593.

(c) Quenstedt de Patriis Ill. Vir. p. 168.

(d) Carol. loc. cit.

for, (e) habitâ Oratione & Concione ex Gen.
50. 25.

Epitaphium ejus hoc est :

D. Andreæ Osiandro, D. Lucae Filio
SS. Theol. Doctori Blabyræ Wir-
tembergiæ Oppido Anno 1562. 7. Cal.
Junii nato : Viro in quo Ingenium di-
vinum, & prompta, polita gravisque a-
gendarum rerum dexteritas, eruditio
multiplex ac singularis, Scientia ac Pra-
xis Theologica præstans, docta supra-
que modum elegans facundia, morum
integritas ac suavitas, admiranda mo-
destia atque humanitas erga omnes a-
perta, cum summa in Deum religione
& insigni meritorum in Ecclesiam Chri-
sti magnitudine unâ sociata vixere, qui
cunctos sanctorum officiorum gradus
antea magna cum laude adeptus, Dia-
conus, Pastor, Episcopus Specialis, Ge-
neralis, Ecclesiastes, Abbas & Consi-
liarius Wirtembergicus, tandem Aca-
demiæ Tubingensis Professor, Cancel-
larius & Ecclesiæ hujus Præpositus de-

a 2

lectus

- (e) Quas in compendium redigere P. Freherus Theatro
Ill. Vir. p. m. 391 Effigiem ejus simul exhibens, & Joh.
Eschius Supplem. H. E. p. m. 156.

lectus fuit. In omni officii genere fido, prudenti, alacri; Theologo pio, tentato, probato, torti, magno, posteaquam orbem Christianum Scriptorum gestorumque suorum fama impleffet per tabiferum morbum placida & sancta: ô quàm Ecclesiæ ac Reipublicæ acerbâ morte! Anno 1617. 11. Cal. Maji, Tubingæ denato.

Uxor Barbara Heilandina, quâ cum annis 33. sine ulla animi læsura suaviter fructus est, & Liberi ex 18. superstites 9. Marito & Patri optimè de se merito lamentabili & desiderabili fletu P. C.

Tumulum carmine honoravit G. C. Maiclerus, P. L.

Parte minore sui jacet hæc Osiander in urnâ

Andreas forti pectore & Ingenio.

Parte sui Sanctos inter meliore triumphat

Conveniunt rebus nomina clara suis. (f)

Scripta.

Biblia Latina cum Annotationibus. Francosurti. Anno 1606 in fol.

Disputatio de Peccato Originis. Tubingæ. Anno 1584. in 4.

Tar-

(f) *Libr. Epigr. I. p. 4.*

Tractatus de Omnipræsentia Christi contra Christianum Waldensem, personatum Calvinianum, Tubingæ, 1587. in 4.

Duæ Tabulæ contra Calvinianos assertæ, 1591. 4.

Responsum ad Analysin Gregorii de Valentia, Jesuitæ de Ecclesiâ, Ibid. 1593. in 4.

Defensio Responsi ad Analysin. 1594. in 4.

* *Confessionis Catholicæ Job. Gerbardi Occasio. vid. supra. Carol. loc. cit. Primum illud contra Jesuitam Scriptum Andreæ Osiandro, plenam in salarium Ecclesiasticis Aulici quo antea nondum gaudebat, immisionem. Alterum triginta florenorum poculum argenteum promeruit. test. Act. contra Greg. de Valent.*

Epistola Synodica ad Jo. Pistorium de Jure Canonico, Tubingæ, 1594. in 4.

Apologia contra crassissima mendacia Tenebrionis cujusdam Ingolstadiensis circa secunda peccata A. Osiandro imputata, Ibid. 1595. in 4.

Affertiones de Conciliis.

Papa non Papa, b. e. Papæ & Papicolarum de præcipuis Christianæ fidei partibus Lutherana Confessio, Tubingæ. 1599 in 8. 1600. in 8. Francofurti, 1610. in 12.

Inquisitio Catholica de tractandis Hæreticis Inquisitioni Hispanicæ opposita, Tubingæ, 1609. in 4.

Disputationes XIII. in Librum Concordiæ. Francofurti. 1611. in 8.

Dissertatio de fugâ Pestis, Ibid. 1611. in 4.

Themata de Mediatore Θεαυθεώπω, Jesu Christo. Resp. Job. Donner. 1612. in 4.

De Imagine Dei in bomine ante lapsum, 1613. 4.

De Unione personali, lb. 1614. in 4.

De Communicatione Idiomatum, An. 1614. in 4.

De Statu Exinanitionis & Glorificationis, 1614. 4.

De Officio Christi triplici, Tub. 1615. 4.

De Baptismo, lbid. 1615. 4.

De Eucharista, lbid. 1615. 4.

De Creatione, lbid. 1616. 4.

Orationes.

Oratio de Vita & Obitu Friderici, Ducis Wirtembergiae & Tecciae, &c. Tubingae, 1608. in 4.

Oratio Funebris in Obitu Andreae Grammeri, Abbatitis Bebenhusani, lbid. 1612. 4.

Oratio de Vita & Obitu, Johannis Magiri Praepositi Wirtembergico-Stuttgardiani, 1614. 4.

Oratio de Vita & Morte Illustrissimae Principis ac Dominae Sibyllae, Friderici, Wirtembergiae Ducis, Conjugis, Stuttgartiae, 1615. 4.

Germanica.

Wirtembergisches Communicanten - Büchlein.

Libellus utilissimus multoties recusatus, Tub. 1590. in 8.

Spire, 1612 in 8 Heilbronn, 1651 in 8. Stuttgartiae

& Tubingae singulis annis cum Catechismo Brentiano,

& Libellis hymnorum. Illustratus nuperrime à

Domino, Erico Weismanno, Antistite Stuttgartia-

no, Stuttgartiae, 1704. 1706. 1708. in 12.

Treuerhäger Unterricht / wessen man sich in Absterbung eines treuerhägeren Ehgatten trösten solle/ Tübingen/ 1594. in 8.

Wüstungs,

Böstungs: Predigt von der Böstung Hohen-
wiel/ Eübingen/ 1594. in 4.

Neu Jahrs: Predigt/ 1595. 1598. in 4.

Predigt vom Erdbidem/ 1601. in 4.

Vocations- und Amts: Predigt auß Jerem. I. v. 7.
bey Antritt des Cancellariats zu Eübingen /
Dominica II. Trin. gehalten / Eübingen / bey
Cellio, 1606. in 4.

Eine Predigt am IV. Sonntag Epiphan. 1607.
zu Eübingen und Mömpelgardt / 1609.
in 4.

Creuz: Predigt / wie sich die Christen in aller-
ley Creuz schicken sollen / am Tage Bartho-
lomäi gehalten/ Franckfurt/ 1608. in 4.

Präsentations - Predigt über den Probst zu
Stuttgardt Erasmus Gröningern / bey des-
sen Einsezung/ Eübingen/ 1614. in 4.

Beicht: Lehr: Trost: und Bett: Büchlein / Eü-
bingen / 1612. Stuttgardt/ 1625. in 12.

Conc. Funebres.

Leichpredigt über dem Tod des Durchleuchtig-
sten Fürsten und Herren / Ludwigs / Her-
zogs zu Wirtemberg und Teck/ auß Ps. 103.
v. 15. 16. Eübingen/ 1593. in 4.

Leichpr. über Fr. Cordula Bozerin, Henrici Boceri
J. U. D. und Prof. Ehfrau/ 1606. in 4.

über Martini Crusii, Græcæ Ling. Prof.
Tod/ auß Act. VII. v. 59. 1607. in 4.

über dem Tod Georgii Burckhardi,
Prof. Philos. Es. 38. v. 12. 1607.
in 4.

Leichpredigt über den Tod Anna Nippenburgin/ Tübingen/ 1608. 4.

Leichpr. über dem Absterben des Durchleuchtigsten Fürsten und Herrn/ Friderici, Herzogen zu Württemberg und Teck/ 1608. in 4.

über dem Tod/ Johannis Stechers/ Abbtin zu Bebenhausen/ Rom. VIII. 35-39. Tübingen/ 1611. in 4.

über dem Tod Andrea Grammers/ Abbtin zu Bebenhausen/ Matth. IV. v. 18. 19. 20. Tübingen/ 1612. 4.

Hymni.

Ein Christlich Danck- Lied für allerley Wohthaten Gottes/ dessen Anfang: Mein Gott ich allezeit preiß/ in 5. Gesetzen.

Ein geistlich Triumph- Lied der Kinder Gottes über ihre geistl. Feinde; fangt an: Kreuz Teufel/ Welt und Tod/ 9. Geset. *

* Vid. Württembergisch Gesang-Buch/ Stuttgart/ 1667, edit. 24. pag. 244. 248.

Nat. 1561.

Cl. 1600.

Ob. 1619.

MATTHIAS HAFENREFFERUS,

Cancellarius Academiæ Tubingen-

sis, & Ecclesiæ Præpositus natus ipso natali Festo Johannis Baptistæ, Anno 1561.

G. M. Koenigius ait, Anno 1560. (a) sed malè. Contrarium testantibus Th. Thummio & Osandro, Parentatoribus, Patre Matthia, Præfecto Monasterii

(a) Biblioth. Pet. 5 Nov p. 375.

ster
did
ne
lis
to
bat
nu
ros
dul
pau
dig
Me
cler
fui
no
Hi
ge
ste
per
Di
po
bu
cun
6.
&
ad
Inf
con
ma
qu

sterii Lorchenfis, Matre Heinrichmannia. Literas didicit sub Informatione Conradi Thaneri Viri pii nec indocti, qui prædicti Monasterii Conventualis fuerat, atque Pontificios Errores detestatus, exuto cucullo privatam in Laureacensi pago vitam agebat; Accepto, quod Ulricus Dux constituerat, annuo penso. Is ne pane suo ingratus veleretur, pueros in primis Literarum rudimentis suæ curæ & industriæ commissos fideliter instituit, quorum haud pauci brevi admodum tempore sic profecerunt, ut digni inventi fuerint, qui scholaribus Stipendiatis in Monasterio Laureacensi post ejus Reformationem clementer sustentatis, adjungerentur, (b) quos inter fuit Hasenrefferus, An. 1573. in Laureacense, Anno ætatis 14. in St. Georgianum, Anno 1578. in Hirsaugienſe & Anno 1579. in Stipendium Tubingenſe receptus. Prima Laurea Anno 1577. Magisterii honore 1581. ornatus, postea Repetens Stipendii factus. Ministerio initiatus Anno 1586. Diaconum ab initio Herrenbergensem; Biennio post 1588. Pastorem Ehningenſem in Campeſtribus; Porro circa 1590. Concionatorem Aulicum Confessionarium & Sacrum Consiliarium per 6. Annos egit. Anno 1592. d. 23. August. Comite & Competitore A. Osiandro, Doctor creatus atque ad Professionem Theologicam & Ducalis Stipendii Inspectionem traductus, cui muneri per 26. annos continuos eâ fide curaque verè paternâ præfuit, ut major vel ab ipso vel à quoquam alio requiri nunquam potuerit. (c) Tandem verò ad ipsulum Cancellam

(b) *Luc. Osiand. in Orat. Fun. p. m. 11.*

(c) *Osiand. loc. cit. p. 20.*

lariatum & Præposituram Tubingensem evectus fuit, Anno 1617. In thori Sociam Anno 1588. assumptus Agatham Magni Wirtembergiæ Reformatoris, Johannis Brentii, Filiam, M. Thomæ Spindleri, qui Linzii supra Anisum Proceribus Provincialibus per aliquot Annos Primarius Concionator, ante hac autem Specialis Superintendens Stuttgardianus fuerat, relictam Viduam, quæ cum eo vixit 13. Annos, decima prole foecunda, filiis cum primis, Samuele, qui Medicinæ Doctor & Professor; atque M. Davide, qui Cantstadiensium Superintendens evasit. Et Filia Agatha, Joh. Kiesio, Superattendenti tandem Cantstadiensi elocata. Secundam Conjugem habuit Euphrosynam Bessereriam, gentiliciæ familiæ Virginem, Consulis in Imperiali Memmingâ, filiam, è quâ 19. Annorum Spatio quinque Liberos sustulit. Ex utroque Conjugio Patri superstites fuerunt 4. Filii & 2. Filia. (d) Vir fuit, qualem Wirtembergia post ipsum vix habuit; Theologus quippe, Wagnero teste (e) tam absolutus, ut in ipso de Palma certasse videantur dona sanctificantia, quorum basis est Timor Domini & Pietas, cum donis administrantibus, quorum fundamentum proximum est profundissima rerum omnium tam divinarum, quam humanarum cognitio. Certè in magni Nominis Viro, juxta Rauscheri Encomium, (f) Pietas & Eruditio videbantur omninò foedere amicissimo ita conspirasse, ut in exornando tam raro Coeli deposito, certamine quodam

(d) *Id. ibid. p. 29.*

(e) *Ausspic. Acad. p. 15.*

(f) *Apud, Carol. Memor. T. I, p. 4. 76.*

dam perofficioso Vires suas experirentur ; Quo vivente id compendii Theologia habuit , ut verecundæ Virginis nomen possideret , lapsu temporis non parùm de pristina illius venustate delibante , postquam privata charitates prævalere ac divinæ Gloriæ currum albis equis anticipare cœperunt. Joh. Valent. Andræ de eo, ut Præceptore suo, sequenti verborum elegantium tenore hæc exhibet : In Hafenreffero omnia fuerant summa, Pietas, Eruditio, Candor, temperantia & eximia quæque in Theologo Ornamenta, quæ coram vidisse & consuetudine domestica infixisse animo sæpè sum mihi gratulatus, doluique contra in aliis ejusdem Ordinis longè dissimilia reperiri. (ff) Nec minori in pretio exteris habitus, cum non solum Antonius Reiserus (g) adductum modò Andræ Elogium approbaverit, sed etiam Theoph. Spizelius, quæ sparsim in aliis reperiuntur Theologis dona in Hafenreffero simul concurrisse, fuerit Professus. (h) D. Gœzius quoque Theologum appellat & doctrinæ puritate & vitæ innocentia conspicuum. (i) Joh. Purius verò charitatis Evangelico-Lutheranæ admirandum Exemplar. (k) Omnium tamen laudes in centrum quasi, coegit Thomas Lansius, qui eum optimum καὶ μαλιστα Θεοδιδαντον vocat; imò summam Theologum, de quo verissimè usurpaverimus: Non est

(ff) Apud Carolum, l. cit.

(g) In Selen. Augustal ap. Anton. Reiserum in Epist. ad Spizelium.

(h) Spizel. Templum Honor. p. 53.

(i) In Schediasm. de conversis Pontificiis. p. 47.

(k) Apud G. Serpil. p. 126.

est inventus similis illi nostri ævi temporibus. (1) Cumprimis animum ejus ab avaritia alienissimum fuisse testatur, incomparabili bonæ Conscientiæ & Pietatis quasi contentum & sapius ingenuè professum : Non posse se simul & Sacro Sanctis Bibliis scrutandis & profanis divitiis coacervandis studia curasque impendere. Crebro ille laudabat, uti laude omni majus est, pulcherrimum Johannis Brentii, præcipui post Lutherum in Germania Theologi factum : Quo ille honorarium centum aureorum, à Sapientissimo Principe Christophoro duce Wirtembergiæ pro dedicatione Commentarii in Epistolam D. Pauli ad Romanos oblatum modestissimè recusaverat ; Ne scilicet occasione Theologicorum, Scriptorum nummos conquirere ; & Theologiam promercalem facere velle videretur. Itaque, qui à piis probisque, sed pauperculis Parentibus, hæreditatem acceperat tenuem ; Qui naturâ, & Sanctissimo vitæ instituto Contemptor erat nummorum ; Qui perpetuo Virtutum exercitio, hospitalitate in advenas, liberalitate in Egenos, Benignitate in Amicos, Charitate in omnes ; qui denique educatione liberorum, & honestâ, frugali tamen, familiæ sustentatione ; annuos redditus facillè exhauriebat ; Et qui terrenis opibus mallebat minor esse, ut Gratiâ Dei, intemeratâ Conscientiâ, & Episcopalibus Virtutibus Major esset ; Non poterat non angustus & pertenuis fortunulas Uxori & Liberis relinquere, Unde factum ut multoties ad Lansium & alios interioris admissionis amicos talia liberè profaretur : Ille, & iste, & hic, & alii, non minùs olim pauperes fuer-

re,

(1) *Mantissæ, Consiliat. p. 599.*

re,
len
Jo
sim
dei
vio
bus
non
à q
pas
ma
hab
jur
ro
& l
ref
ris
test
etan
ubi
tra
& S
fess
pen
ret,
cella
etan
dia,
sum

re, quàm Ego: Illi tamen hodiè pecuniosi sunt, opulenti sunt, multa millia numerant; Ast Ego semper Joannes in Eodem. Si hodiè morior: Ubi charissima Uxor, & Liberi mei impuberes minoresque deinceps habebunt panem? Sed DEus meus, cui servo, qui me ex pulvere huc extulit, & inenarrabilibus beneficiis universam vitam meam cumulavit, non deseret meos. Inclytus quoque Princeps meus, à quo me amari scio, pro incredibili Benignitate; quæ passim in omnes est magna in me verò longe maxima; non destituet meos. Quin etiam Amici, quos habui hactenus & multos & magnos, necessitudinis jura non statim mecum sepulchro claudent; Et spero penitus, fore, qui Amicitiaæ usumfructum Uxori & liberis meis saluum præstent. Hæ erant Hasenrefferianæ opes: Hæc mœstissimæ viduæ & Liberis relicta solatia. (m) Modestia ejus inde colligi potest, quod munera non ambienti, sed invito & reluctanti fuerint commissa. Ita enim Eninga pago, ubi Pastorem egit, præter omnem expectationem tractus est in Aulam Wirtembergicam ad Ecclesiastæ & Sacri Consistorii Provinciam; Ex Aulâ ad Professionem Academico-Tubingensem & Ducalis Stipendii Ephoriam, quantumvis precibus intercederet, nolens volens ductus est. Demùm etiam Cancellariatus Academiae ei est concreditus, sed reluctanti. (n) Factum inde, ut cuncti ejus labores, studia, actionesque felicissimum habuerint progressum, imò in Templi pariter ac Auditorii Cathedrâ ad-

(m) *Lanſius in Monum. Amic. pag. 29. 30. edit. prima.*

(n) *P. Fröh. Theatr. Clar. Vir. p. 400.*

admirandus prorsus apparuerit. (o) Patientiam Viri adversitates varix & malignorum odia exercuerunt. Cum quidam Aulicus Turbo (incertum, annon & Circias quidam de Schola tunc ex latere suos impetus miscuerit) integerrimum Virorum ex Præpolituræ domo, quam incolebat, subito & quidem die festo ejiceret; Atque etiam ab Ordinario Professoratus munere, quâ jam is in XIIIum. annum cum summa laude & Gloria erat defunctus, in Extraordinarium deturbare minaretur. Non tamen ille hæc talia curabat magnopere; Hac unâ cogitatione omnem solitudinem complexus, quod timeret, ne ista repentina mutatio & hæc procellosa Confilia aliqua via in Sacri Ministerii contemptum & dedecus vergerent. Et alii, cum à Serenissimo Principe illi demandaretur Cancellariatus Academiæ, fuerunt invidi, qui voto suo frustrati contumeliosas subinde voces præ indignatione eructabant, cum dicere auderent; Hafenrefferi personæ, non verò Cancellariatus muneri consultum esse: Ille, etsi hæc edoctus aliunde, (tamen flocci pendebat, & uti erat omnis secreti capacissimus, solo silentio vindicabat. (p) Hospitalitate ipsius, quæ tanta erat, ut mensa Hafenrefferiana sine hospite fuerit nunquam, Erraticus quidam Comes, qui se Alphonsum de Montedoglio turpissimè mentiebatur, & Corydonem potius agebat, quam tam altæ Conditionis hominem, foedè abusus est. Caterum juxta Theologiam Matheleos studium haud vulgariter excoluit, teste insigni hevreimate, quod Templo Ezechielis à

se

(o) *Id. Ibid.*(p) *Lantius, l. 1, c. p. 18.*

se i
à M
per
ne
culi
Kep
p. 5
lud
dica
dat
lis d
sis c
mol
vis
etan
sup
dun
fatis
nost
vit,
Stuc
re t
quo
sus
plus
lo an
cis, f
sura
stat,
gene

se illustrato subjunxit summoperè commendatum à Mathematicorum Phœnice J. Kepplero, quoniam per illud linearum aliquot proportionē indimensione Templi prædicti, observata, ad quadraturam circuli quàm proximè acceditur. Unde satis id mirari Kepplerus non potuit, teste. Krom. Polym. Theol. p. 548. apud Car. loc. cit. Alioqui Templum illud Hafenrefferi multijuga Eruditione refertum judicavit Christophorus Besoldus (q) & supra laudatus Andreæ: Quid, scribit, de Templo Ezechielis dicam? Superbiant Pradi & Villalpandi operosis commentationibus, qui Majorum Voluminum molibus sumtuosis gloriam Eruditionis ante quosvis alios quærunt & superciliosè ambiunt, ea adfectantes maxima contentione, quæ tandem præstare supra vires esse coguntur agnoscere cometipso inviti, dum neque sibi, neque Lectoris Eruditi desiderio satis exasse possunt facere. Ea certè Hafenrefferus noster simpliciore structura hujus Templi expedivit, quibus bene observatis facilè rei Bibliothecariæ Studiosi, non adeò prolixis sumtibus instructi, opere tripartito Pradi & Villalpandi possunt carere, quod multam, præprimis à Lud. Alcafare, arcani sensus Vaticaniorum Apocalypseos Joh. investigatore plusquam curioso, pati debuit censuram. Et paulo ante: idem Val. Andrea de Locis ejus Theologicis, inquit, quos in Ecclesiis Regni Sueciæ pro Cynofura Orthodoxiæ haberi, ex fide digna relatione constat, is optimè judicabit, qui omne punctum in hoc genere scribendi eos tulisse censebit; (r) Pari modo

(q) *Dissert. de Educ. p. 29. ap. Serpil. l. cit.*

(r) *Selen. Aug. ap. Reiserum & Serpil. ll. cit.*

do Balth. Meisnerus (s) Studiosis Theologiæ Compendium pro reliquis commendaturus: Hefenrefferi inquit cum primis eligant, quod propter materialium delectum, styli perspicuitatem, Methodi Typique Elegantiam & Locorum explicationem paulò pleniorẽ aliis ferè palmam præripit. Qui enim eligere debet, optimum eligat, electum teneat, retineatque, in vulgato est. Et præstabit hîc imprimis adhiberi Exemplar ipsum *πρωτότυπον*, quod in originali loco est impressum præ iis, quæ alibi ad *πρωτότυπον* effigiem diligentia simili excusa non fuerunt h. e. Tubingensẽ, cum tamen elegantioribus typis, quam in mundiore chartâ exaratum id habeatur. Loci hi Theologici (sunt Crenii verba. (t) Jam inde ab Anno Christi MDCXII. Regio rescripto jubente in Universitatẽ Upsaliensẽ & Gymnasiis publicis prælectionibus traduntur, ut nos docet pretiosus D. noster Dorschæus in pag. 275. Latronis Theologi, addens: Memini anno 1635. Serenissimum Carolum Gustavum nunc Suecorum &c. Regem inclytum, Victorem, Triumphatorem &c. in Biblioth. Argentoratensis Academiae è manicis suis extraxisse mihi monstrasse D. Joh. Canuti Lennæi compendium, firmando in Controversiis fidei animo Regii tum Principis consecratum, & ab ipso maximi æstimatum. Istius verò Compendii prima lineamenta duxit Serenissimus Princeps Johannes Fri-

(s) In *Prælog. Theol. Dissert.* P. III. Theor. 35.

(t) In *Notis ad Schefferi dissert. de Informat. liter.* p. 449. conf. Serpil. loc. cit. & *Rollii Bibliothec. Theol. Nobil.* p. m. 475.

Fridericus, eo tempore Wirtembergiæ Hæres, quæ
Hafenrefferus deinceps in Ordinem iustus redegit;
de quo videnda omnino Epistola Dedicatoria ipsius
Hafenrefferi ad Sereniss. Principem. (u) Postea
verò Germanicam Versionem laudati Ducis Sere-
nissima Filia, Anna Johanna, sub Titulo: Deutsche
Theologische Lehr- Puncten An. 1672. adornavit,
cujus MSS. extat in Bibliothecâ Ducalis Consistorii.
Quo pacto Joh. Sebastian Lylander Profelytus è
Pontificiâ Religione ad nostram transiens lectione
horum LL. communium, (quos in Slavonico seu Il-
lyrico Idiomatico conscriptos, sibi quæ à Lutherano
Pio & ab ipso ad Papismum seducendo exhibitos
fuisse affirmat,) lectione, in Conscientiâ fuerit convi-
ctus, ut nullum amplius è Scriptis Lutheranorum,
quod antea solebat, Vulcano traderet, sed Veritati
tandem manus dederit, ex ipsius Concione revoca-
toriâ commemorat Cel. Dominus Serpilius. (x) Cæ-
terum multa quoque Hafenrefferus nomine Theo-
logorum Wirtembergensium edidit contra Calvi-
nianos. Symbolum ejus erat: *Schlecht und
Recht*: De eo, si diutius vixisset, credebatur, quod
Authoritate sua Balthasarem Menzerum, cum quo
ipsi peculiaris intercedebat familiaritas, intra termi-
nos continere, & subsequente ingenti scandalo Pruden-
tia & dexteritate suâ præstruere potuisset. Obiit
Laudatissimus Vir morte inobservatâ & ingenti Ec-
clesiæ malo, Apoplexiâ tactus (quod mortis genus
sibi sæpius prædixerat,) cum festus à laboribus do-
mum

(u) Conf. D. Lœschers Unschuld. Nachricht, An. 1794.
p. 151.

(x) Epitaph. Sueb. Theol. p. 30.

num rediisset, & in sella sederet scripturiens d. 22. Octobr. Anno 1619. ætatis 59. Ministerii 32. Cui ex ambone Ecclesiastico, verbis Esaia LVII. 1. 2. explicatis Theodorus Thummius, Theologiæ D. & ex cathedrâ Academica Lucas Osiander parentavit; Thomas Lansius verò Amicitia monumentum Oratione memorabiliore posuit. Vitam metricè descripsit Erhardus Cellius in Vit. Prof. Tubing. apud Freherum, qui & iconem repræsentat. Zacharias Schæfferus Eloquentiæ Professor inter alios de Morte illius ita ominatus est:

*Quæris? Cur cessent belli decrescere fluctus?
Nempe Obicem é medio sustulit hic Obitus.*

Concio Funebris modò memorata demum A. 1623. prodiit Ulmæ, publicis, ut videtur sumtibus, cui Cenotaphium Hasenrefferianum Ulmense, ut vocat, suffixit M. Joh. Baptista Hebenstreit. Gymnas. Ulm. Rector.

*Have! Viator, quæ contra Te stant lege;
Heic Matthiæ Hasenrefferi clarissimi
Tubingiacæ Scholæ doctoris inclyte;
Quem circulus Eruditorum doctissimum;
Quem Grex piorum Zelotem gravissimum.
Quem Turba Christo adversorum, fortissimum
Agnovit, Epistaten pridem veri enthei.
Quemq; hoc ab ingrato ævo Jova abscedere
In alterum jussit bonis gementibus;
Sed terreis probis mage excrescentibus;
Quem jure (non te morabor) mecum intimes
Theologum Theologâ Sententiâ, atque re:*

Ejusce

*Ejusce Mnemeion ergo erectum heic vides
Poni Ulma curavit. Jam quod tuum est, age.*

Αναθήμα.

Quid tumultus! Quid odora Croci, quid copia Lauri?

Quid Casia & circum Cinnama fusa volunt?

Matthias cubat heic, Tubie Pater ille Cathedra:

Dat Charis ob meritum quicquid odoris adest.

Nos magno sparsisse Viro juvet hasce myricas,

Narcissos alias nunc negat acris byems.

Quicquid erit, minus est. Nemesis placet, hæc tamen ævi:

Culta parum reddi, quando abiere, volunt.

Annagramma dedit

G. Theod. Hofmannus.

Matthias Hafenrefferus.

ἀνάγε.

Fata sané mire suffert.

De Scriptis conferantur post Bibliothecas Draudii,

Lipenii, Prætorii, Witten. Mem. Theol. Dec. II. p.

147. seq. Diar. Biogr. A. 1619. Theoph. Spizelius

l. c. Paulus Freherus l. c. C. Jos. Imbonati Biblioth.

Lat. Hebr. p. 160. G. Serpilius & A. Carolus II. cc.

Scripta.

*N*ovum Testamentum Græco-Latinum Tubingæ,
1618. in 4.

*Loci Theologici, seu Compendium Theologiæ planè ad-
modum, ut quivis Latine Lingue gnarus, intelli-*

b 2

gere

Ejusce

gere possit, conscriptum. *Tubingæ* 1600. 1603.
1606. *Witebergæ* 1609. *Stuttgardia* sæpius. An.
1680. *Holmiæ Suecorum* 1612. 1686 in 8.*

* Vid. D. Hülsemannus Calixtinischen Gewissens-
Wurm/C. III. p. 119.

*Templum Ezechielis sive in IX. postrema Prophetæ Ca-
pita Commentarius, non tantum genuinam Textus
& expeditam Interpretationem, unâ cum Templi
Architectonica formis æneis expressa, verum etiam
de præcipuis Christianæ Religionis Capitibus jucundas
& utiles Meditationes; Facilem insuper de Hebræ-
orum omnium Generum Mensuris, Ponderibus ac Mo-
netis cum nostratibus comparatam explicationem
complectens, Tubingæ, 1613 fol.*

* Vid. J. A. Oslander. Commentar. in Pentateuch.
Præfat. & Kromajeris Polymath. p. 548.

*Analysis Terminorum, Vocabulorum, Regularum &
Axiomatum in scripturâ, S. Patribus & Theologis
Orthodoxis occurrentium, Tubingæ, 1609. in 4.*

*Commentarius in Prophetas Nahum & Habacuc. Opus
posthumum, Stuttgard. 1663. in 4.*

*Revelator punctorum Vigilantissimus, h. e. Præceptio-
nes novâ Metodo ac Viâ punclandi rationem &
Artificium in Hebræa Lingua explicantes, A 1619.
Prælectiones in omnes Prophetas Manu Scriptæ.*

Orationes.

*Oratio de Præstantia & Utilitate studii Prophetici. Tu-
bingæ, 1592. in 4. præfixa est Commentar. in Propb.
Nahum.*

*Oratio in Obitum Stephani Gerlachii, Theol. Doct. &
Pro Cancell. Tub. 1614. 4.*

Ora-

Oratio in Obitum Andreae Osiandri, Cancellarii Tubingensis, *ibid.* 1617. in 4.

Oratio in Obitum Joh. Georgii Sigwarti Theol. Doct. & Profess. *ibid.* 1619. in 4.

Programma in Obitum Jac. Heerbrandi, Cancell. Tub. *ibid.* 1600. in formâ patente.

Disputationes.

Disputatio Theologica de Deo & Trinitate, 1594. 4.

de Persona Christi, 1594.

de Deitate Spiritus, S. in 4.

de statu animarum, 1594.

de Scriptura Sacra, 1594.

de Regno Christi, 1595.

de Peccato Originali, 1595.

Disputationes aliquot de Officio Christi, Tubingæ, 1595. in 4.

Disputationes IX. contra Anabaptistas de Pœdobaptismo, *ibid.* 1601. in 4.

Disput. Theol. in qua præcipui Errores Calvinianorum confutantur, Tubingæ, 1602. in 4.

Disputatio de Electione, 1603. 4.

de Scriptura Sacra, 1604. 4.

De Majestate hominis Christi divina, 1607. 4.

de Adiaphoris, Tub. 1612. 4.

de utilitate Carnis Christi in cœna, 1614. 4.

de Persona Christi. R. Joh. Geisfusio. Anno

1618. in 4.

Examen und Gegen Bericht über den außführlichen Bericht der Calvinischen Theologen zu Heydelberg was die reformirte Kirchen in Teutschland glauben/ Tübingen 1608. 8.

Examinis Continuatio, 1609. 8.

Examinis Promotio, 1610. 8.

Examinis Conclusio, 1611. 8.

Sieg. und Triumphs. Zeichen der Württembergischen Schlußrede/ Franckfurt 1615. 1617. 1618. in 8.

Drey Predigten von den dreien Festen/ Allerheyligen/ Allerseelen/ und Martini, auß Matth. V. 1-12. 1. Petr. II. v. 24. 25. Luc. VII. 1-10. Tübingen/ 1598. in 4.

Concio Secularis, Danck. Predigt für die Wohlthaten Gottes/ die Er von Anno 1500. biß 1600 erzeugt/ auß Deut. IV. v. 5. seqq. 1600. in 4.

Litania in einer Predigt erklärt. Tübingen/ 1605. in 8.

Unterricht/ wie man im Creuz solle gedultig seyn/ Tübingen/ An. 1605. in 4.

Candelabrum Aureum, vom Beruff und Amt der Obrigkeit auß dem Vorbild des güldenen Leuchters. Exod. XXV. Franckfurt/ An. 1608. in 4.

Landes. Vatter/ oder Huldigungs. Predigt/ als der Durchleuchtigste Fürst/ Johann Friderich/ Herkog zu Württemberg das Regiment angetreten. Auß Gen. XLI. v. 43. Stuttgart 1608. in 4.

Zwo Predigten über die Worte: viele sind beruffen/ aber wenig sind außgewählt. Matth. XX. XXII. 1608. in 4.

Festum S. Trinitatis dupliciter Solenne. Eine Christl. Predigt von der Heil. Dreyfaltigkeit/ auß Num. VI. v. 22. sammt einer Dancksagung gegen

gegen dieselbe wegen Erwehlung Matthia I.
zum Römischen Kayser / Tübingen / 1612.
in 4.

Friedens-Bott über Gen. IX. das ist / ernstliche
Erinnerung in einer Neu Jahrs. Predigt/
daß die Christen friedlich miteinander leben/
und keiner den andern mit Worten oder
Waffen verlegen solle. Oder wider das
Duelliren und Balgen / Tübingen / 1613. 4.
Stettin / 1615. 4.

Jubel. Predigt wegen der Reformation Lutheri,
über das 2. Cap. der 2. Epist. Thessal. Tü-
bingen / 1617. 4.

Leichpredigt über Hans Burchardt Grenherm
von Donwil / 1593. 4.

über Fr. Margaretha Heerbran-
din / Tübingen / 1597. 4.

über Raban Herrn von Liebenstein/
auß Rom. XIII. v. 11. Tüb. 1600.

über D. Jacob Heerbrand / Cantz-
lern und Probst zu Tübin-
gen / Hebr. XIII. 7. Tübingen/
1600.

über Andrean Planer, M.D. & Prof.
auß Hiob XIX. 25. 1607. in 4.

über Frid. Carolum Heerbrand. 1607.

über Joh. Valentin Neuffern, J. U.D.
und Prof. auß Johannis XIX. v.
16. 1610. in 4.

über Herzog Johann Georg in
Schleswig / 1613. 4.

Leichpredigt über Johann Jacob Pleßten/
J. U. D. und Prof. in Collegio, Psalm. 90. v. 16.
1615. 4.

über Kilian Brachtbergern / J. U. D.
1614. 4.

über Fr. Sybilla / Herzogin zu
Württemberg / auß Prov. 31. v.
1-9. Stuttg. 1615. 4.

über Andream Osiandrum, Cangelern
und Probst zu Eßlingen / auß
Gen. L. 25. Eßlingen / 1617. 4.

über Lorenz Mütschelin / 1618. 4.

über D. Jacob Heilbrunnern / Abbs-
ten zu Bebenhausen / Eßlin-
gen / 1618. in 4.

über Nicolaum von Sackkirch / Ibid.
1618. in 4.

Hochzeit-Predigt / über Herz Joh. Balthasar
Plieninger / An. 1606.

Gülden Kleinod / der fürnehmsten Hauptstücke
Christlicher Lehre / verteutscht durch G. W.
Freyherren von Sirra, vid. P. Freher. loc. citat.

Nat. 1563. Cl. 1605. Ob. 1624. **M**ATTHÆUS VOGELIUS, Ju-
nior, Serenissimi Wirtembergiæ
Ducis Consiliarius & Præpositus Her-
brechtingensis, Matthæi supra memora-
ti, Abbatis Alpirspacensis ex Gnadseelia Coniuge,
quæ Wehlaviæ in Borussia nata, & in Templo Evan-
gelico Sacro Baptismate omnium prima abluta fue-
rat, filius in Monte Regio, ubi Pater Theol. Profes-
sorem tum agebat, An. 1563. natus. Nondum
trimus

trimus cum Parentibus in exilium tempore motuum
Osiandrinorum pulsus in Wirtembergiam venit,
An. 1566. ubi Paternis sub auspiciis literarum ru-
dimenta posuit, & ætatis 13. in Scholam Alumno-
rum Blabyrensem, deinde Bebenhusanam, denique
Stipendium Illustre Tubinganum fuit receptus. Ob-
tento Philosophicæ Eruditionis testimonio, & assum-
to Magisterii Gradu in studio Theologiæ crebrâ le-
ctione & meditatione sedulo se exercuit. Inde cum
functioni Ecclesiasticæ esset Idoneus, Anno 1588.
Diaconus in Oppido Sulzensi jamjam erat ordinatus.
Defuncta verò eodem Anno matre amantissimâ, in
Solatium Patris, tum in Concionando Thesauro suo
Theologico Latino occupati, Alpirspacum missus
est, ut illi à manu esset An. 1590. Diaconatui Her-
renbergensi admotus, confecto quinquennio, ad
Dettingensem sub Arce Teccensi Parochiam, & An.
1606. Heidenhemium ad Pastoris Oppidani offi-
cium tandemque ad Præposituram Heerbrechtin-
gensiem An. 1612. promotus est. Maritam primò
duxit Felicitatem, Johannis Parsimonii, Abbatis
Hirsaugiensis, Filiam, quinâ quidem prole, sed una
tantum superstitite, felicem. Secundò aliam, qua-
cum 14. annorum spatio 12. Liberos progenuit.
Cum Tertiâ 12. Annos vixit. Filium habuit cogno-
minem Pastorem Machtelheimensium. Memori-
am sui posteris commendavit, quòd septem Patris
Tomos, ultimæ illius voluntati obtemperans, in
Epitomen redactas edidit. Illam Epitomen ut ad-
ornaret multi docti & eruditi Ecclesiæ Ministri eum
impulerunt, utilitatem studiosorum Theologiæ &
& Ecclesiæ considerantes; Prædicta quippe Patris

b 5

opera

opera tum temporis propter Exempl. distractionem, vel omaninò non, vel nonnisi magno pretio, quod plerosque Ecclesiarum Ministros ab emtione deterrebat, comparari potuerunt. (a) Editâ memorabili confessione, fidei & Orationis devotæ alis è mundi caveâ evolavit placidâ analysi & libertate exoptatâ potius d. 3. Septembr. 1624. ætatis 71. Ministerii 34. pro Concione ex Rom. VIII. v. 18. laudatus ab Henrico Efferhemio Abbate Anhusano & Speciali Heidenheimensi. Ulmæ edita An. 1626. Epicedia memoriæ, Honoris, & Amoris causâ adjecerunt Amici, Affines, Cognati & alii Ministri Ecclesiæ.

M. Bernhardus Dieterlin, P. B.

*Ignavam pertæsus humum cum sumeret alas
Vogelius Cœli jam meditatus iter.*

*Sic fertur dixisse: Feror, feror ardua supra
Remigio fidei sidera: Terra V A L E.*

*Nec mora: Wernerus sequitur, velut Icarus alter
Nec voluit Socerum deseruisse Genere.*

ex Conc. Funebri.

Scripta.

Thesaurus Theologicus ex Sola S. Scripturâ depromtus, omnium Locorum Theologorum Explicationem: Errorum Confutationem: piè vivendi rationem & contra omnes tentationes saluberrimas consolationes complectens, cum Præfatione Collegii Theologici in Academiâ Tubingensi. Nec non Indice Locorum Communium & additione versiculorum

(a) Vid. Epist. Dedic. Epitom.

rum. Cum Privilegio Illustrissimi Electoris Saxoniae Speciali & dedicatione ad Serenissimum Wirtembergiae Ducem Fridericum, Tubingae, 1607. in 8. Lipsiae in 8.

Conciones aliquot funebres, Tubingae, 1598. Lauinge, 1609. in 4.

JACOBUS MAGEIRUS, Abbas Lor- Nat. 1564.
chenensis & Serenissimi Consiliarius, Jo- Cl. 1602.
hannis, Praepositi Stuttgardiani & Annae O. 1624.
Friziae, filius, vitam auspicatus est Vahin-
gae, oppido ad Entiam sito An. 1564. d. 26. Martii,
ipso festo Palmarum. Principia literarum & bona-
rum Artium tum Maulbronnae sub Patris illo tem-
pore Praefulis, ductu, tum Stuttgardiae in Paedagogio
didicit. Anno 1580. in Stipendium Ducale receptus
insequente anno primam lauream & Anno 1583.
gradum Magisterii aetatis 19. cum aliis egregiis
Commilitonibus, secundo inter eos loco, promeruit.
Theologiae studium exorsus & An. 1586. Repetitionem
Sphaericam & Graecam in Ducali Stipendio af-
secutus, An. 1590. Stuttgardiam ad Diaconatum
vocatus per quinquennium ibi Ecclesiae inservit. Ex
quo Pastoratus Marggröningensis cum Vicinarum
Inspectione Speciali; an. 1602. verò Praefulatus
Monasterii Lorchenensis illi collatus est, cui dignitati
22. annos praefuit. Thalami consortem adeptus
est Hedwigin, D. Jacobi Andreae, Cancellarii Tübingen-
sis, filiam, ex qua novem liberos suscepit & ex
iis 12. nepotes vidit. (a) Vir de Ecclesiis & Repub-
licâ

(a) Oles Andreas in suis,

licâ Wirtembergicâ præclarè omninò meritis. (b) Exemplar pietatis & patientiæ eximium; Cum enim alterius pedis ægritudine septennium Gröningæ laborasset intolerabili dolore affectus, tandem extremo remedio uti necessum habuit, quo integer pes cum magnâ parte cruris supra genu, præsentissimo vitæ discrimine, recisus est. Isto tamen ex vulnere, præter omnium spem & opinionem, singulari Dei gratiâ convaluit, adeò, ut in 22. Septimanâ post incisionem cruris è suggestu verba facere potuerit & 24. annos supervixerit. Sunt, qui tibiam ex argento fabrefactam habuisse affirmant. Unde Abbas cum argenteo pede postmodum vocatus fuerit; Interim ipse ob vulnus non ex integro sanatum per reliquum vitæ tempus continuis doloribus vexatus & ad ossa usque exhaustus est. Hymnis delectatus diversos ipsemet compoluit, quorum uno miseriam & ægritudinem suam commemorat. Symbolum ex Ps. 18. v. 2. Sapphico carmine expressit.

Christus in toto mihi corde vivit,

Cor & in Christo mihi vivit uno,

Hæc ad æternum via sola ducit

Regia Regnum.

Ita satur vitæ & miseriæ beatè obdormivit in Domino die 2. Jun. 1624. ætatis 60. Concione Funebris laudatus ex Apocal. XIV. 12. 13. à Joh. Theodorico Stähliano, Pastore Laureacensi, quam vide pluribus.

Scripta,

(b) in *Carm. Conc. Tun. suffixo, p. 63.*

Scripta.

Gebett. Büchlein in Anfechtungen / Tübingen / 1599. 12. Franckfurt / 1608. 1617.

Ein Christlich Klag- und Trost- Lied eines armen angefochtenen Sünders Gespräch, wie es gestellt in 26. Gesek.

* Vid. Württembergisch Gesang. Büchlein Stuttgart 1667. p. 189. seqq. Fangt an: **HERR JEU** Christ mein Gott ich klag dir meine grosse Noth / etc.

Ein Christl. Danc- Lied in 15. Gesek: Mein liebe Seel verheeile nicht / *ibid.* p. m. 208.

Ein anders: Mein Herz dichtet ein feines Lied / 8. Gesek.

Predigt über den 30. Psalm. Tübingen / 1596. 12.

* Vid. G. Draudii Biblioth. p. 29. 165.

Leich-Predigt über Walthers Zieglers Tod / auf Gen. V. 24. Tübingen / 1598. 4.

JOHANNES OSIANDER, Generalis *Nat. 1564.*
Super Intendens, & Abbas Adelber- *Cl. 1604.*
genfis, Serenissimi Consiliarius, Lucæ *Ob. 1626.*
Senioris, ex Margaretha Entringeriâ (a)
filius primum diem vidit Stuttgartiæ d. 26 Aprilis
1564. Literas ibidem in Pædagogio sub curâ Joh.
Wackeri, imbibit. Post Scholarum Claustralium
& Academiæ solennem cursum feliciter absolutum,
Anno 1587. Diaconiæ Cantstadiensis per quadriennium admorus. Anno 1591. Parochiam Steinheimen-

(a) *Olâ Andreâ p. 2. 6.*

menſem adminiſtravit, & poſt ſexennium Super-Intendentiam Marpacenſem; cui tandem An. 1614. Abbatia Murrhatenſis & ad ultimum 1624. Adelbergenſis cum Tetrarchia Generali & Statione in Senatu Provincialium Ordinum acceſſit. Erat Theologus præter Zelum, pietatem & eruditionem ſingulari comitate & animi manſuetudine celebris, cujus vita purum humilitatis, prudentiæ, miſericordiæ & beneficentiæ ſpeculum fuiſſe traditur à graviffimo Theologo Melch. Nicolai, Parentatore; quibus virtutibus magnorum Virorum & Principum favorem & gratiam ſibi conciliavit. (b) Marpaci Adverſarium ac Cenſorem habuit peracrem, Simonem Studionem, Juventutis Scholaſticæ Moderatorem, Fanaticæ Roſæ Cruciorum Societatis membrum, vel ut ipſe ſe nominat, cruciferæ Militiæ Collocutorem, qui ſe Virum illum eſſe dictitabat, indutum lineis veſtibus, ad cujus renes atramentarium ſcriptoris dependeat. Ez. IX. Poſtremum quoque Papam Anno 1590. exiturum profeſſus fuerat. Illum igitur cum Oſiander circa annum 1604. manifeſtæ falſitatis convictum aliquando moneret, Studion reprehenſionis impatientiam acerbiffimè prodidit in Scripto, quod in publicum editurus erat, Naometrico, Virum Super Intendentem, Scorpionem, appellans, Theologum plus cognatorum & Affinium ſuorum favore & fortunæ ſuffragio, quam eruditionis & ſanctitatis ſuæ merito ad eum conditionis ſuæ gradum evectum & paterni laboris documentis & Concionibus inſtructum, qui non adeo pridem ex Diaconatu ad pulpituſ Palatinum

(b) *Conc. Funebr. p. 18, ſeqq.*

tinum & Cathedram Moſis ſuſſectus magnum ſibi
in ſe Præceptorem Imperium ſumſerit, & ex eo
ſcurriliter & ſycophanticè, ſubridendo amarulentè,
quæſiverit: Tune es, inquit, vir ille indutus li-
neis veſtibus? &c. Egregiè ſanè, bone Vir, hal-
lucinatus es in eo, quòd anno Domini 1590. po-
ſtremum Papam exiturum proſieri es auſus! Judicet
B. Lector, cujus amarulentia ex hac narratiunculâ
plus emineat; Num Oſiandri? annon potius impo-
tentis & deliri Fraterculi? (c) Supremum diem Oſi-
ander obiit. 1626. d. 16. Octobr. ætatis 63. (d)
Pro Concione laudatus à Melchiorè Nicolai, tùm
Abbate Lorchensi, ex Eſaiæ LVI. v. 13. Epitaphi-
um poſuit, Cünradus Cellarius, Phil. Prof. Tub.

*Qui lacrymas tenet hic, tumultumque hunc ſiccus ocellos
Adſpicit aridius pumice peſtus habet.*

*Nam Pietas, Candorque nitens, Charitumque Secunda
Tot bona in hoc uno condita ſunt tumulto. (e)*

Anagrama G. C. Maiccleri.

JOANNES OSIANDER Abbas.

Baſia nobis ſerena dona.

Anagr. libr. I. p. 15.

*Quandoquidem dederas curſum quem, Chriſte, peregi,
Perque iter umbroſa vallis inane ſeror.*

*Obvius ô nobis Dona dulciſſime lingue
Baſia melliſſuæ Chriſte, ſerena, tuæ.*

Scripta.

(c) Naometr. P. I. p. 953. manuſcr.

(d) A. Pr. Brunnius ſynops p. 81.

(e) Ex Conc. Eunebr.

Scripta.

Huldigungs: Predigt zu Höpfigheim gehalten / Als denen Herrn Jägern von Gertringen gehuldigt worden / auf Tübingen / 1611. 4.

Nat. 1564. **F**ELIX BIDEMBACHIUS SS. Theol.
Cl. 1604. Doctor ex Serenissimi Ducis Friderici
Ob. 1612. Concionatore Aulico & Consistorii
 Assessore Abbas Mulifontanus & Generalis Superintendens annum 1564. diem 8. Septem.
 sua natiuitate reddidit felicem Stuttgartiæ ex Wilhelmo, Antistite Cathedralis Ecclesiæ, Theologo celebri, ex Matre Catharina progenitus. Patrem vix septennis amisit, adeoque sub tutela Matris prima Literarum rudimenta jecit in Pædagogio Stuttgartiano, ex quo propter Ingenii felicitatem anno ætatis 13. Tübingam inter ducales Stipendiarios receptus, Baccalaureatus & Magisterii honores insigni Doctorum applausu nondum vicennis obtinuit. Anno 1586. ætatis 22. Diaconi Waiblingensi admotus gregem fidei suæ commissum dexterrimè pæcebat, donec Stuttgartia anno 1590. fœtum hunc suum ad eandem Diaconi spartam ad se traduceret. Biennio post in Aulam & connexam Consistorialis dignitatem adlectus plures per annos tam arduo muneri feliciter præfuit. Unde anno 1604. jussu Principis sui Theologiæ Doctor creatus: tandèmq; post varia laborum in Aulis tædia anno 1606. Adelbergensis, & paulo post Maulbronnensis Monasterii

sterii Abbas, Generalis SuperIntendens & Provincialium Ordinum Assessor factus est. Conjugem sibi elegit Barbaram, Johannis Brentii, Junioris, Filiam, (a) ex qua Filium genuit Felicem, Collegiatæ Ecclesiæ Antistitem & Præsulem Adelbergensem declaratum. Anno 1601. Ratisbonam cum Andrea Osiandro, Cancellario Tubingensi, Celsissimi Principis autoritate ac jussu ad Colloquium religionis causa habitum descendit, ibique Virum non minus, quàm alii, bonumque Interpretem ac disputatorem, Sophistarum technas solertissimè detegendo, præstitit. Subsequente anno dignus visus, qui Controversias ac dissidia circa fidem in Suevia exorta cum aliis magni Nominis Theologis dirimeret, quod negotium Hale-Suevorum feliciter fuit peractum. Erat igitur Vir omni laude cummulatus, pietatis, doctrinæ, aliarumque Virtutum multarum donis, Patri suo non absimilis, (b) qui suam & Majorum suorum famam memoriâque utilissimis scriptis posteritati egregiè commendavit. Theologus profundus, qui in simplicitate prudentiam, in adversitate patientiam, in veritate constantiam, in parsimoniâ temperantiam exercuit. In quo Ecclesia Wirtembergica amisit Doctorem & Consiliarium, qui in rebus gravissimis matura & benè cōsta dedit consilia, in agendis & expediendis eâ promptitudine & dexteritate, ut integritati animi auctoritatem ac comitatem adjunxerit. Vid. Witten, Cent, VII. p. 847. & Serpil. l. c. p. 15. Primus ille de

c

cau-

(a) *Vid. Erb. Celsius in Or. fun. Jun. Brentio habita pag. 35.*

(b) *Idem ibid.*

causis matrimonialibus Tractatum edidit, & Manuali suo Pastoribus Hodegetam sese in variis casibus præbuit, labores Homileticos variorum textuum dispositionibus reddens faciliores. Unde à Ministris Waiblingensis & Winnidensis Diocæseos insigni honorario præter suam expectationem affectus est; (c) id quod publicè grato animo deprædicavit ipse, profuturus tam Ministris, quàm Ecclesiæ pluribus monumentis, nisi morte subitanea fuisset præventus. Cum enim An. 1612. d. 7. Jan. ex ducali mandato Bebenhusanum ingressus esset Monasterium, ut nonnulla ibidem exigeret magni momenti negotia, in ipso Virorum gravium Concessu apoplexiâ correptus Conventum & Vitam abruptit anno ætatis 48. Ministerii 26. Ferunt, ipsum sæpius dixisse: Qualibet se nocte sedulam dare operam, ut peccatorum diurno tempore commissorum benignè à Deo impetraret veniam; id eò ardentius, quoniam valde timeret, ne aliquando repentinâ morte opprimeretur. Exuvie illius solenni pompâ fuerunt elatæ d. 14. Jan. & in Monasterio Bebenhausano sepultæ, ubi tum Concionem habuit funebrem ex Rom. 14. 7. & 8. Andreas Grammerus, Conciliarius Würtembergicus, Abbas Bebenhusanus & Generalis SuperIntendens: Maulbrunnæ itidem laudatus est à M. Joh. Henrico Wielandio, Pastore & superIntendente Speciali Knittlingensi ex Es. 57. 1. 2. cujus Concionem in latinum conversit Witten. in Memor. Theol. Dec. VII. p. m. 845. seqq. confer. ejus Diar. A. 1612. & Königii Bibliothec. p. m. 110. Item Ephraimi Prætorii Bibliothec. Homilet. in Indice Scripta.

(c) *Promt. Exeq. in Præf.*

Scripta.

Promptuarium Connubiale, h. e. Thematum Biblicorum s. Sententiarum s. Scripturarum talium, quæ in nuptiis pro Concione tractari possunt Dispositiones succinctæ centum. Tub. 1605. Lubecæ 1612. Francof. 1617. 8.

Decades X. Consiliorum Theologicorum Francof. 1611. 1614. 1667. 4.

Adjutus in hoc Opere à fratre Johann Mauritio Bidenbachio Pastore Owenst, qui post mortem ejus Dec. I. edidit & addidit X. postquam prima jam prodisset, A. 1608.

* Vid. Majer Biblioth. Theol. Moral. p. 304.

Manuale Ministrorum Ecclesiæ. Hand. Buch für angehende Kirchen-Diener/ Stuttg. 1603. 1668. 1702. Leipzig 1624. 8. Francof. 1607. 8. 13.

Auslegung des Psalters auß Luc. Osiandr. Commentario verteutsch/ Tübingen/ 1595. 4.

Promptuarium Exequiale, continens Centurias aliquot Textuum Exequialium earumque Dispositiones, Francofurti, Anno 1608. 1610. 8. Lubecæ 1611. Argentorati, 1655. 8.

Promptuarium Pœnitentiale, continens Textuum Pœnitentialium Dispositiones, Tub. 1607. 1616. 1633. Francof. 1610. 1615. 1665. 8.

Tractatus de Causis Matrimonialibus Promptuario Connubiali annexus, Francof. 1609. 8.

Extant etiam binæ illius Literæ ad Marpachium Juniores apud Fecbtium Epistol. Theol. p. 803. 806.

Kurzer Bericht/wie mit Kranken und Sterbenden zu handeln / samt einem bedencken/wie den Melancholischen und Schwermütigen zu rathen/ Leipzig/ 1613. 8.

Eine Predigt von den Aufreden und Entschuldigungen der Welt-Kinder/ auß *Ephes. V. v. 1.* 10. Tüb. 1601. 4.

Leich-Predigt über Joh. Freyherrn von Sprinzenstein Erb-Marschall, auß *1. Cor. 15. 49.* Tüb. 1604. 4.

Leich-Predigt über Johann Moser. Tübingen/ 1590. 4.

Hochzeit-Predigt über Joh. Christoph Reinharden/ 1608. 4.

Casual-oder Leich-Pr. bey dem Begräbnuß Carl Werners von Themar, welcher den 28. Aug. 1605. durch einen besondern geschwinden Zustand (indem er auf dem Secht-Boden von seinem alten Lehrmeister mit dem Secht-Rappier ins Gehirn über dem rechten Aug gestossen worden /) das zeitl. Leben geendet: gehalten auß *Hiob XVI. 21. 22.* Tübingen/ 1605. 4.

Nat. 1566.

Gl. 1604.

Ob. 1631.

ERasmus Grüningerus, Präpositus Stuttgardianus, Winnendam cum coartaneis suis (Ægidio Hunnio, Polycarpo Lysero & Joh. Georgio Sigwarto)

Anno 1566. d. 14. Novembr. nobilitavit. Parentes habuit Erasmum Grüningerum, Oppidi Consullem, & Matrem Elisabetham Fassleriam. Heidelbergam An. 1579. ætatis 15. studiorum causâ missus

lus
&
lig
ni
sta
cav
(a)
Gr
Pr
Du
atq
est
ata
pu
ne
M
ch
15
per
ni
mu
den
W
mi
po
m
Ca
Sa
ru
Li
sty

sus singulares ostendit protectus in linguis præsertim & Philosophia ; præsens ibi fuit disputationi de Religione , à Jacobo Grynæo institutâ , in quâ is Ministerio orthodoxo , (invictis argumentis ,) attestante Studiosorum coronâ , ad quos tamen provocaverat Grynæus , non rarò ad angustias redactus fuit. (a) Cùm autem nihilominus ejicerentur Evangelici , Grüningerus cum Michaelē Mastlino , Mattheos Professore , Tubingam migravit , ubi in Stipendium Ducale cooptatus , Anno 1586. Magisterii gradum atque inter 49. Competitores 20. locum consecutus est. Lumine verò Ingenii clariùs enitescente anno ætatis 26. Repetens Stipendii & Professor Musices publicus factus est , utpote qui Organo , Testudine , Chely & Citharâ ludendi peritissimus erat. Mox autem anno insequente 1591. Diaconiam Kircho Teccensem , An. 1592. Stuttgardianam , Anno 1594. Pastoratum D. Leonhardi ; Anno 1597. Superintendentiam Cantstadiensem , Anno 1598. Ministerium Aulicum & Consistorialis Ecclesiastici mûnus ; Anno 1612. Abbatiam Maulbrunnensem , denique anno 1614. ætatis 48. Præposituram totius Württembergiæ pro meritis & communi , etiam Domini Antecessoris , Johannes Magiri , suffragio reportavit. Nuptias iteravit tertia vice , ducens primò Agnetem Cummerellinam ; Secundò Ursulam , Casparis Vischeri , & tertiò Agnetem Wilhelmi Sattleri , Viduas , hancque ex nobili Varenbühleriorum prosapiâ oriundam , ex quibus nullos reliquit Liberos. Theologus , qui scriptiois frequentiam styli facilitatem ; usu rerum respondendi promptitudinem

c 3

dinem

(a) Melch, Nicol, in Or, Fun. p. 21.

dinem sibi conciliaverat, ut annalium instar, seu factorum Sacri Collegii haberetur. (b) Cùm Principe suo aliquando Berolinum iter fecit, à quo propter insignem oris facundiam magni admodum aestimabatur. Reliquas ejus virtutes Theologicas, humanitatem puta, candorem, dexteritatem, industriam & Pietatem impensè collaudant Parentatores. Munificentiam rarissimi exempli testantur Stipendia, dum Studiosis suæ familiæ 2000. Præceptoribus Pædagogii Stuttgardiani 1000. Ærario pauperum 1000. epidemico morbo affectis 200. leprosis 200. & Muscis 200. florenos, adeòque summam 4600. florenorum erogandam legavit. Sed & vivus in pauperes erat benignissimus & liberalissimus, ita tamen, ut hypocriticam omnem ostentationem odisset. Modestia Viri velex eo patet, quod titulum Doctoris, cum sponte offerretur, deprecatus est. Repetito cùm F. Concordiæ per omnia Consensu & conscripta eum in finem peculiari Confessione, decessit ex calculo Anno 1631. d. 19. Dec. ætatis 65. Effigiem Viri Carmine honoravit non nemo:

Plurima te vivo qui nunquam agnovit, Erasme,

Ille tui semper florida dona animi.

Cùm desiderio vel nunc cognoscet acerbo,

Quando tuum plangunt Tempia Scholæque obitum.

Concionem Funebrem Wilhelmus Heerbrandus Ecclesiastes Aulicus, habuit, ex Actorum XX. v. 25. 26. 27. Orationes Parentales in ejus honorem dixerunt, Melchior Nicolai, D. & Professor Theol. & Joh. Val. Andreæ. Tub. 1632. edit. Epitaphium in Templo Cathedrali pendulum hoc est:

D.O.M.S.

(b) Val. Andreæ in Or. Fun. p. 45.

D. O. M. S.

ERASMO, Erasmi F. Grüningeri,
Winidenſi, Wirtenbergico, hu-
jus Cathedralis Eccleſiæ ultra XVII. AN.
Præpoſito Evang. IV. DIGNISS. QUIN-
que Principp. Wirtemb. à Conſcientia
& Conſiliis Fideliff. Quadraginta annis
diverſis in locis Eccleſiaſti Vigilantiſſ.
Viro Pietate, prudentiâ, fide, dexte-
ritate & Eloquio planè ſingulari. De
omni Chriſtianor. ordine præclarè me-
rito & hinc Deſideratiſſ. AGNES VA-
RENbühleria Vidua Marito opt. cum
luſtu MONUM. POSUIT. NAT. M. D.
LXVI. VIII. Kal. Dec. OB. M. DC. XXXII.
VII. EID. JANUAR.

Scripta Erasmi Grüningeri.

Sünden, Bettel und Tugend-Register / das
iſt / XXVIII. Predigten von den Wercken
deß Fleiſches und Früchten deß Geiſtes /
auß Gal. V. 19 - 22. Stuttgart / 1609. 4.
Graneff. 1614. in 8.

* Vid. Ephraim Prætorii Bibl. Homil. p. m. 918.

Eine Predigt auß Luc. XVIII. warum man in
die Kirch gehen ſoll / Stuttg. 1615. 4.

Zwey Fabel. Predigten auß Matth. XXII. 1618.
4. Stuttgart.

c 4

Leich

Leich. Predigt Herzog Friderichs / auß Jerem.
XIV. Stuttg. 1608. 4.

Leich. Predigt Herzogin Sybille von Würtem-
berg / auß Hiob XIX. 25. 26. 27. Stuttgardt /
1615. 4.

Leich. Predigt Herzogs Magni, Stuttgardt /
1622. 4.

Leich. Predigt Herrn Joh. Friderichs Herzog
zu Würtemberg / auß Matth. XXIV. v. 21. 22.
Stuttg. 1628. 4.

Leich. Predigt über Joh. Ulrich vom Witters-
hausen / auß 2. Sam. III. 31. seqq. Stuttgardt /
1604. 4.

Leich. Predigt D. Osvaldi Gabelcoveri auß Gen.
III. v. 17. 18. 19. Tüb. 1617. 4.

Leich. Predigt Anna Maria, D. Andrea Burckhardi
Ehfrauau auß 2. Cor. IV. Stuttg. 1620. 4.

Leich. Predigt Joh. Sattlers Cammer. Secreta-
rius, auß Num. XXIII.

Leich. Predigt Ludwig Friderichs Herz. zu Wür-
temb. 1631. 4. Stuttgardt.

Hochzeit. Predigt über Herrn von Bubing-
hausen / 1607.

Nat. 1568.

Cl. 1607.

Ob. 1631.

TOBIAŠ LOTTERUS, Theologiae
Doctor, Ecclesiae Cathedralis Anti-
stes & Consistorii Assessor, ortum debuit
Augustae Vindelicorum, in qua An. 1568.
d. 19. Octobr. natus erat Patre Bartholomaeo Cive
& Mercatore, Matre verò Ursula Conrardia, Mem-
mingensi. In pueritia periculosissime decumbens
Theologiae Studio per vota Parentum consecratus
jactis

laetis prius Literarum in Schola Giengenſi & Lauingenſi fundamentis Tubingam traducitur, aſſumptiſque Philoſophicis honoribus Theologiam eâ felicitate tractat, ut Anno 1591. ſub Præſidio D. Jacobi Heerbrandi Diſputationem de Sacrificiis Veteris Teſtamenti magno cum applauſu defenderet. Hinc ob ſingulares Ingenii dotes Diaconia Tubingenſi ſtatim in principio Miniſterii adhibitus Anno 1591. quâ per quinquennium fideliffimè Peſtis præſertim Anno 1594. crudeliter graſſantis tempore, adminiſtrata, SuperIntendentiam Leobergenſem Anno 1596. & biennio poſt Stuttgardianam cum Paſtoratu Xenodochiali; denique Anno 1608. Concionatoris in Eccleſia Cachetrata primarii & Conſiliarii Eccleſiaſtici munus promeruit, per 23. annos magna cum laude ab ipſo geſtum. Gradum Doctoris aſſumſit d. 12. Novembr. 1612. cum Binde-ro, Lahero & aliis. In thalmi Conſortem adſci-vit, Juditham, Wilhelmi Holderi Filiam, ex qua ſextam prolem vidit. Laudatur à Wilhelmo Heerbrando à variis Virtutibus Theologicis, eximiâ Eruditione & facundia, pio Zelo & dexteritate ſingulari, qua etiam Anno 1620. Eccleſias Brenzianas in diſtrictu Heidenheimenſi reformavit. Feſtus laborum expiravit ante panoletriam Wirtembergiæ Anno 1631. die 19. Decembris, Ætatis 63. Miniſterii 41. Sepultus ante Altare in Templo Cathedrali Stuttgardiano; juxta Socerum B. Holderum; Abbatem Mulifontanum. Vide Concionem Funebrem à Wilhelmo Heerbrando habitam ex Pf. 31. v. 15. 16.

Epigramma in effigiem Ejus:

Noli mirari LOTTERUM hic corpore sculptum,

Mirare ipsius dona sed Ingenii.

Mirare Eloquium, doctrinam, publica Scripta,

Cum pietate fidem. Sculpier hic nequeunt.

M. D. S. W.

Meminit ejus Cl. Henninges Witte-
nius in Diario Biographico ad Annum
1631. ubi nonnulla illius Scripta recen-
set.

Scripta.

Bericht von Wettern und Hagel / Stuttg.
1613. 4. 1615.

Erbhuldigungs-Predigt ex II. Sam. XIV. 17. bey
Antritt Herrn Johann Friderichs Herzogs
zu Wirtemberg Regiment / Stuttgart /
1608. 4.

Leich-Predigt über Frau Sybillam Herzogin von
Wirtemberg / Rom. V. v. 3. 4. 5. Stuttgart /
1614. 4.

Leich-Predigt über Job. Magirum Probst / auß
2. Reg. 13. v. 14. Stuttgart 1614. 4.

Christl. Mittel in Sterbens-Läufften / Stuttg.
1627. 8.

Eine Predigt von den Engeln / auß der Epistel
Jude v. 9. Job. Michaëli Caulio dicata, Stuttg.
1617. 4.

Erbhuldigungs-Predigt bey Antritt der Admi-
nistration Herrn Ludwig Friderichs / ex II.
Regum XI. v. 17. Stuttg. 1628. 4.

Leich-

Leich. Predigt über Fr. Barbaram Marggräffin
zu Baaden / ex Ps. IV. v. 9. Durlach / 1627. 4.

Leich. Predigt über Catharina Eichmännin/
Tüb. 1601. 4.

Leichpredigt über den Tod Christophs von En-
gelhofen Geheimen Raths und Canslers zu
Stuttgart / Psal. LXXIII. v. 25. & 26. Stutt-
gardt / 1627. 4.

Leich. Predigt bey der Begräbniß Melchior Jä-
gers von Gärtringen Geheimen Raths zu
Stuttgart / Es. III. v. 1. 2. & 3. Tübingen/
1611. 4.

Leich. Predigt über den Tod Herzog Ludwig
Friderichs Administratoris in Württemberg /
Stuttgart / 1631. 4.

Leich. Predigt vom Gottes Rasten über J. L.
Hellern / auß Marci XII. und Jesu 2c. Stuttg.
1623. 4.

Leich. Predigt über Balthasar Eifengrein / J.
U. D. & Consistorii Directorem zu Stuttgart/
auß Ps. 71. v. 20. 21. Stuttg. 1611. 4.

Leich. Predigt über Melch. von Reichau / auß
Job. 7. v. 1. Stuttg. 1620. 4.

Von Cometen / 1619. *ibid.*

Predigt am Sonntag *Reminiscere*, 1613. 4.

Am Feyertag Matthäi / auß Matthäi am 9.
Stuttg. 1622. 4.

Nothwendiger Bericht die Motiven betreffend
von der Augspurgischen Confession zu der Rö-
mischen Kirchen sich zu begeben / Tübingen/
1615. 4.

Hule

Huldigungs • Predigt bey Antritt Julii
Friderichs Herzogs zu Württemberg/ *Admi-
nistration*, Stuttg. 1631. 4.

Pr. als Herzog Joh Frid. die Kirchen zu Rems
reformirt/ Stuttg. 1620. 4.

Moses Lutheranus, das ist/ Vergleichung des
grossen Propheten Mose und des hoher-
leuchten Mannes Gottes D. Martin Lu-
thers / durch welche beede der allmächtig
barmherzig Gott an seiner betrangten Kir-
chen A. und N. E. grosse Wunder gethan/
zu ewigem Lob und Preis Gottes zc. am
Zubel-Fest gehalten/ Abends in der Stifts-
Kirchen/ 1618. in 4.

Nat. 1571.

Gl. 1607.

Ob. 1638.

LUCAS OSIANDER Junior, Cancel-
larius Academiae & Praepositus Ec-
clesiae Tubingensis, Hafenrefferi mortuo
subrogatus, natalem habuit Stuttgardiae
Anno 1571. d. 6. Maji. Patrem Lucam, Theolo-
gum celeberrimum, supra memoratum; Matrem
Tabitham. Ex Pædagogio Stuttgardiano in Scho-
las Claustrales, & ex iis in Stipendium Tubingense
Theologicum receptus, Anno 1586. primam, An.
1588. d. 28. Sept. secundam Lauream, 1590.
mense Augusto Repetentis Characterem adeptus,
1591. ætatis 20. Diaconus Göppingensis, 1597.
Pastor Schwieberdingensis factus est, ex quo Super-
Intendentis Leomontani munus circa annum 1601.
Schorndorffensis 1606. Abbatiam Bebenhausenam
1612. deinde Mulifontanam Anno 1616, ulterius
Superintendentiam Stipendii 1619. denique Praepo-
situram

situram & Cancellariatum Academiae Tubingenſis Anno 1620. obtinuit. Primas nuptias celebravit cum Elisabethâ, Christophori Rhiden, Præceptoris Schorndorffensis Filia, cum & istâ quatuor genuit Liberos; Secundas cum Maria Jacobina Daſeriana, Matthæi Langii, Viduâ; Tertias cum Barbara Schroppia. Vir plusculis Scriptis (sunt Verba Melchioris Nicolai, tum Prof. Academici,) (a) adversus Lojolitâs, Calvinianos, Anabaptistas, Schwenckfeldianos & alios passim in Germania notus. Insignis Didacticus, qui dexteritate claritatēque singulari præcipua & maximè ardua Religionis Capita enodare ac similitudinibus idoneis sagacissimè & prudentissimè adhibitis illustrare sciebat. Polemophilus non minore laude dignus potens ad arguendum doctrinâ sanâ & convincendum contradicentes, id quod sæpius demonstrabat magno animi ardore, perfectio habens odio, qui Deum odere, exterminatos cupiens videre gregis dominici vastatores. Visus fuit quibusdam hac in parte vehementior & acerbior, satis autem excusatum habebunt, qui, quantâ ab ingruente luporum rabie sit metuenda perniciēs, quàm facilis & proclivis à fide ad infidelitatem lapsus, quàm celeriter morbidus falsæ doctrinæ cancer serpat, diligentius cogitabunt. (b) Cum primis vitio illi versum fuit, quod B. Arndium scripto impetierat, Proseologias ejus non usque quaq; cum ἐποτυπώσει ὑγιαίνοντων λόγων congruere visas, nimis acriter perstringens. (c) Tametli verò eâ in re non-

(a) in Orat. Eun.

(b) Vid. Caroli Memor. T. I. Libr. V. p. m. 920.

(c) Vid. Henrici Varenii Defens. Arnd. in Praef. P. 1.

nonnullorum iudicio, nonnihil celsipitaverit; non tamen eam, quâ communiter oneratur, invidiam meruisse certum est; Nec enim ille solus erat, qui B. Arndii phrales rejiceret, cum de B. Gerardo & Dannhauero constet, eos consimiliter in Arndianis Scriptis nonnulla obelo notasse; imò Gerhardum tertium ejus librum prorsus non, nisi quam plurimis in eo mutatis approbare voluisse. (d) Sunt tamen, qui Osiandrum sub ultimum Vitæ suæ articulum maximè indoluisset scribant, quòd pientissimum Arndium fuerit adortus, cujus fides sit penes Authorem. (e) Pari ferè injuriâ Osiandro imputatur tumultus, qui ex controversia Tubingensium cum Giessensibus in Materiâ de Statu Exinanitionis Christi & exercitio Majestatis secundum humanam naturam, in Ecclesia coortus est; quanquam enim ille in Disputatione quâdam Controversiam istam attrigerit, factum tamen erat suppresso nomine, Balthasaris Menzeri, cujus fundamenta in Cathedrâ modestè excutiebatur; Enimvero Studioforum quispiam publicè assurgens; Injuriam fieri Menzero, vociferabatur: (f) Quo ipso coactus Osiander ad liberandam fidem & exultationem suam, rem omnem, quæ hactenus inter Professores Academiæ delituerat, enarrare; atque ita classicum erat datum bello sacro jamjam sub favillis gliscenti. Sed nec illud reticendum, quod Anno 1636. Fanaticus quidam nebulo (qui ab Arnolodo Ludovicus Frideri-

cus

(d) Vid. J. Leonbard. Lenzii, *Disp. contra Pietistas* 1704. editam. Conf. Caroli Mem. T. I. p. m. 594.

(e) D. Spener. *Hist. Pietismi* p. m. 19.

(f) *Acta Menzeriana Stuttgartiæ impressa* 1632. 4.

cus Gifftheil fuisse perhibetur, sed perperam Ab-
batis Würtembergici filius vocatur, (g) in conspe-
ctu totius Ecclesiæ Tubinganz consensu Suggestu,
stricto gladio Concionantem posticè transfodere co-
natus fuerit, addito convicio: Cur non prædicas
Verbum divinum? Enimvero ictu per agilitatem
Concionantis, quem Auditores, ut sibi protinus
caveret, monuerant, frustrato, ipse prehensum in-
vasorem robore à Deo ornatus ad usque altare pro-
traxit, ubi concurrente mulierum turmâ egregiè ab
illâ fuit dedolatus & clavibus capiti vultuique impa-
ctis ita signatus, ut quod meruit, stigma à Carnifice,
imbellium fœmellarum ministerio coactus fuerit
cum infamiâ sustinere. (h) Et hæc sunt præcipua fa-
ta, quæ virum exercuerunt eo tempore, quod uni-
versæ Würtembergiæ fuit calamitosissimum. Ipse
autem erat facie tetragonos in utraque fortuna, &
agoniam suam finiebat An. 1638. die 10. Augusti;
ætatis 68. Iuxta Parentalia exolvit Johannes Ulricus
Pregizer Concione ex 2. Reg. II. v. 11. 12. D. Mel-
chior Nicolai, Oratione Parentali, quas omninò
vide. (i) Cæterum egregiè illum contra Godofre-
di Arnoldi criminationes & calumnias nuperrimè
defendit, M. Andreas Carolus, SuperIntendens
Kircho Teccensis, nimis præcociter defunctus. (k)
Sæpenumerò confunditur cum Patre suo cognomi-
ne, præsertim à P. Frehero p. 331. Königio Biblioth.
p. 593.

(g) *Hist. Har. T. III. c. X. s. 8. 13. p. 98 & 100.*

(h) *Conf. Caroli Mem. T. I. p. m. 875. & Jubil. II. Acad. Tub. p. 93.*

(i) *Conf. Jubil. Acad. Tub. Secund. p. 103.*

(k) *VV. ürtemb. Unschuld 3. Th. 6. cap. p. 419. seqq.*

p. 593. Wittenio in Diar. 1604. confer. Celeb. Dn.
G. Serpili Epitaphia Theol. Suev. p. 50. seqq.

Scripta.

Enchiridion Controversiarum cum Calvinianis, Francofurti Anno 1603. Tübingæ, 1607. Lubecæ, 1608. Wittebergæ Anno 1658.

Enchiridion Controversiarum cum Schwenckfeldianis, Tübingæ, 1607. 8.

Enchiridion Controversiarum cum Pontificiis Wittebergæ, 1607. 8. Hamburgi, 1611. 4.

Enchiridion Controversiarum cum Anabaptistas, Tübingæ, 1605. 8. Francof. 1614.

Iusta defensio Orthodoxæ Veritatis de quatuor questionibus quoad Omnipresenciam humanæ Christi Naturæ, Tübingæ, 1622. 4.

Disputatio de Omnipresencia Christi hominis, Tübing. 1619. 4.

Affertio de duarum Naturarum in Christo Veritate, Unione &c. ib. 1619. 4.

Disputatio de Communicatione Idiomatum, Tübingæ, 1619. 4.

Disp. de Regimine Ecclesiastico, 1619. 4.

Scultetus Atheus, Tub. A. 1620.

Disp. de nomine Christo donato, Tub. 1620. 4.

Informatio de Controversiis nonnullis, Tub. 1620. 4.

Admonitio de Corruptelis Vaticiniorum Tübingæ, 1621. 4.

Orthodoxæ Conciliationis modi, Tub. 1621.

Disp. de Enthufiasmo, 1622. 4.

Expli-

Explicatio Myſterii Electionis. ꝑ. Joſia Dedekenno, Tub. 1623.

Mentis Wigelii de S. Scripturâ deſectio, Tub. 1624. 4.
Sacraſti Calicis in Communione ſubtrahio, Tubingæ, 1624. 4.

Diſputatio de Induratione ꝑ. Chriſtophoro Zellero, Tub. 1625. 4.

Diſp. de Cauſa formali Juſtificationis ꝑ. Job. Georg. Grangier, Tub. 1625. 4.

Succincta delineatio venerandi Sacramenti Eucharistiæ, ꝑ. Daniele Ludovico, Montpelg. Tub. 1625. 4.

Diſp. de Viribus liberi Arbitrii, Tub. 1625. 4.

Diſp. de Baptismo, Reſpondente Abrahamo Gete, Tub. 1626. 4.

Diſp. de Efficacia Verbi, Tub. 1626. 4.

Canones de ſtatu Exinanitionis Carnis Chriſti, ibid. 1621. 4.

Orationes.

Oratio funebris in Obiitum Haſenreſſeri, Tubingæ, 1620. 4.

Oratio in Obiitum Johannis Friderici, Ducis Wirtembergici, Tubingæ, 1629. 4.

Oratio de Vita & Obitu Theodori Thummii S. S. Theol. Doct. eximii, Tubingæ, 1630. & Francoſ. in H. Witten Memor. An. 1685. 8.

Oratio Funebris in Obiitum Lud. Frid. Ducis Wirtemb. Tub. 1631. 4.

Oratio Parentalis in Obiitum Frid. Achillis, Ducis Wirtemb. ib. 1632. 4.

Abriß deß treſſl. Kleinots/welches die Jeſuiten zu Durlach erſochten haben/ Tüb. 1614. 4.

d

Theo-

Theologisches Bedencken/welcher gestalten Joh.
Arnds Bücher deß genannten wahren Chri-
stenthums anzusehen/ Tüb. 1623. 8.

Erinnerung bey dem Revocations- Actu D. Jac.
Reibings, *ibid.* 1622. 4.

Leich-Predigt bey dem Absterben Johann Fri-
derichs/ Herzogs zu Württemberg/ ex Psalmo
132. v. 10. nimm nicht weg das Regiment &c.
Tüb. 1628. 4.

Leich-Predigt über Christoph Bindern Prela-
ten zu Maulbronn / ex 1. Sam. 25. v. 1. Tüb.
1616. 4.

Neu-Jahrs-Predigt/ex 1. Petr. 4. v. 3. Tübing.
1622. 4.

Christliche Predigt von der Fraternitat und
Brüderschafft deß reichen Mannes/ ex Luce
16. Tüb. 1622. 4.

Leich-Predigt über Jacob Reihing / Doct. &
Prof Theol. ex Matth. 13. v. 45. 46. Tübingen/
1628. 4.

Erbhuldigungs-Predigt ex 2. Chron. 15. v. 1-15.
Stuttg. 1629. 4.

Conc. fun. Theod. Thummii, Doct. & Prof. Theolog.
ex 2. Tim. 4. v. 18. Tüb. 1630. 4.

Einweyhungs-Pr. der Kirchen zu Renningen/
An. 1603. 4.

Corona Anni, oder Neu-Jahrs-Predigt/ Tübini-
gen/ 1610. 4.

Nat. 1572. J. JOHANNES HAUBERUS, SS. Theo-
Cl. 1608. logiæ Doctor & Celsissimi Wirtem-
Ob. 1629. bergiæ Ducis, Johannis Friderici, Eccle-
siales

fiaste
fistor
temb
centis
C. 1
Viru
C. 1
57.
Heid
Pare
rè co
gress
ciffin
gang
ratan
gratu
licâ d
stica
tub
sule
Præ
Jelin
füp
succ
& I
tem
155
Phi
& F
fuay
gan
Cru

fiastes Aulicus , Confessionarius & Assessor Confessorii , natione fuit Suevus , natus in agro Wirtembergico , pago Megerkingen , Diœceſeos Ura-cenſis d. 9. Novembr. horâ primâ antemeridianâ A. C. 1572. Patrem habuit , Michaëlem , Pastorem , Virum doctum & honestum , qui ibidem obiit A. C. 1605. d. 23. Dec. hor. 8. pomeridiana Ætatis 57. Ministerii 37. Matrem Catharinam Köchin , Heidenheimens. quæ fato cessit Anno 1595. In Parentum sinu educatus & studiis liberalibus maturè consecratus , Scholam Triviale An. 1579. ingressus Uraci , prima studiorum fundamenta felicissimè posuit , usus Præceptore fidelissimo , Wolffgango Bonackero , cujus fidem , industriam , accuratam institutionem , singularemque dexteritatem gratus postea deprædicavit ; Rhetoricam suam publicâ & solenni dedicatione illi inscribens. In Moneſticam deinceps Blabyrensem translatus Anno 1585. sub Theologo gravissimo , Johanne Schopſio , Præſule , quem in eâdem Epistolâ compellat , adolevit , Præceptoribus M. Jacobo Löblino , M. Michaële Jelino & M. Johanne Gifftheilio gavifus A. 1588. in ſuperius Monasterium Hirſaugienſe promotus tres ſucceſſivè Abbates , Parſimonium , Varenbülerum & Brentium , juniorem , propter Ingenii felicitatem & Judicii dexteritatem patronos habuit. A. 1590. 16. Sept. cum aliis 30. Condiscipulis primam Philoſophiæ lauream , Decano Georgio Lieblero , & Promotore Erhardo Cellio , Oratore & Poëta ſuaviſſimo , accepit. Anno autem 1591. Tubingam traductus , Decano & Promotore Martino Cruſio , ſecundam A. demum 1593. collatam. Ibi

in Philosophiâ Doctoribus usus est præclarissimis; Andrea Planero in Logicis, Lieblero in Physicis, Sam. Heilando & Vito Müllero, in Ethicis; Mæstlino in Astronomicis. In Theologiâ Viros Clarissimos audit Heerbrandum, Gerlachium, Hafenerum, Sigwartum, quorum institutione 12. annos integros, (sex nimirum, in Stipendio adhuc versatus, & sex reliquos in statione Diaconi Tubingensis,) excultus ad solidam Controversiarum Theologicarum notitiam pervenit, *Συνοδός* in studiis habuit Theologos Celebratissimos, Christ. Binderum, Schæfferum, Enslinum, Dan. Hizlerum, Wilhelmum Gmelinum, & alios Viros pietate, Zelo, eruditione, rerumque usu præstantissimos; An. 1596. 8. Martii Repetentis partes ei sunt delatæ, quas in illustri Stipendio sustinere solent septem. A. 1599. d. 13. Junii ad Diaconatum Ecclesiæ Tubingensis vocatus & Dominicâ VIII. p. Trin. à D. Sigwarto publicè inauguratus fuit. Eo in munere tantam diligentiam, Zelum, dexteritatem & fidelitatem adhibuit, ut Tubingenses summo ipsum amore complecterentur. Accidit autem singulari quodam fato, ut permittente Principe Wirtembergico Anno 1605. Bibracum ad primariam functionem evocaretur, ubi cum officio suo in asserendâ doctrinæ Evangelii puritate fidelissimè defungeretur, diulatare non potuit. Revocatus igitur à Principe Successore, Johanne Friderico, in Patriam Anno 1612. d. 27. Martii, ut illi à Concionibus Aulicis, Confessionibus & consiliis Sacris esset; ejusdem mandato, propter egregia pietatis & eruditionis dona, Theologiæ Doctoris axiomate unâ cum Tobia

Lot-

Lotte
ro,
gard
usq
figne
furn
Incl
dam
miss
ama
luit.
assun
Zell
nâ,
tis V
quo
Ulr
steri
præ
nâ c
tissi
gula
cuj
& u
der
sign
gen
per
cis

Lottero, B. L. Lochero, & Joh. Henrico Hieme-
ro, d. 10. Nov. 1612. ornatur. Ex quo Stutt-
gardiam reverſus, Aulici Concionatoris Munus geſſit
uſque ad beatum obitum. Quamquam enim ob in-
ſignem eruditionem, rerum uſum & experientiam,
ſummamque dexteritatem ſecundâ vel tertiâ Vicè ab
Inclyto Senatu Academico Tubingenſi ad capeſſen-
dam Profeſſionem Theologicam nominatus ſub-
miſſe expeteretur, Princeps tamen, Hauberi
amantiſſimus, in illius diſmiſſionem conſentire no-
luit. Vitæ ſibi ſociam An. 1599. d. 9. Octobris
aſſumſit Virginem, Annam Mariam, Johannis
Zelleri, Paſtoris Rothfeldenſis, pietate, doctri-
nâ, humanitate, hoſpitalitate & liberalitate præſtan-
tis Viri filiam, 14. liberorum ex eâ factus Pater,
quorum ſex reliquit in vivis. Erat Vir juxta Johannis
Ulr. Pregizeri Elogium, rerum divinarum & My-
ſteriorum Theologicorum ſcientiâ non tinctus ſed
præclarè imbutus. (a) Sinceræ & γυναικας Luthera-
næ doctrinæ, quam à Præceptoribus hauſit, aman-
tiſſimus & à ſtudio novitatum alieniſſimus, qui ſin-
gulari conſervandæ veræ religionis ſtudio flagrabat,
cujus rei teſtes nominat, J. U. Pregizerus, doctas
& utiles ejus Conciones Catecheticas (Begweiſer
der Layen /) Bibraci habitas. (b) Philoſophus in-
ſignis, cujus Erotemata Logices & Rhetorices eo in-
genii acumine, ſolertiâ & induſtriâ concinnata, ut
per ſeculum penè publicam in Scholis Wirtembergi-
cis authoritatem obtinuerint. (c) Johannes Val.

d 3

Andræ.

(a) Or. Parent. p. 20.

(b) Ibid p. 24.

(c) Ibid. p. 15.

Andreas, cujus patronus & defensor extitit, eum appellat Theologum absolutum, qui nullas artes sub insigni peritiâ noverit, quam animi serenitatem & modestiam, (d) qui incorrupti judicii & miræ mansuetudinis Vir fuerit, cujus literas, judicium de libellis & scribendi genere Andreano continentes, adducit his verbis: Tu molestas animi curas verâ animi patientiâ & precum assiduitate fultus spei anchorâ levabis. Ego votis atque conatibus meis tibi assistens, tua promovebo comoda, quantum divina gratia concefferit. Sibi libelli tui obrectationem patiuntur, aut invidiam tibi constant: id nec mirum, nec insolitum videri debet Viro, qui mundi mores perverfos dudum habuit exploratos. Placet mihi in iis elegantia styli, sententiarum gravitate & rerum varietate nervosè coarctata, Libertas in dicendo, quam à sincero Virtutis Amore & Odio Vitiorum atque Scelerum grassantium iusto profluere censeo, non displicet &c. (e) Balthas. Reithio (f) Hauberus audit cordatus & emendatissimæ Vitæ Theologus; A. Carolo (g) Vir tam de Scholasticâ, quam Ecclesiasticâ Republica optimè meritus Ipse castra Principis sui Wormatiam tendentis secutus, uti aliàs infirmioris valetudinis erat, Diarrhoea seu alvi profluvio laborare cepit, cumque membrorum lassitudinem indies augeri, viresque decrescere animadvertet, Ministro Evangelii ad se vocato, significat suam jam instare exitum vitæ, & se suâ obfignaturum mortem

te

(d) In Orat. Fnn. Erasmo Grünigero hab. p. m. 41.

(e) Andrea Vita Manuscripta, ad A. 1618.

(f) In Laud. Christ. Zellri, p. 18.

(g) Tom. I. Memorab. p. 503.

te do
ticos
serta
reddi
Apop
A. 16
Johan
iplen
pulcr
cro fi
Tubi
lenni
recita
suffix

I
Pra
HAU
C
Debu
Au
Contr
Et

Quen
M

te doctrinam, quam voce & calamo, contra hæreticos quoscunque publicè asseruerit, deque hâc asseritâ & defensâ Christo Servatori suo rationes læto redditurum animo. Ita viribus consumptis, accedente Apoplexiâ, animam placide exhalavit. d. 1. Octobr. A. 1620. ætatis 49. Ministerii 20. cui Princeps per Johann Contr. Brotbeckium, Cameræ Secretarium splendidas non solum exequias adornari, sed & Sepulcrum in Templo Wormatiensi D. Stephano sacro fieri curavit. Parentales ei laudes fecit Academia Tubingensis, Programmate publico & Oratione solenni à J. Ulrico Pregizero, Theol. D. & Professor recitata, edit. Tub. 1622. 4. cui inter alios carmen suffixit Janus Gruterus; & Joh. Harpprechtus, JC.

ANAGRAMMA.

JOANNES HAUBERUS.

αναγρ.

EN! NOAH VERUS ABIS.

Præ reliquis eminet Thomæ Lansii Epigramma:

*HAUBERO Comites CANDORQUE FIDESque fuerunt,**Cum peteret cæli Vir pius ille thronum.**Debuerant comites post se liquisse colonos,**Aut mox in terras inde redire suas.**Contra est. Usurpat nam FR AIS CANDORIS honores**Et fidei (Pudor ô!) nomina FUCUS habet.*

M. Frid. Heermanni Flayderi, P. P.

*Quæritur Hauberus procul hâc cur Teccidis ora**Mortuus externam funere claret humum.*

d 4

Causa

*Causa est, quod lacrymis non Wirtembergia totis
Flevisset TANTI funera SANCTA Viri.*

Meminit ejus G. M. Königius Biblioth. Vet. &
Nova p. m. 382. & Aug. Brunnii Synops. p. 74. De
Scriptis Biblioth. Draudii consuli potest.

Scripta.

*Disputatio de Remissione Peccatorum, Tubingæ,
1696. in 4.*

*Carmen in obitum Stephani Gerlachii, filii, ibidem
1599. fol.*

*Erotematum Dialecticorum Libri VI. cum Prefatione
Andree Planeri, Atthesini & ipsius Authoris, Tubingæ,
1602. 1604. Stuttgardiæ, 1654. in 8.*

*Erotemata Rhetorica, Tubingæ, 1609. 1618. Stuttg.
1651. 8.*

*Dissertatio de Problemate Theologico: Utrum Philo-
sophandi Ratio ad materias Theologicas adhibenda,
Tubingæ, 1612. in 4.*

Germanica.

*Wegweiser der Layen / das ist / XV. Predigten
über den Catechismus / zu Vöhrach gehalten
Füb. 1610. 1620. in 8.*

*Leichpr. über den Tod der Durchl. Fürstin und
Frauen Sibyllæ, Herkogin zu Württemberg/
auß dem 90. Psalm. v. 13. Stuttgardt / 1615.
in 4.*

*Erinnerungs- Predigt auf das Evangelische
Jubel-Fest / am 20. Sonntag nach Trinit. ge-
halten / auß der Offenb. Johannis XV III. v. 1.*

2.30.

2.3
16

M
rici,
obscu
pago
loma
stea
ti nu
foren
bren
tem
Stud
Calv
tis,
buit
giter
Duc
rum
grac
mun
retu
gest
tion
cim
qua
giè
Per
à se

2. 3. 4. 5. 6. 7. usq; Qual und Leyden/ Stuttg.
1618. in 4.

MICHAEL SCHÆFFERUS, Sere- *Nat. 1573.*
nissimi Wurtembergiæ Ducis Fride- *Ch. 1608.*
rici, Concionator Aulicus, PetriCellis, *Ob. 1608.*
obscuro Dioceseos Sulzensis in Hercynia
pago, in lucem editus, Anno 1573. Patre Bartho-
lomæo, ibidem Pastore, Matre Annâ, quæ po-
stea Jacobo Heinlino, Calvensium SuperIntenden-
ti nupsit, ex qua Zachariam Schæfferum, Profes-
sorem Eloquentiæ in Academia Tubingenfi cele-
brem, germanum Joh. Jac. Heinlinum verò Abba-
tem Bebenhufanum, uterinum habuit fratrem.
Studiis destinatus sub parentali planè cura Vitrici,
Calvæ, Religionis & Literaturæ primis Elemen-
tis, deinde vero & Stuttgardiæ in Pædagogio im-
buitur. Ex quo propter eminentia, quæ Deus lar-
giter in eum contulerat, dona, illicò in Stipendium
Ducale Tubinganum traductus, iis in studio Lingua-
rum & Philosophiæ profectibus enituit, ut brevi
gradum Magisterii atque inter Competitores pri-
mum locum in testimonium Eruditionis conseque-
retur. (a) Inde post Repetentis munus aliquandiu
gestum, editaque Theologicæ eruditionis de Crea-
tione & Mediatore Christo publicè disputando Spe-
cimina, ad Diaconiam Marpacensem promotus, in
qua, cum non solum Concionantis spartam egre-
giè ornaret, verum etiam geminas disputationes de
Persona Christi & Communicatione Idiomatum,
à se conscriptas, publicè magno cum applausu Tubin-
d 5 gæ

(a) Christoph Binder, Conc. fun. p. m. 25.

gæ defenderet, dignus habitus fuit, qui 1601. ad Professionem Theologiæ Extraordinariam in Academia Tubingenſi, & connexam Stipendii Theologici Inſpectionem proveheretur. Cum autem inſigni oris facundia paſſim celebraretur, famâ illius ad Sereniſſimum Principem delatâ, in Aulam accitus eſt, in quâ Eccleſiaſten alterum & Conſiſtorii Aſſeſſorem egit prudentem ac fidelem. Thalami conſortem habuit Annam, Andream Grammeri Abbatis filiam. Erat, Johanne Valentino Andream judice, genuinus Haſenreſſeri diſciplinus; Vir profundâ eruditione, vitæ rectitudine, atque induſtriâ pene inimitabili conſpicuus, ſed brevioris, quàm pro re Chriſtiana, ævi, qui plura eximii Ingenii & egregiæ Voluntatis affecta potiùs, quàm perfectæ opera nobis reliquit, (b) de quo niſi eum properantia fatorum, multorum ſpe votoque citius, inter cælites retuliſſet, quid Chriſti Eccleſia ſibi potuerit promittere aut expectare, vel unicam Compendii Theologici Iſagogen, per præcipuas Germaniæ Urbes numerofiſ vicibus recuſam, æquos rerum arbitros intueri jubet Magiſter Heſſenthalerus. (c) Moſen Amyraldum certè, celebrem apud Salmurienſes in Gallia olim Profeſſorem Reformatæ Religionis, ex Epistoſa manuſcripta producit, qui benigniſſimum & Schæffero glorioſum Judicium de iſto libello expoſuerit. Singularem judiciij ejus dextertatem & ſolertiam de prædicat Binderus. (d) Cæterum

(b) *J. V. Andrea Selen. Auguſt. p. 56. apud Carol. Memor. T. I. Libr. I. p. m. 175.*

(c) *Laudat. funebr. Heinlin. p. 7. edit. 4.*

(d) *Conc. ſun. p. 5 & 26.*

terum Zelo domûs Domini usque adeo arsisse perhibetur, ut eo in Ministerio Aulico credatur consumtus. (e) Piè igitur ac devotissimè diem clausit supremum, Anno 1608. d. 13. Nov. ætatis 35. Conc. fun. habuit Christoph. Binder ex Hebr. 13.7. (f) Scripta ejus recenset H. Wittenius Diar. Biograph. ad Annum 1608. & G. Draudius Bibliothec. Class. Germ.

Scripta.

Sagoge Compendii Theol. Tub. 1606. 1632. Luneburg. 1663. 32.

Disputationes duæ de Persona Christi & Communicatione Idiomatum, Tub. 1601. 4.

Tractatus de Unionè Personali, Tub. 1607. 8.

Disputationes quinque de summis Fidei Articulis, Tub. 1607. 8.

Ἀρεὸπολις Christianæ Religionis, Tub. 1607. 8.

Disp. de Peccato Originis & Origine Animæ quorundam erroribus opposita.

Manuscripta.

Analysis Disputationis de Creatione & Angelis.

De Electione.

*Fünff Regiments-Reguln auß dem 4. Capitel
Syrachs in 7. Predigten/ Tübingen / 1608.
12.*

*Anleitung/wie man das grosse Geheimniß von
der Person und Gutthaten Christi heil-
sam.*

(e) *Jubil. Acad. Tub. p. 103.*

(f) *Conf. G. Serpilii Epitaphia, p. 57.*

- sämlich betrachten soll / Stuttgart / Anno
1608. 8.
- Predigten über das Buch *Iosue*, Tübingen/
1598. 4.
- Leich-Predigt einer vom Papstthum zum Evan-
gelischen Glauben bekehrten Weibs-Person/
Joh. 14. v. 6. Tüb. 1606. 4.
- Valet-Predigt *Matth. 11. 23.* du bist biß in Him-
mel erhaben / *ib.* 1606. 4.
- Insignis & pathetica Conc. Pœnitentialis, sed per alium
e Suggestu recitata propter Schefferi infirmitatem.*
- Leich-Predigt Herzog Friderichs von Wür-
temb. Tübingen / 1608. 4.
- Leich-Predigt *Joh. Nenz* von Bazka eines ge-
taufften Türcken, auß *Hagg. 2. 8.* 1607. 4.
- Von den falschen Propheten *Matth. VII.* Tü-
bingen / 1606. 4. *memorabilis admodum Concio.*
- Leich-Predigt über *Melch. Jägern* den Jün-
gern / auß *Pf. 90.* Tübingen / 1693. in 4.
- IX. Predigten von unterschiedl. *Materien* / Tüb.
1609. 12. à fratre *Zach. Scheffero*, *Eloq. Professore*,
publicata.

Clar. 1610. JOH. HENRICUS HIEMER, S. Theol.
Ob. 1621. D. & ex Professore *Academiae* Tübin-
gensis *Abbas Anhusanus*, diem natalem
habuit *Unter-Ensingæ*, *Diaeceseos Nürtingensis* pa-
go circa An. 1573. Studiis adhibitus & in phron-
tisteria *Claustralia* receptus eò tandem emerfit, ut
primò quidem *Diaconiae Herrenbergensi* adhibe-
retur, quâ per annos aliquot fideliter administra-
tâ, circa Annum 1612. ad *Professionem Theologiae*
Ex-

Extraordinariam in Universitate Patria, & Ducalis
Stipendii Inspectionem provectus, Gradum Do-
ctoris, more solenni, Competitoribus, Christo-
phoro Bindero & Joh. Haubero, Concionatoribus
Aulicis, assumsit. (a) Anno autem 1619. Mense
Februario ad Anhusani Cœnobii Abbatiam transla-
tus, eidemque beatè est immortalus. Theologus,
B. Raithio teste, qui Divini non segnior Sectator
Codicis, quàm Aristotelici Organi fuerat. (b) Scri-
psit varia contra Pontificios, imprimis Joh. Geor-
gium Streitium, J. U. Licentiatum, idiomate ver-
naculo. Cœlo addictus ex Apoplexiâ. Anno
1621. d. 14. Januarii. Conjugem habuit Annam
Margaretam, Alexandri Fabri, J. U. D. & Dicastrii
Aulici Adfessoris, filiam. Vid. Conc. Funebr.
Joh. Frid. Hiemero, nepoti ejus Pastori Kemnaten-
sium, habitam p. 21.

Scripta.

Oratio Theologica de Divinitate Jesu Christi, Tub.
1615. 4.

Oratio Secularis de Vita & meritis B. Lutheri in Jubi-
læo Reformationis, 1617. 4.

Disputatio de Reprobatione, ib. 1617. 4.

de Fide, Tub. 1617. 4.

de Sacramentis in genere, Tub. 1617. 4.

de Baptismo, ib. 1618. 4.

de Cœna Dominica XI. 1618. 4.

Phi-

(a) *Brunnii Synops. p. 75.*

(b) *Jub. Acad. Tub. p. 103.*

Philosophica.

Epitome Physicorum ex Aristotelis Philosophia Naturali deprompta, Tubingæ, 1605. 4.

Epitome Librorum Aristot. Logicorum, Tubingæ, 1614. 8.

Gegen: Bericht auf ein papistisch Gespräch/ Tüb. 1614. 8.

Gründl. Abweisung der unwarhafften Schuß-Rede / so Johann Georg Streit / J. U. L. heraus gegeben/ Tüb. 1615. 8.

Danksagung gegen der von Joh. Georg Streiten/ auf D. Joh. Henr Hiemern außgesprengten Gratulations-Schrifft/ 1616. 8.

Brüderschafft unser lieben Frauen Raith in Schlettstatt/ 1617. 8.

Hochzeit-Predigt über David Hasenreffer, Tüb. 1614. 8.

2. Pr. auf das Tübingsche Jubel-Fest/ Tüb. 1617. 4.

* Vid. Ephraimi Prætor. Bibliothec. Homil. in Indice.

Leich-Predigt über Dorothea Varenbüblerin, geborene Drachin / auß Luca II. v. 36. 37. 38. Tüb. 1617. 4.

Nat. 1573. CHRISTOPHORUS ENSLINUS,

Clar. 1610. Pastor & Senior Reutlingensis, pri-

Ob. 1657. mos vagitus edidit Heidenhemii 1573. mense Januario, Parentibus Cunrado,

Lanione, & Susanna Glaserin, Alensi, cujus

Abavus Maternus Alexander Glaser, pie Reformationi Civitatis Alensis sedulam navavit operam,

Mi-

Ministerio à Matre devotus, sub Martini Wirthii, Diaconi informatione, elementa litterarum hausit; Inde Augustini Brunnii, Pastoris Heidenheimensis consilio Tubingam deductus, non in Musicâ tantum, sed & aliis artibus Georgii Liebleri & Engelhardi ductu profecit, Anno 1585. Stuttgartiâ examinatus, Adelbergam in Collegium Alumnorum sub Abbate Christophoro Bindero, Seniore, cui se voce suâ suavissimâ plurimùm comendaverat, & Anno 1588. Bebenhufam sub Abbatîâ Erhardi Bidembachii, promotus, paulò sequioribus fatis uti cepit. Honores tamen Baccalaureatus ibidem, & 1591. in Stipendium Ducale receptus, biennio elapso, gradum Magisterii consecutus est, Anno 1596. Repetens factus & favore Superattendentium gavisus Anno 1599. legitimam Vocationem ad Diaconiam Uracensem obtinuit, toti Auditorio admodùm acceptus. Anno 1607. ad Parochiam pagi Sundelfingensis prope Reutlingam translatus fuit. Grassante autem 1609. lue pestiferâ, qua & ipse aliquandiu decubuerat, à Reutlingensibus honorificâ vocatione desideratus, Serenissimi Principis indultu, Diaconiam certis conditionibus acceptavit, binâs quotidie habere solitus Conciones. Unde porro 1610. Pastor & Decanus Capituli Reutlingensis declaratus & 1628. Senior, Pastorque Primarius (a) ac SuperIntendens. Prima illius conjux erat Agatha Wolfia, Anno 1600. desponsata, quæ sextam ei prolem dedit. Altera Margareta Schweizeria, Martini Seidelii, Secretarii in Curiâ Stuttgartiana Ducali, Vidua. Ex filio Nepotem

(e) Conf. Aug. Brunnins Lib. Synopt. p. 33.

vidit cognominem, ipso adhuc vivente, Reutlingensis Ecclesiæ Diaconum & ad ultimum, licet per intervallum, Avi Successorem. (b) Ipse Concionator fuit, Laubenbergero teste, insignis & laboriosus, qui ultra undecim millia Concionum è suggestu recitavit. Pestilentiam tertia vice, caritatem annonæ secundâ, belli diuturni calamitates sæpius expertus, fidelem sese & officiosum exhibuit omnibus. Cæterum privatis nonnullorum odiis valde exagitat, ita quidem, ut inimicorum aliquis per quatuordecim dies onerato Sclopeto insidias clandestinas illi struxerit, quas tandem is ipse confessus est. Satur humanæ miseriæ viribusque ex haustis stranguiriâ occubuit, d. 12. Junii 1657. ætatis 83. Minist. 58. Concionem Funebr. dixit Philippus Laubenberger, Successor Immediatus ex 1. Sam XX. v. 3.

Scripta.

Reich • Predigt über M. Daniel Bucherers
Archi-Diac. zu Reutlingen / Dan. 12. Eubingen / 1618. 4.

Christl. Sermon vom hohen ehrlichen Alter / 2.
Sam. XIX. v. 31-41. samt Valediction an seine Zuhörer und Freunde / Eüb. 1654. 4.

Reich • Predigt über Jacob Andreæ Pfarrern zu
Kirchen Zellinsfurt / auß Pred. Salom. XII. 12.
Eüb. 1633. 4.

Reich • Predigt über Frau Maria Agatha Me-
genzerin / Eüb. 1611. 4.

Er-

(b) Vid. Relationem Vitæ ab Enslino descriptam & Concioni Eub., annexam plur.

Er-
v
Dia
C
PAA
G
nat
nob
sis
157
ibic
tori
mil
&
gat
Pra
adr
tis
nob
cep
cep
sus
pul
clar
d
gra
qu
Di
M

Erinnerung auß dem Evangelio Matth. XXII.
vom Zinsgroßchen / Nürnberg / 1623. 4.
Diabolus Relegatus, Peitsche wider den Teuffel /
Stockholm / 1650. 8.
Paxillus Eliakim, Tübingen / 1652. 4.

GEORGIUS CONRADUS MAI-
CLERUS, Poëta Nobilis Coro-
natus, & Pastor Fehlbacensis, ortu suo
nobilitavit Enderspacum, Schorndorffen-
sis Præfecturæ in valle Rhemsana pagum, natus An.
1574. d. 31. Octobr. Patre, M. Conrado, Pastore
ibidem semiseculari, Matre Dorotheâ Hippia. Fau-
toribus destituti parentes vinitorem è Filio fieri per-
mississent jam dum falci adulescentem. Sed à Patrino
& Avunculo Hippio Ærarii Sacri quæstore objur-
gati mutatâ sententiâ Scholæ Schorndorffensi sub
Præceptore Wackero, studiorum causâ, puerum
admovent. Ex qua jactis Literarum rudimen-
tis in Collegium Alumnorum Ducalium Cœ-
nobii Regiofontani, & postmodum Bebenhusani re-
ceptus, Ingenii præstantiâ & Poëseos cultura jam tùm
cepit inclarescere; Unde Stipendium Illustre ingres-
sus & Philosophiæ incumbens à Martino Crusio in
publica prælectione mutato paulum nomine Magis-
clarus, (quam scil. alii,) vocatus est. (a) Anno 1598.
d. 14. Febr. primæ Laureæ honoribus Magisteriũ
gradum adjiciens, Theologiam eo cum successu per
quinquennium excoluit, ut Anno 1603. d. 7. Aug.
Diaconia Schorndorffensi, sub Decano & Collega,
Matthæo Aulbero, & Anno 1610. Parochia Fehl-
bacensi,

(a) Vid. Carm. Panegy. Job. Hier. Kautz. p. m. 779.

bacensi, Diæceſeos Cantſtadienſis, præficeretur, cui per 37. annos continuos uſque ad beatam Analyſin ſponte affixus manſit. Anno 1626. quatuor Parœcias abſque ullius opera vicarii ſolus adminiſtravit. Baptizatis Miniſterii ſui tempore 1583. Infantibus, Sacerdotali benediſtione copulatis 580. Conjugiis, & emortuis ex numeroſo Auditorum cœtu 2566. hominib⁹. Ipſe tamen luem ſeralem quartâ vice in Patria graſſantem mirabiliter evaſit. Matrimonium iniiit cum quatuor deſponſatis, nempe Margaretha, Henrici Mülleri, Schorndorffenſis Senatoris; deinceps cum Agnete, M. Wielandi Paſtoris Filia; porro cum Anna Schulzia, denique cum Margaretha Binderia, Viduis, reliſtâ è primò Conjugio unicâ tantum Filiâ Joh. Hieronymo Cauzio, Paſtori Monaſterienſi non indoſto, nupta. Erat autem Maiclerus amœnioris Literaturæ Vir, qui etiamnum Studioſus in Academiâ Tubingenſi Hiſtoriam Suſannæ, & paulò poſt duplex Epulum Illuſtre illa Carmines felicitate deſcripſerat, ut famâ ejus in Saxoniam penetrante, Anno 1604. d. 7. Junii à Georgio Godelmanno, J. U. D. & Comite Palatino Cæſareo, miſſo è Dresda Metropoli Electorali diplomate, typis impreſſo, cum inſigni elogio, lauru Poëticâ (pro illius temporis conſuetudine,) ſponte donaretur. Cui Anno 1637. Joh. Joachim à Grünthal, Collegii Tubingenſis Ephorus, itidem Palatinus Comes, Emblemata proriſus illuſtre, Virginis, nimirum, facie Solari radiantis dextrâque Speculum & lævâ Sceptrum geſtantis, cum lemmate: Magis clarus, & Sole in Clypeo coruſcante, adjecit. Quod ipſum teſtimonio eſt, Illum magnorum Virorum gratia floruiſſe.

Sed

Sed
Aud
lantib
pone
volu
nom
Tan
repo
turba
nem
tis
habi
ravit

Quis
T
Luſt
Q

Ma

H
Epu

Sed nec minori eluebat pietate ; (b) ut qui Patrem Auditorum & Exemplar sese præstaret. Interpellantibus de ambiendâ conditione altiore argutum respondere solebat dictarium : Lapidem per multa loca volutum , non fieri hirsutum. Symbolum ejus Onomasticon erat: Mea Gloria Christi Misericordia. Tandem immarcessibilem Vitæ Coronam laureatus reportavit Cantstadii, quò Securitatis causâ ob belliturbas confugerat, Apoplexiâ inter obambulationem tactus, ipso Ascensionis Festo Anno 1647. ætatis 73. Ministerii 44. vid. Conc. Fun. à Frid. Kiesio, habit. p. m. 60. seqq. Effigiem Viri Carmine honoravit Joh. Augustinus Assum :

*Quis? Qualis? Quantus? Maiclerus nomine, sed re
Theologus, Vates; maximus Ingenio.
Lustra undena Senex, tres & numeraverat annos
Quam facie tali conspiciendus erat.*

Epitaphium Melchior Nicolai,
Præpositus fecit:
Maiclerum lugete pii ; lugete Poë-
tæ,
Quam dulcis (rarum hoc,) tam fuit
ille pius.

Scripta.

*H*istoria Susannæ, 8. 1632.
Liber Psalmorum & Precationum, 1632. 8.
Epulum Illustre primum.

c 2

Epulum

(b) Melch. Nicolai in Carm. fun. Conc. cit. p. 81.

Epulum Illustre secundum.

Myrrhæ poterium, i. e. de Passione, Resurrectione & Ascensione Christi, Libri quinque, 1632. 8.

Liber de Nativitate Christi & Ecloga de Nomine Jesu, 1632. 8.

Cithara Septi-Chorda.

Threni Davidici seu Psalmi Pœnitentiales Elegiaco Carmine vestiti, Tub. 1629. 8.

Sol Musarum, sive Epigrammata Sacra de Passione Dominica, 1632.

Poëmata Sacra, 1635. 8.

Threni Jeremie.

Arcus Jonathæ, in Obitum MAGNI Principis Wirtembergici, coronidis loco accessit ad Magneidem Bernhardi Dieterlini, Stuttgartiæ Typis Job. Wyrichii Rößlini, 1623. in 4.

Nat. 1575. Cl. 1612. **C**HRISTOPHORUS BINDERUS,

Ob. 1616. SS. Theologiæ Doctor, Generalis Superintendens & Abbas Maulbrunnensis, locum nativitatis habuit Roswaldam,

Anno 1575. Sidere feliciore genitus, à Pastore illius Ecclesiæ, Christophori Binderi Abbatis Adelbergensis Filio, Georgio. Cursu Scholarum Trivialium & Claustralium celeriter absoluto Tubingæ in Stipendio Illustris studiis incubuit, tam Philosophicis, quàm Theologicis, eo quidem cum successu, ut Ministerium subeunti primò Diaconia Cantstadiensis Anno 1601. & mox elapsis aliquot Annis Pastortus Ecclesiæ Stuttgartianæ cum Vicinarum Speciali Inspectione demandaretur. Ex qua porro Anno 1610, ad Concionatoris Aulici & Assessoris in Synedrio,

nedr
logia
cum
Hen
mün
Eras
nam
Hien
Prov
161
The
runt
que
exce
lam
Veri
& a
tiffin
Sche
gres
rupt
sing
in M
præ
fit,
rum

medrio Sancto splendidum Officium provectus Theologiae Doctoris Titulum in Academia Tubingensi cum Tobia Lottero, Johanne Haubero, & Johanne Henrico Hiemero Anno 1612. reportavit. Ultimū Felici Bidembachio humanis exempto, atque Erasmo Grüningerō ad Præposituram Stuttgardianam evectō, in Abbatia Mulifontana conjunctisque Hiero Tetrachæ & Assessoris in Senatu Ordinum Provincialium Interiore dignitatibus, successit Anno 1614. Quibus in officiis tam Politicæ, quàm Theologicæ Virtutes in eo quam maximè effulserunt. (a) Erat quippe Vir verè eximius variorumque fœtuum eruditorum Parens. (b) Philosophus excellens, qui tamen non ut Dominicam, sed Ancillam Theologiæ Philosophiam tractavit; Justitiæ & Veritatis amantissimus, Syncretismi, *διψυχίας* & avaritiæ Olor constantissimus. (c) E scriptis potissimum commendatur Tractatus de Theologiæ Scholasticâ, in quo egit de ejus causis, origine, progressu ac methodo legendi Scholasticos deque corruptelis Theologiæ ab iis institutis. (d) Amicitiam singularem coluit cum M. Michaële Schæfero, suo in Ministerio Aulico Prædecessore, cujus obitum præmaturum seriò luxit. Enimverò & ipse decessit, uti præcocia ferè solent Ingenia, morte multorum spem votumque antevertente, annum ætatis 41.

e 3

vix

(a) *Car. Memor. Tom. I. p. 397.*

(a) *D. Nicolai in Or. Fun. Luca Osiandro bab. pag. m. 17.*

(c) *Cinc. Fam.*

(d) *Vid. Morhof, Poly bist. Tom. II, Lib. I, cap. 14. p. m. 109.*

vix supergressus anno 1616. d. 3. Junii, Concio-
nem Exequialem ex 1. Sam. XXI. v. 1. dixit Lucas
Osiander, Junior, addito Epitaphio sequente:

Prisca Fides, Pietas, Candor, Doctrina-
que, Zelus,
Binderi tumultum circumstant, flentq;,
dolentque.

Scripta.

*T*ractatus de Causis Pestis, Tub. 1611. 8.

Theologia Scholastica, * Tub. 1614. 4.

* Vid. Morhof, loc. cit.

Sophista Polycephalos, Tübingæ, 1614. 4.

Theses de Bonis Ecclesiæ, eorumque legitimo Usu, Tub.
1615. 8.

Tractatus de Usuris, Ib. 1616. 8.

Notæ in Caput LX. Danielis, vid. Königii Biblioth. p.
III, 111.

Germanica.

Examen und Gegen-Bericht über das zu Hey-
delberg gedruckte Büchlein: Was die re-
formirten Kirchen in Teutschland glauben?
Tübingen/ 1608. 8.

Antwort auf Pauli Tossani Recapitulation, des
Württembergischen Examinis, 1615. 8.

Gegen-Bericht auf Pauli Tossani Abfertigung sei-
ner Antwort/ Tüb. 1617. 8.

Leich-

Leich-
fe-
He-
Gratu-
16
Leich-
he-

JOH-
L
clesia
tum
Sept
riaru
bara,
studii
teras
felici
tur,
relatu
conti
anno
tum
rit;
ri ip
pago
nunc
ut q
ci Pa
culas
à Ser

Leichpredigt über den Todt M. Michael Schäfers / Württembergischen Hof. Predigers / Hebr. XIII. 7. Stuttgardt/ 1609. 4.

Gratias - Predigt über den 106. Psalmen/ Eüb. 1612. 4.

Leichpredigt über Catharinam von Sammersheim/ 1613. 4.

JOHANNES ERHARDUS CEL- *Nat. 1575.*
LIUS, Pastor & Superintendens Ec- *Cl. 1612.*
clesiæ in Imperiali Civitate Eßlingensi, or- *Ob. 1627.*
tum suum debuit Tubingæ, ubi d. 26.
Septembr. 1575. Patre, Erhardo Cellio, Histo-
riarum & Poëseos Professore celebri, & matre Bar-
bara, Anastasii Dembleri, Icti filiâ, procreatus, &
studiis Theologicis ob ingenii dotes consecratus, li-
teras tûm in trivio, tûm in Academiâ didicit, eâ cum
felicitate, ut ætatis anno 17. Magister artium create-
tur, omni comilitonum sat numeroso cœtui jure an-
telatus. Hinc Theologiam aggressus septem annos
continuos disputando & perorando ita se exercuit, ut
anno ætatis 19. Professionem Artium & Rectora-
tum Contubernii à Senatu Academico adeptus fue-
rit; Quibus officiis dexteritate & industriâ singula-
ri præfuit. Absoluto cursu Academico Pastor in
pago Wanckheim Tubingæ vicino factus, (exemplo
nunquam vel ante vel post ipsum memoriæ prodito,) ut
quis ex Professore Academico demum exigui lo-
ci Parochum agere non detrectaverit, sex annis ovi-
culas suas, in fide & pietate fideliter erudivit. A. 1604.
à Senatu Wimpinæ Imperialis, ad Pastoris Dignita-

tem legitimè vocatus octavum annum ibidem trans-
egit, eâ cum curâ, ut honestissimæ passim Leober-
gam, Spiram & aliorum vocationes illi fuerint obla-
tæ, quas tamen Amore Auditorum victus postha-
buit. Tandem verò anno 1612. quo Christopho-
rus Heermannus, Theologiæ Doct̃or & Superin-
tendens Eßlingensis, fatis concesserat, à Senatu istius
Urbis in Successorem desideratus, Spartam gravibus
ex causis, habita d. 27. Septembr. Dominicâ XVI.
post Trinitatis Concione Salutatoria ex 2. Cor. IV. 7.
suscepit, eandemque usque ad obitum piè administra-
vit. Nuptias celebravit, Anno 1599. cum Annâ
Maria, Georgii Schüzii, Pastoris Möringensis, filiâ,
Jacobi Andreæ Cancellarii nepte, ex qua tredecim li-
beros progenuit, & septem superstites reliquit, in-
terque illos, M. Joh. Georgium, Pastorem Feurbac-
ensem, & Johannem Erhardum, Medicinæ Docto-
rem & Physicum Eßlingensem. Theologus, T.
Wagneri testimonio, inter præcipuos sui temporis re-
ferendus. Vir omnigenæ scientiæ & Eloquentiæ
singularis, cujus à labiis mellea consolandi vis destil-
lavit. Nec minori in DEum & parentes pietate,
modestiâ, humanitate, humilitate & patientiâ in-
signis. Claruit scriptis. 1614. teste A. Brunnio. Syn.
p. 67. Dentes tamen Zoilorum sæpè expertus.
Concionem Passionalem habiturus hemiplexiâ pri-
mum, dein apoplexiâ tactus beatam animam effla-
vit, d. 20. April. An. 1627. ætatis 52. Ministerii
28. Concione funebri laudatus à T. Wagnero ex
Esaï. 56. v. ult. Carminibus à Professoribus Tubin-
giacis & Pastoribus Eßling.

M. Jo-

M. Johann - Erhardtus Cellius
ex avayg. Rudolphi Welleri.

En ! multos irradias luce.

Cunradus Cellarius, P. Nobilis.

CELLIUS occumbit simul & Facundia lingue,

Et comis gravitas & Charis omnis abit.

*Lugendum est ; non omne solum tam prona quotannis
In populi curas educat Ingenia.*

Epitaphium.

Extra Templum Eßlingense prima-
rium legitur sequens :

E. D.

Ubi rosæ, ibi Spinæ.

M. JOHANNES ERHARDUS
CELLIUS, Tubingensis, Cel-
liorum stirpe celebri Oriundus. Eccles.
Eßling. Antistes Integrum per quinde-
cennium Sacri Eloquii Fons, Divinâ
Scaturiens Facundiâ, Et uno Verbo
e 5 Chry-

Chrysostomus. Qui pro Concione multoties Insequuti Statum temporis Prophetico prælagit Spiritu, stans in statione suâ. Et altero die, sicut hoc jam fecerat, Passionem Dominicam itidem explanaturus Studio Sacro intentus Hemiplexia corripitur; cum Christo patiente patitur Ipso Viridium die & mense post extinguitur. Hic ad latus Basilicæ condi meruit. Ibi ut expectaret Dominum, ubi toties Charismata Domini Piè celebravit. Vixit semiseculum cum Biennio. Nunc vivit Seculum sine Seculo. Sequamur! Anno MDCXXVII. De Scriptis vide Ephraimi Prætorii Bibliothecam Homileticam in Indice.

Scripta.

Buß-Spiegel / oder Sechs Predigten von geistlicher und leiblicher Theurung und Hungers-Noth/ Tübingen/ 1615. in 4.

Eh.

Eh. Spiegel / oder Hochzeit - Predigten / Eü-
bingen / 1621. in 4.

Corona Anni, das ist / Sechs Christliche Zeit-
und Jahrs. Predigten / Eübingen / 1628.
in 4.

Leichpredigt Herrn Jeremia Möglings / Eü-
bingen / 1613. in 4.

über Frau Catharina Dattin /
Eübingen / 1616. in 4.

über Hr. Joh. Andream Schloß-
berger / 1617. in 4.

über Frau Barbara Reglingin /
1617. in 4.

über Hr. Johann Wehen / 1618.
in 4.

über Hr. Thomas Widmann /
1620. in 4.

über Hr. David Bungen / 1619.
in 4.

über Hr. Johann Leonhardt Flei-
nern / J. U. D. und Ritterschafft.
Syndicum, auß Ps. 118. v. 7.
Eübingen / 1624. in 4.

DANIEL HIZLERUS, Præpositus Nat. 1576.
Stuttgardianus, in lucem editus est Cl. 1615.
Heidenhemii, Oppido in Alpibus Sueviæ Ob. 1635.
fuit, 1576. d. 28. Septembr. Cujus Pa-
rentes erant Joh. Hizlerus, Procurator Heidenhei-
mensis, & Concordia, Joh. Mörlini, Pastoris Althei-
mensis Filia, Martini Frechtii Theol. Lic. Privigna.
Studiis consecratus ob defectum Scholæ Latinæ
publicæ,

publicæ, à Diaconis Oppidi prima Literarum rudimenta hausit, unde 1589. Blabyram, ac triennio post Bebenhusam, denique 1595. Tubingam in Stipendium promotus; exacto brevi spatio secundam Lauream primo inter 34. Competitores loco obtinuit. Theologiam feliciter aggressus, geminas habuit disputationes de Persona Christi & Peccato Originali; Repetentis Characterem cohonestatus duplici Oratione solenni applausum meruit non vulgarem. Absoluto studiorum cursu Academico Diaconum Waiblingensem 1600. Et vix bimetri elapso, Prioratus Reichenbacensis in Hercynia Reformatorem egit Evangelicum. Post aliquot annorum decursum Freudenstadiensis Ecclesiæ, & verterente anno Giglingensis Superintendens factus, splendidiore vocacione subinde oblatas, inprimis Ecclesiasticis Aulici munus, cujus vices aliquando ultra menssem obiverat, modestissimè recusavit. Anno autem 1610. ab Ordinibus Austriæ Superioris ad Supremum Linzii Pastoratum vocatus, exprecantibus illum à Serenissimo Principe, Joachimo à Grünthal & Tobia Lansio, nomine Procerum Austriacorum, illam Spartam ægrè admodum suscepit, variis argumentis diu persuadendus, præfagus quippe malorum, quæ ipsi postea evenerunt. Victum tamen precibus ingentium applausu exceperunt Provinciales Evangelici, solutis libentissimè sumtibus profectitiis, qui in summam mille florenorum excreverant. Contra verò Jesuitæ illum statim ab adventu variè exagitarunt, dum Conciones ab ipso habitas per clathrum Templi sui, Evangelico contigua audirent, calamo exciperent, falsarent &

refu-

refu-
rus.
cii, a
enim
re Cl
nare
phar
quie
nis B
stater
no i
coru
trigi
Ord
ci A
per l
zii a
etian
solu
dem
tori
cum
Ubi
sula
li, a
dian
eeba
Nö
nam
taq
trax

refutarent, quibus haud segnius sese opposuit Hizlerus. Cum igitur hoc modo nō proficerent Pontificii, ad alias artes confugerunt sibi familiares; Factum enim, ut inter nuptiales scyphos à Cardinali Melchiorre Cleselio, venenum illi in Salutem Cæsaris propinaretur, cujus vim quidem sumto confestim alexipharmaco correxit. (a) Adversarii tamen non conqueverunt, donec Hizlerus, quem confœderationis Bohemicæ concium falsò apud Cæsaream Majestatem detulerant, jussu ejus ab Herbersdorffio Anno 1621. d. 1. Julii constrictus, in carcerem malefactorum conjiceretur. Ex quo non citiùs quàm post triginta hebdomadam decursum post multiplices Ordinum Provincialium, imò ipsius Wurtembergici Administratoris intercessionem, nonnisi cautione per Provinciales præstitâ & fide, de Ministerio Linzii amplius publicè non obeundo, datâ, trecentis etiam & sexaginta florenis in carcere consumtis ac solutis Anno 1622. d. 26. Januarii dimissus est. Tandem & Urbe & Provinciâ cum omnibus Concionatoribus & Ludi-Magistris Evangelicis pulsus, unâ cum familia in Patriam remeare necessum habuit. Ubi primò Kircho-Teccensis Episcopia, deinde Præfulatus Bebenhusanus una cum Inspeccione Generali, ad ultimum anno 1632. Præpositura Stuttgardiana illi fuit collata. Sed nec in Patria firmum licebat pedem figere, quin Anno 1634. post cladem Nördlingensem cum Principe Eberhardo Argentina in Exilium ire cogeretur, ubi & miseriarum vitæque finem invenit. Conjugium gemina vice contraxit, primò cum Kunigunda Sebastiani Schöckii,

Viri

(a) Caroli Memor. T. I, Libr. II. p. 399.

Viri Consularis Waiblingensis filia ex quâ duodecim suscepit Liberos; tribus illi tantum superstitibus, nimirum M. Joh. Hizlero, Pastore Rommelshufano, & Barbara Filia, Henrico Blanckio, Medicinæ Doctori nupta. Secundis votis sibi sociavit Annam Hoenin, Christophori Herrmanni, Præfecti Kircheimensis Viduam sterilem. Erat de cætero Vir eruditione, prudentia, & vitæ rectitudine nulli secundus, (b) candidus & humanus, quem ipsi hostes discretum ingenuè confitebantur. Ingenii rotundi & Muscalis. Judicii autem multo rerum usu subacti. (c) Ingeniorum elegantiorum fautor & æstimator certissimus. Habitu Corporis decoro præditus, quippe cui vultus roseus, frons serena, oculi læti, os liberum & manus agiles erant. Theologico studio junxerat notitiam Mattheos profundiorum, ita, ut Instrumenta quædam Magnetico-Mathematica inveniret; Nec minus in Poësi & Muscis excelluit, quibus adhuc Juvenis magnorum Principum Friderici & Joh. Friderici gratiam sibi conciliavit, donatus à Priore argenteo Scypho propter oblatum de Reformatione Reichenbacensi Carmen; ab Altero Imperialibus aliquot ob peritiam Musices insigniorem. Cæterum variis & ingentibus ærumnis probè exercitatus, ut qui præter captivitatem & exilium altera vice subeundum, jacturam quoque rerum suarum circiter novem millia florenorum, passus est. Quamdiu etiam Linzii viveret, inveteratum Papistarum odium adeo expertus est, ut præ improborum hominum sputamenti, lapidumque jactibus

(b) Juxta Epitaph. in Templo Cathedr. Stuttg. suspensum,

(c) Inbil. Acad. Tub. 1677, celebr. p. m.

jactibus
tea, in
certo
Jacob
aula
Vir p
omni
ret, ni
rum a
nionu
nollet
stre C
verò
scrup
mitter
firma
dem p
ti fine
Apop
59. D
mus I
tas An
præsti
Sy
ne De
laude
decur
effigie
Hoc
Hä
Dispe
Su

jactibus & tumultuaria incurfione equitum in platea, imò præexplofis bombardis in ipfo Mufæo Viræ certus amplius verfari non potuerit. Nec minùs Jacobum Kepplerum celebrem Mathematicum in aulâ Cafareâ fenfit adverfarium; Cum enim ille Vir perpetuis ferupulis doctrinam Lutheranam de omniprefentiâ Carnis Chrifti verbo unitæ lanci naret, nihilominùs verò Linzii S. Coenâ ufurus Hizlerum accederet; Hic autem fufpectarum ejus opinionum adhuc ex Academicis fudiis gnarus eum nollet admittere, Kepplerus eâ de re literas ad Illuftrè Confiftorium dedit, Hizlerum accufans. Enimverò Confiftorium cordatè refcripfit, hominem ut ferupulis & fubtilitatibus, quas vocabat, nuncium mitteret, graviter admonens & Hizleri factum confirmandum: teft. Actis Confift. cum Kepplero. Tandem poft tot cafus & rerum discrimina Argentorati finem vivendi fecit, morte placidiffima, tactu Apoplexiæ extinctus die 6. Sept. Anno 1635. ætatis 59. Defuncto juxta fplendidè fieri curavit Sereniffimus Dux Eberhardus; Quæ ex Academia & Civitas Argentoratensis infigni Pietatis officio magnificè præftitit.

Symbolum ejus erat Polycarpi effatum: O bone Deus in quæ nos tempora refervâfti. Parentales laudes in Academia Tubingeni poft 23. annorum decurſum demùm reddidit Tobias Wagnerus, qui effigiem Viri Carmine fequenti proſecutus eſt:

Hôc ore, bis oculis, octo cum luſtra teneret,

Hâc fronte Hizlerus conſpiciendus erat;

Dispeream, ſi uſquàm quicquàm conſpexeris iſtò,

Suavius aut gravius candidiusque Virò,

Vid.

Vid. Memoriam Hizleri redivivi à Tobia Wagnero
resuscitatam Anno 1659. 4. conf. Carol. Mem.
p. 855.

**Epitaphium ejus in Templo
Cathedrali Stuttgardiano suspen-**
sum ita se habet:

D. C. M. S.

DANIEL HIZLERUS Heiden-
heimio Brentanus, Vir Pietate,
Eruditione, & rerum usu nemini secun-
dus, cum Ingenium Blabyræ, Beben-
husæ & Tubingæ inter Primos egregiè
excoluisset, Ecclesiæ Christi domi qui-
dem post Waiblingensia Tyrocinia
Reichenbachii & Freudenstadtio utro-
bique Anno: Güglingæ cum Inspe-
ctione Vicinarum Biennio, foris verò
Linzii super Anisanii Anrstitis Munere
novendecennio, indeque reductus Kir-
chemii sub- Teceiani Episcopia annos
Bebenhufana Abbatia Sexennio, tan-
dem Stuttgardiana Præpositura biennio
ma-

mag
mu
culi
Pat
Sac
sto,
gen
Co
nov
tren
fœr
dua
to
run
pte

Oh
Can
p
J
mæ
for

magna fide, industria & labore exactis,
multisque difficultatibus & Vitæ peri-
culis cordatè superatis tertium ac cum
Patriâ ipsa sua exul Trigesimo Secundo
Sacri Muneris Anno probata fide Chri-
sto, & calcato Mundo, vitam posuit Ar-
gentinæ Sexagenarius, secutus primam
Conjugem Kœnigundam Schæckiam
novem Filiorum & trium Filiarum Ma-
trem, & relicta Anna Hœnin bis viduæ,
fœminis lectissimis, cui Filius unus &
duæ filiæ superstites Patri optimè meri-
to hoc monumentum Pietatis posue-
runt. Natus Anno 1576. die 26. Se-
ptembris.

Scripta.

*O Ratio de præstantiâ Theologiæ.
Musica Nova.*

*Cantiones Ecclesiasticæ, vid. Witten. Diar. Biogræ-
phicum. ad An. 1635.*

JOHANNES HIPPOLYTUS BREN- *Nat. 1572.*
TIUS, Cathedralis Ecclesiæ Onoldi- *Cl. 1618.*
næ Antistes & Consistorii Marchici Asses- *Ob. 1630.*
sor patriâ erat Tubingensis 1572. natus

Patrem habuit Johannem, Theol. D. & Abbatem Hirsaugiensem magni Sueviæ reformatoris J. Brentii, filium, matrem Barbaram, Hippolyti Roëschii, Consistorii Directoris, gnatam. Literas & basin virtutum, pietatem, in Tubingensi Scholâ & Academiâ sub auspiciis parentum feliciter hausit; albo studiosorum Rectore Universitatis Jac. Heerbrando d. 15. April. An. 1586. insertus & exacto quinquennio d. 11. Aug. An. 1591. artium Magister, Erhardo Cellio Decanum agente, renunciatus cum Johanne Kepplero, celebri Mathematico & aliis. (a) Ecclesiasticæ functioni jamjam idoneus ab initio Diaconiam Grœningensem circa An. 1594. administravit, ex quâ An. 1597. ad Diaconiam Stuttgartardianam promotus est. Inde Anno 1605. Halam Suevorum, patris Aviæque sui patriam, vocatus Pastorem primarium & Decanum ibi per septennium egit. Cùm verò acriori elencho in vitia nonnullorum & falsas doctrinas inveheretur, Turbæ in Halensi Ecclesiâ datæ sunt, quas Theologi Wirtembergici, Andreas Osiander Cancell. Tubingensis, Felix Bidemhachius Abbas Mulifontanus, aliique jussu Principis sui, Johannis Friderici à Senatu Halensi precibus exorati submissis, Halæ conventu Anno 1612. habito composuerunt. Quâ occasione Brentius oblatam à laudatissimo Duce, Oppidi Herrenbergensis & Vicinarum Ecclesiarum Inspectionem Specialem Anno 1613. post Christophori Stæhlini Theol. D. obitum, amplexus est. (b) Eâque triennio gestâ Onolzbacum ad Ecclesiæ Ca-

(a) Grusius in *Annal.* P. III. Libr. XII. p. m. 786. & 836.

(b) *Vid. Cons.* vom Predigstuhl in Freudenst. in *Prefat.*

Cath
ratus
pheli
placie
matic
clesia
hard
doct
vestig
mun
orsus
Con
ferre
circa
matu

G

Ein
st
v
2
1
Ein
g

Cathedralis Antistitium legitimâ vocatione desideratus abiit. In thorum assumerat Burcardi Wimpelingii, Consulis Gröningensis filiam, cum quâ placide vixit per omnem vitam sed improlis, stemmaticque Brentiorum, qui ultra centum annos Ecclesiâ Dei inservière, finem imposuit. Vir, Erhardi Cellii Prof. Tübing. præconio, (c) diligens, doctus & probus, virtutum avita patriaque sequens vestigia, qui jam tum magnâ cum laude præclarissimum sacri Ministerii munus ante patris obitum exorsus erat. Vitam Avi, parentis & suimetipsum Concione seculari An. 1627. descripsit, quam conferre, cui ad manus est, è re fuerit. Vivis excessit circa A. 1630. Onolzbaci in Templo Cathedrali humatus, ubi & effigies ejus extare fertur.

Scripta.

Sechs Predigten bey Versammlungen etlicher Churfürsten und Ständen zu Schwäbischen Hall gehalten / Franckf. bey Jacob Gischern / An. 1611. 4.

* Vid. Draudii Biblioth. Germ. p. m.

Eine Predigt vom Predig- Stuhl zu Freudenstatt / bey dessen Einweyhung auß *Nehemie VIII. v. 4.* Herzog Johann Friderichen zu Würtemberg 2c. dedicirt / Tüb. bey Alex. Cellio 1614. 4.

Eine Predigt von der Gnaden-Wahl zum ewigen Leben / Onolzbach / 1617. 4.

f 2

Ere

(c) In Orat. Fun. de Jo. Brentio, Juniore, p. m. 366

Erklärung des Passions / Onolgbach / 1617.
1618. 4.

Eine Predigt von Enthauptung Johannis auß
Matth. XIV. Onolgbach / 1618. 4.

Brenzische Jubel-Predigt darinn dreier Bren-
tiorum Lebens-Lauff beschrieben / Nürnberg/
1627. 4.

Leich-Predigt über Hrn. Balthaser Mosern/
Eüb. 1610. 4.

- - Über Fr. Anna Moserin Wittib / Sandf.
1612. 4.

Epistola Manuscripta de dicto: Hoc est corpus meum, &c.

Nat. 1577. **JOHANNES ULRICUS PREGIZE-**
Cl. 1620. **RUS**, Lucam Osiandrum post 14.
O. 1656. annorum, (quibus Cancellariatus & Præ-
positura Tubingensis vacaverant, domum
Præpositi Jesuitis incolentibus, imò jus creandi Bac-
calaureos & Magistros affixo Programme sibi
competere contendentibus,) decursum secutus non
contemnendam dignationem sua natiuitate attulit
Custerdingæ pago aliàs ignobili altero lapide à Tu-
binga distant, d. 29. Mart. A. 1577. quo Liber Formul.
Conc. L. F. C. fuit conscriptus Patre M. Joh. Ulicò, loci
pastore, Matre verò Charitate Rhoneriâ. Literarum
rudimenta posuit Tubingæ, unde Scholis Claustra-
libus & quidem Alpirspacensi sub Abbate Matthæo
Vogelio 1593. Bebenhusanæ, sub Præfulatu Eber-
hardi Bidembachii Anno 1595. insitus, felicissimè
adolevit, ibidemque laureâ primâ redimitus fuit.
Anno 1597. ætatis 20. in Ducale Stipendium pro-
motus, biennio post inter plurimos Secundæ Lau-
reæ

reæ
totu
Cha
ita e
cipi
rus
qua
cam
Rep
Gra
jori
Dis
Par
Th
run
rat
nos
Un
dep
gie
Wi
Un
Pro
Ac
fec
fel
bi
sis
su
un

rez Corrivales, primus evasit; postea Theologiae totum se mancipavit adjecto linguarum Hebraicae, Chaldaicae & Graecicae Studio, quam posteriorem ita excoluit, ut, cum Advenae cuidam Imperii Principi, qui Stipendium Ducale, ritus & mores visurus intraverat, optio daretur, ex septem Linguis, quaecunque vellet, Sparta illa Pregizero tum temporis Repetenti, demandaretur, qui Concionem ore Grajo vel maximè rotundam habuit. (a) Exin majoribus destinatus Anno 1606. aetatis 29 Tubingensi Diaconiae; post quinquennium 1611. Decanatu & Parochiae Calvensi, Anno autem 1617. Professioni Theologicae & Pastoratu Oppidano, (cui vicinarum Ecclesiarum Inspectio aliquandiu conjuncta fuerat,) admotus fuit, quam stationem totos 32. annos indefessà industria sustinuit, undecies electus Universitatis Rector, rarissimo Exemplo, semel deputatus supremus, multoties Facultatis Theologicae Decanus. (b) Tandem 1652. ejectis tota Wirtembergia Lupis Jesuitis puta & Monachis, ac Universitate lethaliter quasi laucià, reconvallescente, Pregizerus dignus judicatus est, qui instar Noachii Academiam non tantum Orthodoxiae sinceritate, sed & precum solidaeque pietatis fomentis in statum feliciorum restitueret. Conthoralem habuit Tabitham, M. Jacobi Heschii, Pastoris Feuerbacensis Filiam, cum Iqua 34. annos amantissimè vixit, susceptis tribus Filiis & geminis Filiabus, ex quibus unus tantum Filius Johannes Ulricus, Theologiae

f 3

Li.

(a) Vid. Memoria Pregizerian. p. m, 20. edit. 4.

(b) Ibid. pag. cit.

Licentiatuſ & Moraliuſ Profeſſor in Academia Tu-
bingenſi factuſ, Patri ſuperſteſ fuit. Ipſe propter
Senectutem & Belli calamitateſ ſecunda vota averſa-
tuſ, Viduſ manſit uſque ad mortem. Fuit Theo-
loguſ pietate, candore, manſuetudine, Patientiâ
& dovotione conſpicuſ; omnium horarum homo,
ſupercilii nulluſ, expoſituſ ad omnium uſum quo-
tidianum. (c) Pacis eò uſque Studioſuſ, ut nonnul-
liſ juſto lenior videretur. De Cœtero Philologuſ
non proleſtariuſ, quod vel ſola Parentatio, Johanni
Haubero, Concionatori Aulico, dicta teſtabitur;
Concionator, ut ex Scriptiſ apparet, nervoſuſ, in-
duſtriuſ, ac diſertuſ, qui Concionibuſ eam memo-
riâ diligentiam adhibuit, ut in Scripturiſ allegatiſ ne
verbulum quidem ex formalibuſ deſideraretur. (d)
Ægrotorum viſitator, & conſolator etiam peſtiſ
tempore, quæ Anno 1600. ſævit, nullo diſcrimine
inter pauperes & ditiores habitu, fideliffimuſ: qui-
buſ doniſ ac virtutibuſ proſuſ eximiis defectum Po-
lemiceſ, ſi quiſ fuit, abundè compenſavit. Neque
dubiuſ eſt ipſum turbulentiffimo belli tricennaliſ
tempore non tam Academiæ, quàm univerſæ Patriæ
precibuſ ſuiſ pro muro fuiſſe, ne fundituſ delere-
tur. Quanta inſuper vitæ pericula, quos angoreſ,
calamitateſ quantuſ ſuſtinuerit vel ex eo poteſt con-
cludi, quòd aliquando gladio impij militiſ domi ad
internecionem quæſituſ, jam ſub icſtu verſabatur?
Sed Deus ipſum præſtitit immunem ab impetu la-
tronis. (e) Corporiſ habitu gaudebat ευρωſο, nec
non

(c) Vid. Jubil. II. Acad. Tub. p. 103.

(d) Conc. Funebr.

(e) Memor. Pregiz p. 25 & Carol. Memor. T. I. p. 876.

aon
rante
Gall
nio e
un h
meſ
lam
bro
tur v
piray
dia
80.
Tob
qua
exh
IX.
nig.
Joh

C
De
Pro

non serenitate vultus nihil austeritatis Saturninae spirante, tamen si barbam aleret adeo prolixam, ut Gallici Duces Tubingensi arce sub Generali Turenno expugnata, in urbe versati dicerent: Voila il ya un homme, quia plus de barbe, que tous les hommes de France (f) Mirè festivum circa barbam illam sese exhibet more Gallorum, Bailletus in Libro d' Anti T. I. p. 163. apud Serpilius, p. 55. Sator vitæ & vanitatis mundanæ quasi alter Simeon expiravit in pace, repetitâ prius ad Librum Concordiæ Confessione Anno 1656. d. 10. Aprilis ætatis 80. Ministerii 50. Debita Exequialia præstitit D. Tobias Wagnerus, Oratione solenni & Concione quam excerptam P. Freherus; (g) illam verò integram exhibet Hennings Witten. Memor. Theol. Dec. IX. p. 1167. conf. G. Serpil. Epitaph. p. 54. 55. König. Biblioth. p. 663.

Johannis Conradi Brotbeckii Med. D.
& Phys. Prof.

Epigramma Anagrammaticum.

Johannes Ulricus Pregizerus.

Per Anagr.

Oserigo Lutheri puri cordis canens.

De Verbo Domini toto quod pectore dixi

Hec totis vixi Viribus ut potui.

Pro Verbo Domini per Verbum ex iudice Verbo

Semper ab ore meo Verba animosa fluunt.

f 4

Di-

(f) Ibid. p. 11. Carol. Tom. II. p. 135.

(g) Theatr. Ill. Vir. p. 588.

Dicite nunc: Fuit hic, quia sic os erigo, tanquam
Lutherus puri cordis in ore canens.

Scripta.

- Amicitia & Memoria Monumentum s. Oratio Parentatoria in obitum Job. Hauberi Theologiae Doctoris & Concionis Aulici, Tubingae, 1621. & 1612. 4.*
Disput. de aeterna salvandorum Electione, Tubingae, 1620. 4.
de Prot. Evangel. ex Gen. 3. 15. & Job. Falcone, Tub. 1620. 4.
Catechesis Abrahamitica ex Gen. 12. 3. & 22. 18. ibid. 1621. 4.
Fides Abrahae ex Gen. 15. ib. 1621.
Scala & Cervicale Jacobi, ex Gen. 28. 12. & 18. Tub. 1621. 4.
Stella Jacobi ex Num. 24. 17. ib. 1621. 4.
Disp. de Schiloh. ex Gen. 49. 8. seqq. & Erhardo Macholtff. Tub. 1622.
de Propheta Magna ex Deut. 18. v. 15. 18. 19. Tub. 1623. 4.
Antisforerus. s. Disp. de Coelibatu & Votis, Tub. An. 1623. & 1624. 4.
de Filio Davidis, ex 2. Sam. 7. 11. & 1. Paral. 17. 10. seqq. ib. 1623. 4.
Fundamenta quaedam in 6. Articulis à nostris Jesuitis semper opposita, Tub. 1624.
p. de dicto Jobi, Cap. 19. 25. Tub. 1624. 4.
de Filio Dei ex Ps. 2. 7. lb. 1624. 4.

Affer-

Assertio sana & orthodoxæ doctrinæ de Filio hominis
gloria & honore coronato, ibid. 1625. 4.

Assertio de filio hominis, 1625. 4.

Disp. in Ps. 16. Aureum Clinodium. R. Paulo Biber-
stein, Tub. 1625. 4.

Simplex Fides Christianorum contra Atheos, Infideles
& Hæreticos hujus ævi, ib. 1626. 4.

Meditatio de salvifica Christi Passione, ex Ps. 22. ibid.
1626. 4.

de Passione ex Ps. 35. Tub. 1627. 4.

Regula Fidei, Tub. 1634. 4.

Propositiones de Induratione & corruptelis eorum, qui
Misericordiam, Veritatem & Justitiam Dei impu-
gnare non verentur, Tub. 1643. 4.

Disp. de Imagine Dei.

de Regnantium amore & timore.

de Perfectione Sacrae Scripturae, Tub. 1650. 4.

Exercitationes Biblicæ, Tub. 8. 1625.

Germanica.

Widerlegung Joh. Wollebs zweyer Predigten
vom Abendmahl/ Tub. 1620. 4.

Valet-Predig zu Calw/ ibid. 1620. 4.

Conc. in funere Agnetis, Johann Ulrici Wolffi à Tod-
tenwarth/ U. J. D. Ratisbon. Conjugis ex Psal. 73.
v. 25. 26. An. 1621. 4.

Conc. in felix novi Anni Auspicium ex Deut. 11. v.
Tub. 1622. 4.

Conciones 12. de Pœnitentia.

Conc. fun. in funere Joh. Frid. Volzii J. U. D. & Prof.
ex Ps. 118. 17. 18. Tub. 1625. 4.

Conc. fun. Annae Wildin/ 1625. 4.

In fun. Joh. Georg. Besoldi U. J. D. & Prof. ex Ps. 34.
20. 21. Tub. 1626. 4.

In fun. Martini Rummelini U. J. D. & Prof. ex Jerem.
3. 22. 23. Tub. 1626. 4.

In fun. Sebastiani Blossii. Med. Doctoris & Prof. ex Ps.
91. 14. - 16. Tub. 1627. 4.

In fun. Magdalene M. J. Reinhardi Löhrli, Evange-
lici Pastoris in Austria Uxoris, ex Eccles. 7. 2. Tub.
1628. 4.

Hochzeit. Predigt über Melch. Sylvester Eckhardi,
Tub. 1628. 4.

Leich. Predigt über Fr. Barbara D. Luca Osiand-
ri, Ehefr. Tub. 1629. 4.

Conc. in fun. Henrici Boceri J. U. D. & Prof. ex Esaia
57. 1. 2. ibid. 1630. 4.

In fun. Joh. Jac. Halbritteri Junioris J. V. D. & Prof.
ex 2. Cor. 5. 1. - 5. ib. 1630. 4.

In fun. Joh. Falconis Theol. Candid. & Diac. Tub. ex Luc.
23. 46. Tub. 1634. 4.

In fun. D. Luca Osiandri Junioris 2. Reg. II. v. 11. 12.
1638. 4.

In fun. Joh. Harpprechtii J. U. D. & Prof. 1639.
Concio in Jeremiae 11. 8. 1652.

Außerlesene und trostreiche Sprüche auß dem
Wort Gottes / Tübingen / A. 1672. 8.

Zwey Predigten von dem ältesten Glauben /
Tüb. 8.

Leich. Predigt über M. Joh. Eberhard Gilg. J. U.
Licent. Universitatis Syndici, ex Ps. 86. v. 11. Tübing.
1640. 4.

SEBA-

SEB
Su
sis,
tu, Pa
fule,
in Sch
in Sch
sam, in
micos
ctus i
summ
rit.
gico a
public
cionat
stitutu
tenach
tande
miliã
nem a
1620
& Su
& co
d. 4.
solent
lem h
ptias
Jacob
ex qu
tuor
quit.

SEBASTIANUS HEMMINGERUS, *Nat. 1577.*
 SuperIntendens & Pastor Ratisbonen- *Cl. 1629.*
 sis, Gröningæ in Wirtembergico Duca- *Ob. 1628.*
 tu, Patre Conrado Hemmingero, Con-
 sule, natus est d. 20. Januar. An. C. 1577. Cum
 in Scholâ Stuttgardianâ literarum primitias didicisset,
 in Scholas Cœnobiales, Adelbergam & Bebenhu-
 sam, indeque Tubingam, inter Stipendiarios Acade-
 micos receptus est. Ibi tantos brevi tempore profe-
 ctus in studiis linguarum & Philosophiæ fecit, ut
 summa cum laude Philosophiæ Magister creatus fue-
 rit. Hisce instructus instrumentis studio Theolo-
 gico animum applicuit, Lectiones & Disputationes
 publicas sedulus frequentavit & An. C. 1599. Con-
 cionator & Præceptor in Cœnobio Blabyrensi con-
 stitutus est. An. 1603. ad Pastorum Ecclesiæ Ro-
 tenackeranæ, & An. 1606. Altingensis promotus,
 tandem An. 1611. præviâ vocatione legitimâ cum fa-
 miliâ Ratisbonam concessit, Archi Diaconi functio-
 nem aggressus, in qua versatus est usque ad annum
 1620. quo Reverendum Ministerium Pastorem Eum
 & SuperIntendentem Ecclesiæ Ratisbonensi, jussu
 & consensu Magistratus præsentavit. An. 1627.
 d. 4. Jul. cùm Templum novum ad S. Trinitatem
 solenniter fundaretur, ipse Concionem Inaugura-
 lem habuit præsentem, cum plebe, toto Senatu. Nu-
 ptias celebravit Anno 1604. cum Virgine Barbarâ,
 Jacobi Fâbri, Pastoris Gemmeringensis relicta filiâ,
 ex qua tres filios & septem filias suscepit, sed qua-
 tuor tantum filias post obitum cum matre viduâ reli-
 quit. Quanto cum successu ministerium suum obi-
 verit,

verit, quàm fideliter & insigni cum ædificatione docuerit, J. Seizius testatur. Apoplexiâ tandem in Musæo sedens correptus post paucas horas inter presces ad stantium obdormivit, Ratisbonæ d. 9. Julii 1628. ætatis 51. Concionem Funebrem habuit M. Johannes Seizius, Conc. Ratisbon. quam vide (a) Laudatus etiam est Oratione brevi à Jacobo Vischero, Gymnasii Ratisbon. Rectore, Sympatriorâ, qui fata & elogia illius pluribus prosequitur. (b)

Scripta.

Eine Predigt gehalten bey Legung der ersten Steine zu deme vorhabenden Gebäude einer neuen Kirchen zu den Evangelis. Predigten/Regensp. 1627. 4.

Nat. 1578.
Clar. 1620.
Ob. 1659.

MELCHIOR NICOLAI, Præpositus Württembergicus, Hizleri post 15 annorum intervallum Successor, Schorndorffæ, primaria totius Württembergæ post Tubingam & Stuttgardiam Urbe, vallo & mœnibus probè munitâ, natus est Anno 1578. d. 4. Decembris, Parentibus honestis, Patre Melchiore Nicolai, Ordinis Senatorii Viro, Pontificiæ Religionis, in qua Gamundæ ex honesta Clausiorum familiarianatus erat; olim addicto; Matre Michaelis Sattleri, Archigrammatei Schorndorffensis Filia. Pueritiæ annis tum in Schola Patria, tum Stuttgardianâ feliciter eluctatus in Monasterium Blabyrense cum aliis Alumnis recipitur, sed brevi admodum ob

ægritudine

(a) P. Freheri Theatrum Vir. Ill. p. m. 4390

(b) G. Serpili Epitaphia p. m. 66.

ægritudine
Cum i
sam st
ficio pi
cis Pat
Docto
in Con
studia
mia co
Candi
report
retur,
dòque
Præsu
loquic
demica
Waibl
Paroc
Neub
integ
Episc
Profe
Stiper
sed vi
Anhu
bus a
quoa
pe ob
ex In
proim
cader

agritudinem continuam ad patrios lares remissus;
Cum interim provectior fieret ætate, quàm ut exor-
sam studiorum telam pertexere posse videretur, opi-
ficio pistorio deputatur. Objurgatus autem ab Ami-
cis Pater: Ut quid Pistorem faceret qui aliquando
Doctor fieri posset? Mutato Consilio Tubingam
in Contubernium Filium deducit, qui tantum erga
studia concipit fervorem, ut vix biennio in Acade-
mia commoratus Anno 1598. inter 50. Magisterii
Candidatos primum ipse locum summâ cum laude
reportaret, & postea in Stipendium Ducale recipe-
retur, ubi varia disputando, concionando, peroran-
dòque edidit Specimina, factus Andreæ Osiandri,
Præfulis Adelbergensis, qui tùm Ratisbonensi Col-
loquio intererat, Vicarius. Absoluto Studio Aca-
demico Ministerium 1601. inchoavit in Oppido
Waiblingensi, ut Diaconus; Quinquennio post
Parochiam Stettinensem sub Johanne Friderico à
Neuburg, Nobili, administravit. Peracto & hic
integrali decennio ad Pastorum Marpacensem &
Episcopiam totius Diæceseos; Elapsoque biennio ad
Professionem Theologiæ Extraordinariam, nec non
Stipendii Illustris Inspectionem legitimè vocabatur,
sed vix tribus annis munere suo defunctus Abbatiam
Anhusanam acceptare debuit, plerisque admiranti-
bus aliò Tubinga vocari, qui Tubingam è longin-
quo acersiri debuisset, sed & admirante ipso Prin-
cipe obsequii promittitudinem, quem obstinatum fore
ex Inimicorum ejus suggestionem crediderat, cujus
proinde clementissimo jussu & comperto ejus ab A-
cademico Senatu Testimonio ad officium rediit.

(a)

(a) Nihilominus A 1625. denuò ad Abbatiam Laureacensem & Senatum Ordinum Provincialium, atque Anno 1627. ad Adelbergensem, Generalémque Ecclesiarum illius Tetrarchiæ SuperIntendentiam promovebatur. Quam stationem tamen A. 1629. quo vigore Imperatorii edicti omnia Monasteria in universo Ducatu Clericis Papalibus restitui debebant relinquere coactus, in Cathedram Professoriam postliminò immisus est, retentâ etiam inter Status Provinciales Sessione. Vivis exemto Luca Osandro & Eberhardo Duce in Regimen Ducatus restituito Anno 1638. Pro-Cancellarius atque An. 1650. totius Württembergiæ Præpositus, Principis Consiliarius intimus, nec non Academiæ & Scholarum Claustralium Visitator constitutus est, quam splendidam dignitatem usque ad finem Vitæ magnam cum prudentia gessit. Conthorales successivè possedit duas, primò quidem Catharinam Nuzbeckiam, Melchioris Dezii, Senatorii Ordinis in oppido Waiblingensi Viduam, ex qua tres Filios Ecclesiæ Ministros habuit superstites, interque illos unum Cognominem Abbatem Cœnobii Maulbronnenfis ordinatum, & Filiam unicam, Tobiæ Wagnero, Cancellario Tubingensi elocatam, 30. ex iis Nepotibus & 12. Pronepotibus beatus. Secundis votis sibi iunxit Margaretham Theodori Thummii, Theologiæ Doctoris & Professoris, Collegæ quondam sui, Viduam, nullis ex ea liberis relictis. Erat Theologus vasti Ingenii, profundæ eruditionis & vultus gravitate verendus, sub cuius Episcopia Württembergica Ecclesia cum omnibus suis membris felicissimè cepit reslo-

(a) *Vita Melch. Nicol. p. m. 17. edit. fol.*

reflor
in ver
ut ad
Liber
nullat
videas
corum
suetud
In con
cium
ratiu
stam
tus L
Canc
bza t
script
Reliq
mum
minu
& qu
vit.
am e
man
telle
D. N
men
volu
nibus
tam
infen
quoc

reflorescere. Orthodoxiæ Lutheranae tenacissimus in verbis & factis sincerus. Justitiæ adeò deditus, ut ad solum *δωροφαιρίας* tinnitum excanduerit. (b) Liberæ præterea linguæ & animi in tanto fastigio nullatenus elati. In scriptis maximè Antiforerianis videas tersam latinam & terminorum Scholasticorum, nisi ubi summa necessitas & ipse usus consuetudine jam validus poscebat, admodum parcam. In controversia Tubingensi cum Giessensibus Judicium aliquandiu suspenderat, sed postea tantò accuratius Controversiam istam tractavit. Antagonistam perpetuum & quasi juratum ex Jesuitis expertus Laurentium Forerum, Academiae Dillingensis Cancellarium, quem solide refutavit, prout amœbæ testantur Scripta. Jodocum quoque Keddium scriptis Germanicis Evangelicos laceissentem, retudit. Reliquis Jesuitis, qui tempore belli tricennalis domum Præpositi Tubingensis vi occupaverant, non minus intrepidè tum è Cathedra, tum è Suggestu, & quidem extemporaneo sæpius labore, os obturavit. Factum ajunt, ut aliquando Jesuita quempiam ex Collegis ejus citatione loci alicujus Patristici mancâ & infidâ constringere æctus anniteretur, intellectâ autem protinus fraude assurgentem publicè D. Nicolai, coram universo Auditorio Pontificium mendacii coarguisse & Verba Patris recitasse integra, volumine insuper in quo ea extabant, ut fidem omnibus faceret, è Bibliotheca afferri jussu, sed Jesuitam non expectato Libro confusum discessisse. Quam infensi autem Pontificii Viro fuerint vel exinde patet, quod Anno 1636. d. 16. Aprilis Capitaneus quidem

Bava.

(b) *Vita à VV agnere descripta p. m. 24.*

Bavarus eum in domo convenit, ex præviâ de processu Cananæis à Josua facto quæstionè, eo gladii ictu petiit, ut caput ejus fidisset, nisi superius limen Januæ, per quam effugiendum erat, ensẽ excepisset, vulnere ligno, non capite evadentis illiso. (c) Anno 1643. Speculum Brandenburgicum una cum ejusdem Apologia Brochmando opposita jussu Serenissimi Ducis refutavit, nec non An. 1659. Libellum quendam Anabaptisticum; illius quippe generis Fanatici in Württembergiam itrepere illa ætate tentarunt, sed Nicolai & reliquorum Consistorialium prudentia in tempore suppressi. Johannes Majer, Senior, Augustanus, illi cum aliis Theologis primam partem sui ædificii Biblici dedicavit. Morti vicinius Symbolum Apostolicum identidem recitare jussit, (d) suisque id ipsum apprimè commendavit, beata Analipsi potitus An. 1659. d. 13. Aug. Ætatis 81. Iconem Viri Epigrammate sequenti veneratus est Gener Tobias Wagner:

*Nonne Augustinum veterumvè ex ordine Patrum
Quamvis effigies hæc veneranda refert?
Perlege Scripta Viri, mecumque fateberis ipsum
Donis Theiologum vix habuisse parem.*

Idem Vitam ejus Oratione memorabili enarravit, Concionem verò Exequialem habuit, M. Johannes Eberhardus Knollius, Diaconus Superior Stuttgard. ex Psalm. XXXII. v. 1. 2. quam excerptit Freherus. (e) Integram Vitam à Wagnero editam recudi fecit,
H.

(c) Caroli Memor. T. I. p. 876.

(d) Vita p. 29.

(e) Theatr. p. 614.

It. Witten. Dec. X. p. 1300. seqq. Quibus adde
Theophilum Spizelium Templo honoris p. 244. &
Serpil Epitaph. p. 48. & König Bibl. p. 574.

Epitaphium ejus in Templo
Cathedrali Stuttgardiano hoc mo-
do inscriptum :

Beata Memoria

Consummati Theologi Melchio-
ris Nicol. D. Abbat. Laureac. &
Adelberg. Theolog. Professor & Pro-
Cancell. Tub. Jll. Stipendii Ephori Se-
ren. Eberhardi III. Duc. Würtemb.
Consil. & Ecclesiarum Præpositi Con-
vent. Secret. Provincial. Assessoris Evan-
gelicæ Veritatis Ore & Calamo Defen-
sor constantiss. Schorndorffæ nati
Anno 1578. d. 4. Dec. B. denati Anno
1659. d. 13. Aug. perpetuitate huc posita
à tribus Filiis.

Verbum Domini manet in Æternum.

Melchior Nicolai.

§

Per

Per Anagramma.

Hic melior Incola.

*Incola nunc melior Cœli hic, bonus Incola terræ
 Qui fuit, & Christo consociatus ovat.
 Hujus quisquis eris vitamque fidemque sequaris,
 Æthereæ quoque sic Incola Lucis eris.*

Scripta.

*Consideratio Theologica quatuor Quæstionum contro-
 versarum de profundissima Revelatione Domini nostri
 Jesu Christi, Tubingæ, 1622. 4. & 1676. ibid.
 secunda vice.*

*Symbolum Lutheranum ab imposturis, calumniis, men-
 daciis, criminibus falsi, Laurentii Foreri Jesuitæ
 vindicatum, Tubingæ, 1624. 4.*

*Jubar cœlestis Veritatis Manupretio Foreri repositum,
 Tub. 1642. 4.*

*Umbellæ Somnium Jesuitico-Forerianum opposito cœ-
 lestis veritatis jubare discussum, Stuttg. 1652. 4.*

*Operæ pretium ad Manupretium Forerianum, Tubing.
 1652. 4.*

*Compendium Didacticum & Elencticum Aphorismis
 inclusum, Ulmæ, 1655. 8. Tubingæ, 1688. 8.*

*Reformator Germaniæ Lutherus à septem Characteri-
 bus L. Foreri vindicatus, ibid 1668. 4. Opus post-
 humum, Disp. contra Manuale Forerianum, Ibid.
 1639. 4.*

*Disputatio de Adiaphoristicis. v. Job. Georgio Weis-
 hardo Rotenburgensi Monacho Predicatorum Ordini-
 nis, Tub. 1620. 4.*

Disp.

Disp. de Corporis & Sanguinis Christi in Cœna præsentia
Tub. 1635. 4.

Disp. de Libero arbitrio, 1649. 4. ib. 4.

Orationes.

Oratio Funebris de Vita & Obitu Erasmi Grüningeri,
Præpositi Stuttgardiani, Tub. 1632. 4.

Oratio de Vita & Obitu D. Lucæ Osiandri, Cancell.
Tubingenfis, Tub. 1638. 4.

Tractatus de Fide Justificante posthumus editore filio
Job. Melchiore, Abbate Mulifontano.

Sola fides Justificans ex prædicationibus in Epist. ad Ga-
latas demonstrata & ad Disputandum proposita,
Tub. 1650. 4.

Beweisß des Berufs Evangel. Kirchen-Diener
Tub. 1646. 8.

Gründliche Beantwortung zweyer Schrifften
unter dem Nahmen Christiani Wilhelmi ge-
druckt / oder des Brandenburgis. Spiegels
und seiner Apologie, Tub. 1643. 4.

Rettung Evangelis. Lehre und Kirchen-Diener
wider ein Send-Schreiben unter dem Nah-
men Herrn Eberhard Ferdinands Grafen
von Wekenhausen / Stuttgardt / 1653. 4.

Antwort auf die Jesuitische vermeinte Demons-
tration P. Jodoci Keddens, als ob D. Luther keinen
Göttl. Beruf gehabt hätte zu reformiren /
Stuttgardt / 1653. 4.

Bedencken über die Neu-Jahrs-Gaabe P. Jo-
doci Keddens, Stuttg. 1653. 4.

Gründliche Abbildung des Jesuitischen Wirbel
Geistes unter dem Titul der Pfingst-Gab /

als solte ein Articul der Evangelischen den andern umstossen/ Stuttgart/ 1653. 4.

Nihil non ad rem: aber wohlgegründete Vertheidigung der Beantwortung der 12. Propositionen des Jesuitischen Glaubens-Spiegels/ Stuttgart/ A. 1653. 4.

Gründl. Widerlegung eines widertauferischen Büchleins/ Tüb. 1659. 4.

Babylonische Verwirrung / Stuttgart / 1655. 4.

Gründliche Anzeige wie es mit dem Religions-Streit zwischen den Augspurgis. Confessions-Verwandten und Calvinischen Reformirten beschaffen/ Stuttg. 1663. 4.

Erbbidems-Predigt auß ----- Stuttgart./ 1655. Reich: Predigt über Joh. Osiandrum Abbt zu Adelberg / ex Esaia LVII. 1. 3. Tübingen/ 1616. 4.

Reich: Predigt über Fr. Barbaram Sophiam, Herzogin zu Würtemb. ex Prov. X. v. 7. Stuttgart. 1659. 4.

Reich: Pr. über Fr. Annam Catharinam Herzog Eberhards Gemahlin auß Jerem. XVI. 5. Er du bist 2c. ib. 1655. 4.

Clar.

Ob. 1617.

CHRISTOPHORUS BRUNNIUS, Abbas San - Georgianus & Superintendens Leobergenfis, Augustini, Pastoris Jesingensis, suprâ laudati, filius, vitam inchoavit Heidenhemii, Anno --- Literas sub Informatione paternâ cum fundamento pietatis primis labris degustatas Tubingæ penitiùs eâ cum industriâ im-

imbibit, ut cursu Philosophico absoluto, assumptisque honoribus consuetis, Theologiam cum insigni applausu tractaret. Quâ de causâ Serenissimo Principi, Dn. Ludovico Friderico, (postmodum, defuncto fratre, Dn. Johanne Friderico, Duce Wirtembergico, Ducatus Anno 1629. Administratore,) Anno 1608. peregrinationem in externas regiones suscipienti, in Comitem & Confessionarium adjunctus & à D. J. G. Sigwarto, in Templo Tubingensi publicè ordinatus fuit. (a) Quâ occasione non Gallias solum, sed & universam Britanniam peragravit. Anno igitur 1609. reversus Diaconiam Stuttgartianam in Ecclesiâ Cathedrali pro meritis obtinuit. Eâque per quinquennium administratâ, ad SuperIntendentis Leomontani stationem Anno 1614. promotus est, cui An. 1617. Abbatix San-Georgianæ designatura accessit. Conciones à se in itinere passim habitas, Principis sui jussu, in lucem edidit Principibus dedicatas. (b) Hymenæum celebravit d. 13. Junii 1609. Stuttgartiæ cum Agnete, Johannis Neufferi, Ærarii Sacri Curatoris, filiâ Virgine. Virum fuisse non perfunctoriè doctum & Oratorem facundum è Concionibus præmemoratis elucet, quas Ephraim Prætorius ex parte commemorat, (c) Abbatis dignitate vixdum ornatus ex hac lacrymarum valle in Cœlestem patriam migravit An. 1617. d. 20. Dec.

(a) *Vid. Dedic. Cone. Itinerar.*

(b) *Ibid*

(c) *Bibl. Homilet. in Indice Autorum.*

● Scripta.

XIII. Predigten auf der Reise in Frankreich gehalten/ Stuttgart/ 1615. 4.

XXVIII. Predigten in Engelland und Schottland gehalten/ *ib.* 1617. 4.

Leich-Pr. über Fr. Sybilla Herzogin zu Würtemberg Leich-Begängnuß/ auß Jerem. Klagl. V. v. 15. 21. Stuttg. 1615. 4.

Valet-Predigt zu Stuttgart gehalten/ Stuttgart/ 1613. 4.

Nat. 1578. Cl. 1631. Ob. 1637. ERHARDUS WEINMANNUS, Ecclesiastes Aulicus, trium Wirtembergæ Ducum Consiliarius & Consistorii Adlector, natus Cantstadi; Anno 1578.

Post absoluta in Scholis trivialibus & Claustralibus atque Academiâ Tubingensi studia, Diaconia Bietigheimensi suffectus 1603. & post quinquennium Oppidi Brackenheimensis Pastor à Philippo Schickhardo. Ordinatus; Anno tandem 1620. in Aulam Stuttgardianam ad supra dictam stationem accersitus est, in quâ perstitit usque ad annum 1634. quo clades Nerolingenensis, Protestantium rebus funesta, Aulam Wirtembergicam Argentoratum securitatis causâ compulit. Tori sociam possedit N. N. cum quâ tres filiolas genuit. Theologus, J. U. Pregi-zero teste, (a) pietate, eruditione & linguarum, cum primis Hebrææ, cognitione accuratâ præstantissimus. Amicus ejus antiquâ germanâ fide probatissimus.

(a) Vid. Orationem Fun. Johann Haub, hab. Præfat. p. 2.

mus. Vir, J. V. Andreæ judicio, cum paucis comparandus, quem ipse ob eximias dotes plurimi habuit. Verùm ille, post quam per plures annos amicissimum & studiorum socium possedisset, simultatem, quam cum Erasmo Grünigero, Prapposito Stuttgardiano quondam exercuerat, post ejus mortem, in Andream innoxium, (ut Andreæ conquiratur,) derivavit, animumque alienum atque adeo infestum palam ostendit. (b) Viam omnis carnis ingressus est tempore calamitosissimo, quo Pontificii universam Wirtembergiam sub jugum miserant. Hinc nulla Concio Exequialis in obitum ejus typis expressa reperitur. Anno 1637. d. 10. Sept. ætatis 59. Ministerii 34.

Scripta.

Seich. Predigt über Daniel Waidelich Burgermeister zu Brackenheim und Jungfr. Dorothea / Joh. Andlers Tochter auß Hof. XIII. v. 14. Tübingen / 1609. 4.

Seich. Predigt über Andream Saufelin Burgermeister zu Brackenheim auß Gen. XXV. v. 7. 2. 9. 10. Tübingen / 1618. 4.

Seichpr. über Nicolaum von Bubinghausen / Herrn von Walmerode, Hiob V. 11. v. 1. Stuttg. 1621. 4.

Seich. Pr. über Prinzessin Henricam von Wirtemberg / auß Es. XXVI. v. 20. Stuttgardt / 1623. 4.

Seichpr. über Sebastianum Fabrum Vice-Canzlern zu Stuttg. auß Jerem. XXXI. v. 20. ib. 1625. 4.

9 4

Seich.

(b) Vita Andrea Manuscript.

Leich-Predigt über Fräul. Johanna Julia Herzogin / Sachsen / Francisci Julii Prinzessin / auß Esaia XL. v. 6. 7. Stuttg. 1626. 4.

Leich-Pr. über Joachim von Drauschwitz lib. 1626. 4 ex 1. Chron. 29. 9.

Leich-Pr. digt über Barbaram Marggräfin von Baden / auß Mich. VII. 18. 20. Durlach / 1627. 4.

Leichpr. über Herzog Joh. Fridrichs von Württemberg Tod / auß Prov. XXVIII. 2. Stuttg. 1628. memorabilis admodum Concio 13. plagis constans.

Leich-Pr. über Herzog Fridrich Achillen / von Württemberg / auß Jos. 23. 14. Stuttg. 1632. 4. 8. Bögen.

Leich-Predigt über Herrn Dieterich Werner von Plieningen auß Prov. XII. v. 1. Stuttg. 1628. 4.

Leichpr. über Fridrich Albert von Helmstädt / Obrist-Lieutenant / Sap. IV. v. 16. ibidem 1633. 4.

Eine Predigt auß Matth. XX. 20. vom Donner und Donners-Kindern an Jacobi gehalten / 1629. 4.

Presentations-Predigt bey der Investitur Daniel Hilters Probst zu Stuttgardt / 2. Cor. IV. 5. Stuttg. 1637. 4.

Klage-Trost und Buß-Predigt über den außg. brannten Flecken Knittlingen / Stuttg. 1633.

JACO.

JACOBUS REIHINGIUS, ex Jesuita *Nat. 1579. Cl. 1622. Ob. 1628.*
 Theologiæ Doctor & Professor in Academia Tubingensi, Augustæ Vindelico-
 rum d. 6. Januar. Anno 1579. Patre Ja-
 cobo, & Matre Catharina Vehleriana, ambobus
 Patriciæ Stirpis prognatus, sed in tenera Juventute iis-
 dem orbatus, in Collegio Jesuitarum errores Papatus
 cum literis eâ Ingenii, donorumque excellantia hau-
 sit, ut ob insignis tum in humanioribus disciplinis,
 tum in Theologia profectus gradu Doctoris inter il-
 los publicè ornaretur, collatâ simul primò in Philo-
 sophiâ, deinde & Theologiâ in modo dictis Colle-
 giis Professione. In qua cum variis contra Verita-
 tem Evangelicam scriptis apud suos inclarescere ce-
 pisset, idoneus à sociennis æstimabatur, qui Principi
 Palatino Neoburgico in Concionatorem Aulicum
 daretur, cujus universam ditionem brevi admodum
 ad Ecclesiæ Romanæ communionem seduxit. Cum
 autem doctrinam Lutheranorum voce & Calamo
 impugnaret, & præcipuè Matthiam Hœe, Theo-
 logum Saxonicum, qui Reihingii Manuale Pontifi-
 cium ex Verbo Dei solidè refutaverat, vicissim con-
 fundere anniteretur, subitò Veritatis jubare, instar
 Pauli, collustratus, tenebras Papatus agnovit.
 Missâ igitur omni deliberatione cum carne, Roma-
 nensium castra sibi deferenda piè recogitans, A. 1621.
 in Württembergiam utpote purioris doctrinæ tum
 temporis Asylum pervenit, ubi à Serenissimo Prin-
 cipe Joh. Friderico, clementissimè exceptus, illius
 jussu à Præposito Grünigero & Consistorialibus ri-
 gidè examinatus (a) & in Stipendium Ducale Tu-
 bin-

g s

bin-

(a) *Laquei Pontif. contrisip. m. 37. edit. Lat.*

binganum ablegatus hospitem aliquandiu egit, tandemque d. 23. Novembr. ejusdem Anni in Augustissima Trium Würtembergiæ Ducum aliorumque variaz Dignitatis & Conditionis hominum Panegyri, Pontificiæ Religioni solenni Oratione renunciavit. (b) Exploratâ autem satis superque Viri sinceritate & constantiâ in purioris doctrinæ amplexu non fucatâ d. 30. Novembr. Concionem contra Missam Papalem in Sacello Aulico cum insigni applausu habuit, & subsequente Anno 1622. Professionem Theologiæ in Universitate Tubingensi Extraordinariam cum Superintendentia Stipendii Ducalis obtinuit, usque ad finem vitæ. Pontificii quidem variis artibus & clandestinis insidiis eum ad se reducere laborarunt, sed frustra; unde calumniis & scriptis laceffit, quibus tamen egregiè respondit. (c) Nuptias celebravit. Anno 1622. d. - - - cum Maria, Antonii Felicis Welseri Patricii Augustani Filia, ex qua Filium superstitem reliquit. Istud autem Matrimonium ad eum movit Jesuitis Ingolstadiensibus & Dilinganis, ut & ipsum & sponsam eorumque Amicos, maximam partem Professores, Hymenæum carminibus celebrantes, edito virulento scripto, sub rubrica: Valetudinarii Poëtici, sarcasticè admodum traducerent; quibus Conradus Cellarius Professor Tubingensis Tonstrinam, non minus acrem, opposuit. Cæterum Reihingius retractatione scriptorum suorum, quæ adhuc Jesuita contra Lutheranos vulgaverat, conatus equidem est, ea, quæ destruxerat,

(b) Vid. *Actum Revocat.* edit. 1622. 4.

(c) *Laquei Contriti* p. 27.

rat, restaurare, sed exiguâ spe fructus, (d) postquam semel tota Regio Neoburgica jugo papali subiecta fuit; tamen non dubitandum sit, eum apud Lutheranos varia Revocationis fruge feracem fuisse, juxta præconium B. Raichii. Fassus de cætero: Se Neoburgi, ne quidem calentes à taberna opifices, aut ad colum fûsumque intentas quasillarias aniculas solido ictu referire potuisse. (e) Fatis placidissimè concessit ex hydropo Anno 1628. d. 5. Maji. Ætatis 59. Conc. Funeb. habuit Lucas Osiander Cancellarius ex Matth. XIII. v. 45. 46. Orationem Parent. Johann Martinus Rauscher P. P. quam recenset H. Witten. Dec. VII. p. 892. Confer. Freherus Theatr. p. 431.

Scripta.

LAquei Pontificii contriti, quibus adjuvante Domino Liberatus Liberatori suo T. O. M. libenter meritò publicas gratias in Acad. Tub. dicere voluit, Tub. 1621. 4. & Campidum Germanicè.

Dissertatio de vera Christi Ecclesia adversus larvatum Jesuitam, Tub. An. 1622. 4.

Araneorum Operæ s. refutatio Scriptorum G. Stengellii, Simonis Scheiteneisseri & Laur. Foreri Jesuitarum, Tub. A. 1623. 4.

Liber Apologeticus pro dissertatione sua de Ecclesia Christi, Tub. 1624. 4.

Sermon von dem vermeinten päbstischen Meß-Opffer zu Stuttgardt in der Hof-Capell gehalten/ Rempten/ 1622. 4.

Retra-

(d) Hist. Goth. p. 793.

(e) Jubil II. Acad. Tub. p. 103.

(f) Caroli Memor. T. I. p. 328.

Retraction oder *Widerlegung* seines falsch-ge-
nannten *Catholischen Hand- Buchs* / Eub.
1623. 1628. 8.

Ante Conversionem.

Muri Civitatis Sanctæ, h. e. *Fundamenta XII. Relig.*
Cathol. quibus insistsens Ser. Princ. Neuburg. Wolffg.
Wilb. in Civitatem Sanctam, h. e. *Ecclesiam Catho-*
licam faustum pedem intulit, *Dissertationibus toti-*
dem explicata, *Coloniæ*, 1615. 4. *Germanicè*
per Conradum Vetter. Ingolstadii & *Coloniæ*, 1615. 4.
Excubiæ Angelicæ Civitatis Sanctæ pro defensione XII.
Fundamentorum Balthas. Meimero, Præconi Lu-
therano & *Fabricio Bassécourt, Tibicini Calv. oppo-*
sitæ, *Col. An.* 1617. 4.

Catholisches Hand- Buch wieder das vermeinte
Evangelische Hand- Buch *Doktor Matthiæ*
Höe, *Neuburg* / 1617. 4. *Nürnberg* / *Anno*
1620. 4.

Manuscripta.

Commentarius in Aristotelis Meteor. à Jesuitâ Drexelio
elegantissimè descriptus, cujus meminit G. Serpilius
in Epitaphiis Theoll. Sueviæ, p. 151. qui pleniorẽ
vita illius Descriptionem & *Epistolas Ebingerianas*
ad eum promittit atque alia nonnulla memorabilia
addit.

Nat. 1580. JOHANNES PFEILIUS, *Pastor Wein-*
Cl. 1622. *Ispergenis*, *Schweickhemii in Weib-*
Ob. 1636. *lingensi districtu Anno 1580. d. 12. Julii*
in lucem editus, Patre Conrado, Pastore;
Ma-

Wirtembergensium Pars II.

Matre Reginâ, Archigrammatei Winnedenfis, Martini Grieningeri, filiâ. Rudimenta literarum Winnendâ posuit sub duro admodum Orbilio, qui adeo inhumaniter cum ipso egit, ut quoad auditum non nihil detrimenti caperet. Patre in pueritiâ orbatu, sub curâ Vitrici, Jacobi Schæfferi, Chirurgi vixit, à quo, cum promotio sperata in Cœnobiales Scholas tardaretur, arti chirurgicæ mancipandus jamdum Bittenfeldam abiturienti & cucurbitas in scarificatione balneo utentibus applicaturus, mandatum è Curiâ, ut Adelbergam in Collegium Alumnorum se conferret, accipit An. 1594. ex quo superatis industriâ & Ingenio octodecim Condiscipulis, Anno 1596. mense Nov. Maulbronnâ & Anno 1596. Tubingam in Stipendium Theologicum promotus 1601. 19. Aug. Philosophiæ Magister creatur; Inde 1606. Repetens delaratus altera vice publicè disputavit. Anno 1609. Ministerio initiatus, Diaconiam Canstadiensem impetrat, ubi ab Auditoribus, velut Angelus Domini summâ cum lætitiâ exceptus est. Anno 1617. Winspergam ad Pastorum Oppidanum legitimè vocatus usq; ad vitæ exitum ibi permansit. Fidem conjugalem dedit primò Ursulæ, Johannis Weccerlini, Consiliarii Stuttgardiani, gnata, quæ binos filios enixa; uno manente superstite, Theologiæ studioso. Ad secunda vota transiit 1626. 4. Aug. cum Johannâ Margareta, M. Johannis Jacobi Linsii, Pastoris Widernensis filiâ, sterili. Vir juxta Eberh. Vogellii, Pastoris testimonium, in quo Virtus cum Doctrinâ, Pietas cum Humanitate, Prudentia cum Candore, certarunt. Theologus, ut ex Clave SS. Theologiæ

giæ ab ipso editâ, luculenter apparet, apprime doctus & industrius, qui ob singularia dona diversis vocationibus, nempe Augustam, alterâ Vice, Biberacum, & ad SuperIntendentiam Comitatus Leiningeris expetitus fuit, sed singulari modestiâ se excusavit. Anno 1614. Præposito Stuttgardiano Johanni Magiro, in thermis Cantstadiensibus mortem obeunti, adstitit, cujus funus Concione memorabili prosecutus est. Pestiferam luem Cantstadii semel, & Weinspergæ bis expertus, ducentis amplius inter brachia illius expirantibus, nihilominus evasit incolumis. Spiritum Deo reddidit ex febre & apoplexiâ d. 2. Sept. 1636. ætatis 56. Ministerii 27. Justa Parentalia defuggestu ex I. Sam. XXV. 1. solvit M. Johannes Wernerus, Specialis Neostadiensis, edit. Heilbronnæ, 1637. 4. quam vide plur.

Scripta.

CLavis Theologiæ, Terminorum, Vocabulorum, equivocorum &c. quæ passim in Scripturâ S. vel in Patribus & orthod. Theol. Scriptis occurrunt, Explicationem perspicuam continens, primò Johanni Friderico, Wirtembergiæ Duci; deinde Gustavo Adolpho, Sueciæ Regi, dedicata, Stuttgard. 1616. 4. Heilbr. 1636. 4.

Leich-Predigt über Job. Magirum, Probst. auß 2. Tim. IV. 7. Stuttg. 1614. 4.

Leich-Predigt über Fr. Elisabetha Hrn. Georgii Meißners / Kellers zu Weinsperg Ehfrau / auß 2. Cor. IV. v. 8. 9. 10. Heilbronn / 1631. 4.

Leich,

Leich. Predigt über Frau Margaretha Melchior
or Neuffers/Raths. Verwandten/ Ehfrau/
auß Rom. VIII. 15. 16. 17. Heibronn 1633. 4.

BERNHARDUS LUDOVICUS LÖ. *Nat. 1580.*
HERUS, SS. Theologiæ Doctor, Sen- *Clar. 1622.*
enissimi Württembergiæ Ducis Johannis *Ob. 1631.*
Friderici, Concionator Aulicus & Con-
sistorii Assessor, Senfftenfeldæ ad Sylvam Ot-
tonis d. 25. Decembris 1580. ortus, Patre M.
Daniele, ipsius loci Parocho, Matre Elisabetha
Zünliniana, Syndelfingensi; Scholas frequentavit
Lauffæ & Stuttgardia in Pædagogio, ex quo Bla-
byram receptus in Collegium Alumnorum 1591. Be-
benhusam, Anno 1596. & biennio post in Illustre
Stipendium Tubingæ, Magisterii honores Anno
1600. & inter 24. contribules in testimonium singu-
laris eruditionis primas obtinuit. Repetentium de-
inde numero adscriptus Anno 1603. & post decur-
sum duorum Annorum in Ministerium vocatus
Diaconiam primò Uracensem, porrò Anno 1608.
Stuttgardianas per gradus, mox insequente Anno
Pastoratum Xenodochialem cum annexâ Superin-
tendentiâ reportavit. Anno 1612. d. 12. Novembris
cum Christophoro Bindero, Johanne Haubero &
Joh. Henrico Hiemero Theologiæ Doctoris axioma-
te cohonestatus, elapso deinde biennio in Aulam ad
Ecclesiasticis Munus à prædicto Principe accitus Spar-
tam illam usque ad Annum 1626. constanter tenuit.
Fortè autem cum Duce suo in thermis ferinis versa-
tus, habitâ prius Serenissimi Jussu concione, Apo-
plexiâ tactus, memoriam eatenus amisit, ut officii
um amplius peragere, adhibitis licet variis medelis,

ne-

nequiret ; Rude igitur honestissimo donatus est. Nuptias celebravit Anno 1605. cum Anna Maria Lustnaueriana, Tubingensi, quam cum sex Liberis superstitem reliquit. Erat Vir, ut Parentator ait, ἀπροσωπόληπτος, qui Legem audacter prædicaret, sed tamen decenti cum modestia & prudentia. Caterùm insigni facundiâ & suavi admodum pronuntiatione præditus. Ad Cœlestem Aulam migravit Anno 1631. die 1. Apr. Ætatis 51. Ministerii 22. vide Concionem funebrem à Josepho Schlotterbeckio, Diacono Stuttgartiæ habitam. p. 20. seqq. De eo ad pompam Exequialem Magni Ducis Wirtembergici, in prælio ad Wimpiam fortiter occumbentis, verba faciente Bernhardus Dieterlinus, Poëta nostras sic cecinit :

*Conticuere omnes : mediâ stans ade Løherus
Altior, ore potens, & majestate loquendi
Tecciadum linguæ modera mine suspiratus
Temperat è rostris, vocemque per ampla volutat
Templa Deo plenus turbataque pectora mulcet,
Ec. (a)*

Scripta.

*Concio funebris in Obitu Johannis Hammelii Ab-
batis Murrhardensis ex Philpp. 1. Stuttgartiæ,
1610. 4.*

*Conc. fun. in Obitu Sibyllæ Ducissæ Wirtembergicæ,
ex Phil. 1. 21. Stuttg. 1615. 4.*

*Conc. Secularis in Jubileo Reformationis ex Philippen-
sium I. v. 3. Stuttg. 1617. 4.*

Cons.

(a) Magnific. p. 74.

Conc. Nuptialis ex Syrac. Capite XXV. v. 1. § 2. Stuttg.

1623. 4.

Conc. funebris in obitum Eberthalii, Principis W'irtemb.
ex Hiobi I.

Alia in obitum Magni, Ducis W'irtenb. ex 2. Sam. XI.

25. Item alia in Eundem ex Prov. XX. 29. Stuttg.

1622. 4.

Concio funebris in Obitum Henriettae, Principissae W'ir-
tembergicae ex Matthaei XXV. v. 1. Stuttgardiae,

1622. 4.

JONAS HOECKERUS, SS. Theol. Nat. 1581
Lic. & SuperIntendens Marpacensis, Cl. 1612
patriam habuit Hornheimium, Dioceseos Ob. 1617
Waiblingensis pagum, ubi ipso Festo Ad-
ventus natus Anno 1581. Patrem Hieronymum Pa-
storem. Post Scholas Triviales & Claustrales Adel-
bergæ quidem & Maulbrunnæ frequentatas, Sti-
pendium Ducale intravit, ubi assumtis Magisterii ho-
noribus, ob excellentiam donorum 1598. Repetens
primum & Adjunctus Magistri Domus factus, de-
inde verò 1609. Diaconia Tubingensi admotus, scri-
ptis, Philosophico - Theologicis inclarescere cepit.
Inde ad SuperIntendentiam Marpacensem traductus
An. 1614. Licentiam summos in Theologia honores
assumendi impetravit. In thaami Sociam conse-
cutus est Margaretham, Johannis Magiri, Præpo-
siti Stuttgardiani, Filiam, cum quâ geminam genuit
prolem. Illa marito Superstes Officiali cuiusdam Cæ-
sareo nupsit, Pontificæ Religionis homini, quem
cum in Bavariam sequi per literas juberetur, manife-
sto mutandæ fidei periculo, morte præventa oppor-
tuit

h

tunæ

tunè decessit, filiolum tamen enixa, quam Pater ad se traduxit; in superstitione Papæâ educatam & Buchbaumio, Pontificio Viro, elocatam, cui filium peperit, Monasticam in Cœnobio jam professum, sed ante triginta jam annos abjecto cucullo, profelytum factum & ob Magiri Proavi merita, singulari Principis clementiâ in Curiam receptum, ubi etiamnum Consilio Secretiori est à libellis. Hœckerus verò, ut cum Parentatore Scripta testantur, erat Theologus in doctrina sincerus, calamo industrius, disputando solidus, in Argumentis Adversariorum solvendis invictus, in redarguendo potens, in Officio gravis, in Ministros favore pronus, in Vita pius, humanus & candidus, in adversitatibus patiens, in morte animosus. Cum phthisi aliquandiu colluctatus, mortalis esse desuit. Anno 1617. d. 7. Jun. in Vigiliis Pentecostes. Ætatis 36. Ministerii 9. Defuncto Concionem funebrem habuit M. Leonhardus Engelhardt / Diaconus Ejus & Collega ex Danielis XII. v. 3. E scriptis eminet Clavis Theol. Philosophica, Caspare Heunischio, Judice, meritò recudenda. vid. Præf. Thesaur. Theol. Distinctionum, edit. primæ.

Scripta.

Synloge utilissimorum Articulorum inter August. Conf. Theologos & Pontificios ut & Calvinianos controversorum, Tubingæ, 1608. 4.

Speculum Theologicum, in quo Calvinistici Errores Barth. Keckermannii ex puris præceptis Logicis & ex Sacra Scriptura confutantur, Tubingæ, 1610. 4.

Disp.

Disp. Anti Papistica, 1613. 4.

Clavis Theologico Philosophica, renovata, Tubingæ,
1613. in 8.

Compendium Theologiae Corinthiacum, Ibidem 1616.
in 8.

Leich. Predigt über Philippum Egen/ auß Pred.
Salom. Cap. I.

Leich. Predigt über M. Ottonem Gryphium Rectorem
auf der Poeten-Schul zu Regensp. ex Ps. CXVI.
10. Tub. 1612. 4.

Manuscripta.

Termini explicati de Justificatione.

Göldener Trost. Spiegel wieder die Traurigkeit.

PETRUS MEUDERLINUS, Collegii Augustani Ephorus, Patre Pastore, cognomine, & Matre Anna, Joh. Ruckeri Prapositi Denckendorffensis filiâ, in pago Ober-Acker, Würtembergicæ ditionis, natus A. 1582. quo Collegium Annæanum Augustæ Vindelicorum erectum confirmatumque, puerique præsentæ Cæsareâ Majestæte primùm immissi; adeoque natiuitas ejus non sine omne in annum istum incidisse putatur à Parentatore. Octennis puer 1590. in Pædagogium Stuttgardianum & Convictum D. Andreae Ohandri, eâ ætate Concionatoris Aulici, ductus eos progressus in literis fecit, ut 1594. adeoque duodecennis in Adelbergense Cœnobium, 1597. in Maulbronnense & biennio post in Tubingense Seminarium.

narium recipere, ubi aetatis 19. anno Magisterii honores & inter 25. Commilitones primas obtinuit. Reperentis caractere 1605. auctus, Martini Crusii, Græcæ Linguae Professoris, An. 1606. defuncti, vices ex Senatus Academici jussu, aliquantisper obivit. Anno 1608. ad Diaconiam Ecclesiæ Kircho-Teccensis Superiorem promotus, ipsam quoque Pastoris & Superintendentis Spartam, Johanne Schulero, viribus deficiente, vicario modo administravit, eam quidem cum dexteritate, ut si in Patriâ mansisset, haud dubie memorati Schuleri Successor in officio factus esset. Enim verò divina providentia 1612. ad Collegii Annæi Inspectionem à Senatu Augustano desideratus, vocationem Serenissimi Ducis Johannis Friderici permissu clementissimo, accepit, & quāquam 1630. cum aliis Evangelicæ Religionis Ministris à Pontificiis fuerit ejectus, anno tamen 1632. Gustavo Adolpho, Suecorum Rege, Augustam occupante, revocatus, stationem ad suprema usque fata tenuit. Maritali amore complexus est Margaretham Mauziam Civis Stuttgardiani filiam, quā cum 13. liberos genuit. Eā verò demortuā 1635. sequente anno, Barbaram Laugingeriam duxit, nullā prole fecundam. Vir exquisitè doctus, linguarum Orientalium, Hebraicæ, Chaldaicæ, Syriacæ & Arabicæ peritissimus, qui testibus Collegii sui Administratoribus, multā laude & elogio digna in erudiendā Juventute Scholasticā effecit. (a) Unde & apud externos insigni famā floruit, maxime apud Argentinenses, qui Virum summis extulerunt

Enco-

(a) *Acta in Sachen der Evangelischen Burschenschaft zu Augsburg/ p. 433.*

Encomiis. Sic enim inter alios de illo, Johannes Schmidius, Theol. celeberrimus: Hodie, scribit, præclaram Scholæ Augustanæ operam navat Petrus Meuderlinus, quem Theologum esse eximium, Philosophum excellentem, Oratorem disertum, Poëtam ingeniosum, Orientalium linguarum cognitione clarum, simul religionis ac pietatis amantissimum, partim monumenta publica docent, partim è familiaribus colloquiis, quæ superioribus annis cum eo suavissimè sociavimus, quorum vicem nunc literarum missiones sustinent, nobis constat, vid. memor Wegelin. ap. Witten. Decad. VII. p. m. 936. Ipse verò, quæ erat modestiâ, Tobiaë Sartorii testimonialibus literis, Argentinâ 1632. d. 16. Junii illi datis, in quibus Meiderlinus non minus apprimè celebratus, subscripsit: Hoc ego nunquam ambivi, nunquam affectavi, teste Deo, & talia multa producere possem. DEO Soli gloria! Cæterum in fide solidus & constans, quod excellenti libro sub titulo: Æterni Evangelii Luthero Catholici, comprobatum dedit. Senio contextus placidè expiravit in Domino d. 1. Junii 1651. ætatis 69. Pro rostris Ecclesiæ Supremos illi honores, Conciones ex Joh. XIV. v. 19. reddidit Joh. Henricus Faber, Sympatriota Wirtemb. Senior Augustanus & Pastor ad S. Ulricum, quam omnino vid. p. 25. seqq.

Scripta.

Evangelium Lutheranum Catholicum æternum, Beweisung / daß die Lehr von der Gerechtigkeit des Glaubens allein durch Christum auß

auß Gnaden Gottes se und allezeit üb-
lich und bekandt gewesen / Augspurg /
1621. 4.

Kleine Catechismus / das ist / kurze War-
nung / Ermahnung und Trost • Schrift
nach Anleitung des Heil. Catechismi / Kem-
pten / bey Christoph Krausen / 1621. 12.

Betrachtung des An. 1623. d. 7. Novembris vom
Himmel gefallenen Feuer Zeichens / Augsp.
1624. 4.

N. 1582. **W**ILHELMUS HEERBRANDUS,
Cl. 1623. Präpositus Denckendorffensis, Ge-
Ob. 1658. neralis SuperIntendens, Consistorii Adies-
sor, & Ecclesiastes Aulicus, An. 1582. d.
16. Maj. Patre Christoph. Nicro Wilensi, Matre Margr.
Snepfia, natus est. Etatis anno septimo Ulmenium
Gymnasio celeberrimus, literas ibidem didicit, do-
nec Anno 1593. Tubingam in Stipendium traductus,
consueti honores Philosophicos capessendi idoneus
esset. Quibus assumtis & Repetentis obrento cha-
ractere, Ministerium 1607. Uraci inchoavit, Diacono
illius Ecclesiæ ordinatus. Inde Feuerbacum,
pagum unâ horulâ Stuttgardiâ distantem 1614.
translatus, An. 1624. ad Diocesem & Ecclesiam
Uracensem SuperIntendentis axioma auctus, rediit;
denique 1627. ad Ecclesiasticis Aulici & Adessoris in
Conilio Sanctiore Spartam vocatus, tres & viginti
annos muneri præfuit. Anno 1648. sub ipsâ Con-
cione Apoplexiâ tactus, Dei gratiâ convaluit. Ex quo
1650. Präpositi Denckendorffensis & Generalis
Inspectoris dignitate ornatus, nihilominus Serenissi-
mi

mi Ducis Eberbardi III. Confessionarius mansit & domicilium Stuttgardia fixum habuit. Conjugium iniverat primò cum Cordulâ, Joh. Cunradi Essichii, Universitatis Tubingia Syndici, filiâ. Deinde cum Mariâ Welleriâ, Jacobi Reihingii, Ex-Jesuitæ & Professoris Theologi, Viduâ; ex quibus octo filios, sexque filias & ex his 27. nepotes cum 11. pronepotibus vidit. Theologus prudens, cordatus & pius, qui post cladem Nördlingensem Stuttgardia secedere noluit, paria cum Auditorum Coetu fata experiri cupiens. Vitam deposuit d. 12. Maji. 1658. ætatis 76. Ministerii 51. die 16. Maji, qui natalis ipsi fuerat, terræ mandatus Concionem Funebrem ex 2. Tim. IV. dixit Johannes Christophorus Hingher, Collega & Antistes Ecclesiæ Cathedralis; quam vide.

Scripta.

Seich, Prediat über Herkog Johann Fridrichen zu Würtemberg auß Esai XL. 6. 7. 8. Stuttg. 1628. 4. in 6. Bögen.

über den Tod Johannis Custodis Würtembl. Leib. Medici, ex Act. III. v. 15. Stuttg. 1628. 4.

über Herkogin Agnes von Würtemb. *ibid.* 1630. 4.

Über Herrn Ferdinanden Franciscum, Sächsischen Prinzen / auß Ps. 126. 5. 6. *ibid.* 1630. 4.

Über Tobiam Lottern Stifts-Predigern zu Stuttgardt / auß Ps. XXXI. 15. 16. *ibid.* 1631. 4.

h 4

Über

Leich: Predigt über *Erasmus Grüniger* Probst
 sten zu Stuttgardt/ auß *Actor. XX. 25. 26. 27.*
 Stuttg. 1632. 4.

Cl. 1623.

CONRADUS HOCHSTET-
 TERUS, Specialis Superintendens
 & Pastor Kircho - Teccensis natalem diem habuit
 Gerh. Blabyrensis Præfecturæ pago An. 1583.
 Patrem Martinum, Judicii Adlesorem, Matrem An-
 nam, ex familia Stumpiorum. Ingenio & memoriâ
 cum valeret, artibus ac disciplinis imbuendus Gym-
 nasio primùm Ulmensi, dein Pædagogio Stuttgar-
 dianio; porro Scholæ Claustrali Blavifontanæ Anno
 1600, & post quadriennium Bebenhusanæ insertus
 fuit. Exin Tubingam in Stipendium Ducale pro-
 motus, secundo anno Magister Philosophiæ & ter-
 tio, Præceptor Juventutis Monasticæ in Collegio Mu-
 lisfontano constituitur, ubi Abbatis favorem sibi fa-
 cile conciliavit. Exacto quadriennio Diaconia Brä-
 ckenheimensi 612. & post lustrum 1617. Stutt-
 gardianis successivè; ulterius Pastoratui ad D. Leon-
 hardum adhibitus, decem annis Spartam postero-
 rem onnavit, ex quâ 1626. Episcopii speciali, Kir-
 cho - Teccensis & Nürtingensis Dioceseos, præfe-
 ctus, 35. annos munus gravissimum administravit.
 Fœdus matrimoniale pepigit primò cum Ursulâ,
 Michaëlis Kochii, Præfecti Blabyrensis filiâ, quæ
 cum ipso 22. annos suaviter vixit undecimâ prole
 fœcunda. Secundis nuptiis sibi junxit Annam Re-
 ginam, Salomonis Kieseri, iidem Præfecti Blaby-
 rensis, gnatam, quæ 25. annorum spatio septena
 prole parentem fecit, utraq; verò ex 18. liberis,

27,

27.
 Jac
 (a)
 gul
 cum
 Cla
 qu
 fluc
 nat
 oct
 An
 Ac
 Bel
 Sec
 Te
 triu
 Sup
 dri
 sim
 Do
 ni
 lian
 Ka
 li n
 as
 be
 sii
 ter
 bin
 Do
 ni

27. Nepotum Avum. Theologus erat, M. Joh. Jac. Grammero, Præc. Bebenhusiano Encomiaste, (a) magni Nominis & Vir supra laudem; qui singulari Ducis Serenissimi Eberhardi III. gratiâ floruit, cum rarissimo planè Exemplo sex filii ejus in Scholas Claustrales & Stipendium Ducale fuerint recepti, quorum bini, alter in juventute, in officio Ecclesiastico alter præmaturè extincti. E reliquis maximus natus, M. Joh. Ulricus, Pastor Owenis evasit ante octennium defunctus. Alter Dominus Johannes Andreas, SS. Theol. Doctor, antehac Professor in Academia Tubingensi Theologicus, hodiè Abbas Bebenhusianus & Generalis SuperIntendens, atque Secretioris Ordinum Provincialium Senatûs Præles. Tertius, Dominus Joh. Fridericus, Theol. Doctor, trium Wirtembergiæ Ducum Concionator Aulicus Superior & per 27 annos Confessionarius, Syne-drii Sacri Adfessor & Præpositus Denckendorffenfis, simulque SuperIntendens Generalis. Quartus, Dominus Johannes Sigismundus, Præsul Anhufani Cœnobii; qui omnes etiamnum superstites. Filiarum unica Anna Margaretha, Domino Matthiæ Kauffelino, Marpacensium SuperIntendenti Speciali nupta. E Nepotibus eminent, Dominus Andreas Adamus, Theol. D. & Professor Tubing. celeberrimus; Dominus Matthæus Conradus, Gymnasii Stuttgardiani Professor, Moralium, ejusque frater Dominus Jacobus Fridericus ex Diacono Tubingensi SuperIntendens Lustnaviensis, uterque Domini Præpositi Denckendorff., iste verò Domini Abbatis Bebenh. filius. Ex universâ familia, si

h 5

neptium

(a) Vid. Conc. Fun. Episc. secund. p. 22.

neptium maritos connumeret, in hunc diem plusquam viginti Ecclesiæ Dei, & Ministerio Verbi inserviunt. Coeterum & illud memorabile est, quod B horum omnium Parens & Avus, durante suâ Inspectione 75. Pastores in Ecclesias suas introductos, impositione manuum confirmaverit. Ita satur vitæ ex constipatione vesicæ & alvi, annum Ministerii jubilæum agens mortalitatem exiit, summæ Civitati addictus, Die Dominico, manè 10. Februar. 1661. ætatis 78. Ministerii 50. Pro Suggestu Virum laudavit, Joh. Wendel. Angelin, Diaconus ejus ex Hebr. XIII. v. 7. Epigramma D. Christoph. Wölflin, Præpositus Stuttg. adidit ad filios:

Candor Est pietas vestri sic nota Parentis,

Ut facile nostrâ laude carere queat.

Natorum series, studio devota sacrato,

Patris ad Exemplum serviat usque Deo!

Cl. 1623. JACOBUS GRABIUS, (à Grab,) Abbas Lorchensis & Antistes Ecclesiæ Collegiæ Stuttgardianus nobili prosapiâ oriundus, natalem habuit A. 1583. Post trivialis & Clausalium Scholarum prævios cursus A. 1605. d. 5. Febr. Magister renunciatus inter 34. Comilitones quantum locum obtinuit. Theologiæ deinceps studio eâ diligentia incubuit, ut A. 1612. Stuttgardiam ad Diaconias & mutationibus ex voto fluentibus circa annum 1618. ad superintendentiam & Pastoratam in Xenodochio progressus fuerit. Quam stationem usque ad annum 1627. cum administrasset, Abbas Lorchensis constitutus est. Enim verò Edicti Cæsarei

rei d
Jose
defu
exce
in E
gnit
cano
juvu
eruc
Dia
post
met
ab F
Spec
berg
pro
rei,
que
dien
an.

Q

Lei

Lei

rei de restitutione Monasteriorum vigore expulsus, Josepho Oesterlino, suo in officio Successori interea defuncto, denuò successit anno 1629. Tandem post excessum Tobia Lotteri, D. Theologi Antistitium in Ecclesiâ Cathedrali cum annexâ Consistorialis Dignitate reportavit. Vir, J. V. Andrea testimonio, candidi & tranquilli animi, quem commilitonem jucundissimum appellat, nec non raræ & multiplicis eruditionis Theologum. Filium genuit Jacobum, Diaconum Waiblingensem. Occupatâ anno 1634. post Nerolingenſe prælium totâ regione, ipsâque metropoli Stuttgardiâ, cum aliis remanserat, sed ab Hispanis militibus unâ cum Martino Hoochio, Speciali SuperInt. manibus post terga revinctis Leobergam abductus, nescio quò auctus fuisset, nisi providentia divina, operâ cujusdam Belli Ducis Casarei, qui Hoochio præsertim optimè volebat, utrumque liberâſſet. Etsi verò ad officium hoc pacto redierit, haud diu tamen supervixit, peste extinctus an. 1637. ætatis 54. Ministerii 25.

Scripta.

Leichpr. über Herrn Philipp Michael Caulium
Pedagogarchen, auß Ps. 77. v. 11. Tübingen/
1623. 4.

Leich. Predigt über Fr. Margaretha Bäurin.
ib. 1624. 4.

Leich. Predigt über Herkog Friderich Achillem
von Würtemb. auß Es. LIV. 7. 8. Stuttgardt/
1632. 4.

Leichpr.

Leich. Predigt über Johann Kiellmannen von
Kiellmanns Eck/Geheimen Rath/auß 2. Tim.

IV. 7. 8. Stuttgart. 1633. 4.

Leichpr. über Herrn Ulricum Brollium, J. U. D. &
Directorem Consist. ex Syr. 4. v. 33. Stuttgart.
1633. 4.

Cl. 1624. JOHANNES CUNRADUS GOE-
BELIUS, Senior Augustanus & Pa-
stor ad S. Annam, natus d. 6. Januar. an. 1585.
Börtlingæ, quæ Oberwäldensis Ecclesiæ, in Dice-
cesi Göppingensi filia, Wilhelmo Gœbelio, Hen-
nebergensi, Venatore, & Annâ Anckelinâ, Pa-
rentibus; quos puer admodum in Montem Pelicar-
dum secutus tenellam linguam primis literis & galli-
co lepore imbuat. Hinc in Patriam redux Rechberg-
husanum & Waschenbeurense trivium, utrumque
Romanis facibus infectum, arduo labore diurno,
(quippe per milliaris Germanici Intervallum) adire
jussus, discendi ardore obduravit, dum Göppingæ
an. 1597. & Stuttgartiæ 1598. liberaliori discipli-
næ subiceretur, quæ biennio Cœnobiali Gymnasio
Tyronem perquàm aptum reddidit, ut Adelbergæ
primum sub Abbate Osiandro, d. 11. Januar. an.
1599. feliciter immitteretur. Secutum alterum
Monasterium Bebenhusanum Abbate Johanne Ste-
chero post quinquennium, tandemque nobile illud
Collegium Tubingense Theologicum, 1606. Ec-
clesiæ Seminarium percelebre, ubi an. 1607. d. 19.
Januar. laurum secundam accepit ordine secundus.
Quo temporis intervallo hanc sibi laudem paravit,
ut Ingenii alacritate, judicii acrimoniâ & morum
amœ-

amœnitate plerisque sodalium antecelleret, Inspectoribus verò & ductoribus suis delicio esset. Duas præterea principes linguas quâ soluto, quâ ligato pede, familiares aded sibi fecit, ut in totius vitæ ornatum & usum sufficerent, cui tertiam Sacrosanctam, Petri Meuderlini ductu, maturis annis adiecit. Anno 1607. d. 11. Octobr. primam Concionem publicè habuit Neckerhusæ, factus an. 1608. d. 29. Jun. Scholæ Adelbergensis, sub Abbate Daniele Schrötlinò, Præceptor, ubi inter alios Johannem Glöcklerum, postea Pædagogiarcham Stuttgardianum, Virum doctissimum discipulum habuit. Anno 1609. d. 15. Aug. Pastor Hundsholzii, vicino Cœnobii Adelbergensis pago, & biennio elapso anno 1611. 17. Sept. Schornbachii, districtus Schorndorffensis, Minister ordinatus, insignes animi dotes per quadriennium in tantum Superioribus approbavit, ut anno 1614. d. 29. Nov. Pastoratus Stuttgardianus in D. Leonhardi æde illi fuerit collatus. Anno 1616. d. 7. Nov. ab Augustano Senatu Evangelico desideratus, Principis permissu ad Senioratum Ministerii & Pastoratum ad D. Annam abiit. Inde 1629. d. 8. Aug. cum Collegis suis in Exilium missus Stuttgardiam rediit: Vix autem eò secesserat, cum Durlacum Antistitem & Ecclesiarum Inspectorum Generalem poposcit, quod officium eâ moderatione & dexteritate gessit, ut & Princeps inclytus Fridericus mirificè virum probaret, nec ipse Erhardus Machtofsus hunc Successorem indignaretur; postquam 1630. 10. Junii ad officium prænominatus venit. Biennio ibi exacto Augustam revocatus ingenti Evangelicorum gaudio usq; ad annum 1635.

do.

docuit, quo d. 6. April. iterum exul factus in Patriam remigravit, ubi intra quadriduum ex ardore febrili subito emarcuit. Maritus factus alterâ Vice; primò cum Margareta, Josephi Frischii, filiâ 1609. 15. Aug. quam viginti tribus annis sociam an. 1632. magno cum luctu Augustæ extulit, filio cognomine, Augustanæ Ecclesiæ postmodum ad S. Annam Diacono, in solatium Patris superstite; sed tamen an. 1667. d. 28. Aug. præmature denato. Deinceps, cum Anna Maria Erhardinâ, Johannis Prechleri Viduâ 1634. 30. Jan. quæ marito supervixit. Ex utrâque XV. liberos procreavit. Theologus, quem, ex Joh. Val. Andreæ præconio (a) beatum libertate suâ; felicem meritis in Ecclesiam conspicuis; gloriosum fide servatâ; honoratum tot rariorum dotium memoria; posteris sui ordinis per cuncta ætatis & conditionis intervalla imitandum dixeris. Hominem fuisse quis dissimulet, inter homines verò è paucis eminuisse, nè invidia quidem & ejus filia calumnia negaverit. E Nobilibus in Patriâ Ferdinandus Geizigkoflerus, Produx Wirtembergicus, Virum valde observavit, & scripta ejus in deliciis habuit. Edidit cum alia, tum inprimis Nobile Opus Homiliarum in Augustanam Confessionem, quo rei Theologicæ peritiam eximiam cum facundiâ conjunctam est testatus, immortale sinceritatis fidei & accurati judicii symbolum. (a) Præfixa sunt operi Varioꝝ Theologóꝝ Judicia & Elogia. Imprimis Augustanum Ministerium in Præfatione memorat: Conciones istas è luggestu recitantem nonnul-

los

(a) *Vita J. C. Gabelii p. 33. seq.*(b) *Ibid p. 31.*

los M
Dign
hibu
tor fu
læ ar
35. V
12. &
scrip
guft.

Voce,
Ra
Script
Ip

De S
Ann
Hom

E

J
Jo
tem
gua

los Monastici Ordinis Viros insignes & præcipuæ
Dignitatis audivisse & testimonium ei gloriosum ex-
hibuisse, quod acerrimus Aug. Conf. Propugna-
tor fuerit. (c) Extinctus est, ut diximus, febricu-
læ ardore. 1643. d. 8 Julii. Ætatis 58. Ministerii
35. Vitam J. V. Andreæ exposuit, Stuttgl. 1644.
12. & M. J. Schübélius, duabus philyris vernaculâ
scriptis, Johannes Majer, Senior Rev. Minist. Au-
gust. dona Carmine expressit sequente:

*Voce, stylô facilis, gravia atque abstrusa reclusit,
Reddidit imò ipso lucidiora die.
Scripta Virum pingunt, Methodus, Confessio, fama.
Ipse sacri quondam Sol, jubar, aura chori.*

De Scriptis Confer. H. Witten. Diarium Biogr ad
Annum 1643. & Ephraim Prætorii Bibliothec.
Homil.

Epitaphium exhibet J. V.

Andreæ-

C. S.

JOHANNES CUNRADUS
GOEBELIUS, Börtlingâ Wüir-
tembergicus Eruditionis Singularis, Lin-
guæ disertæ, Morumque placidissi-
Theo-

(c) Serpilus Epit. Theol. Sueb. I. cit.

Theologus. Augustanæ Ecclesiæ Antistes Probatiss. Postquam Gregi Christiano diversis in locis per annos triginta quinque magnâ fide & solertiâ utiliter præfuisse, BIS Maritus, Et XV. liberorum PATER, Secundum exul, placidè in Christo obiit. Annos natus LVIII. Mens. VI. D. II. VIII. JD. JUL. A. C. M. DC. XLIII. LÆTAM RESURRECTIONEM EXPECTANS.

Scripta.

Reich. Predigt über Fr. Sybille, Herkogin zu Württemberg etc. seeliges Ableiben/ Stuttg. 1615. 4.

Gratulations. Predigt als Keyser Ferdinandus II. die Huldigung zu Augspurg empfangen/ auß 1. Sam. X. v. 24. 27. Augsp. 1619. 4.

Hochzeit. Predigt über der Verlöbnuß M. David Steudlins / und Jungfr. Ursula Albrechtin / auß. 1. B. Mos. XXIV. v. 55. 61. Ulm/ 1619. 4.

Gebett in Gefährlichen Zeiten und Läuften/ Augspurg/ 1619. 8.

Christliche Wahl. Predigt / Augspurg/ 1620. in 4.

Johs

Johs Botschaft / auß Hiob 1 v. 20. 22 Über
den Tod Jacob Werner Kullingers / J. U. L.
U m / 1621. 4.

Erosi. Schrift zur Gedult und Beständigkeit
der Lehre des Evangelii / Stuttgart / 1630.
12.

Augsburgische Adoni Beseck, oder Discurs de Lege
Talionis, Augspurg / 16 3. 4.

Prolegomena Augustanae Confessionis oder XVI. Pre-
digten von der Augspurgischen Confession,
Augsp. 1633. 4.

Augsburgisches Glaubens, Bekanntnuß oder
Christl. Predigten darinn die Augspurgi-
sche Confession erläutert und vertheidiget wird /
Francf. 1654. fol. insgesamt in 211. Predig-
ten (una cum Prolegomenis, quæ aliâs seorsim edita
sunt.)

JOHANNES VALENTINUS AN- *Nat. 1586.*
JDREÆ, Johannis Abbatis Regiofon- *Cl. 1624.*
tani, & Mariæ Valentini Moseri, Præ- *O. 1654.*
fecti Herrenbergensis gnata filius, Jaco-
bi Andreæ, Cancellarii Tübingensis, Nepos, lu-
cem primitus aspexit Herrenbergæ, ipsomet in Vi-
tâ suâ & Parentore in Conc. fun. testibus; non Tü-
bingæ, ut Dn. Serpilius habet. (a) d. 17. Aug. 1586.
Rudimenta literarum posuit Regiofonti, quo
cum Patre 1591. traductus fuerat, sub informatio-
ne privata quorundam Studiosorum. Post fata Pa-
rentis 160. Tübingam cum matre concedens Aca-
demix se applicuit, laureâ primâ ornatus d. 12.

i

Sepr,

(a) Epitaph. Theol. Soc. p. 10.

Sept. 1603. secunda post biennium. Mechanicæ & Matheseos studiis plurimum delectatus, nondum vicennis quinque Discipulorum informationi præfuit, accepto, 100. florenorum didactro cum victu. Anno 1607. externas Academias visitavit, Argentinensem scilicet Heidelbergensem & Francofurti nobile Emporium, factus duorum Baronum Cazianorum, cum Lauingæ, cujus celebre tunc erat Gymnasium, versaretur, ut & Henrici & Burckhardi Truchessiorum Informator, cum quibus in Alsatiam, Helvetiam & Gallias, in reditu vero Basileam se contulit. Hinc porro cum Philippo à Gemmingen, cujus informationem & curam 1611. susceperat, in Austriam, Carniolam Italiamque iter fecit, ex quo redux hospitio Stipendii Tubingensis Ducali gratiâ exceptus Collegium Mathematicum 1613. aperuit, quod Studium juxta Theologiam & lectionem Patrum impensè excoluerat: Unde jam tunc collectanea Mathematica in lucem edidit, atq; à B. Matthia Hafenrefferò ad delineationes quasdam Opticas & Tabulam Geographicam in Templo Ezechielis consciendam adhibitus. Ministerio initiatus d. 24. Febr. 1614. ætat. 28. Diaconiam Vaihingenensem administravit sex annos, duplici urbis incendio non parùm afflictus. Inde 1620. d. 25. Febr. SuperIntendens Calvinensis factus, decem annos muneri sub variis calamitatibus præfuit, donec restituto Principe Eberhardo 1639. d. 14. Jan. in Concionatorem Aulicum & Consistorii Assessorem, tametsi diu reluctatus, adscisceretur, in quo officio 1641. d. 27. Sept. Spontaneâ Universitatis Tubingensis oblatione Doctor Theologiæ renunciatus

ciat
An
fici
niq
dig
sibi
Elis
pen
reli
Pas
nor
liter
equ
ran
grin
am
Vin
eur
rim
ptu
mi
des
(c)
van
cor
pu
dia
gu
Dr

ciatus fuit. Cumque vires languescere inciperent Anno 1650. ad Abbatiam Bebenhusanam à Pontificiis redditam; cui 1651. Tetrarchia accessit, denique 1654. ad Adelbergense Cœnobium iisdem dignitatibus translatus fuit. Matrimoniali vinculo sibi Anno 1614. d. 2. Augusti conjugavit Agnetem Elisabetham, Josuæ Grüningeri, Pastoris Boppewilensis, filiam, ex qua novem liberos suscepit, relictis, filio unico, M. Gottliebio Gottsfredo, Pastore Wangheimensi & geminis filiabus. Enconomia Viri & merita tùm in Ecclesiam tùm in rem literariam universam si ex asse re censere velimus, equidem iusti Tractatûs materiem haberemus; Durante Ministerio varias in gravissimis negotiis peregrinationes publicâ Authoritate suscepit, in Austriam sc. 1619. Noribergam, 1620. Augustam Vindelicorum 1632. Argentoratum tertia Vice, cum primis Anno 1637. quâ occasione Viris celeberrimis passim innotuit ab omnibus humaniter exceptus & magni æstimatus. Erat enim Vir acutissimi ingenii, subactique iudicii test. (b) Carolo. Vir defecatae mentis & fervidi Spiritus, Antonio Reifero; (c) acer & flammeus, D. Majero, iudice (d) ex variis libellis, quorum 36. etiamnum Studiosus vel composuerat ipse, vel ex aliis linguis transfulerat, in publicum emissis celeberrimus; qualia sunt Subsidia sacrae & literariae rei, Epistolæ, Seleniana Augustalia, inscriptæ, & Menippus, sive Satyricorum Dialogorum centuria, inanitatum nostrarum Speculum;

i 2

(b) *In. Memor. T. II. lib. VI. p. m. 89.*(c) *Apolog. Epist. p. 111.*(d) *In Orat. Fun. Caroli XI Reg. Suec. p. 18.*

culum; quæ ut reliqua omnia singulari styli elegantia & varia doctrinâ præ multorum operibus eminent. Præter linguas cardinales, etiam Gallicam, Italicam & Hispanicam tenuit. Sed nec minori pietate & Zelo pro verâ Christianismi praxi excelluit. Restaurator quippe ordinationis Ecclesiasticæ & sanctioris disciplinæ indefessus. Reformationis Ecclesiæ Lutheranæ, quantum ad mores, summè cupidus. Unde præ aliis omnibus à D. Spenero, tanto operi judicatus idoneus, quem etiam à mortuis revocare voluisset. (e) Anno 1646. d. 6. Novi sataragente Augusto, Principe Brunsvicensi, in ordinem fructiferæ societatis adiectus, nomen accepit Fracidi, deß Mürben / senio & rudi ejus conveniens, cum emblemate Musci effatæ arbori adhærentis, & Symbolo: Etiamnum viret. Reliquæ virtutes in eo tantæ fuerunt, ut magnorum Principum gratiâ per omnem vitam floruerit, & à Serenissimo Brunsvicensium & Lunæburgensium Principe, Augusto Anno 1642. in Consiliarium Ecclesiasticum electus ultra 900. epistolas propriâ illius manu exaratas 12. annorum spatio acceperit, ne quid de ingentibus Ducalis ejus clementiæ benefactis commoremur. Neque minùs ab aliis viris tum eruditionis famâ tum generis nobilitate inclytis magno in pretio habitus, atque à plurimis Artium Mechanicarum Cultoribus frequenter salutatus, ita ut vix unquam hospites deessent. Quòd verò Fraternitatis Rosæ Crucis Autor fuerit, uti Godofredus Arnol-

nol-

(d) Vid. G. Neumarc's neu sprossenden Palm, Baum oder Historie der fruchtbringenden Gesellschaft / p. m. 286.

(e) Vid. Hist. Pietism. p. m. 31, edit. Germ.

noldus qui eum quidem præ omnibus aliis Wirtembergiæ Theologis passim dilaudat, affirmare iustiniuit, (f) veritati non responder; id quod nuperrimè solidè demonstratum dedit Salomon Cypriani (g) & post ipsum A. Carolus junior (h) ut mirum sit, quod B. G. Struvius (i) figmento fidem præbeat, quanquam Collegii illius conscius fuisse non temerè negaverim. Fuisse autem fratres illos Rosæ Crucis sub ficto nomine, revera heterodoxis quibusdam principiis præsertim, opinione Chiliastici regni imbutos, certissimum est, quos cum J. V. Andreæ propter Matheseos & Mechanices culturam toleraret, imò per literas vel etiam domi amicè ab iis compellaretur, in suspicionem collusionis cum Fanaticis à malevolis & rerum imperitis adductus fuit. Sed & à præceptoribus Collegii Bebenhusani, Rothio imprimis Calixtinismi coram Illustri Consistorio accusatus fuit; quod tamen accusatorè citatum graviter corripuit. (k) Nec enim is Calixti hypothelibus favit unquam, sed dissensum suum in literis ad Seren. Duc. Augustum cordatè testatus est. (l) Caterum & invidiam atque obrectationes multorum libero scribendi genere incurrit, quos inter Caspar Bacherus, Professor Academicus, Anti-Menippum edere non dubitavit. Sunt tamen, qui Ministros Ecclesiæ nimium traduxisse deque Satyris suis juvenilibus in senio eum poenituisse affirmant. vid. Prüfung des

i 3

Geistes

(f) Histor. Hæret. Tom. II, Libr. XVII, cap. 18 §. 3.

(g) Vid. Serpil. Epitaph. Suev. p. m. 13.

(h) In der Württemberg. Unschuld. Lib. III, Cap. IX p. m. 431.

(i) Introd. in Rem. Liter. c. 9, §. 29 p. 466.

(k) Vita ejus Manuscripta. (l) Serpilus l. c.

Geistes Eliæ Pratorii, p. m. 569. 954. Nec certè reliquis humanæ vitæ miseriis caruit Andrea, quippe qui patriæ ruinam spectaverat, militum sævitiam in proprio corpore expertus, quorum unus sclopeto in latus viri adactò costam illi fregit. Incendium non Vaihingæ solum bis, sed & Calvæ tertiâ vice perpeßus ultimo in loco varia & memorabilia documenta Manuscripta amisit. Quatuor annorum puerum fortè in horreo cujusdam Civis scæno, quod inferebatur, injectum & obdormiscentem plaustrum cum quadrigis pertransivit, Deique unius potentia incolumem servavit. Id quod alio quoque tempore factum, cum currum conscendere vellet immixtis rotæ pedibus, quæ procedentibus equis subito circumacta, crura torumque corpus ejus fregisset, nisi interjectu ingentis lapidis fuisset retardata, cujus tamen periculi vestigium per omnem vitam hæsit. Cum infirmiore valetudine à teneris conflictatus, satur omnium rerum beatâ analysi potitus est Stuttgardiæ, quò Principis indultu familiam traduxerat. d. 27. Jun. 1654. ætatis 68. Ministerii 41. Symbolum ejus erat: In te Domine, speravi, non confundar in æternum. ex Ps. 71. 1. ex quo suprema verba dixit Christophorus Zellerus, Ecclesiastes Aulicus. Effigiei æri incisæ ipse Distichon apposuit:

*Magnificat canto relegens benefacta Jehovah,
Aß vitam relegens: O miserere mei!*

Vitam propriâ manu descriptam reliquit, typis non indignam, ex quâ plurima decerpimus.

Epita.

Epitaphium alius adornavit
hoc Carmine:

Cui Sol semper erat Jesus, qui claruit
Uno

Nunc phœbo fulget clarior ille ma-
gis.

Andreas Nepos ille nitens virtutibus
astrum,

Qui patre major, Avo persimilisque
fuit,

Meminit ejus, sed paucissimis, G. Matth. König.
in Bibliothec. p. 38. ubi tamen Anno 1628.
de mortuum falso scribit. Scripta recenset
Hendreich in Pandectis Brandeburgicis. p. 177.
conf. G. Serpilium loc. cit. qui diversa memo-
rabilia.

Scripta.

Osmoxeni Genitura 1612. *Mompelg.* § 1619. *Ar-*
gentor. 12.

Summa doctrinae Christianae, Tub. 1614. § *Lunab. An-*
no 1644.

Hercules Christianus, Argent 1615. 12.

Christianismus genuinus, Argent. 1615. 12.

Turbo Comœdia, Argent. 1616. 12.

Theologia gladii Spiritus, (est opus Tobie Hessi.) Tubing.
1616. 12.

Menippus prior & posterior. Argent. 1617. 18. Bero-
lini. 1673

Invitatio ad fraternitatem Christi. prior Argent. 1617.
posterior 1618.

Peregrini in patria errores, Utopia. 1618. 12.

Mythologia Christiana, sive virtutum & vitiorum vi-
ta humana imaginum libri tres. Argent. 1619. 12.

Turris Babel, sive Judiciorum de fraternitate Rosacea
Crucis Chaos. Argent. 1619. 12.

Reipublica Christiano-politana descriptio, Arg. 1619.
in 12.

Memorialia. Incendium Vaibingense prius & poste-
rius Arg. 1619. 12.

Curiositatis pernicies Stuttg. 1619. & Argent. An.
1670. 12.

Civis Christianus, 1619.

Christiana societatis Idea. Tub. 1620. 12.

Christiani amoris dextera porrecta. Tub. 1620.

Fama Andreana reslorescens. Argent. 1630. 12.

Threni Calvinenses, quibus Urbis Calvae bustum, fors præ-
sens lamentabilis & innocentia expressa, Arg. An.
1635. 12.

Adus Doctoreus Theologicus, Tub. 1642.

Subsidia Sacra & Literaria rei, Tub. 1642.

Veri Christiani libertas. Bona causa fiducia. Theolo-
giae encomium. Argent. 1648. 12.

Theophilus, sive Dialogi III. Stuttg. 1649. 8.

Augustus Principis exemplum, Stuttg. 1646.

Similia & typi ex Job Arndio Lunab. 1643.

Vita Job. Conradi Gæbelii Pastoris ad S. Annam &
Senioris

Senioris Ministerii Augustani, Stuttgardia & No-
rimbergæ, 1644. 12.

Umbra Sauberti delineata, Stuttgardia, 1647. 4. Lü-
neburg/ 1647 12.

Seleniana Augustalia, Ulma, 1649. 1654. 12.

Vita ipsius Manuscripta ab ipsomet exarata typis di-
gnissima.

Germanica.

Geistliche Gemähldes/ Tübing. 1612.

Geistliche Kurzweil.

Christen-Bürger-Schlacht.

Triumph des Glaubens.

Geißlung Christi.

Evangelische Kinder-Lehr.

Christ Kindlein.

Peregrinatio Ecclesiæ.

Ecclesia militans.

Cynosura Ecclesiastica.

Württembergis. Kirchen-Ordnung/ Stuttg.

1639/ 49/ 58/ 87/ 8.

Kurze Kirchen-Historie auß L. Osiandri Centurien
gezogen und fortgeführt / biß auf 1618.

Straßb. 1630 12.

Augsburgis. Confession.

Andreisch- und Brünnsingerisch- Geschlecht,

Buch/ Stuttg. 1644. 32.

Freye Feder vom Ubelstand der Kirchen-Gotts/

Frankf. 1672. 12. Opus posthumum.

Leichpredigt über Paulina Rüdler/ Abbtin zu

Hirsau / auß 1. Sam. XXV. v. 1. Tübingen/

1627. 4.

N. 1586.
Cl. 1625.
Ob. 1630. **T**HEODORUS THUMMIUS,
 Theologiæ Doctor & Professor in
 Academia Tubingensi celeberrimus, meus
 Conterraneus, natus quippe in pago Hau-
 sen, Dioeceseos Brackenheimensis, Anno 1586. d.
 8. Novembr. Patre Loci Pastore, M. Gottofredo,
 Matre Anna, Leonhardi Posthii, Senatoris Eßling-
 gensis, Filia. Post consumtum in Pædagogii tum
 Eßlingensi, tum Stuttgardiano quinquennium Tu-
 bingam ulteriorum profectuum causâ missus, pro-
 priisque sumtibus annuo spatio sustentatus, tandem
 ætatis anno decimo quinto absoluto, qui fuit 1601.
 eò, quod in illo egregia summi Ingenii spes effulge-
 ret, in numerum Alumnorum Collegii Bebenhusa-
 ni receptus fuit, ubi post exactum biennium primâ
 Laureâ, atque post ingressum Stipendii Theologici
 An. 1603. d. 26. Febr. secundâ insignitus est. Sunt,
 qui ex vulgari quâdam traditione ultimum fuisse in-
 ter Competitores existiment, sed contrarium affir-
 mat Parentator, primum illi scilicet inter 2. Candida-
 tos locum in solidâ & absolutâ Eruditionis testimo-
 nium publicum, fuisse assignatum. Absoluto igitur
 cursu Philosophico animum porrò ad Theolo-
 giæ studium appulit, ita tamen, ut Philosophicis
 haud quaquam valediceret, sed ut in iis & se & alios
 exercitatos redderet, variarum velitationum palæ-
 stram instituit. Quamvis autem & ingenium &
 indefessa industria & pietas & eruditio Thummium
 bonis omnibus commendassent egregiè, malus ta-
 men genius ipsius egregiis conatibus & divinæ de
 ipso factæ constitutioni haud semel se opponere, sed
 clam

clam
 riora
 tur,
 quan
 ris in
 citus
 optin
 aliqu
 hoc i
 priva
 vulg
 depre
 qui ip
 fit ve
 Mich
 Stutt
 solitu
 natu
 nen
 vider
 ipso
 non
 etian
 gard
 diu p
 innu
 Ann
 Teco
 rent
 fund

clam admodum attentavit, hoc agendo, ut ad inferiora sublellia detrusus pulveri Scholastico addiceretur, ne fortè ad altiores gradus emergere posset unquam. Semel enim atque iterum ad Collaboratoris in Scholâs quos Provisores vocant, stationem accitus à Theologiæ studio revocatus fuisset, nâ viri optimi quidam illud impedivissent. Cum enim aliquando ad Consistorium Ecclesiasticum Illustre hoc ipso nomine esset ablegatus & Consistoriales privato examine eum explorassent, in ipsoque haud vulgaris, sed solidæ eruditionis signa evidentissimæ deprehendissent, longè aliud & majus de ipso, quam qui ipsi adversabantur, tulerunt judicium. Accessit votum Literatissimi quondam Viri, M. Philippi Michaëlis Caulii, qui pro Officio Pædagogarchæ Stuttgardiani Scholis præficiendos examine tentare solitus, de Thummio Laconismo in relatione ad Senatum Ecclesiasticum usus: Thummius gibt keinen Provisor, sondern einen Professore. Prævidens nempe ex donis in eo deprehensis, quæ de ipso utiliter aliquando essent eventura. (a) Unde non saltem à Scholastico pulvere liberatus, verùm etiam Anno 1608. ætatis 22. ad Diaconiam Stuttgardianam legitimè vocatus fuit. Quâ grassante diu pestifera Lue, præsentissimo vitæ discrimine & innumeris laboribus per sexennium administratâ, Anno 1614. Superintendentis Spartam Kircho-Tecciar primùm & mox eodem Anno adhuc currente, Stuttgardia in Nosocomio reportavit. Defuncto autem Andrea Osiandro, Cancellario Tubin-

(a) *Luc. Osiander in Or. Fun. ap. VVitton, Dec, VII. p. 268. seqq.*

bingensi, ex mandato Serenissimi Ducis, Johannis Friderici, consentientibus Professorum suffragiis, (invitus licet atque per ætatem, erat enim vix dum 31. annos natus, onerisque gravitatem se excusans.) Tubingam ad Professionem Theologiæ, nec non Pastoratum Oppidanum & Senatum Academicum adlectus, Gradum Doctoris A. 1618. d. 25 Febr. solenniter recepit. Biennio post etiam Inspectio Ducalis Stipendii ei demandata, in quo munere humanissimum æquè ac fidelissimum sese erga omnes præstitit. Cæterum Rectoratum tertia vice, Decanatum Facultatis Theologiæ pluries, annis Professionis suæ duodecim gessit. Conjugem duxit Margaretham, Georgii Griebii, Civis Stuttgardiani Filiam, cum qua 21. annorum spatio undecimam prole genuit. Videbatur hoc modo fatorum iniquitatem, suorumq; invidiam feliciter superasse, veruntamen inimicitia & persecutiones præter omnium opinionem illi excitatæ, virum ad extremum penitus oppresserunt. Vix enim Statione Academicam subiverat, cum funesta illa Tubingenses inter atque Gießenses Controversia ultrò citroque agitari inciperet, in quâ cum Balthasare Menzero & Justo Feuerbornio, Theologis Gießensibus acrius quàm par erat, congregi eum oportuit. Neque tamen ideò bella Domini contra varios hæreticos, Phorinianos, Calvinianos, Flaccianos, Anabaptistas, Schwenckfeldianos, Enthusiastas, Weigelianos, aliosque Fanaticos masculè decertare supersevit; sed contra omnes editis scriptis nervosissimis strenuum sese Athletam ostendit, maximè verò contra Pontificios. Ex quibus Jesuitæ capitali odio adversus Thummium & Georg. Zeæmannum inflammati, carcerem utrique

utrique
sanè
fet,
bus a
ratus
Tubi
derat
sub r
richt
Chr
Obr
scher
Auth
ceptu
Pater
sequ
vit.
Prin
appr
span
rolu
mon
reru
hun
Reg
dum
dum
bito
se co
fici
miss
Joh

utrique & vitæ periculum creârunt. Thummius sanè Romam deferri ex consilio Lojolarum debuisset, verùm instantissimis precibus & supplicationibus ad Imperatorem Ferdinandum istâ quidem liberatus viâ, sed tamen custodiæ traditus fuit in arce Tubingensi. Cujus rei præcipuam occasionem dederat Libellus Germanicus à B. Thummio editus, sub rubrica: *Christlicher wohlgegründeter Bericht auf die Frag: Ob ein Evangelischer Christ auf Begehren und nöthigen Weltlicher Obrigkeit / mit gutem Gewissen zur Pâbstischen Religion sich begeben könne. &c.* In quo Author inter alia scripserat: Contra sextum Præceptum inducit Papa incestum: Sanctissimus enim Pater incestuosas quandoque nuptias approbavit, seque hujusmodi commixtionibus ipse contaminavit. Papa Paschalis Boleslao Polono, Kioviensium Principi incestas cum Filiâ nuptias permisit; Papæ approbatione ac dispensatione Philippus, Rex Hispaniæ, in Uxorem duxit Sororis Filiam, sicut & Carolus, Austriæ Archi-Dux, Sororis Filiam, matrimonio sibi junxit. Jesuitæ igitur, cum primis L. Forerius, rem ad Imperatorem odiose detulerunt, nexâ hunc in modum sequelâ: Ferdinandum II. Cæsarem, Regem Hispaniarum, & Archi-Ducem Leopoldum cum omni consanguinitate Austriaca esse secundum Thummium, ex infando & lege divina prohibito Incestu progenitos. Seditiosa hinc deduci posse corollaria; nec mirum, si lectis hisce rebellârint Rustici in Austria. Exacerbatus itaque Imperator misso Legato Thummium à Duce Wirtembergiæ Johanne Friderico, sibi tradi postulabat, quare illum

lum

lum custodiæ mandare Princeps necessum habuit. (b) in quâ tadio miseræ confectus biennio post humanis valedixit. Theologus ex J. B. Carpzovii Encomio, (c) de Ecclesia Christi optimè meritis, cujus in docendo dexteritatem & perspicuitatem meritò gratâ mente non pauci è Saxonibus agnoverint. (c) Vir infinitæ Lectionis, prout Scripta docent, in quibus sæpè unum in locum congesta reperiuntur, quæ longo tempore ab alio vix potuissent ex variis conquiri Authoribus; (d) Unde addisputationes ejus publicè ipso vivo non tantùm, sed & posthumè à J. A. Osiandro habitas Studiosi undiquaque Tubingam confluerunt. Disputator erat adeò felix, ut aliquando insolentiori cuidam Opponentì, de plausibilitate Argumenti sui nonnihil gloriantì ad argumentum prolatum octodecim modis in continenti cum Auditorum admiratione responderit. (e) Sed nec in Suggestu vel ambone Ecclesiastico minor, habitis egregiis concionibus Zelo divino plenissimis. Commiserationem quoque in afflictos erat plenus. Tenacitatem exosus; In exules largus; Pauperes Studiosos non rarò aliquot septimanas in Contubernio Academiae suis propriis sumtibus sustentans. (f) Sub finem vitæ summa coram Collegis aliisque Cœnâ Dominicâ & facta solenni de immortâ constantia in

(b) *Arnold. Hist. Eccles. P. II. p. 445. ex A. Caroli Tom. I. p. 740.*

(c) *Isagog. in libr. Symbol. in quaestione de libro V ita p. m. xxx.*

(d) *Laud. Fun. loc. cit.*

(e) *Caroli I. cit.*

(f) *Cons. & Oratio Funeris plus.*

in fid
drop
Anno
22.
der,
Conc
bri.
man
Orati
rissim
script
p. 80
riofit
qui e
accele
natus
nem,
ex la
etam
tur In
strem
amol
lehrt

E

Doct
Hi

(2
(1

in fide Evangelico - Augustana contestatione ex hy-
drope aliisque symptomatibus expiravit in Domino
Anno 1630. d. 22. Octobr. ætatis, 44. Ministerii
22. Justa illi Parentalia persolvit D. Lucas Osian-
der, Collega & Cancellarius Tubingensis habita
Concione ex 2. Tim. 4. v. 18. & Oratione Fune-
bri. Epitaphium adornavit M. Fridericus Heer-
mann Flayder, Græcæ Linguæ & Poëseos Professor.
Orationem Parentalem Memoriis suis inseruit Cla-
rissimus H. Witten Dec. VII. p. cit. addito elencho
scriptorum, qui sequitur. conf. Königii Biblioth.
p. 806. Georgius Serpilius ingentem ipsius labo-
riositatem non immerito miratur, illumque inter eos,
qui ex eruditis studiorum intemperie mortem sibi
accelerârunt, recensendum judicat. (g) Sanè perso-
natus Massonius, Calvinianus, eum appellavit Se-
nem, einen fürnehmen alten Mann / haud dubiè
ex laborum multitudine Thummii ætatem prove-
ctam arbitratus. (h) E scriptis plurimi æstima-
tur Impietas Photiniana & Wigeliana, ad quam po-
stremam D. Spenerus, Wigelianismi suspensionem
amoliri satagens, provocavit. in der Gottes, Geo-
lehrtheit/ p. 339. seq.

Epigramma J. H. Flayderi. P. P. in
Th. Thummii Sepulcrum.

Doctrinâ superantem homines & divitè Linguâ
Hic tumulus servat lampada THUMMIADEN.

Qui

(g) Epitaph. Theol. Suev. p. 62.

(h) Massonii Anasem. P. II. p. 273.

Qui lac è sacris suxit mirabile chartis
 Omnigenam inspergens auribus Ambrosiam.
 Hujus enim è labiis ferventibus entheus imber,
 Fluxit ut hiberna flumina plena nivis.
 Hinc quoque Fama Viri viget omnium in ore Virorum,
 Hinc & nunc anima fulgura cuncta ment
 Corporis & tumulus, tumulus non est magis: ille
 Sed divi post hac ARA sit Eloquii.

Scripta.

Peregrinatio & Vita & Cursus Jacobi Heilbrunneri,
 SS. Theol. Doct. Duc. Wirt. Consilarii, Super-
 intendents Generalis & Abbatis Bebenhusani
 Oratione enarratus. Tub. 1619. 4.

Μισανθρώπια Calvinistica, h. e. horrendorum &
 blasphemorum errorum, quos Calvinistæ in Artic-
 ulo de Prædestinatione fovent, brevis & methodica
 narratio, Francofurti, Anno 1620. 4.

Disputatio Inauguralis de Jesu Christo **θεανθρώπω**.
 Ib. 1618. 4.

De normâ Controversiarum, Ib. 1618. 4.

De Baptismo, Ib. 1619. 4.

Tractatus Theologicus de bello tam offensivo, quàm de-
 fensivo, Francof. 1621. 4. & Tub. 1668. 4.

Affertio sana & orthodoxæ doctrinæ de Exinanitione
 Christi **θεανθρώπῃς**. Ibid. 162. 4.

Synopsis doctrinæ de æterna Salvandorum Prædestina-
 tione, Tübingæ, Anno 1621. 4. cum Supplem. Do-
 mini D. Psaffi, 1700. 8.

Ἐξήγησις dicti Paulini 1. Tim. III. v. 18. de Incarna-
 tione, Ib. 1620. 4.

De

De leg
 16
 Sculte
 tra
 run
 pic
 Vera
 θε
 16
 Polu
 Ven
 li
 Ca
 mi
 Tra
 tu
 Θεο
 bi
 Quer
 Bre
 V
 S
 1
 Απ
 T
 I
 Pan
 C
 t
 P
 1

De legitimâ Vocatione Ministrorum Ecclesiæ, lb. An.

1620. 4.

Scultetus Iconoclastes, b. e. demonstratio, in qua contra Abrahamum Scultetum, imaginum factura earumque usus in Templis historicus ex verbo Dei Scriptura Antiquitate tractatur, Tub. 1621. 4.

Vera realis, et substantialis carnis et sanguinis Christi Θεανθρώπου in Sacra Cœna presentia, Tubing. An. 1621.

Πολυεργία Calviniana, b. e. solida demonstratio: Verba institutionis Cœnæ Dominicæ in Sensu Literali sine ullo Tropo, intelligenda et interpretanda esse, Calvinianorum fidei Tropis atque confictis Metonymiis opposita, Tubingæ, Anno 1621. 4.

Tractatus de Bonis Ecclesiæ novem questionibus absolutus, Tubingæ, 1621. 4.

Θεονομία Sacra, seu de Nomine, Dei, Filio Dei attributo, lb 1622. 4.

Querela et Medela de Fame, 1622. 4.

Brevis Consideratio trium questionum 1. de Efficaciâ Verbi 2. de Concursu Verbi cum operatione Spiritus Sancti, 3. de tribus partibus hominis essentialibus, 1622. 4.

Απόδειξις Theologica Deum Essentia unum personis Trinum esse contra Photinianos, Tubingæ, Anno 1622. 4.

Panurgia Satanae, Gen. III. b. e. Vani et profani illius Calvinianorum dogmatis semel Electos regeneratos etc. gratiam fidem et Spiritum Sanctum non posse verè totaliter et finaliter excutere, Tub. Anno 1621. 4.

h

Majestas

De

Majestas Jesu Christi distinctis disputationibus à corruptelis Photinianorum, Calvinianorum, & Jesuitarum præcipuis vindicata, Tub. 1621. 4.

Impietas Photiniana, b. e. necessaria admonitio de LXIX. Erroribus Neo-Arianorum, Francosurti, Anno 1623. & Tübingæ, 1627. 4.

Tractatus Theolog. de Sagarum Impietate, nocendi Imbecillitate & pœnæ gravitate, Tübingæ, 1622. & 1667. 4.

Discurfus de Reformatione B. Martini Lutheri, in quo contra Pontificios ostenditur eam non ausu privato, temerario & inordinato, sed instinctu & jure divino susceptam fuisse. Francos 1620. 4.

Controversia de Traduce, sive Ortu Animæ Rationalis, Tub. 1622. 4.

Tractatus de Usura licita & illicita, Tub. 1622. 4.

Tractatus de Hæreticis non occidendis, sed coercendis, Tub. 1622. 4.

Explicatio Terminorum & distinctionum in Articulo de Justificatione, Tub. 1620. Continuatio, ibid. 1623. in 4.

Impietas Wigeliana, Tübingæ, 1622. & 1650. 4.

Tractatio Historico-Theologica de Festis Judæorum & Christianorum, Tub. 1624. 4.

Apocalypticus Character Anti-Christi, contra Casparum Lechnerum Jesuitam, Tub. 1624. 4.

Idololatria Lechneriana, i. e. Responsio ad partem priorem Thummianæ Iconomachiae per Casp. Lechnerum refutata, Ibid. 1624. 4.

Disquisitio de Jubileo Anti-Christiano & Indulgentiis, Tub. 1625. 4.

Repe-

Repe-

Trad-

P

ΑΠΟ

b

f

Trad-

t

Igni

Apo

r

1

Jus

c

Qu

c

latè

l

Dis

1

Ern

Ex

Ta

π

De

1

1

1

An

Repetitio sanæ doctrinæ de Majestate Christi, Tubingæ,
1624. 4.

Tractatus de Verbo Dei scripto & non scripto contra
Pontificios, Tub. 1623. 4.

Απὸδείξις, Theolog. continuata confutationem exhibens
Argumentorum, quibus Sacrificium Missale
falso stabiliri solet, Tub. 1622. 4.

Tractatus de Juramentis & Jesuitarum Equivoca-
tionibus, Tub. 1625. 4.

Ignis Purgatorii Pontificii fatuus, Tub. 1625. 4.

Apologia contra injustas criminationes Laurentii Fore-
ri & Casp. Lechneri de crimine lese Sacrae Cæsareæ
Majestatis, Tubingæ, 1626. 4.

Justa & necessaria defensio II. de Papa Anti- Christo
contra Lechnerum, Tub. 1627. 4.

Questio controuv. an libri Biblici divinam & Canoni-
cam Authoritatem non tantum inter se, sed & re-
latè ad nos ab Authore Spiritu S. an verò ab Ecclesiæ
habeant testificatione, Francof. 1623. 4.

Disquisitio Theologica de Verbi divini efficacia, Tub.
1627. 4.

Errores B. M. & J. Feurbornii, Tub. 1625. 4.

Examen defensionis B. M. 1625. 4.

Ταπεινωτικὰ ὁμολογία Sacra h. e. Repetitio sanæ & or-
thodoxæ doctrinæ de Exinanitione Christi Θεανθρώ-
που, Tub. 1623. 4.

Decas Exercitationum Theologicarum de præcipuis
quibusdam Religionis Christianæ Articulis, Tub. An.
1624. 4.

Amica admonitio super questione de quatuor inter ali-
quos Theologos Aug. Conf. controversis capitibus de
pre-

praesentia Christi Θεανθρώπων ad Creaturas, Tubinga, 1624. 4.

Σύνοψις doctrinae Johanneae ex Cap. II. v. 1. 2. Epistolae ejus Catholicae concinnata, Francof. 1620. 4.

Exegetis Cap. I. Epistolae ad Galatas Francof. Anno 1621. 4.

Tract. de triplici Officio Christi, Ibid. 1626. 4.

Labor sacer posthumus s. annotationes Exegeticae in Nov. Testament. Francofurti, 1650. 4.

Decalogus in quo virtutes & vitia exponuntur, Tub. 1626. 4.

Germanica.

Bericht / ob ein Evangelischer Christ auf Begehren und nöthigen Weltlicher Obrigkeit mit gutem Gewissen zur Päpstlichen Religion sich begeben könne / Ibid. 1626. 12.

Kurzer Bericht etlicher strittiger Fragen über der Gegenwart des Menschen Christi / 1625. in 4.

Leichpr. über Herzogin Sybillam / Herzog Friderichs Wittib / auß Ps. LXVIII. 20. 21. Stuttg. 1615. 4.

über Georg Heermanns / Herzog Achillis Friderici von Würtemb. Secretarii tod / auß Ps. 73. 25. 26. Ibid. 1615. 4.

über D. Joh. Georg Sigwartem / Professore Theologiae, auß 2. Tim. IV. 7. 8. Tübingen / 1619. 4.

Leichp.

Leichp.
ler
16
Über
for

D
Heid
avun
linge
Viro
ob C
denh
158
festiv
tur fu
sentib
Regi
rum
post
cum
litoris
ro, c
ni sub
cum
nium
oris v
etiam
vires
And
cum

Leichpr. über Matthiam Hasenreffer / Cangk-
lern zu Tübingen / auß Es. LVII. 1. 2. Ulm/
1623. 4.

Über Johann Halbrittern / J. U. D. und Profes-
sorem, ex Rom. VIII. 38. 39. Tub. 1627. 4.

DAVIDES STEUDLINUS, Cam-
pidunensis Ecclesiæ Antistes, natus
Heidenhemii. Patrem habuit Jacobum,
avum Johannem Steudlinos, hunc Reut-
lingentium, illum Nerolingsium Antistitem,
Viros eruditos & de Ecclesiâ benè meritos. Pater
ob Calendarii Gregoriani motus loco pulsus, Hei-
denhemii susceptus est, ubi Davidem circa annum
1589. genuit ac vix bimulo relicto vivis excessit,
festivo puerulo, ut qui, dum patris exequiæ paran-
tur funus arundine longâ obequitavit, pallatis præ-
sentibus, maximè verò Johanni Andreæ, Præsuli
Regiofontano, intempestivaâ alacritate lacryma-
rum vim expresserat. Cujus etiam ille recordatus,
postquam Vidua mater dispares nuptias primùm
cum ferario, vili capite, postea Scriniario me-
lioris famæ præcipitasset atque in ipso Sponsali tho-
ro, quo fato incognitum, subito oppressa esset, om-
ni substantiâ eversâ, puerum ad se recepit, & pari-
cum filiis victu, amictu & ingenii cultu per sexen-
nium sustinuit, non vulgaria de se pollicentem, &
oris venustatem utrumque parentem, hanc tamen
etiam supra fortunam insolentiâ & majoribus, quàm
vires essent, ausibus referentem. Vita functo Joh.
Andreæ, Patre Valentini, Mater Steudlinum se-
cum cum familia Tubingam conduxit & eodem,

k 3

quo

quo antea loco cum liberis suis habuit. Inde perpetuis commendationibus primùm famulatio Illustris stipendii subiecit, postea etiam ipsis Alumnis inferuit ad studiorum ascensus & honores adjuvit, Ecclesiæ munus conciliavit, nuptiis etiam optatis ex Casparis Sauteri, Senioris Augustani, familiâ, qua cum arcta Andreanis necessitudo erat, coronavit. Erat namque Melchioris Sauteri, Pastoris Kuppingsensis, filia; Bartholomæi Kiselii Pastor. Oeningensis Vidua. Factus inde Pastor Neudensteinensis in Palatinatu per decennium ibi egit, donec in patriam & quidem ad Parochiam Deckenpfordensem revocaretur. Satis in præsens restitutæ fortunæ videbatur, cum fortè oblatam Herrenalsi in Inferiore Austriâ functionem Ecclesiasticam amplexus, relicto pago, Deckenpfrundt, Herrenbergensis Diœceseos, ubi hætenus sacris fuerat operatus, rerumque suarum, quâ docendi dexteritate, quâ morum amabilitate satagens, res suas haud mediocriter auxit & familiæ fortunam faciliè est supergressus. Amisit tamen 1619. ibi primam Conjugem; (a) alteramque duxit Bernhardi Alberti, celeberrimi quondam Augustanorum Theologi filiam, Ursulam, (b) variæ posthac fortunæ sociam; Cum quâ eversâ Herrenalsi Religione, & non leviter turbatis rebus suis in Wirtembergiam rediit, nec difficulter locum Pastoris honoratum in Ecclesiâ Backnangensi obtinuit. Sed quod Palatinatus Cæsarei, quo condecoratus fuerat, phaleris & equestribus insignibusurgeretur, (sunt verba Val. Andreæ,) infra se

(a) Mühlbergens Ehrenpreis Mariâ.

(b) P. Frebarus P. l. p. 461.

se om
amico
fed m
ricum
niore
vita
gnos
fortu
fed s
nium
actio
esse,
stim
nii lo
vitæ
occu
rius
& e
bus
lami
vene
men

FC
Leic
d

(c)

se omnia nostra ratus, Campiduni Antistitium per amicos affecutus est. Pater numerosa prolis factus, sed minus vitalis, nisi quod filium Polycarpum Ulricum reliquit Campidunensis Ecclesiae post se Seniore. Vir, ex V. Andreæ testimonio, longiore vita dignus, illique amicissimus, ac revera inter magnos numerandus, si minor esse potuisset. Cum fortunâ variante omni vitâ luctatus, sæpè benignam, sed subinde malignantem expertus est, quasi ingenium ejus hoc freno coercendum esset. Sed & exactioris eruditionis nervi aliquibus videbantur deesse, qui majore Spirantem atque in dignitatis & estimationis gradu positum destituebant, quos ingenii solertia & oris promptitudine supplevit. Quod vitæ supersuit inter Urbis Campidunensis iteratas occupationes & direptiones pro partium studiis, durius ac mitius habitus, semper tamen malè multatus & exutus bonis extinctâ mœrore animi & terroribus continuis optimâ Coniuge, ipse subitâ urbis calamitate numerofo milite obrutus, subito nec citra veneni suspicionem, extinctus est. Anno 1637. mensē Martio. (c)

Scripta.

Leichpredigt über den Tod Hrn. Sebastian Egens/ ex Luc 2. 26. Regenspurg/ 1624.
Leichpredigt über Hrn. Friderich Desterreichs Tod/ Ulm/ 1621. 4.

k 4

JOHAN-

(c) Hæc totidem penè verbis (mutato saltem non nihil ordine,) à Job. Valentino Andrea in Vita ipsius Manuscripta memorantur.

N. 1588. JOHANNES JOACHIMUS SCHÜ-
 LIUS, *Cl. 1626. Ob. 1658.* Ecclesiæ Collegiatæ Stutt-
 gardianæ Antistes, Serenissimi Ducis E-
 berhardi Consiliarius, & Consistorii Ad-
 lector, natus erat, anno miraculis famigerabili 1588.
 d. 5. Martii. Bietighemii, Patre Joachimo, Pharma-
 copæo & Judice; Matre Apollonia, Johannis Es-
 thoweri, celebri quondam Calvensium Superinten-
 dentis, & postmodum Abbatis Alpirspacensis, filia.
 Scholas Calvæ frequentavit sub Avi inspectione,
 jactisque feliciter literarum fundamentis, an. 1600.
 ætatis 12. cum examen pentecostale primâ vice sub-
 iisset, in Monasterium Hirsoviaum, atque anno
 1604. in Mulifontanum receptus fuit, ubi an. 1606.
 primæ lauræ baccas adeptus; anno in sequente Sti-
 pendium Ducale intravit; superadditis deinceps
 anno 1609. Secundæ lauræ honoribus; postero-
 re anno ad Vices pastoris Gertringensi in Ecclesia
 obeundas, & mox d. 24. Maji, ad parochiam Kir-
 cho-Kurnbergensem evocatus, paulo post cum aliis
 ad Ecclesiam Losensteinensem in Austriâ, nec non
 Tüeckheimensem in Alsatiâ verbo Dei pascendam
 in suffragia venit. Quas cum reliqui Convocato-
 rum sponte subirent, ipsi Malmesheimensis anno
 1612. & elapso ferè septennio anno 1619. Aur-
 bacensis pastoratus, Schorndorffensis Dioceseos,
 cessit, quam Ecclesiam ab Anabaptisticæ hæreseos
 fermento, ibi radicato, felici cum successu, sed &
 labore maximo, repurgavit. Unde porrò an. 1627.
 Superintendentiam Canstadiensem, & restituto in
 patriam principe Eberhardo III. anno 1638. d. 17.
 Decembr.

Dece
 Syne
 rius
 nare
 Unde
 jugiu
 cum
 Civis
 lini,
 anno
 tini F
 stirpe
 Asce
 rium
 Deo
 Num
 Sena
 nem
 bran
 medi
 turæ
 Chri
 re fol
 rirt
 cere
 novit
 & cu
 mine
 lere,
 vis:
 num
 Con

Decembr. Ecclesiastis Cathedralis & Assessoris in Synedrio Sacro munus reportavit. Quod posterius officium protestationibus & supplicibus declinare precibus summoperè tentavit, sed in casum; Undè spartam cum lachrymis ingressus est. Conjugium iniit tertiâ vice, primò 1611 d. 14. Aug. cum Catharinâ, Viti Demmleri, Calvensis honesti Civis; dein cum Margaretha, M. Cosmæ Wölfflini, pastoris Wendlingensis, filiâ, 1617. denique anno 1636. d. 26. Julii, cum Anna Maria, M. Martini Hockii, Specialis olim Stuttgardiani, Viduâ, ex stirpe Sattlerorum oriunda. Theologus erat verè Asceticus, cujus Musæum quoddam quasi Oratorium fuit, in quo varias preces concipere & coram Deo flexis genibus jugiter effundere consueverat. Nunquam ille vel ad habendam Concionem, vel ad Senatum Ecclesiasticum, vel ad Scripturæ S. lectionem accessit, quin precibus, hunc in finem in membranâ scriptis, se præpararet, Soliloquiis & meditationibus Augustini, Anselmi, Bonaventuræ delectabatur plurimum, seque amore Jesu Christi prorsus immersum, aut in ebriatum affirmare solebat. (*Er habe sich in Christum gang inamoriert* :) Id quod Symbolo suo inter alia testatum facere voluit ex Petri ore desumpto: Domine, omnia novisti; tu scis, quòd diligam te, Joh. XXI. 17. Sed & cum Augustino multoties ingeminaverat: Domine, volo, sed non valeo: Da ergò, Bone Jesu, valere, qui dedisti velle: Da quod jubes, & jube, quod vis: Da mihi velle bonum, Da quoque posse bonum. Senio confectus repetitâ juxta Formulam Concordiæ Confessione, habitaque de Virtute Sa-

Sacramentorum in lecto emortuali gravi Homilia coram Collegis, & adornato peculiari Testamento, sublati in cœlum corde, oculis & manibus, suspirans: Veni, veni, Domine & noli tardare. placidè expiravit in Domino d. 18. Aug. 1658. ætatis 70. mens. 6. Minist. 48.

vid. Concion. funebr. à Joh. Schubelio. Ex prædicto Symbolo. habitam p. 27. conferratur P. Freherus p. 602. qui tamen haud pauca memorabilia omisit. Adde G. Serpilius in Epitaph. Theol. Suev. p. 58. paucissimis se expedientem.

In obitum ejus Christophorus Wölff.
lin D. quem à teneris foverat, epigramma scripsit.

*Si per contractum sati mollire rigorem
Et vitæ possem dimidiare dies;
Luo mihi fortè Deus dederit, Schuelinus haberet,
Addita mox annis plurima lustra suis.
Nec frustra annorum sum prodigus, ille meretur
Tam sanctè recoli, qui patris instar erat.*

Geminum illi Epitaphium Stuttgartiæ suspenderunt Hæredes. Primum in Templo Xenodochiali vernaculo sermone. In Cathedrali alterum Lapidario Carmine eximium, uti sequitur.

Epita-

Epitaphium J. J. Schülini.

ADSTA VIATOR.

Quiescit paucis ab hinc Passibus.

Lucidum quondam Domus hujus
Jubar,

Dominus Joh. Joach. Schülin. Bietig-
heim.

Exemplar.

Pietatis in Patriam, erga Jesum Chari-
tatis

Vir raris in Ecclesiam Meritis incly-
tus

Cui Plantandæ III. Annis Vigilem
Curam adhibuit

Ter Parochus

Quarta vocatione Parochorum Super-
intendens

Post X. Ennium & Superattendentium
Inspector

Onu

Cum Consistorio Illustri admove-
retur,
Cui Collegio
Domus simul hujus Primarius Antistes
Ad IV. Lustra Utiliter interfuit.
Ter Conjux Liberos XV. genuit, quos
præter
Unicam Filiam præmisit omnes
Anabaptistico furore Auerbaci Do-
mito.
Terrore Pestis, Martisque Horrore
Feliciter Superatis
Superare Infernæ mortis Spicula vi-
tare
Nec valuit, nec voluit.
Licet Ecclesiæ Vota, Fata immitia mi-
tigare
Acriter contenderent
Advocato potius Jesu suo, ne tardaret,
Nec ardante
Decessit Lætus,

Non

No

XII

Salu

Exa

Tar

Qu

7 A

8

h

r

9

e

on

Non sine Auditorum, Ministrorumque
Bonorumque omnium
Luctu & Desiderio.

XIII. Cal. Sept. A. Dn. MDCLVIII.
occidente Sole

Salute & publicà ad occasum Vergente,

Sicque

Exactis in mundo LXX. Annis. Men-
sibus VI.

Tandem inter Mortales esse desiit,
cepit

Esse cum Christo

Quem unicè diligere exactè didicit, do-
cuit;

Disce idem & verè vivere disces.

Scripta.

*J. Jacobi Regressus in Patriam, das ist / Christliche
Leichpredigt über dem Tod Andrea Burck-
hardtten / J. U. D. Würtembergis. Regi-
ments, Raths und Canklers zu Stutt-
gardt 2c. auß 1. Buch Moses XXXII. v. 9. 10.
Stuttgardt/ 1651. 4.*

Leich.

Leichpr. über der Leichbegängnuß Fr. Anna
Catharina/ Herkogin zu Wirtemberg/ Hr.
Eberhards III. erster Gemahlin / auß *Apoc.*
XXI. v. 4. Stuttg. 1655. 4.

Leichpr. über Fr. Barbara Sophia/ Herkogin
zu Wirtemberg von Strassburg abgehohlte
Leiche und deren Beysetzung in dem Fürstl. Ge-
wölbe zu Stuttg. auß *2. Tim. IV. 7. 8.* 1659.
in 4.

Leichpr. über Herrn Hieronymus Pleßgern.
Septenarius Passionalis.
Paulus Arithmeticus.

N. 1588. **J**OANNES JACOBUS HEINLI-
CH. 1626. NUS, Abbas Bebenhusanus & Gene-
Ob. 1660. ralis Superintendens, Calvam lanificio &
mercimoniis celebrem ortu suo cohon-
stavit anno 1588. d. 21. Decembr. ipsis feriis Tho-
mae Apostoli. Patrem habuit Jacobum, Oppidi Su-
perintendentem, Matrem Annam, Bartholomaei
Schæfferi, parochi petro-Cellensis, relictam viduam,
& ex illa fratres uterinos, Michaëlem & Zachariam,
Schæfferos, viros ab eruditione & munerum præ-
stantiâ celebres. Vix novennium supergressus ob
ingenii felicitatem in Pædagogium Stutgardianum,
& ob vocis suavitatē interioremq; Musices notitiam
in Sacellum principale inter pueros Symphoniacos
cooptabatur. Triennio post vix duodecennis an-
no 1601. in Cœnobium Hirsaugienſe, anno 1605.
in Bebenhusanum, anno 1606. in Stipendium Du-
cale Tubinganum successivè translatus, primæ lau-
reæ baccis honores Magisteriales superaddidit an-
no

no 1607. factus numerosi gregis primas. An. 1609. post vices pastorales regio fonte & Kirnbaci præstitas, Repetentis charactere ornatus Mathematicæ Disciplinæ & linguis Orientalibus præcipuè incubuit. Anno 1613. Ministerio Ecclesiastico adhibitus Diaconum Bietigheimensem per octennium & deinceps anno 1621. Pastorem Ober Riexingensem egit. Hoc autem in oppidulo singulari felicitate, sicut ipse interpretabatur, Virum toto orbe inter Mathematicos celeberrimum multos per menses cohabitatores nactus, Johannem Keplero, nempe Leomontano-Wirtembergicum, qui illo tempore expediendorum quorundam negotiorum causâ ab aulâ Cæsareâ profectus, domicilium eò transtulerat. A quo penitiorum Matheseos scientiam hausit, Anno 1624. ad Episcopiam Specialem Oppidi & Dioceseos Herrenbergensis, anno autem 1635. Böblingensis, atque anno 1638. Derindingensis pagi & vicinarum Ecclesiarum vocatus, postremo in loco infimul Superintendentiam Generalem obtinuit. Cum autem propter militum crebras incursiones in prædicto pago tutus habitare non posset, Tubingam concessit & vacante post Wilhelmi Schikhardi obitum Matheseos professione disciplinam istam gratis & absque ullo salario docuit per biennium. Restitutis autem per Dei gratiam & pacem Osnabrugensem iusto Domino Monasteriis Wirtembergici Ducatus, ipse Abbas Adelbergensis declaratus & mox Informationi curæque incliti principis, Johannis Friderici, qui tum in Illustre Collegium studiorum causâ introducebatur, præfectus fuit. Qua per quinquennium cum laude
geht.

gestâ, J. V. Andreae demortuo, anno 1654. Successor datus, non tantum Alumnis, quorum in Cœnobio Bebenhusano perpetuum est domicilium, ut Abbas istius loci præsuit, verum etiam ex more solito Hiero- Tetrarcham, ut antea, & Assessorem Ordinum provincialium egit usque ad mortem. Voto conjugali sese desponsavit altera vice; primò Regina, Joh. Wendelini Brentii, Præfetti Eberdingensis filia, ex qua geminos reliquit filios Pastores: Secundò Elisabethæ ab Egen, M. Davidis Hafenrefferi, Superintendentis Canstadiensis quondam viduæ. Encomium ejus & virtutes præfule dignas jam anno 1646. Th. Lansius publicè expressit sequentibus verbis: Hic vir, ait, prorsus integerrimus & supremis par laudibus, cum in hoc calamitosissimo, quod jam supra 27. annos depascitur artus Germaniæ, incendio bellico gravissimas fecisset fortunarum jacturas, & præterea ab impio & truculento milite, plurium iniquitate direptionum non exaturato, præsentissima vitæ pericula sustinuisset, opposuit malis animum hospitem Deo, stetitque in pietatis palæstrâ erectus, super dolorem, lætitiā, spem, metum & reliquum turbinem mortalitatis de puncto illo, quod tot inter gentes ferro & igni cum proborum & infontium injuriā dividitur, parum sollicitus. Purâ itaque Conscientiā Deoque devotâ se involvens, non ultra Oceanum ferebatur, intercipiendis peregrinorum divitiis, nec oculos vibrabat in crumenas, & patrimonia Orphanorum & pauperum, sed ad alias inæstimabiles nec morituras opes circumspexit. Hucusque Lansius. (a) Abstrusioris ingenii

(a) Vid. Progr. Univerſ. Tubing.

genii d
gia My
des, (b
fio, Vo
aliisqu
fir, cur
lis id
Chron
extrem
diorem
moti h
nerus,
fovisse
Theol
cias su
illius si
ad con
habeat
quidan
dum ig
pibus,
ne Kep
duis c
erat; i
de qu
ritò gr
omni a
Sereni
Testan

(b)
(c)
(d)

genii & doctrinæ virum fuisse vel sola Chronologia Mystica demonstrat, quæ si M. Hesenthalero fides, (b) tot literati orbis Heroibus, Lansio, Salmasio, Vossio, Heinsio, Comenio, Usserio, Forbesio aliisque stuporem incussit, & calculum album extorsit, cum ab illo in applicatione hebdomadum Danielis id viderent præstari, quod hæcenus omnibus Chronologis fuit impossibile. Quanquàm alii non extremæ cavæ Chronologi subtiliorem, quàm solidiorem conatum illum fuisse putârint, rationibus moti haud nullis. Quos inter fuere Tobias Wagnerus, (c) (qui tamen eandem postea sententiam fovisse scribitur,) & Hieronymus Kromajerus, Theologus Lipsiensis: (d) Heinlinus verò vindicias suæ calculationis adornavit, deque suggestionem illius sibi divinitus factâ tam certum se affirmavit, ut ad combustionem libri sui publicam, si res aliter sese habeat, provocaverit; cujus placita hodiernum Viri quidam docti adoptare incipiunt. Quemadmodum igitur ille cum tribus Mathematicorum principibus, Michaële Mæstlino, præceptore suo, Johanne Kepplero & Wilhelmo Schikhardo, quem arduis continuò quæstionibus exercuit, conversatus erat; ita ipse quartus fuit haud quaquam inferior, de quo non minus ac de illis Wirtembergia sibi meritò gratulatur. Nec tantum in Mathesi sed & in omni alio scibili erat versatus; ideòque ex mandato Serenissimi Ducis summarias Prophetarum & Nov. Testamenti explicationes paraphrastico-homileticas

1

con-

(b) *Laudat. Funchr.* p. 29.

(c) *Instit. Hist.* p. 48. & 89.

(d) *Polym. Thiel.* p. 498.

concinnavit, quæ publicam in hoc Ducatu Autoritatem obtinuerunt, sicut & reliquæ meditationes, quas Successor ejus, B. Joh. Cunradus Zellerus, continuavit. Tandem muneribus, annis & meritis undiquaque gravis, mortalis esse desiit anno 1660. d. 4. Sept. æt. 71. mens. 8. dieb. 14. Epitaphium in Sepulchro ad aram templi Bebenhusani sito insculptum reperitur, cum triplici clavis, dexteræ divinæ Solisque præfixo Symbolo: (e) Laudatione supremâ eum celebrarunt Magnus Hefenthaler & Balthasar Raithius, qui varias ejus virtutes, temperantiam præsertim & *αυτάρκειαν*, nec non ingentia pericula pluribus prolequuntur.

Scripta.

Clavis Chronologiæ Sacræ, Tub. 1642.

Sol temporum, sive Chronologia mystica, Tub. Anno 1646. fol.

Synopsis Mathematica, Tub. 1653. 8.

Vindiciæ Chronologiæ, Tub. 1647.

Ethica Christiana, Tub. 1656. 8.

Manuscripta.

Physiologia Mosæica.

Prolegomena in Mosén & Esaiam.

Germanica.

Summaria, oder kurze Auflegung des Neuen Testaments zu den ordentlichen Vesper-Lectiōnen/ Stuttgart. 1659. 4.

Summa-

(e) *Vid Car. Memor. L. VII, p. 228.*

Summa

Summa

Summa

Summa

Summa

Summa

Summa

Summa

Summa

Summa

Summa

Summa

JOSE

by

Lucæ,

gardia

vialia

etiam

raretur

nem in

prima

cet G

Super

Abbat

claden

mam

nymu

ptias

cum U

Secun

gustan

Theol

Summaria, oder Auslegung aller Propheten/
Stuttg. 1662. 4.

Muri Babylonis destructi, das ist / gründliche Wi-
derlegung der vornehmsten Schein-Grün-
den / damit heutiges Tages die Jesuiten und
Päpstliche Lehrer die Evangelische Religion
umzustossen / dargegen ihre Päpstliche Ire-
thumme zu behaupten / und hohes und ni-
dern Standes vom Papsithum abgetrette-
ne Personen wieder zureden sich unterste-
hen/ Tübingen/ 1654. 12.

JOSEPH OSIANDER, Abbas Bla-
byrensis & Serenissimi Consiliarius, *Nat. 1589.*
Lucæ, Senioris, ex Tabitha filius, Stutt- *Ch. 1627.*
gardia 1589. d. 11. Januarii genitus, tri- *Ob. 1635.*
vialia & Academica eo cum successu tractavit, ut
etiamnum adolescens honoribus Academicis hono-
raretur. Theologiam aggressus brevī Repetitio-
nem in Stipendio consecutus, anno 1610. ætat. 21.
primam in Ministerio spartam, Diaconiam videli-
cet Göppingensem, & elapso quinquennio, 1616.
Superintendentiam Balingensem, denique 1633.
Abbatiam Blabyrensem reportavit. Eâ verò post
cladem Nördlingensem pulsus securitatis causâ Ul-
mam & paulo post Elslingam ad generum, Hiero-
nymum Bojum, Pharmacopolam, concessit. Nu-
ptias celebravit primas anno 1611. d. 19. Novembr.
cum Ursula, Oswaldi Gabelcoveri, Medici gnatâ;
Secundas cum Sophia, Davidis Pistorii, pastoris Au-
gustani filiâ, ex utrâque suscepit quatuor liberos.
Theologus erat pius & vitæ exemplar Christianæ.

Cæterum valetudinarius ferè perpetuus. Efslingæ, ubi post balnei Bollenfis usum in exilio commorabatur, tusse, nephritide, podagrâ, tandemque apoplexiâ oppressus expiravit. anno 1635. d. 10. Decembr. Concionem funebrem dicente Tobia Wagnero, tùm temporis Efslingensium pastore ex Danielis XII. 3. quam confer.

Nat. 1591. **JOHANNES LEONHARDUS**
Cl. 1627. **VOLMARUS**, Illustris Consilii
Ob. 1647. Montbelgardenfis Assessor & Superintendens Ecclesiarum Generalis, Uracinatus erat in agro Wirtembergico anno 1591. Patre Abrahamo, præfecto, Matre Sibyllâ Schleicheriâ, Ulmenfi. Literas in Scholâ patriâ primùm, dein Blabyræ ac Bebenhusæ in Cœnobiis didicit, Tubingam deductus 1612. Baccalaureus 1614. Magister Artium renunciatus Theologiæ tantâ cum industria & felicitate incubuit, ut à Johanne Georgio, Marchione de Jægerndorff ad vicarias operas adhiberetur. Paulò post variis intercedentibus obstaculis à Comite Hohenloico ad Ecclesiasticis Aulici munus vocatus, ex quo porrò in patriam ad pastorum oppidi Altensteigenfis à Principe Johanne Friderico revocatus. Inde ad Pastorum Freudenstädiensem & anno 1624. ad Generalem Episcopiam Ecclesiarum Montbelgardenfis promotus fuit, cui sub Duce Ludovico Friderico sex, sub Leopoldo Friderico 16. annos magna fide ac Zelo præfuit. Maritus factus alterâ vicè; primò cum Waldpurgâ, Joh. Zelleri, pastoris Rosfeldensis filiâ, cum qua octo liberos genuit. Secundò an-

no

no 164
 J. U.
 Filiâ, su
 rentato
 fide &
 Epitaph
 templo
 his verbi

J
 V
 lu Mo
 intenc
 DE
 & bo
 cum
 Zeller
 vixit;
 bus ex
 vitæ 5
 Christ
 tumba
 tis mis

no 1641. d. 6. Junii cum Sibylla, Johannis Rösleri, J. U. D. & Consiliarii Superioris Wirtembergici Filiâ, susceptis ex ea tribus filiis. Laudatur à parentatore, Nicolao Cucuellio, quòd fuerit sanus in fide & conscientiâ immaculatâ invitâ. Cætera Epitaphium exhibet tumulo è regione altaris in templo arcis Montbelgardenfis sito, inscriptum his verbis:

Hoc recubat tumulo,

JOHANNES LEONHARDUS
VOLMARUS, Illustris Consiliarius Montbelgardenfis Assessor & Superintendens Ecclesiarum Generalis; Fidus DEI servus. Gregis Dominici pastor & bonorum pater omnium. Qui cum duabus Uxoribus, Waldpurgâ Zelleriâ & Sibyllâ Rösleriâ amicissimè vixit; Septem filios cum quatuor filiabus ex utroque conjugio procreavit, ac vitæ 56. Minist. 32. annis expletis in Christo placidè obdormivit. Cujus tumbam intuens Viator humanæ fortis miseriam deplora & à Deo beatum

l 3 disces-

discessum exora. Natus ὁ μακαρίτης
anno Christi 1591. Denatus die 28. Jan.
anno 1647.

Concionem funebrem dixit memoratus Author
Nicolaus Cucuel, ex Act. XXIV. 14, 15, 16.

Scripta.

Reichpredigt über Ludwig Friderich Herko-
gen zu Württemberg-Mömpelgardt / Anno
1631. 4.

Nat. 1592. **B**ERNHARDUS WILDERSIN-
Cl. 1660. NIUS, Abbas Hirsaugiensis, Sere-
Ob. 1661. nissimi Consiliarius & Senatus Provincia-
lis Adfessor, ærumnosam hanc Vitam su-
biit An. 1592. Ingenii & studiorum præstantiâ eò
emerfit, ut post honores Philosophicos Repetentis
characterem adeptus, sacris ab initio Ministerii in op-
pido Uracensi anno 1622. ut Diaconus operaretur.
Quâ de Spartâ Backnangam ad Pastoratum, Anno
1635. & ex isto Calvam ad Pastoris & Episcopi
Specialis officium A. C. 1643. denique ad prædicti
Monasterii Præsulatum, connexasque dignitates,
(post restitutionem omnium Cœnobiorum pace
Osnabrugensi obtentam;) evectus est. Vir, prout
è scriptis ejus dispalescit, solide doctus. Judicii sub-
acti & ingenii per acris, prout in materiâ de Tradu-
ce, quem sub Præsidio D. Thummii An. 1623. pub-
licè jam defenderat in Academiâ Tubingensi, contra
Jesui-

Jesuita
guæ n
lenten
genui
tis nor
Succes
vitam

W

Anti-
Tub
Vindict
gra
em
em
th
da
fol
Leich
St
Lu
in

(4

Jesuitam H. Wagnereccium ostendit. Hebraica lingua non perfunctorie peritus, ut qui B. Schickhardi sententiam de punctis Nominis Tetragrammati non genuinis, sed aliunde mutuatis prolatam, argumentis non contemnendis luxavit. Lampada Munerum Successori suo, Eliæ Springerō, tradidit ad meliorem vitam traductus. A. C. 1661.

Scripta.

Wunder- und Buß- Spiegel / das ist / eine Christl. Predigt vom Blut- Regen und andern Zeichen und Wundern / so sich dieser Zeit im Herzogthum Württemberg begeben und sehen lassen / zusamt dero selben Bedeutung / Hall in Schwaben! An. 1643. 4. (a)

Anti-Wagner Eccius, i. e. Apologeticus pro Traduce, Tubingæ, 1660. 4.

Vindicia, oder gründlich Rettung des Tetragrammati, daß seine Puncten nicht frembd und entlehnt: sondern natürlich und eigen seyen / entgegen gesetzt den Motiven und Beweisrthummen / mit welchen W. Schickardus das Gegentheil beweisen wollen / Anno 1650. fol. Manuscriptum.

Leichpredigt über Wilhelm von Remchingen / Fürstl. Rath und Obervogten zu Urach / auß Luc. II. von Simeon / Stuttgart / 1631. in 4.

1 4

JOSE-

(a) Ephraim Prætorii Biblioth. Homilet. Lit. VF. in Ind.

Nat. 1592.
Cl. 1628.
Ob. 1669. JOSEPHUS SCHLOTTERBECCIUS Generalis Superintendens, & Abbas Mulifontanus Lienzingæ Ducatus Wirtembergici pago, natus 14. Martii, anno 1592. patrem habuit, M. Johannem Schlotterbeccium, primò in Cœnobio Maulbronnenfi præceptorem, deinde pastorem Ecclesiæ fidelem Lienzingæ. Matrem Barbaram Widmanniam. Puer in addiscendis Linguæ Latinæ rudimentis Vahingæ biennium, Stuttgartiæ in pædagogio Sexennium, in Cœnobio Hirschhaviensi biennium, & alterum in Cœnobio Maulbronnenfi exegit. Cùm studium Philologicum & Philosophicum absolvisset, anno 1613. ætat. 21. Tubingæ philosophiæ Magister solenniter renunciatus est. Studio Theologico deditus abinde Anno 1617. Minorum Professorum & Præceptorum auxilio ad Repetitoris officium inter Stipendiarios promotus, triennii spatio diversa eruditionis suæ specimina edidit, dum anno 1618. Theologi celebris, D. Thummii disputationem gradualem defendit, & brevi post orationem in festo Augustini anniversariam recitavit. Anno 1620. Diaconus Vaihingensis, & anno sequente Stuttgardiensis factus. Anno demum 1632. Pastor & Specialis Marpacensis declaratus, hoc munere 24. annos, pestis belli & annonæ tempore fideliter functus est. Interea anno 1640. Superintendens Maulbronnenfis & anno 1661. Abbas Cœnobii Murrhartenfis designatus, & anno 1656. postquam Scholam Cœnobialem Maulbronna instaurasset, ejusdem Cœnobii Abbas constitutus, ubi Diabolicis præstigiis famosi

mosi i
aut sag
suis m
xit, d
Anna
binge
brevis
Anna
lici Stu
no 16
cum V
Stuttg
ctus ex
Barbar
Feurba
bus Jo
chenba
nodoc
Quart
nam M
Beihin
lippun
phum,
na Mar
mò M
bara M
fium ta
licis do
te tand
ctus est
funebre

mos illius spectri, quod maligna quædam scœmina, aut saga fuisse, compertum est, juxta cum Alumnis suis mirè exagitatus. In Conjugio quadruplici vixit, desponsatus primò anno 1620. cum virgine, Anna Maria, Michaëlis Greisii, Pharmacopæi Tübingensis filia, ex qua biennio post filiolum suscepit brevis cum matre suâ vitæ. Secundò cum Virgine, Anna Margarethâ, Friderici Schotti, Scriniarii Aulici Stuttgardiæ filia, ex qua duos liberos suscepit anno 1627. cum matre denatos. Tertiò, anno 1628. cum Virgine Margaretha, Petri Hermanni, Civis Stuttgardiensis filia, cum qua septennium exegit, factus ex ea Pater quatuor filiorum & filia Catharinæ Barbaræ, quæ postea M. Joh. Jac. Wolfio Pastori Feurbacensi, nupsit. Ex filiis verò Patri superstitis Joh. Wilhelmus, Cœnobii Wirtembergici Reichenbacensis Curator, & Johannes Georgius, Xenodochii Marpacensis Gubernator factus est, Quartò anno 1636. uxorem duxit Virginem, Annam Mariam, M. Johannis Krompeinii, Pastoris Beihingensis filiam. Ex hac filios reliquit M. Philippum Jacobum, Diaconum Uracentem, M. Josephum, atque Johannem Marcum. Ex filiabus Anna Maria M. Joh. Ludovico Neuffero, Pastori primò Mynsterensi, dein Weinspergensi, & Maria Barbara M. Joh. Michaëli Irenfigero, Heilbrunnensium tandem Superintendenti tuerunt elocata. Colicis doloribus à sesquianno sæpius afflictus accedente tandem catarrho suffocativo placida morte extinctus est. d. 21. Maji, 1669. ætat. 78. Concionem funebrem dixit M. Eberhardus Kellerus, tùm temporis

poris Præceptor Alumnorum Claustralium Maulbronnæ. (a)

Scripta.

Concio funebris in Obitu Bernhardi Ludovici Löheri, Concionatoris Aulici ex Gal. II. 20. Stutt. 1631. 4.

Alia in funere Georgii Esenweinii, pastoris Bottwarinensis ex II. Tim. IV. 7, 8. Tub. 1645. 4.

Nat. 1592.
Cl. 1628.
Ob. 1665.

ELIAS SPRINGERUS, Serenissimi Consiliarius, Generalis Superintendentens & Abbas Hirsaugiensis, Wisenbronnæ in Franconiâ, Comitatus Castellensis, genitus An. Chr. 1592. d. 11. Martii. Patre Balthafaro, ibidem Decano & Superintendente, qui post M. Davidem Maisium, ad Saxovinariensem Prædicaturam Aulicam promotum, Serenissimi Wirtembergiæ Administratoris permissu eo venerat. Matre Genophæa, Andrea Hessi, Civis Münsingensis, filiâ. Patrem vix semestris amisit; Unde à Matre piâ Matronâ in patriam cum reliquâ prole reductus cursum studiorum in Pædagogio Stuttgartiano An. 1601. ceptum & Bebenhufæ A. 1610. & 11. continuatum, obtentis utriusque laureâ honoribus in Seminario Illustri absolvit, factus ab initio An. 1616. Repetens Musices & deinceps ejusdem Professor ab Amplissimo Senatu in Collegium Academicum receptus. Anno 1618. disputatione sub

(a) Vid. Freher. Theatr. Sæcl. I. p. m. 689, & ex eo G. Serpilius. Epitaph. cit. p. 58.

sub
Fide
Dia
ad L
An.
prom
Ade
16
Reg
San
rui K
tus
Ma
logi
quâ
beb
Ne

H
Ca
ba
ne
cat
qu
du

sub Th. Thummii præsidio habità Articulum. de Fide & Operibus egregiè defendit. An. 1619. ad Diaconiam Herrenbergensem & elapso septennio ad Decanatum Therms Ferinis obeundum Porro An. 1635. ad Superintendentiam Herimontanam promotus est, ubi An. 1660. Generalis Inspectoris Adelbergensis Diœceseos Munus; ulterius Anno 1662. designati Abbatis & Præpositi in Cœnobiis Regiofontano, Herbrechtingensi, Alpirspacensi & San-Georgiano, characterem; Denique Monasterii Hirsaugiensis Insulam plenâ possessione consecutus est. Tori legibus se addixit Virgini, Annæ Magdalenzæ, B. Johannis Georgii Sigwarti, Theologiae Professoris in Academiâ Tubingensi filiaz, ex quâ undecimam sobolem vidit. Elogia Viri exhibebat, olim erectum in Refectorio Hirsaugiensi (im Rebenthal.)

Epitaphium.

ELIAS SPRINGERUS, Franco-Wisenbronnensis in Comitatu Castell, Bernhardo Wildersinnio Abbas alias quadragesimus post occupationem vero hujus Claustrî & totius Ducatus An. 1634. & restitutionem utriusque, Annis 1638. & 1650. factam secundus successit Anno 1663. Quantâ prius

prius laude, studio & dexteritate, Herrenbergæ Diaconus, Thermis Ferinis Decanus, iterum Herrenbergæ Decanus & Generalis Adelbergicus, Præsul porro & Præpositus Herbrechtingæ & Regiofonti, postea ad D. Georgium & Alpirspaco præfuit & ubique Ecclesiæ Dei profuit: tantæ pietatis, prudentiæ & fidelitatis Exemplum etiam hîc præstitit. Mortalitatem tandem immortalitate permutavit Stuttgartiæ, ex acutis & sibi maximè consciis symptomatibus, inter Consilia Senatus Provincialis obiens placidissimè, 2. Martii Anno Redemptionis, 1665. ætatis 73. Ministerii 46. Matrimonii 45. Absens extra Claustrum mortuus reliquit & remisit Viduæ & Liberis in Claustrum & abditi cordis dolorem præsentem & inflexibilem: Patriæ, Collegis & bonis omnibus desiderium vivacissimum: Huic maximè Cœnobio ad Deum pro
Con-

Co
ful

Epi

Unio

F

Non

C

JO

stes

nari

bris

pido

Patr

stiar

tenb

Cun

Fing

etian

160

garo

gam

Sch

Consimili Patre Votum piissimum ac
susprium.

Hæc ex Concione Funebri, quam è II. Reg. II.
v. 11. 12. dixit M. Joh. Georgius Naschold
Pastor Echterdingensis edit. Stuttg. 1665. 4.

Epicedium dedit insignè Collegium
Ministorum in Diœcesi Hirlovianâ:

*Unica lugubris meritas Tibi Concio laudes
Ferre nequit, calamo es dignior ipse meo.
Non atramento, sed sacro fiamine tincta
Corda olim laudes millia multa dabunt.*

JOHANNES HENRICUS FABER, *Nat. 1596.*
Augustani Ministerii Senior & Anti- *Cl. 1628.*
tes ad D. Ulrici Fanum in terris peregrini- *Ob. 1661.*
nari cepit, An. Chr. 1592. d. 3. Septem-
bris st. v. Winsbergæ, ditionis Wirtembergicæ Op-
pido, ex historiâ Mulierum ἀνὸργοφόρων celebri.
Patrem habuit Johannem Schmid, Civem & Re-
siarium. Matrem Apolloniam Crafftiam, Tief-
senbaco prope Imperialem Dünckelspühl oriundam.
Cum in Schola patriâ Ludimoderatore, Friderico
Fingero, Viro, quem vocat, doctissimo & simul
etiam eximio Medico aliquodiusque profecisset Anno
1607. & 1608. gemino Examine Petecostali Stutt-
gardicæ exploratus, tempore Autumnali Adelber-
gam in Collegium Alumnorum, Abbate Daniele
Schrötlino, Præceptoribus Johanne Breunlino &
Joh.

Joh. Conrado Göbelio, post Augustanorum Seniore promotus est, Anno 1611. in Monasterium Maulbronnense traductus sub Felicis Bidembachii D. primum, post illius obitum verò Erasmi Grüningeri, Pædo Præsulari & Institutione M. Michaelis Wisenfauti, insignis Logici, qui ad Socinismum tandem deflexisse perhibetur, M. Conradi Hochstetteri & Ludovici Hessi adolevit, usque dum An. 1613. in Stipendium Ducale in Academiâ Tubingensi receptus, sub Cancellario, Andrea Osiandro, Superintendentibus, Matthia Hasenreffer, Joh. Henrico Hiemero & Vito Müllero, Magistro domus An. 1615. alteram capefferet lauream ordine inter 51. Candidatos quintus. Jactis porro in Theologiâ fundamentis An. 1616. circa Festum Paschale ad Ecclesiam Bittfeldensem missus est, ut M. Josephi Osiandri Pastoris, post Abbatis vices perageret. Reverfus inde An. 1617. Repetentium Numero adscribitur & primâ vice de Baptismo sub Præsidio D. Thummii; Alterâ 1620. de æternâ Salvandorum Electione, pro Summis Domini J. U. Pregizeri in Theol. honoribus Respondentis Spartam sustinet. Eodem anno Ministerium Stuttgardianum operis Vicariis sublevare jussus, insequente Anno Vocationem à Senatu Augustano ad Diaconiâ in Templo Discalceatorum accipit. Eam declinaturus Præpositum Grüningerum cum adiisset, responsum tulit: Jam jam præstò esse Internuncium Augustanum & Serenissimum Principem ejus dimissioni clementer annuisse. Nil itaque ipsi relictum præter obsequii gloriam. Inidoneum se prætendenti Grüningerus Laconicè: A Deo, inquit, missus,

missu
den
more
post
ab E
162
Dist
vit in
rum
roch
reni
verò
Geo
Prot
à Por
Vita
tion
tisbo
certi
bris
Con
corri
pers
Web
supp
pace
d. 3.
D. U
Mur
Pæst
tis V
latus

missus, redditur idoneus. Ben G Ott schickt/
den macht Er geschickt. Itaque divino Nutui
morem gerens Augustæ Vindelicorum appulit, ubi
post triennium Diaconus in Templo Sanctæ Crucis
ab Ecclesiastico Conventu declaratus; Anno au-
1629. per infelix illud Deformationis Pontificiæ
Disturbium cum Collegis ejectus, Pathmum quasi-
vit in Patriâ Backnangæ & Oppenwilæ apud Soce-
rum M. Hoffmannum, Pastorem. Anno 1631. Pa-
rochiæ Hunawilensi in Diœcesi Richovillanâ à Se-
renissimo Ducatus Administratore destinatus, mox
verò An. 1632. Augustam revocatus Pastor in D.
Georgii templo evalit. Anno tamen 1635. rebus
Protestantium ex clade Nerolingenſi ferè collapsis
à Pontificiis denuò exautoratus solitariam Augustæ
Vitam sub variis calamitatibus domesticis & ex-
actionibus gravissimis privatus egit. An. 1641. Ra-
tisbonensibus in Ministrum Ecclesiæ desideratus
certis de causis sese excusavit. An. 1647. d. 8 Octo-
bris, cum Philippus Weberus, Senior Augustanus,
Confessionibus Sacris occupatus subitâ Infirmitate
corriperetur, ipse solus è Collegis in Urbe su-
perstes Ecclesiasticis in Collegio Evangelico Vices pro
Webero primum, dein etiam pro Paulo Jenischio
supplevit. Partâ tandem per Dei misericordiam
pace Westphalica in Ministerium Urbicum 1649.
d. 3. Maji, legitimè iterum cooptatus Antistitium in
D. Ulrici Ecclesiâ & Senioris, juxta Phil. Weberum,
Munus obtinuit. Eo autem 1652. vivis erepto
Pastoratus quoquè Annæanus solenniter & repeti-
tis Vicibus in Communione & in aurem illi fuit ob-
latus, quem tamen præmissâ gratiarum Actione
con-

constanter renuit, imbecillitatem memoriæ & vocis
causatus, tandemque subjiciens : Si omninò teneretur
spartam recipere, se tamen suo & aliorum præ-
sagio tantò citius moriturum. Quibus excusatio-
nibus Senatus Evangelicus acquievit, dato eum in
finem honorifico decreto, inferius recensendo. An.
1621. matrimonium iniiit cum Virgine, Anna Ma-
ria, Matthæi Sandneri, in Cœnobio Nesseleni prope
Heilbronnâ, nunc desolato, quondam Monachi
sed ad fidem Evangelicam Lætionis Bibliorum &
Lutheri librorum conversi, de cætero celebri Medi-
ci filia, ex quâ 26. annorum spatio sex filios, septem-
que filias suscepit. Superstites non nisi duo mansere;
D. Johannes Matthæus, Civitatis Esslingensis
primùm Physicus Ordinarius, deinceps Serenissimi
Principis, Friderici, Neostadiensis Wirtembergiæ
Ducis Archiater, hodie Libere Civit. Imp. Heil-
brunnensis, Medico in Acad. Cæsar. Leopoldinâ
Collega, dictus Plato I. celebratissimus. Vir in
Physicis, Mathesi, Medicinâ & omnibus amœnita-
tibus elegantissimè & literariis curiosissimus. (a)

Alter Johannes Jacobus, Pastor Hornbergensis
in Wirtembergiâ. Ex utroque tres vidit Nepo-
tes. Secundas nuptias celebravit, An. 1648. cum
Elisabetha Tucherâ M. Joh. Christophori Schuh-
macheri, Diaconi ad D. Ulricum Viduâ unicâ per
eam filioli beatus. Erat Theologus, ut in literis
Senatus Augustani memoratur, excellentibus donis
& Christiani Zeli gloriâ conspicuus, quem post P.
We-

(a) *Vid. Rod. Mart. Meelführeri Accersiones aa Al-
malovæ Bibliothec. Prom. & Latens, p. m, 33,
& 159.*

Wel-
bus
aliis
catan
ut ex
tame
tame
facul
ris lo
nium
lica
d. 21
Min
man
rius.

T
K
re
die
ned
der
na,
Ob

Weberum ob experientiam & multiplices temporibus periculosis laboribus Senioris Axiomate præ aliis judicârunt dignissimum, An. 1658. d. 10. Febr., catarrhus apoplëcticus eum usque adeo prostravit, ut expiraturus videretur omnibus. Nihilofecius tamen Medicorum industriâ præter spem convaluit, tametsi judicio & memoriâ in tantum debilitatus, ut facultatis legendi scribendique, imò etiam distinctioris loquelæ maneret expers, quæ miseria per triennium ferè duravit. Rude igitur à Senatu Evangelicæ Partis donatus peregrinationem vitæ absolvit, d. 27. Augusti, An. Chr. 1661. ætatis penè 70. Ministerii 31. Tractatum præcipuum de S. Cœnæ manducatione dignâ adducit Ephraim Prætorius. (a)

Literæ Decretales Senatus Evangelici Augustani.

Die Herren Stadt-Pfleger und geheime Râth A. C. geben denen Kirchen-Pflegern und Adjuncten auf ihre erstattete umständliche Relation, über die mit einem Ehrsüßd. Ministerioden 28. nechst-abgeschiedenen Monaths Augusti, der vacirenden Pfarr-Stelle bey St. Anna, gepflogene Conferenz zuvernemen: Obwohl Sie ihres Theils vor allen Dingen

(a) Bibliothec. Homil., Lit., F., Indic., Aus., & ad i. Cor. XI., p. 887.

gen Herrn M. Johann Heinrich Fabern/
Pfarrern bey St. Ulrich nicht allein als
Seniori, sondern auch seiner von Gott
verliehenen hohen Gaben / Christ-rühm-
lichen Enfers / dreissig jährigen Erfahren-
heit und bey hiesigem Ministerio in de-
nen vor passirten Gefährlichkeiten auß-
gestandenen vielen Ungemachs halben / die
gedachte Pfarr- Stelle bey St. Anna
wohl vergonnen mögen. Jedoch und
weilen derselbe sich so hoch entschuldiget/
wollen die Herren- Stadt- Pfleger und
Geheime in Ihne Herrn Fabern / wider
seine Gelegenheit nicht setzen / sondern las-
sen denselben bey sollicher seiner gethanen
Entschuldigung bleiben. 2c. Signatum,
d. 2, Sept, An. 1652.

Stadt-Pfleger und Geheime/
Augspurgis. Confession.

Scripta.

Putherischer Herr Klopffer über den Artikel
vom Heil. Abendmahl / darauß zusehen / wie
man sich zum Abendmahl bereiten / bey dem
Gebrauch würdig verhalten / und hernach
gebühlich bezeugen soll. Ein ausführlicher
Tractat, Ulm/ 1647. in 4.

Gloria

Gloria
in
de
Ph
ni
in
Leich
M
Et
C

V
in Kir
An.
Palat
mann
Matr
Theo
Ludo
Con
& Ap
nach
in ad
Studi
ganu
nos
fedul
Wilh
centu
venit
Com

Gloria Caeli, das ist / eine Christl. Predigt über
dem grossen herrlichen Himmels Glanz der
Lehrer / Dan. XII. über der Leichbegängnuß Hn.
Philippi Weberi, Pfarrers bey S. Anna und Se-
nioris in Augspurg / Augspurg / Anno 1652.
in 4.

Leichpredigt über dem Abschied Herrn M. Petri
Meuderlini, gewesten Ephori, in dem Collegio
Evangelico zu Augspurg / auß Joh. XIV. 19.
Stuttgardt / 1654. in 4.

WOLFFGANGUS JACOBUS N. 1597.
CHRISTMANNUS, Pastor Cl. 1628.
in Kirchentellinsfurth in lucem editus est, Ob. 1631.
An. 1597. d. 1. Octobris, Neoburgi in
Palatinatu Superiore; Patre Wolfgango Christ-
manno, Consiliario & Praeposito Neoburgensi,
Matre Catharina, Jacobi Heilbrunneri celebris
Theologi Filia d. 2. Octobr. baptizatus Anadochis,
Ludovico Comite Palatino, & Anna Serenitatis ejus
Conjuge; nec non Principe hereditario Augusto
& Apollonia Wolffgangi Henrici Laiblini de Re-
naghofen / Consilarii, Uxore. Trimulus factus
in aedibus Avi ductu & auspiciis ejus ad pietatem &
studia manuductus. In Gymnasium deinde Lauin-
ganum 1608. mense Aprili receptus, per octo An-
nos Studiis Philosophicis & Theologicis operam
sedulam navavit. Anno autem 1616. Wolffgango
Wilhelmo, Palatino ad Papatum declinante cum
centum florenorum honorario dimissus Tubingam
venit, lauream primam d. 4. Sept. tertio inter 52.
Commilitones loco, & 1617. gradum Magisterii
in 2. secun-

secun-

secunda inter 24. Competitores Statione obtinuit. Inde Theologiam Tubingæ & Argentorati excoluit, disputatione de Justificatione hominis magna cum laude habitâ. Anno 1618. d. 1. Novembr. inter Alumnos Stipendii Ducalis receptus, post novem mensium decursum Augustam Vindelicorum ad Ecclesiam Discalceatorum vocationem accepit, cui sex Annos ut Diaconus & Archidiaconus, & quatuor ut Pastor inserviit. Anno 1609. d. 29. Julii, cum omnibus Evangelii Præconibus Augusta ejectus, sesquiennium in exilio contractione insuper membrorum laborans vixit. Anno 1632. d. 26. Jan. Parochiæ Kirchentellinsfurtensi à Serenissimo Wirtembergiæ Duce admotus Auditores sibi facile conciliavit. Eodem Anno d. 21. Maji, balneo Bollenfi usus spem recuperandæ valetudinis hauserat. Enimverò Casareanorum militum in pagum & domum ejus Pastoralem irruentium terror Tubingam expediendæ causa Salutis migrare compulit; ubi recidivam ulicò passus lethaliter decubuit. In Matrimonium duxit Mariam Magdalenam, Wolffgangi Jenischii Mercatoris Filiam, relictis ex eâ quinque liberis. Vir, qui vitam non traxit more inertium fucorum, quibus si decimæ modò salaria rectè procedant, pietatis populo instillandæ cura, aut nulla est, aut exigua. (a) Quæ enim egregiè didicerat, ea non modò vivâ voce Auditoribus tradere, sed monumentis quoque ad posterorū propagare studuit. Amanuensem habuit Jeremiam Mehlfürerum, cui confessionem fidei lux verbis admodum emphaticis, in literis ad amicū scriptis ad calamum dictavit. Ægrotans pa-

tien-

(a) *Programm alln. d. Univ. d. Tubing.*

tientiam dictis Apoc. 2. 10. & Rom. 8. 18. sapius repetitis roboravit. Vitam hanc mortalem & tragicis plenam malis reliquit sub ipsam horam noctis decimam d. 3. Julii, 1631. ætatis 33. ann. mens. 9. Concione funebri parentavit D. Joh. Ulricus Pregitzer ex Rom. 8. v. 18. Programmate honorifico Academia Tubingensis prolecuta est.

Symbolum defuncti erat :

Christmannus Christum docui, coluique,
mihi que,
Omnia Christus erat. Omnia
Christus erit.

Scripta.

Hand-Postill/ das ist / gottselige enfrige Betrachtungen der Sonntägl. Evangelien/ Kempten/ bey Christ. Kraussen/ An. 1625. in 8.

Biblische Theologia.

Geistliche Betrachtung des Feuer- Zeichens/ so An. 1623. d. 7. Novembris, vom Himmel gefallen/ Augspurg/ 1624. in 4.

Tractat von der Rechtfertigung des Menschen vor Gott.

Davidicum Justorum Genethliacon. bey der Leichbegängnuß Fr. Ursula Susseneggerin / auß Ps. 31. Augspurg/ 1653. 4.

Nat. 1598.
Cl. 1628.
Ob. 1628.

CHRISTOPHORUS OERTLI-
NUS, Ecclesiastes Matutinus Bi-
beracensis, Stuttgardia in lucem editus
1598. d. 13. Octobr. Patre Tobia, &
Matre Apollonia Weigoltina. In Pædagogium
Stuttgardianum à Parentibus ductus Ingenii præ-
stantia Visitatoribus Scholæ in tantum se commen-
davit, ut ipsum studiis consecrandum decernerent,
& anno ætatis 13. in Scholam Claustralem Blaby-
rensem ablegarent, ubi sex annos commoratus in
Linguis eos fecit progressus, ut Carmina Græca &
Latina ex tempore funderet. Inde in Collegium
Mulifontanum, & 1618. d. 22. Jan. Tubingam,
eodem Anno primam, & 1619. secundam lauream
primo inter 45. Competitores loco consecutus.
Anno 1620. d. 21. Julii, Repetens Stipendii factus
privatum Collegium per quadriennium fructu non
contemnendo habuit, discipulos in Linguis & Di-
sputationibus tam Theologicis quàm Philosophicis
exercens. Tubingæ igitur quatuor post Magiste-
rium annis commoratus præstitis Uraci loco Super-
intendentis demortui operis vicariis à Senatu Bibe-
racensi Pastor & Ecclesiastes Matutinus 1624. d. 30.
Aprilis declaratus & ordinatus fuit. Conjugium
eodem Anno iniit, d. 21. Junii, cum Agnete Steng-
lederina; Singularibus donis instructum, in officio
industrium, Orthodoxiæ tenacem, Fautorem Scho-
larum, Præceptorum & Alumnorum, nec minus
tamen humilis & mansueti animi fuisse, testatur Pa-
rentator. Fato præmature abreptus ex nephritide &
lipothymia d. 9. Januarii, 1628. ætatis 30. Pro con-
cione

cior
Ela
Dra

B

Iter

5

1

Pau

9

9

9

2

L

stan

Te

tum

vit in

cum

Lat

Com

sitan

cogi

mon

(

cione laudatus à M. Michaële Zellerò, Diacono, ex
Esaia 56. cap. v. 13. De Scriptis conferatur, G.
Draudius Biblioth. Clafs. p. 332.

Scripta.

Geißliches Theologisches Lust-Gärtlein / das
ist / sieben Tropf reiche Predigten von un-
terschiedlichen Materien / Ulm / bey Johann
Müller.

Iter Abrahamiticum, oder Anstands-Predigt zu
Vibrach gehalten / auß Gen. XII. v. 1. Ulm/
1624. 4.

Paulus Athletæ streuus, oder Leichpr. über dem
Tod / Hr. Johannis Stumpen / Spital-
Predigers zu Vibrach / von Münsingen in
Würtemberg gebürtig / auß dem Text/
2. Tim. VI. v. 7. 8. Tübingen/ 1626. 4.

LEVINUS SUTOR, Pastor Korn- Nat 1597.
westæ, uno milliari à Stuttgardia di- Ob. 1652.
stante pago, natus erat, an. 1597. gente
Tectolagus. Studia ubi feliciter tum in trivio,
tum in Academia excoluisset, ministerium inchoa-
vit in Diaconiâ Blabyrensi, circa annum 1628. Ubi
cum Passionem Dominicam carmine Anacreontico
Latino sat eleganti descripsisset, eaque Viris Illustres
Consistorii Scholam Claustralem sub id tempus vi-
sitantibus placuisset, ut de excusatione etiam opusculi
cogitatum fuerit, in pagum Steussing-Weyler pro-
motus An. 1628. (a) indeque ulterius per belli
m 4 tricen-

(a) *Pref. Fascicul. Myrrha.*

tricennalis turbas diversis in locis Pastor constitutus est, donec tandem Kornwestæ subsisteret; cujus incredibilis ingenii vis (sunt verba J. Val. Andreæ,) (b) & multiplex Eruditio ferè semper latuit, sive infelici fato suo, sive quod surdaster esset & cum adversâ Valetudine conflictaretur, quem postquam ipsi (Andreæ) innotuit, Augusto, Brunsvicensium Duci conciliavit, cujus Harmoniam Evangelicam (Sutor) in Latium transtulit, addiditque Psalterium vario Carminis genere, quâ pollebat venâ, eleganter expressum, liberali stipendio, unde è rebus angustis emerfit, à Principe adjutus. Vir (Valentino Andreæ judice,) vitâ longiore & mitiore fortunâ dignissimus, de ipso & familiâ Andreanâ præclare meritus, quid diu spretus latuit & ignotus, atque maximo illius dolore obiit, d. 25. Febr. An. Chr. 1652. ætatis 55. (c)

Scripta.

Fama Andreana Reflorescens, Argentorati, Anno 1630. 12.

Fasciculus Myrrhæ, sive Exercitia pietatis ex passione Dominicâ. In Singulos libros, Passionum, Dolorum & Asceticorum distributa. An. Chr. 1628. & Illustri Consistorio dedicata. Manuscriptum.

MAR-

(b) *Vita Andr. Manuscripta.*

(c) *Vita Androl. cit. ad An. 1652.*

MARTINUS HOCKIUS , Super- *Nat. 1592.*
 attendens Specialis & Pastor Stutt- *Cl. 1630.*
 gardianus in Xenodochio , Backnangæ *Ob. 1636.*
 oppido Wirtembergico, natus An. 1592.

Patris Quæstoris consilio sacris destinatus , purioris
 fidei literarumque semina tum in scholâ oppidanâ,
 tum in Monasticis, atque Universitate Tubingenſi
 felicit ingenii fundo immisit, acceptisque Philoso-
 phiæ honoribus consuetis Theologiæ studium tan-
 to cum ardore prosecutus est , ut mox juventuti
 Scholasticæ in Cœnobio Maulbronnenſi fuerit præ-
 festus. Cumque per aliquot annos singulari fide
 & dexteritate Præceptorem egisset, Diaconix Cant-
 stadienſi admotus est ; Inde An. 1626. Stuttgar-
 diam ad Leonhardinæ Ecclesiæ Pastorum promotus,
 singulari Dn. Joannis Friderici, Wirtembergiæ
 Ducis, totiusque Civitatis gratiâ & amore adedò flo-
 ruit, ut certatim ad ipsius Conciones tam ex Aulâ,
 quàm ex urbe fieret confluentus. Quare An. 1632.
 Ephoriam Diœceseos Stuttgardianæ Specialem, jun-
 ctumque Pastoris Urbici in Xenodochio munus per
 legitimam successionem adeptus est, ad altiora ex-
 tra dubium adspiraturus, nisi brevioris fuisset ævi.
 Erat enim vir doctus & Zelo divino flagrans, maxi-
 mè contra scorta & fornicationes. Fœdere conju-
 gali sibi desponsaverat Annam Mariam , Georgii
 Sattleri, Quæstoris Monasteriensis filiam, post illius
 obitum J. J. Schülino, Cathedralis Ecclesiæ Antisti-
 ti, nuptam, ex quâ filium reliquit, hodiernum super-
 stitem, Pastorem Gemmeringenſem, octuagenario
 majorem, & filiam Annam Mariam , Johanni Be-

m 5

zio,

itutus
 us in-
) (b)
 felici
 lverſa
 (An-
 Duci
 utor)
 vario
 er ex-
 gustis
 o An-
 â di-
 è me-
 atque
 Chr.

Anno
 ssione
 Dolo-
 8. &

MAR-

zio, Viro doctissimo, Principis Hæreditarii olim, Johannis Friderici Præceptoris & postmodum Archivario & Cimeliarchæ Ducali elocatam, quæ 87. annum attigit, octo liberorum mater, & ex senis 70. nepotum avia & 42. pronepotum proavia facta. Hockius verò turbulentissimo Ducatus Wirtembergici tempore cœlestem patriam repetiit, d. 5. Junii, An. 1636. ætatis 44. Epitaphium & effigies ejus ut & J. J. Schülini, Successoris in Conjugio, junctim extant in Templo Xenodochiali Stuttgardiano; vernaculo sermone.

Scripta.

Reichs-Predigt bey der Leichbegängnuß / M. Johannis Alberti, Præceptoris zu Nürtingen / auß Luc. IV. v. 16. Stuttgardt / Anno 1625. in 4.

Leichpredigt über der Leich des Durchleuchtigsten Fürsten und Herrn / Herrn Johann Friderich / Herzogen zu Württemberg und Teck / auß Act. XIII. v. 36. Stuttgardt / An. 1628. in 4.

Leichpredigt bey der Begräbnuß Herrn Johann Georg Hüniglers / gewesenem vieljährigen Fürstl. Württembergis. Raths und Directoris, auß Ps. 37. v. 5. Stuttg. bey Joh. Weyrich Kößlin / 1630. in 4.

Leichpr. über der Begräbnuß Herrn Christophori Schmidlin / Ober-Raths- Secretarii, auß Hiob. XIX. v. 25. 26. Stuttgardt / Anno 1633. in 4.

TO.

T
Can
laria
tus,
ipsa
Patr
Reu
las i
Geo
in st
naste
162
vere
rean
quin
nii:
prom
meri
Don
gent
tū &
nis c
succe
stora
perv
cum
sis Sc
mus
An.
que

TOBIAS WAGNERUS, post Pre-
gizeri fata per aliquot annos Pro-
Cancellarius, tandem utrumque Cancel-
larius & Præposituræ munus consecutus, vitæ curriculum cœpit Heidenhemii, Oppido ipsa vetustate celebri, & olim Aras Flavias dicto, Patrè, Georgio, Fabro ærario, & Matre, Maria Reutteria, Ulmensi, An. 1598. d. 21 Febr. Scholæ ingressus Triviales in Patria, sub informatione Georgii Laurarii, Præceptoris Classici, eâ felicitate in studio Scholastico cucurrit, ut An. 1616. in Monasterium Adelbergensè; 1618. in Mulifontanum; 1621. in Stipendium Theol. Tubingensè promoveretur. Ubi per varia exercitia duplicem Lauream, (& quidem alteram, ætatis anno vicesimo quinto, nulla sanè vel profectuum tarditate, vel ingenii: sed quod eruditio tum non præcocitate magis promotionum, quàm maturitate æstimaretur,) promeritus Theologiæ calles intravit, cùmque in viis Domini partim inculpatâ vitæ pietate, partim diligenti studio incederet, anno jam 1624. divino nutû & Serenissimi indultû, servata legitimæ vocationis orbita ad Diaconiam in Imperiali Eßlinga, & successivè per gradus ascendens, An. 1632. ad Pastoratum, præter suammet expectationem & Spem pervenit. Cui Spartæ ultrâ viginti annos magnâ cum dexteritate præfuit, variisque in publicum emissis Scriptis sui famam latè sparsit. Unde Serenissimus Princeps eum ab Eßlingensibus revocatum, An. 1653. Superintendentiæ Ducalis Stipendii, atque Professioni Theologiæ in Academia Tubingensi

genſi Ordinariæ præfecit. Mortuò autem Joh. Ulr. Pregizero, An. 1656. Pro - Cancellariatum, tandemque An. 1662. ita ferentibus votis Academici Senatus ipſos Præpoſituræ & Cancellariatus honores clementiſſimè contulit. Quod Officium 18. annos ſumma cum curâ geſſit, 98. Doctores, & 691. Magiſtris Licentiam Promotionis impertitus. In Thalami ſociam duxit Catharinam, D. Melchioris Nicolai, Profeſſoris Theologi, tum temporis, & poſtea Præpoſiti Wirtembergici, Filiam, cum quâ totos 46. annos concorditer vixit, genuitque ex ea 16. Liberos, ex quibus Filii duo Medicinæ Doctores facti, & duo Paſtores. Filia verò unica Superſtes, M. Joh. Hafnero, Paſtori tum Kornweſtano, & poſtea Superintendenti Marpacenſi nupſit; Ex omnibus, qui ſuperfuerunt 44. nepotes, & unum Pronepotem vidit. (a) Erat Vir multis in Eccleſiam & Rempublicam Chriſtianam meritis clarus; (b) Theologus pius & cordatus; Orator in ſuggeſtu & Cathedra Profeſſoria non ingans, nec ſiccus, ſed gravis, copioſus & ſucci plenus, qui vel ex tempore Orationem funderet ſatis prægnantem; Philoſophus Rameo - Ariſtotelicus non vulgavris; Hiſtoricus inſignis, & Poëta, præſertim in concinnandis Epigrammatibus ſacris non infelix; Illuſtrium quoque Genealogiarum Scriptor peritus; Præter inſignem quatuor Cardinalium Linguarum notitiam etiam Gallicæ gnarus; A præcipuis Germaniæ Theologis, Miniſtris Evangelicis & Rebus publicis in Caſibus dubiis plurimùm conſultus, nunquam

(a) *Programma Univ. Tubing.*

(b) *A. Caroli Memor. Libr. IX, p. 248.*

quam
pidun
tis Sig
promi
henlo
tioni a
ſimi D
teſt. N
multo
Viſion
ſario f
famæ
An. 1
rat, I
eâ re
quam
plicis
Deuſ
mum
Ponti
Maul
Adelb
Wirte
ſarium
variis
nomi
ma pa
gneru
punct
in præ
res Po
dacia

quam sine fructu. Cum primis verò à Senatu Campidunensi in extremis suæ Rei. publicæ turbis multis Sigillis Magistratus & Civium in Judicem Compromiss. exoratus. Sed & à Sigfrido, Comitè Hohenloico in gravissima causa matrimoniali deliberationi adhibitus, & Neostadium usque cum Serenissimi Ducis Eberhardi permissu rhedâ deductus fuit. test. Manusc. ipsius. Deceterò variis casibus & multorum odio exagitatus. Cum enim An. 1642. Visiones Warneri ex Verbo Dei refutasset, ab adversario fanatico homine indignis planè modis habitus, famæ suæ defensionem adornare necessum habuit. An. 1643. hominem, qui se Diabolo mancipaverat, Dei gratia in libertatem asseruit; Cumque de eâ re Concionem edidisset, Pontificiis bilem movit, quam Jesuitæ Scripto famoso, sub Rubrica: Simplicis Eßling. Diaboli. Einfältiger Eßlinger Teufel.) Sannis & Scommatibus pleno in Optimum Virum evomuerunt. An. 1644. d. 5. Febr. Pontificii quidam Abbates, qui tum Claustrum Maulbronnense, Murrhardense, Bebenhusanum, Adelbergense, Regiofontanum, & Lorchense in Wirtembergico Ducatu tenebant per Notarium Cæsarium, ac duos testes, Scriptum virulentissimum, variisque injuriis & comminationibus refertum sub nomine Retorsionis ac defensionis necessariæ in forma patente illi insinuârunt in via publica, quasi Wagnerus in Evangelica Censura Motivorum Besoldi, puncto de usu & abusu Bonorum Ecclesiasticorum in præ-nominatos Monachos & eorum Antecessores Pontificios impudentissima crassissimaque mendacia effudisset, eidem jure meritoque in os regerenda.

da. Quibus ille confestim & ore & calamo respondit. (c) Ex Jesuitis peculiarem adversarium habuit Henricum Wagner-Eccium, cum quo coram Illustri Barone de Degensfeld / ad Papismum delapso, colloctus esse fertur de Controversiis Religionis. Anno 1656. in acidulis Deinacensibus cum Joh. H. Hottingero, Professore Tigurensi Calviniano Colloquium habuit amicum, ex quo rumor ortus Theologos Tubingenses cum Calvinianis concordiam iniisse, quem verò ipse Wagnerus postea confutavit. (d) An. 1673. ab Evangelico Magistratu Civitatis Imperialis Augustæ in causa nundinationum diebus dominicis haberi solitarum, sed à Joh. Jac. Bajero, Diacono, publicè damnatarum, consultus, unà cum Sebastianiano Schmidio, Theologiæ Professore Argentinenfi Augustam Vindelicorum ivit, sententiamque tulit contra Bajerum, quâ tamen Theologis Wirtembergicis haud satisfecit. Unde mox haud exiguâ Wirtembergicos inter & Argentoratenses Theologos turbæ fuissent excitatæ, nisi laudatissimus Wirtembergiæ Princeps Eberhardus III. intuitu suo malum dissipasset omne. (e) Ex Collegis Censorem habuit per acrem, ortâ præsertim inter ipsos Controversia de Immortalitate animæ ex Lumine Naturæ demonstrabili, & de pugna inter Philosophiam & Theologiam. Interim ipse octogesimo ætatis suæ anno ad finem currente adhuc incolumis & viribus integer, festo Seculari Academiæ Tubin-

(c) Caroli T. I. Libr. V. p. 1074.

(d) VVagneri *Acta Henotica*, p. 12. seq.

(e) Caroli Libr. VIII. p. 64.

Tubin
quasi
præfer
Deum
II. p. 1
Libr. S
coelesti
tis, 82
bolum
stanter
Profess

Hic, h
Hic
Canitie
Qua

Cor

C

I

I

c

c

h

c

l

S

H

c

I

I

Tubingensis, in Ecclesiæ & Universitatis Umbone, quasi Pharus aliqua non de nocte, sed de die faculam præferre valens publica gratiarum actione erga Deum tantum beneficium agnovit. vid. Jubil. Tub. II. p. 117. Ad ultimum repetita de Doctrina & Libr. Symbolicis Confessione vitæ metam attigit ad cœlestia morte beata evectus d. 12. Aug. 1680. ætatis, 82. Ministerii, 56. Cancell. & Prof. 27. Symbolum ejus erat: Innocenter, Patienter, & Constante. Epitaphium scripsit Bened. Hopffer, Philos. Profefs. & Eph. III. Stipendii:

*Hic, hic Romanæ requiescit Malleus Urbis,
Hic Evangelici conditur Orbis honor.
Canitie & gravitate nitens, & fulmine Zeli
Quantus in æternæ syrmate Lucis erit:*

Concionem Funebrem ex Apoc. XIV. 13. dixit, G. Henricus Keller, Theol. D. & Prof. Publicus, intimans: *Der Kinder Gottes Seligkeit vor/ in/ und nach dem Tod.* Quam omninò vide cum Programme Universitatis, quod Clar. Witten cum scriptis plerisque exhibet, Dec. XVI. Memor. Theol. p. m. 2041. confer quoad Scripta Ephraimi Prætorii Biblioth. Homilet. Indic. Aut. Lit. W. Dominus Serpilius verò, quod mireris, famigerabilis hujus Theologi, haud rarò ab ipso citati, peculiarem mentionem facere neglexit; Sed & Paulus Freherus eum omisit.

Scripta.

Scripta Tobiae Wagneri Poëtica, Historica & Philos.

Nucleus Passionis Christi duobus Libris Epigrammatum inclusus, Tubingæ, 1631. 12.

Institutionum Historicarum Libri VII. Ulmæ, 1646. 12.
1652. 1653. 8.

Breviarium totius Orbis Geographicum, Ulmæ, Anno
1653. 8.

Limina Genealogica in præcipuas Magnatum Europæ
familias, lb. 1653. 8. 1663. 8.

Compendium Dialecticum nucleum Præceptorum Dialecticorum exhibens, Ulmæ, An. 1658. 1661. 1680.
12.

Theologica.

Exegesis Catechismi Brentiani, in 12. auctoritate
Magistratus Eßlingensis in Gymnasium introducta.

Diatriba de Personâ Christi cum annexâ Oratione de
Incarnatione Filii Dei, Tub. 1654. 4.

Septena Specimina Stellionatuum Wagnero - Eccianorum, lb. 1655. 4

Iniquitates ex iudicio Theologico Ernesti de Eusebiis,
super pace à Protestantibus desiderata extractæ, sub
fictio nomine Irenæi Philadelphii, 1655. 4.

Lutherus Thaumaturgus Laur. Forero oppositus, *
Tubingæ.

* hoc Scriptum composuit à Dn. Greidenmanno
inductus, qui Eusebianum iudicium irrefragabile
esse censuerat.

Astrologia

Astrologia Genethliaca ex Theol. ac Physicis principiis, ipsisque Astrologorum penetralibus destructa, Tub. 1656. 4.

De justificatione Peccatoris coram Deo, Tub. 1656. 4.

Exercitationes : an Lutherani habeant veram Scripturam? Tub. 1658. 4.

Manuductio Polemica Dissp. 22. de S. Scripturâ instituta, Tub. 1659. 8.

Fasciculus Canonico Theologicus, Ib. 1660. 12.

De causis Fidei Salvificæ, Tub. 1663. 4.

Inquisitio Theologica in Acta Henotica, inter Theologos Augustanæ Religionis & Theologos reformatæ Religionis à Reformatis renovata, Ib. 1664. 4.

Inquisitio in Oracula Sibyllarum de Christo, Tub. 1664. 4.

De Elencho Morali, Inauguralis R. Joh. Lud. Hartmanno, Ib. 1670. 4.

Diatribæ de subsistentia Ecclesiæ N. T. sub incommodis, Ib. 1673.

Examen Elencticum Atheismi Speculativi, Tub. 1677. 4.

Disputatio an Christus qua homo & qua Mediator sit adorandus, Tub. 1678. 4.

Dissertatio Revocatoria de Sedis Perditionis in Papatu juxta fundamenta salutis introductis. R. Arbogasto Novesio ante hac Ordinis Carmelitarum Cœnobii Hirschhornensis Priore, Tubingæ, 1678. 4.

De qualitate pugnæ inter Theologiam & Philosophiam, jam dum sub prelo sudans tractatus, sed Authore Augustæ commorante, jussu Principis inhibitus, fiscoque adductus, An. 1671. 4.

Propempticum judicium Theologicum de Scriptis Jac. Böhmi, Sutoris, dicti Teutonici Philosophi, Ib. An. 1679. 4.

Hi.

gram-

46.12.

Anno

Europæ

a Dia-

1680.

oritate

ducta.

one de

cciano-

usebius,

te, sub

s, * Tu-

nno in-

ragabile

rologia

Orationes.

Panegyricus Memoria Joh. Erb. Cellii Med. D. Eßling. consecratus, Tub. 1636. 4.

Auspicia quædam Academica, s. Oratio Inauguralis de Scrupulis suæ vocationis ad Universitatem ut & de dignitate Professionis Theol. Ulm, 1653.

Celebratio Virtutum Barbaræ Sophiæ, Eberhardi Ducis Wirtembergiæ, Conjugis, Stuttg. 1655. fol.

Memoria Rediviva Nobilissimorum Guthbiorum à Sulz Stuttg. 1657. fol.

Memoria Joh. Ulrici Pregizeri, Cancellarii Tubingensis, Tub. 1659. 4.

Memoria Danielis Hizleri, Præpositi Stuttg. resuscitata, Tub. 1661. 4.

Vita Melchioris Nicolai, Præpositi Stuttg. Tub. Anno 1662. fol.

Descriptio vitæ G. Wägeri, Consulis Eßlingensis, An. 1662. 4.

Orationes duæ in Vigiliis Nativitatis Christi habitæ, Tub. 1672. 4.

Cippus Eberhardi Ducis. Wirtemb. Tub. 1674. fol.

Memoria Wilhelmi Ludovici, Wirtembergiæ Ducis, Ib. 1677. fol.

Oratio de Oraculis Sibyllarum cum Scholiis notatu valde necessariis.

Manuscriptum.

Scriptum Anti-Böhmianum, de quo D. P. J. Spenerus, ex aliorum quidem relatione sinistre judicavit, Tom. 3. Confil. p. m. 944.

Germa-

Germanica.

Concio funebr. über Annam Kauffmännin / Leipz
319/ 1620.

Conc. fun. in funere Joh. Erb. Cellii, Pastoris Eßlingens.
ex Es. 5. v. 1. & 2. Eßlingen/ 1627 4.

Pfingst, Blum/ oder Erklärung des Spruchs/
Job. III. v. 16. Eßlingen/ 1633. 4.

Eßlinger Traur - Klag- und Trost, Predigten/
Eßlingen/ 1636. 4.

Evangelische Censur und Wiederlegung der
Motiven Besoldi, die Jhn zum Abfall vermocht
haben sollen/ Eßlingen/ 1640. & 1648. 4.

Theologisches Bedencken von den Visionen Joh.
Warneri, Hehlbronn/ 1642. 4.

II. Regenten, Predigten vom Straff, Amt der
Obrigkeit/ Hehlbronn/ 1642. 4.

Der Kohl- schwarze Teuffel/ h. e. Eine Pre-
digt von - und wieder den Teuffel über einen
Fall einer Manns- Person/ die sich dem Teu-
fel mit eigenem Blut verschrieben / aber
durch Gottes Gnade wieder zurecht ge-
bracht worden/ Ulm/ 1643. 4.

Blut, Predigt vom Blut, Regen / mit was
Augen ein Christ dieselben ansehen solle/
Ulm/ 1643. 4.

Christliche Haug, Übung des Württembergis.
Catechismi mit einem Anfang von wieder-
wärtigen Catechismis der Papisten / Cal-
vinisten und Schwencfelder / Ulm/ 1644.
in 8.

Compendium des wahren Christenthums / Ulm / 1644. 8.

Consultatio Pacis Germanicae. Neu-Jahrs-Predigt vom deliberirten Frieden in Deutschland / ex Ps. 85. v. 9. 10. 11. Ulm / 1646. 4.

Evangelische Theologia Patrum, Ulm / 1647. 8.

Ehren- Rettung seines über die angegebene Warnerische Visionen publicirten Theolog. Bedenkens / Ulm / 1648. 4.

Unvorgreifliche Propheten- Predigt vom Propheten zu Gerlingen / Ulm / 1648. 4.

Bona Nova de Pace. Friedens- Predigt / ex Es. XII. v. 1-6. Ulm / 1648. 4.

Evangelien- Postill VII. Theil / Ulm und Tübingen / Anno 1650. 1659. 1660. 1671. 1677. 4.

Evangelischer Prediger Articul. Brieff / oder Leich- Predigt / auß 2. Tim. 4. 5. bey der Leich Melch. Sylvestri Eckhardi, Past. zu Stettin / Ulm / 1650. 4.

Siebenfältiger Ehalten- Teuffel vom über Hand nehmen der Bosheit der Ehalten und Dienst- Boten jeziger Zeit / Ulm / Anno 1651. 4.

Leichpredigt über Joseph Hartmann / Diaconum zu Eßlingen / 1652. 4.

Eine Valet- Predigt zu Eßlingen / und eine Salve- Predigt zu Tübingen gehalten / Tübingen / 1653. 4.

Buß- Predigt über den fortsekenden Erbbidem in Würtemberg / Tübingen / 1655. 4.

Erklä,

Erklärung der Wörter Salomonis, Cap. XXVIII. 2.
Stuttg. 1657. fol.

Historia von der Susanna / und Daniel in XL.
Predigten / samt angehängter Predigt von
der Kirchen-Busse / Stuttg. 1658. 4.

Casual - Predigten über allerhand bedenkens-
würdige schreckhe Fälle / Stuttg. 1658. 4.

Epistel-Postill in II. Theilen / Tübingen / Anno
1660. 4.

Eigentlicher Entwurf der Haupt-Qualitäten
eines rechtschaffenen Lehrers und Theologi
auf Eccl. I. v. 18. in funere Josephi Demmleri,
Theol. D. & Prof. Tübing. 1660. 4.

Bestätigung der Priester-Ehe / oder Hoch-
zeit / Predigt über Anton. Winter / gewese-
nen Professoris zu Würzburg / anhero zu Tü-
bingen / und Maria Agnes Wurmsersin
Vermählung / Ulm / 1663. 4.

Türcken-Büchlein / Ulm / 1664. 8.

Predigten von D. Martino Luthero, Frankfurt/
1666. 4.

Zauber- und Hexen-Predigten / 1667. 8.

Seegens-Predigt auf Ps. 128. 5. Stuttg.
1668. 4.

Schlacht-Ordnung des Kampffs der Kinder
Gottes / das ist Reichpr. auf 2. Tim. IV. v. 7. 8.
über Mariam Freyfrau von Cronenget / Ib.
1671. 4.

Concio funebris in funere Eberhardi, Ducis Wirtem-
bergici, ex Thren. V. v. 16. 17. Stuttg. 1674. fol.

Jubel-Predigt in Jubileo Academico, auf Syr. L.
24. & 25. Tub. 1677. fol.

Schriftmäßiges Bedencken von Jacob Böhm / samt angehängten Baum- und Buß- Predigten / auß Matth. III. 8. 9. 10. Stuttg. 1682. 4.

David's Testament auß Ps. 31. v. 6. über dem seel. Ableiben Hrn Christoph Gabelkoffers / J. U. L. und Burgermeisters zu Eßlingen / Tübingen / bey Dieterich Werlin / 1632. in 4.

N. 1599. **JOHANNES FALCO**, Archi-Diaconus Tubingensis & SS. Theologiæ Cl. 1634. Candidatus, in lucem genitus An. 1599. d. 27. Novembr. ex Johanne, Parcho Ober-Jetingensi, Diœceseos Wildbergensis pago, & Matre Susanna, Zachariæ Gifftheilii, Concionatoris Aulici Neomarkenensis Filia, Stuttgartiæ primum Literis eruditus, Scholas deinceps Clausuales, Hirsoviæ Bebenhusæque more solenni, & an. 1619. Stipendium intravit, factus paulò post Artium Magister, & elapsis aliquot annis Repetentis Characterè insignitus. Anno autem 1626. ob variorum donorum præstantiam Diaconiæ Tubingensis Ecclesiæ adhibitus, Licentiam summos in Theologia honores capeßendi impetravit, majoribus mox Dignitatibus & ampliori sparta ornandus, nisi fata antevertissent. Uxor illi erat Euphrosyna, Matthæi Aulberi, Abbatis Murrhardensis Filia, genitique ex ea quatuor Filii. Vir, ex Johannis Ulrici Pregizeri testimonio (a) multarum Virtutum nec vulgaris Eruditionis. Juxta Johannis Gerhardi, in Academia

(a) Conc. fun. p. 12, 1697.

mi
piet
ferv
argu
The
sing
tam
tes
cont
ut ex
infin
insig
dio
bun
nedi
lo ab
ling
sto
prof
Poë
for.
zer e

SM

Seie
d
T

nia Tubingensi Medicinæ Doctoris judicium, Vir pietate & virtutibus conspicuus, in Cathedra præco ferventissimus; in pulpitis Academicis disputator argutissimus, & placidissimus. Juxta V. Andreae Theologus & Vir simplicis pietatis, & eruditionis singularis, quò mundus sane indignus erat. vid. Vitam Andr. Manuscriptam ad Annum 1634.) Zelo-tes contra scelera cujusvis generis, maximè verò contra pejerationes & blasphemias. Concionator ut ex Scriptis elucet, perspicuus, & quod rarius est, insimul brevis ac rotundus. Polemicum quoque insignem fuisse ex variis disputationibus sub præsidio Theod. Thummii, defensis, colligitur. Moribundus Ecclesiæ suo nomine publicè ex suggestu benedicere jussit. Medio Vitæ Munerisque curriculo abreptus, omine parùm fausto, ante cladem Nördlingensem An. 1634. d. 24. Febr. ipso Matthiæ Festo. Defunctum Academici certatim carminibus prosecuti sunt, nominatim M. Bernhardus Dieterlin, Poëta excellens, & H. F. Flayder, Poëseos Professor. (b) Concionem fun. habuit, Joh. Ulr. Pregitzer ex Luc. XXIII. v. 46.

Scripta.

MAlven. Blümlein / oder Leichpr. über Georg. Christ. Pergerum, Studiosum Juris ex Sap. II. v. 7. Tub. 1627. 4.

Leichpr. über Joh. Frid. Gebhardin / eines Studenten / der zu Tod gefallen / Marc. XIII. 33. Tub. 1629. 4.

n 4

Ibreno-

(b) Vid. *Iusta funebria à Zacharia Schaffro persoluta plur.*

Threnodia s. Thranen-Predigt / Ps. 56. v. 9. Eubingen / 1630. 4.

Leichpr. über M. Balthas. Elenbeinz, *Stipendiarium*, Ps. 17. 15. 1630. 4.

Rosen-Predigt auß dem Hohen Lied II. v. 2. über dem Absterben Fr. Anna Maria Jac. Andlers / J. U. D. Haußfrau / lb. 1630. 4.

Geistl. *Contrasait* oder Abbildung unsers liebsten HErrn und Heylands Jesu Christi / bey dem Tod Ludwig Härings Kunstmalers / auß dem Hohenlied V. 10-16. lb. Anno 1632. 4.

Heu-Predigt ex Es. 40. v. 6. 7. 8. lb. 1633. 4.

Schnee-Predigt / Ps. 147. Preise Jerusalem / 1632. 4.

Immen-Predigt / Jud. 14. von Simson / An. 1633.

Iusta Leibfridiana, oder Leichpr. bey der Leich Joh. Christ. Leibfrids / J. U. D. ex Ps. 37. Befehl dem HErrn / lb. 1633. 4.

Hochzeit-Predigt vom güldenen Weib / ex Syr. XXVI. Tub. 1633. 4.

Majus Nuptialis Hochzeit-Predigt / Ps. XXIII. An. 1633. 4.

Leichpr. ex Marc. XIII über das Wort: Wachtet / bey der Leich Nicolai Ochsenbachs / *Commendanten-Ehfrau* / Eüb. 1633.

Geistl. Wehr und Wassen / Eph. 6. bey der Leich Joh. Breunings Corporals / Anno 1633. 4.

Sympathia summi Sacerdotis N. T. Hebr. V. 2. 3. bey der Leich / Anna, Samuelis Hasenrefferi Ehfrau / Eüb. 1633. 4. Hoch-

Hochzeit-Predigt / Cant. II. 5. Füb. 1634. 4.
 Christi Sieg und Triumph / auß Es. LXIII. bey
 der Reich Joh. Wilhelm von Wildenau /
 Schwedischen Capitain-Lieutenants, 1634. 4.
 Die Litanie erklärt / 1634. 4.

MELCHIOR SYLVESTER ECK-^{Nat. 1600}
 HARDUS, Ecclesiæ Stettensis Pa-^{Cl. 1645}
 stor, natus erat Kircho-Teccia, An. 1600. ^{Ob. 1650.}
 d. 2. Augusti, Parentibus honestis, post-
 humus progenitus, posthumum icidem post obitum
 reliquit. Propter Ingenii excellentiam Scholis Tri-
 vialibus & Claustralibus admotus, An. 1617. Adel-
 bergam, an. 1619. Maulbronnem, & an. 1621. Sti-
 pendium Ducale Tubinganum cum Alumnis Com-
 militonibus intravit. Artium Magister factus an.
 1623. inter 39. Candidatos primum locum repor-
 tat, & ob egregiam Poëseos culturam à Joach. de
 Grünthal, Illustris quondam Collegii Ephoro Su-
 periore & Comite Palatino Cæsareo, laurû Poëticâ
 coronatur, à quô tamen titulo modestè abstinuit.
 Inde Repetentis officium eâ cum laude gessit, ut jam
 tum pro Candidato Theologiæ meritissimo habere-
 tur. An. 1628. è Stipendio Ducali Biberacum, Im-
 perialis Libertatis Oppidum, ad matutini Concio-
 natoris Spartam evocatus, Pontificios eo loco resi-
 duos masculè refutavit. Eamque ob causam iis
 insidiis est petitus, ut manifestum vitæ periculum de-
 clinaturus stationem relinquere cogeretur, An. 1634.
 in Patriam revocatus Superintendens &
 Pastor Tuttlingensis declaratur. Verùm & illâ
 statione per ingruentem famis & belli vim exclusus,

n s

An.

An. 1635. Wendlingæ, propè Kirchhemium, cum alius locus non vacaret, aliquandiu confedit, usque dum An. 1639. ad Parochiam Stettensem, nobilis in Valle Rhemsana Pagi, transferretur. Qua ultra decennium, multis sub afflictionibus administratâ, Stuttgartiam citatus Concionem habuit in Sacello Ducali, haud inani Spe altioris promotionis, quam autem mors interveniens sufflaminavit. Cæterum & à Comitibus Limpurgensibus Superintendentia Gaildorffensis illi fuerat oblata, quam tamen suis de causis acceptare noluit. Ex Coniuge quam Anno 1628. duxerat, Maria, 15. suscepit Liberos, relicta inter eos, uti dictum, posthumâ etiam prole. Vir, ex B. Wagneri testimonio, admodum pius, eruditus & diligens; imò Virorum optimus, eruditione præstantissimus, iudicio rerum Theologicarum exactissimus, ingenio laboriosissimus, calamo tersissimus, mentis quoque candore hoc ipso fucatissimo Seculo erga proximum niveus, & fortè plus, quàm ei profuerat, animo apertus, vid. Dedic. Christ. Relig. Cæterum propter eximios Ingenii fœtus celebris, magis tamen apud externos, quàm in Patriâ, ubi ejus Libri sunt rariores: Clar. Witten Memor. Theol. Dec. VII. p. 754. de eo sic scribit: Virum planè insignem, & in publico bono, sub novi Seculi initium Splendidissimi instar Sideris exortum, inter illustres omnis ævi Theosophos jure meritoque collocamus. A Pontificiis, cum Stettensi Ecclesiæ præfesset, ad internecionem etiamnum quæsitus in Vineâ, ubi in tugurio Studiis vacare solebat ex altissimâ rupe se præcipitem dare necessum habuit, ut hostibus effugeret, præsentissimo vitæ, etiam ex Salto pericu-

peric
Libr

Huic

In

V

ST
T
de
ri
Es
sic
m
pt
16

periculo, nihilominus Dei gratiâ evasit incolumis,
Libro Concordiæ subscripsit Disticho sequenti :

*Huic, si Fata velint, subscribam Sanguine Libro ;
Interea testis sit mea dextra manus.*

Vitam in Domino posuit ex plevriide An. 1650.
d. 21. Junii, ætatis, 50. Ministerii, 22. Con-
cionem funebrem Tobias Wagnerus habuit
ex 2. Tim. 4. v. 5. quam vide p. m. 30. seqq.
confer Pauli Freheri Theatrum Virorum Il-
lustrium, p. 552. & Clariss. Serpil. Epitaph.
Theol. Suev. p. 16. De Scriptis videatur E-
phraim Prætorius in Indice Biblioth. Homile-
ticæ, H. Witten loc. cit. & D. J. F. Majer,
Theologus Excellentissimus, qui Eckhardum
vocat Scriptorem religiosissimum, & Scripta
ejus Cedro digna, in quibus Scholam Con-
scientiarum aperuit, vid. Biblioth. Theol. Mor.
in Compend. Ægid. Strauch. p. m. 311.

Scripta.

*Studiosus Theologiæ, b. e. Fidelia Monita ad S. S.
Theologiæ & Scripturæ studium sanctè auspicandum,
devotè continuandum, adedque Praxin cum Theo-
ria feliciter scitu & observatu perquam necessaria
& utilia. Nec non Hypomnèmata, Oratori Eccle-
siastico in concinnandis & exhibendis Concionibus
neutiquam contemnenda, ex præstantissimis Scri-
ptoribus excerpta, & breviter contracta, Ulmæ,
1651. 1668. in 8.*

Christia-

Christianus Religiosus, h. e. *Quæstiones Theologicae de Casibus & Dubiis cujuslibet Christiani, cujuscunque fere ordinis & statûs in quâvis vocatione, actione, sorte & conversatione Conscientiam concernentibus ex Verbo Dei & Præstantissimorum Theologorum Scriptis congestæ & enodatæ*, Ulmæ, 1651. & 1668. 8.

Pastor Conscientiosus, h. e. *Varie Quæstiones de rebus dubiis Ministri personam propius tangentibus, in quarum enodatione, rejectis iis, quæ Verbo Dei, Constitutionibus Ecclesiasticis, ædificationi Ecclesiæ, atque propriæ, aliorumque conscientie adversantur, multa ad salutarem praxin apprimè facientia succinctè proponuntur*, Ulmæ, 1651. 1668. in 8.

Genuinus Christianus, sive Ethica Christiana, Ib. Anno 1651. 8.

Epigrammatum & Anagrammatum Libri cum Emblematibus de vita hominis, Ulmæ, 1651. 8.

Kirchen-Freude / als die betrangte Evangelis. Kirche zu Bibrach wieder in die Pfarr-Kirche solenniter eingeführt ward / über den 122. Ps. Ulm/ 1632. in 4. *

Jesus Christus der vollkommene und ewige Hoherpriester in V. Passions-Predigten/Ulm/ 1651. 4. *

Gotteslästerer/ Tübingen/ 1655. 12. *

Evangelien-Postill/ Tübingen/ 1666. 4. *

Andächtiges Seelen-Geschrey / und Herzens-Seuffzer.

Gedanken-Weiser / das ist / kurze Anleitung was ein Christen-Herk bey den Wercken Gottes beherziggen solle.

Ehränen

Thranen: Fuchlein. *

Frühmorgens: Weckerlein / das ist / Bericht
insgemein vom Gebett zu Hauß / oder in
der Kirchen. *

Deß leyndigen Teufels Kunst: und Buben:
Stücklein entdeckt und aufgemustert. *

CHRISTOPHORUS LINDEN. *Nat. 1602.*
MEJERUS, Abbas Hirsofianus & *Cl. 1645.*
Generalis Superintendens Adelbergensis *Ob. 1666.*
Mundum ingressus est Heidenhemü die
15. Octobr. 1602. Patre Martino, Consule, Ma-
tre, Annâ Hartmanniâ Consulis in Patria Filia; Cum
Puer in Schola Waiblingensi triennium & Stuttgar-
diæ in Pædagogio triennium egisset, porrò 1620. in
Collegium Blabyrense, 1624. in Scholam Ducis
Wirtt. Cœnobialem & 1627. Tubingam inter Sti-
pendiarios clementer promotus est. Ibidem 1628.
Magister renunciatus, locum honestum obtinuit &
1631. Reperens Musices & brevi post Professor
Musices tactus, in Collegium Professorum Tubing.
receptus est. 1633. ad Verbi divini Ministerium
Ohlbronnæ in Diœcesi Maulbrunnensi vocatus,
mox anno seq. turbis bellicis ingruentibus in exilium
cum suis migrare coactus est, quem nobilis Vir E-
berhardus à Sizingen in arcem Land. Stuel voca-
tum suscepit. 1635. in Patriam reverlus Bessighemii
Diaconus & 1636. Pastor Ecclesiæ Wahlheimensis
declaratus est. 1649. Cùm Heydenhemium ejus
Patria lucem Evangelii recepisset, eò vocatus Con-
cionator & Superintendentis Specialis munus susce-
pit. 1657. Duce Wirtembergico clementer sic or-
dinante,

dinante, Generalis Superintendens Denckendorffensis, & brevi post Abbas Regiofontanus declaratus est. An. 1660. Prælatus Blabyrensis, & demum 1665. Abbas Hirsaugiensis, & unâ Gen. Superint. Adelbergensis constitutus est. d. 13. May, 1633. unâ cum Ministerio conjugium ingressus est cum Virgine Agatha, D. David Megerlini, Syndici Campidonensis Filia, ex qua 9. suscepit liberos, ex iisque 5. vivos reliquit superstites, M. Christophorum, Pastorem Ecclesiæ Oberstenfeldæ, Agatham, M. Joh. Frid. Fabro, Diacono Herrenbergenfi nuptam, M. Joh. Leonhardum, & Joh. Davidem, Stipendiarios Tubingæ, cum Virgine Sabina. Interea multis morbis afflictus, cum tandem lecto decumbere coactus fuisset, totus divinæ voluntati deditus, placidè expiravit Hirsaugiæ d. 19. Jul. 1666. æt. 64. Min. 33. Iuxta Parentalia fecit Christianus Betulius Præceptor & Ecclesiastes Collegii Hirsoviensis ex Ps. 42. v. 2. 3. 12. Epitaphium Anagrammaticum adornavit M. Joh. Melchior Kausler.

M. Christophorus Lindenmayer/
Abbas Hirsencovianus.

Ἀναγχαμ.

*Vir virens, Coronam in Cælis partam habebis, ast
dignus eris.*

Επίγχαμ.

*Vir pietate virens terris, nunc ecce Coronam
in Cælis partam semper habebis ovans!*

Ast

Ast qu
Qu

Vi

JOS.
P.

1603

ejusde

nâ Fri

lam C

ablega

secund

tores

scriptu

celesos

Annu

Stuttg

ticanar

concio

aulam

post A

tum &

promc

axiom

Annar

bris Fi

cundar

tiam, M

& Gra

perstite

*Ast quoque dignus eris: Te dignum fecit JEsus,
Quem dilexerunt, voxque fidesque tua.*

Vid. Conc. fun. p. 55. & P. Freheri Theatr. p. m. 663.

JOSEPHUS DEMLERUS, D. & Pr. *PNat. 1603.*
P. Ord. Tub. Acad. natus erat, Anno *Cl. 1650.*
1603. Thermis ferinis | Patre Præfektô *Ob. 1659.*
ejusdem nominis, Matre Annâ Magdale-
nâ Friauliâ, ex Hungaricâ Familia. Maturè in Scho-
lam Calvensẽm & exinde in phrontisteriâ Monasticâ
ablegatus anno 1625. primam Lauream, & 1627.
secundam cum palmâ primatus inter 40. Competi-
tores reportavit. Repetentium dein septenario ad-
scriptus paulò post Ministerium Dagershemii, Dice-
ceſeos Bõblingensis pago subiit, ex quo porrò circa
Annum 1630. Pastoratum Feuerbacensẽm propè
Stuttgardiam, & post illum Superintendentiam Bie-
ticanam consecutus. Inde coram Serenissimo suum
concionandi Talentum cum aliis periclitatus, ut in
aulam ad Ecclesiasticis Officium adſciſceretur, brevĩ
post An. 1653. ad Ecclesiæ Tubingensis Pastora-
tum & connexam Theologiæ Professionem fuit
promotus adſumto pro more Doctõris Theologiæ
axiomate. Conjuges successivè tres duxit primam
Annam Margaretham, Conradi Cellarii, Viri cele-
bris Filiam, octavâ quidem, sed deciduâ prole fœ-
cundam. Alteram Susannam Schrötliniam; Ter-
tiam, Mariam, Pauli Bibersteinii, Magistri Domûs
& Græcæ Linguae Professoris Viduam, ex quâ su-
perſtites Patri fuere Filius unicus & Filia unica, D.
Christo-

Christophoro Caldenbachio, Eloquentiæ Professo-
ri elocata. (a) Vir erat Ingenio egregio, judicio acri,
gravitate verendus, vultu ad severitatem composito,
tectus hostibus, apertus amicis, sermonum parvus.
in dictis & promissis non muliebriter varius, præci-
puè verò insigni facundia eo usque præcellens, ut
Tubingensium Chrysostomus vocaretur; Patien-
tiæ denique Exemplar, quippe qui cum vario mor-
borum genere conflictabatur jugiter. Unde factū ut
quibusdam visus fuerit justo austerior & solitudinis
affectantior. (b) Obsignatâ perpublicam Confessio-
nem doctrinâ, ex hæmorrhagia placidissimè obdor-
mivit, an. 1659. d. 28. Nov. æt. 55. Ministerii cir-
ca 29. Symbolum ejus erat: Patiar, ut potiar.

Christophorus Wölfflin, D.

in

Obitum Josephi Demleri.

Mellea Consensu miro se gratia fudit

In Cathedra Demmler quando locutus erat.

Hanc Suadam Tubinga sibi dum luget ademtam,
Eloquio parilem vix dabit ulla dies.

Concionem Exequialem D. Tobias Wagner/
Cancellarius ex Eccles. I. v. 18. Orationem Pa-
rentalem B. Raithius habuit, quas vide.

JOHAN-

(a) Vid Conc. fun. à Tob. VVagnero habitam, p. 29.

(b) Balthas. Raithii Orat. Parent. p. 5. seqq. add. Progr.
Univ. Tub.

JOHANNES CONRADUS ZEL-
LERUS, Ser. Consiliarius, Mona-
sterii Bebenhusani Abbas & Superinten-
dens Generalis, prodiit in Mundum Hei-
denhemii 1603. d. 4. Julii, ex Patre M Johanne,
Diacono & postea Pastore Rothfeldensi, singulari
inter alia hospitalitate passim ante hac noto ac cele-
bri, Matre Beatrice Blossia. Domi primum sub
cura Parentum in primis pietatis ac literarum rudi-
mentis gnaviter eruditus, altiora in Schola Leober-
genfi, nec non anno ætatis 14. in Collegio Alum-
norum Hirsaugiensi & biennio post in Bebenhusano
imbibere cepit; Unde in Academiam & Stipen-
dium Tubingense promotus, post acceptam anno
1625. Laurum Philosophicam Secundam, quarto
inter Competitores loco, Theologiæ Studium per-
tractavit, factus anno 1627. Diaconus Wildbergæ
per quadriennium, deinde verò Pastor ibidem & Su-
perintendens per novendecim Annos. Quibus ex-
actus ad Episcopiam Vaihingenfem Specialem, &
septennio ibi commoratus ad Abbatiam Murrhar-
densen, Anno 1657. denique ad Præfultum Be-
benhusanum, conjunctasque Quadrum Viri Gene-
ralis & Assessoris in Senatu Provinciali dignitates
evehctus, iisdem ex voto immortalis est. Matrimo-
nium contraxit tertia vice, primò cum Anna Ma-
ria Eschichia, Consulis Bulacenfi Filiâ, deinde cum
Blandina Grückleriana, tertiò cum Juditha, Jere-
miæ Schwarzii, Pastoris Altdorffensis, gnata, cum
quibus quatuordecim Filios Filiasque genuit, factus
ex iis 44. Nepotum Avus. Maximus natu è Filius,
Dominu

Dominus Joh. Jacobus, Superintendentem hodie agit Lauffensem. Filia verò Viris non postremi Nominis elocata, videlicet prima Joh. Baurio, Pastori; Secunda Georgio Balthasari Raithio, Brackenheimensium Superintendenti; Tertia, Georgio Conrado Brodtbeckio, Kircho-Teccensium Decano; quarta Joh. Henrico Sturmio, Juris-Consulto & Provincialis Curia Syndico celeberrimo placidè nuper defuncto. Erat juxta Programma Universitatis Tubingensis, Vir, cujus in Sacro Munere inexhaustus labor & industria effecit, ut non pauca ei Opera, quæ singulari Judicio ac dexteritate scripta posteritati relinqueret, Serenissimi Jussu committerentur, qualia sunt Institutiones Catecheticae, ab Initio per totum hunc Ducatum, ut non ediscerentur tantum, sed & publicè ex suggestu prælegerentur, introductæ. Cum verò prolixiores viderentur, quàm pro captu discipulorum, paulò post in Epitomen, quæ adhuc dum in Scholis & Ecclesiis Wirtembergicis publicam obtinet auctoritatem, redactæ fuerunt. Prælectio autem à Cathedris post septendecim Annorum decursum exolevit. Summaria Biblica cum B. Heintzlini Operibus in Lectionibus Vespertinis Sabbathicis etiamnum vigent. Confessio de Sabbatho ex occasione Certaminis Augustani cum Joh. Jac. Bajero, Diacono, publico nomine itidem exarata, cui accedunt Commentarii in Postillam Ecclesiasticam B. Lutheri. Sed & in Augustanam Confessionem egregium laborem & alia Opera jamdum inchoaverat. Cæterum Eleemosynis, hospitio & mensa ipsa in egenos & Exules erat liberalis. Ingeniorum præsertim præstantiorum Fautor ac Promotor

tor
stam
ten
dom
ma
nis
Sch
Ecc
nisi
mal
obse
ta
Mar
Uni
cion
Don
leg.
cent

R
Do
Th
con
tria

tor munificus; testante id ipsum dispositione Testamentariâ. Prudentiam, Vigilantiam, assiduitatem in muneribus; ardorem pietatis, fidem erga domesticos, & patientiam in adversis idem programma commemorat. Ex occasione editæ Confessionis de Sabbatho, gravem cum Tob. Wagnero & Schmidio Controversiam habuit, quæ in tristem Ecclesiæ Lutheranae *σύρραξι* erumpere potuisset, nisi Princeps sapientissimus Eberhardus intuitu suo malum dissipasset. (b) Numerum septenarium sibi observaverat per dies vitæ undiqueque felicem. Vitæ Curriculum absolvit Bebenhulæ An. 1683. d. 12. Martii, ætatis 80. Ministerii 57. vid. Programma Universitatis Tubing. supra citatum. Funus Concone solenni ex 2. Tim. IV. v. 18. profectus est Dominus M. Ernestus Conradus Reinhardus Colleg. Bebenh. Præceptor hodiè Abbas Alpirspacensis.

Inscriptio cippi talis est.

R Equiescit sub hâc cellâ Vir Maximè Reverendus & Amplissimus Dominus Johannes Conradus Zellerus, Theologus consummatissimus annis, conjugii, officiis, meritisque in Patriam, Ecclesiam, Scholasque & Virtutibus

(b) Manuscriptum infra citatum.

tutibus longè clarissimus natus Anno 1603. d. 4. Julii, denatus Anno 1683. d. 10. Martii octuagenario paulò minor, trium successivè conjugum Maritus, 15. liberorum Parens, 45. Nepotum Avus. Abbas hujus Monasterii per 23. annos dignissimus. Provincialium Ordinum Assessor & tandem Senior fidelissimus, Generalis Superintendens Vigilantissimus, Serenissimique Ducis Consiliarius prudentissimus. Qui Patriam, Ecclesiam Scholasque plurimùm juvit. Cæterùm pietate in Deum, fide in Salvatorem, Charitate in suos, beneficentia in proximum nulli ferè posthabendus. Ob hoc ipsum magnum apud omnes pios desiderium sui relinquens. Ita satur vitæ hujus post tot in Ecclesia militante exantlatos labores, saturari quorum voluit & Ecclesiæ triumphanti jungi. Voti hujus compos factus Anno, mense, die quo supra. Cujus

jus
CT

Lu

Sum

S

u

Sum

m

d

lo

Sum

b

in

in

Wi

f

p

q

Cate

f

q

No

S

ius memoria sit in BENEDI-
CTIONE.

Scripta.

Lutheri rediivi Kirchen-Postill/ oder Theologi-
sches Schach-Kästlein von XII. unterschied-
lichen Sächlein / Stuttgart / Anno 1667.
in 4.

Summaria oder kurze Auflegung der Bücher
Mosis / Josua / Richter / Ruth / Samuels
und der Könige / Stuttgart / 1667. 4.

Summaria der Bücher der *Chronica*, *Esa*, *Nebu-
mia*, *Ester*, *Hiobs*, des Psalters / der Sprü-
chen / des Predigers und Hohenlieds Sa-
lomonis / Stuttgart / 1669. 4.

Summaria der Bücher Judith / Weisheit / To-
bia / Syrach / Baruch / Maccabäer / Stuck
in Ester und Daniel / Stuttgart / An. 1672.
in 4.

Wiederholte Christliche und beständige Be-
kanntniß der Württembergischen Kirchen
von dem wochentlichen Sabbath des Neuen
Testaments / Tübing. 1672. 4.

Catechetische Unterweisung zur Seeligkeit oder
kurze Auflegung des Brenzischen Catechismi,
Tübingen / 1680. in 8.

Manuscriptum.

Noch vbst. stehendes der wahren Evangelischen
Kirchen im Herzogthum Württemberg Be-
kannt.

kenntniß von dem Wochentlichen Sabbath
im Neuen Testament entgegengesetzt der
Censur Hr. Dr. Tob. Wagners / Cancellarii zu
Tübingen / fol.

Nat. 1603.
Cl. 1645.
Ob. 1686.

JOANNES GEBHARDUS, Eccle-
siæ Rötelanæ in Marchionatu Durla-
censi Antistes & Vicinarum Superinten-
dens, patriâ erat Wirtembergicus, Cus-
terdingæ, pago Tübingæ vicino, qui & J. U. Pregi-
zerum Cancell. tulit, in lucem editus nono Calen-
darum Januarii, An. 1603, quo insignem Theolo-
gum, Ægidium Hunnium, vix secundum & quin-
quagesimum annum supergredientem, multo cum
dolore amisit Ecclesia. Patrem habuit Ludovicum
Gebhardum, qui eo tempore Ecclesiæ Custerdingen-
si fuit à Sacris, matrem Scholasticam Mariam,
Israëlis Wielandi, Pastoris Tüfslingensis Emeriti, su-
prâ laudati, filiam. Ille divinus Senex Tübingæ
tüm degens hospitium nepoti præbuit, ut Scholæ
oppidanæ A. ætatis 9. insertus cum fundamentis ve-
ræ pietatis in Romanæ Græcæque linguæ cognitione
quàm maturrimè proficeret. Martiniano deinceps
Collegio addictus cum annum ageret 17. exactò in
amplissimis scientiarum campis integro triennio,
mirifico totius Collegii Philosophici applausu Magi-
ster artium publicè renunciatus est. Quadriennium
prope in Theologiæ cursu confecerat, cum ad ob-
eundum in Ecclesiâ officium non idoneus tantum,
sed dignus maximè videretur. Maluit tamen ille
prius informatione juventutis se exercere. Quam-
obrem operam suam eâ in re locavit honestissimo
cuidam

cuidam in urbe Imperiali Reutlingâ civi, quo simul & Patri factus est propior, qui Ecclesiam Offterdingensem non procul ab eo loco tûm gubernabat in quâ orandi ad populum exercitiis frequenter defungi atque ita ad futura sacra Ministerii opera poterat quasi præludere. Anno 1626. ætatis 23. mense Aprilis Duriacum adiit, cumque peteret sacro istius Marchionatus Ministerio inieri, iussus ante omnia est vitæ in Academia rectè probèque actæ adferre testimonium. Tubingam itaque remeans atque ultrò se Theologorum Examine sistens & amplissimum Encomium & syttaticas ad Serenissimum Principem, Fridericum Quintum Marchionem Badentem, impetravit literas. Quocirca ineunte mense Majo, exploratâ à Consilio Ecclesiastico, quam imbiberat doctrinarum Theologicarum & dicendi pro suggestu scientia & responsionem ad Collegium Tubingæ Theologicum prorsus honorificam & ob rem in Examine ad omnium vota solidè masculèque actam, spem ad functionem sacram indubiam proximamque promeruit. Quâ ita potius est, ut quinto post mense ad Ministerium in urbe Marchionatus Principe, Durlaco, obeundum, quod Diaconatum veteri formâ vocant, revocaretur. Serpere eopse tempore pestilens ibi loci lues coeperat, quo in confesso est, fidem sacerdotis, pietatem, patientiam, industriam, constantiam imperterritum adversus præsentissima vitæ pericula animum, si unquam alias maximè elucere. Harum virtutum sanctitate crediti à Deo officii tyrocinia tanto cum auditorum suorum applausu consecravit, ut nemo fuerit, quin & eundem amaret plurimum & magna quævis atque

singularia de eo ominaretur. Eorum etiam, qui Ecclesiæ tum negotiis præfuerant, animos, eo tibi nexu addixit, ut de provehendo ornandoque Viro, quem Ecclesiæ quondam præsidio decorique natum factumque videbant, serio totoque animo cogitarent. Quapropter eundem elapsis quinque annis Ecclesiæ Badenwilanæ (loco à calidis & salubribus aquis haud incelebri,) iterumque post confectum ibi octennium Blansingenſi, quem locum quater mille passibus Basilea distantem nobilioris vini proventus commendat, præfecerunt. Tandem Anno 1654. Novembri Mense ad Ecclesiæ Rœtelanæ & quotquot eidem, tanquam filix matri suæ, antiquo more insertæ sunt, curam vocatus ad extremum usque Spiritum huic officio præfuit, tametsi Christophorus Zellerus & magni Jacobi jam tum famæ celebritate haud inferior nepos, Joh. Val. Andreas, eo tempore, quo Marchionatus innumeris inauditisque bellorum malis exercebatur, ad ambiendum in patriâ Wirtembergiâ officium iteratis epistolis seriò graviterque invitarint, collatis etiam in unum alterumque filium ad fortius demerendum Patrem, studiorum beneficiis. Ipsi nihilominus potior conscientix, potior Ecclesiæ Marchicæ, potior Numinis ratio fuit. Uxorem sibi legitimis nuptiis Blabyræ in Ducatu Wirtembergico junxit, A. M. DC. XXVI. mense Novembri, Annam Mariam, Bernhardi Brothagii, Pastoris Aschenſis in districtu illo, ex Anna Holderinâ, singularis fidei ac pietatis virtutumque præstantissimarum filiam, ex quâ liberos omninò sedecim sustulit. De quibus senî tantum parenti superfuerunt. Nepotes vidit octoginta, pronepotes septem,

septem
& gr
cor
conti
adhib
menſ
Bern
nus &
liarum
tùm
bati
minu
ſpirat
rio H
dente
hagio
tia M
rùm
ſuaru
Theo
inven
ratio
form
minu
ſoler
arrip
rà lin
gend
gene
que t
ingen
quan

septem, quo nomine & gavissus sibi est vehementer & gratulatus de istâ prærogativâ, quæ oppidò paucorum est, & non nisi Dei singulari indulgentiâ contingit. Filii magnam partem Verbi Ministerio adhibiti sunt, cum Jeremias, Pastor Niderchenheimensis, Ludovicus, Münsingensis in Wirtembergiâ. Bernhardus, Veldbergensis, Johannes, Badewilanus & Paulus, Bischoffingensis in patriâ evaserit. Filiarum una, Maria Juditha, Matthæo Esenweinio, tùm Diacono Uracensi & post gesta alia officia Abbati Hirsaugiensi nupta, nepotem Patri dedit, Dominum Matthæum, ob singularem eruditionem spirante adhuc avo studiosæ Juventuti in Monasterio Hirsaugiensi præfectum, hodiè verò Superattendentem Calvensem. Alia Catharina Samueli Brothagio, Superintendenti Sufenburgico elocata. Tertia Michaëli Deslero, Pastori Mülheimensi. Ceterum & in eo felix erat Gebhardus, quod laudum suarum præconem Magnif. Dominum Fechtium Theol. olim Durlacensem, nunc Rostochientem invenit, qui admodum prolixâ & exquisitissimâ Oratione donorum ejus præstantiam, animi robur & formam spectabilem deprædicavit. Erat ei, ait Dominus Fechtius inter ceteros Elogiorum cumulos, solers ingenium, velox ad disciplinas quascunque arripiendas & judicium, si cui aliî, in feliciore naturâ limatissimum ac propè divinum; industria in legendo, in scrutando, in meditando, quod de Origene quondam dicebatur, ærea; memoria fida atque tenax. His præfidiis eruditionis Thesaurum ingentem ac verò dixerim inæstimabilem, quamquam omni pompâ carentem, sibi comparabat. Nam

tantæ modestiæ ac probitatis erat, ut vix exemplum majus aut absolutius dari possit. Par ei erat oris promptitudo ad exponendas explicandasque vel intricatissimas jurgiorum ac litium ambages. Nam & negotiorum atque controversiarum cardinem sine cunctatione cepit & sine fastidio definivit. Parvo contentus vixit, nulli invidens divitias operosiores. Perpetuo virtutum exercitio benignitate in amicos, munificentia in egenos, hospitalitate in advenas & parca familiæ annuos redditus facile exhausit. Avaritiæ, quod domesticum sacri Ordinis malum in proverbium abiit, & turpis lucri insensissimus hostis. Patientiam casus domestici infortunii non vulgares exercuerunt. Asperius quippe fatum Viri fuit, quod majorem liberorum suorum partem, nonnullos infelici casu, alios morte quidem naturali, sed in ætate adultâ constitutos turbato mortalitatis ordine, amisit, tumulavit, deflevit. Illud verò exemplum omni doloris sensu majus, omni animi cruciatu luctuosius. Dederat ultimam natu filiam in matrimonium, Michaëli Deslero, Uratislaviensi, viro solidâ rerum Theologicarum scientiâ imbuto & ad veræ pietatis probitatisque exemplum composito. Is tum Ecclesiæ Schoptheimeni affinis sui, Samuelis Brothagii, Diaconus, operam locabat, sed paulò post fama de Eruditione & Virtutibus Viri percrebescente, primo templo Durlacensi ad SS. Trinitatem deinde Principis favore amplissimæ Ecclesiæ Mülhemensi dabatur Antistes. Sed verò militis tum provinciam Superiorem infestantis, furore compulsus, Basileam transferre familiam decimâ jam iobole auctam, ibique spe futuræ pacis erigere ani-

anim
geba
dum
burg
lapi
quid
Nun
lam
hau
busc
& fi
Ger
dam
pra
grav
mita
corp
por
ætat
pot
long
om
tero
gm
ipse
pot
tüm
No
pro
ræ
laud
que

animum ægritudine fractum, debilitatumque co-
gebatur. Qua pactis Neomagi induciis, commo-
dum affulgentes, remeare Rheno ad suos, navi Neo-
burgum, quod oppidum est uno tantum alteròque
lapide Müllhemio distans) tendente, constituerat
quidem sed ô stupenda animis nostris admirandi
Numinis fata! lembo, quo vehebatur, Rhenovil-
lam inter & Bamlacum infelici naufragio, aquam
hauriente, ipse una cum uxore, filiis duobus, dua-
busque filiabus, ne inventis quidem unquam ipsius
& filiarum corporibus periere. Erat de cætero in
Gerhardo, quando & id ad authoritatem concilian-
dam pertinet, summa corporis dignitas, statura su-
pra mediocritatem procera, facies subnigra, incessus
gravis, in adpectu severitas, sed humanitati & com-
mitati conjuncta, macilenta quidem, sed concinna
corporis membrorumque habitudo, in sermone le-
por simul & brevitās, robusta ad extremam usque
ætatem firmitas & valetudo, quam moderato cibi
potusque usu nutrit. Sed in hoc corpore anima
longè pulcrior, longè nobilior in Deum omni vi,
omni nixu intenta. In Principem devota. In cæ-
teros omnes ingenua & liberalis à fūco omni & pi-
gmentis aliena. Historiam vitæ suæ à se consignatam
ipse reliquit, modestè prudenter & piè conceptā. Senio
potius, quam morbo confectus, Jubileo tūm officii
tūm Conjugii superato ad cœlites concessit quinto
Nonarum Septembr. A. 1686. ætatis 84. Ministerii,
prope 60. Conjugii 51. in gremio Ecclesiæ suæ ter-
ræ mandatus. Oratione parentali magnificè col-
laudatus à Domino D. Fechtio, cujus rogatu se-
quentem inscriptionem tumulo composuit JO.

BURCK-

BURCKHARDUS MAJUS, Vir doctissimus; quam cum Oratione laudata legas primitus impressam inter Schediasmata Sacra D. Fechtii, Rostochii, An. 1706. in 8. repetitam Henrico Pippingio, in Triade Decadum Mem. Theolog. p. 1165. edit, Lipsiæ, 1707. in 8.

D. O. M. S.

ACCede, quisquis es Viator. accede, sub hoc tumulo quiescit Raræ eruditionis, rarioris vitæ, rarissimi Exempli Theologus Sacerdos. Antistes. M. JOANNES GEBHARDUS. Patriâ Custerdingensis. Civitate Wirtembergicus. Ortu Suevus. Gente. Animo. Fide verè Germanus, natus An. 1603. D. XXIII. Jan. Patre Ludovico. Viro & sanctitate vitæ & Sacerdotii gravitate Venerabili, Matre Scholasticâ Maria. Genere Wilandina. Egregia rectique moris Fœmina, in puero indoles optima ingenium ad omnia habile eluxit. Hinc ex disciplina Patris A. M. DC. XI. Tubingam

gan
tun
ac l
stad
inte
res.
res
vel
mn
ubi
Ma
lab
mu
car
bon
est
na
gni
vat
me
qua
Nu

gam missus cum in Schola Oppidana,
tum in Academiâ æque in pietatis studio
ac linguarum artiumque ingenuarum
studio brevi tantos fecit progressus, ut
inter commilitones plurimos paucos pa-
res. multos inferiores nullos superio-
res haberet. Sed industriæ palmam
vel dubiam faceret, vel præriperet, o-
mnibus proinde eruditionis opinionem
ubique magnam Honoris Laudem
Majorem Favoris gratiam maximam
laboris demum præmium amplissi-
mum. Laurum nempe Philosophi-
cam gaudentibus amicis gratulantibus
bonis. applaudentibus doctis publicè
est adeptus. post Theologorum Doctrina
Fama Docendique Dexteritate insi-
gnium Scholas tam publicas quam pri-
vatas diligenter obiit ac SS. Theologiæ
meditando. differendo concionando per
quadriennium totum totus incubuit.
Nullis neque laboribus, neque mole-
stis

stius perterritus inde ab incluto Theologorum Ordine ornatus egregio testimonio concessit in hanc regionem Badensem ac ut serviret Deo & Ecclesiae à Serenissimo Principe Friderico V. munus Sacrum & decenter petiit & promptè obtinuit primum ad Diaconi partes Durlaci obeundas, M. DC. XXVI. vocatus dehinc Sacerdotio Badenwilensi, M. DC. XXXI. tum Blasfingenfi M. DC. XXXIX. postremo Rœtelenfi praefecturaque sacrorum M. DC. LIV. Auctus. in quibus ritè ac rectè administrandis studium fidem prudentiam ac moderationem summam summa cum laude semper adhibuit in id intentus unicè. ut commissi sibi Gregis salutem magis, quam sua promoveret commoda. Ne de terrenis nimium sollicitus coelestina negligeret, etenim bonos retinuit laude ne deficerent Malos terruit Legis fulmine ne perirent. Segnes excitavit

citav
obto
tio n
vian
verb
mon
cuit
xa p
ater
LX
atqu
Bro
bero
tes
VII
Via
PL
tute
de
t

citavit exhortationis stimulo ne prorsus
obtorpescerent: prostratos erexit solatio
ne desperarent. devios revocavit in
viam ne errabundi in exitium ruerent.
verbo. rectè credere piè vivere. benè
mori omnes voce juxta & exemplo docuit.
dum in verà fide merito Christi nixa
per beatam mortem ex hac caduca ad
æternam transivit Vitam M. DC.
LXXXVI. cum vixisset An. LXXXIV.
atque ex fida tori socia Anna Maria
Brodthagia per Ann. LI. sustulisset Liberos
XVI. ex iisque vidisset Sacerdotes
V. Nepotes LXXX. Pronepotes
VII. cum gaudio maximo. Nunc abi
Viator. Respice Exemplum AM-
PLECTERE fidem. Imitare Vir-
tutem. Sectare pietatem ut & tu tan-
dem piè defunctus vita beata confor-
tio Cœlitum Adspèctu Dei. æter-
num fruire ABI AC
VALE!

Scripta.

Scripta.

Consultò nulla edidit, iis adeò accensendus, qui, utut ingenio & eruditione clari atque eximii fuerint, exiguam tamen, vel penè nullam sui memoriam scriptis reliquerunt, & quorum numero nuper admodum præ cæteris celebravit Carolus Perottum Theologum Genevensen Thomas Crenius. P. XIII. Animadvers. p. 132. apud Pipping. loc. cit. p. 1254. Tales autem Wirtembergiæ Ducatus & Marchionatus Durlacensis non paucos aluere, quibus, ne quid in publicum, ederent, vel modestia, vel quorundam scribendi quoddam quasi monopolium sibi vindicantium dictatura, vel impensarum & commodæ occasionis defectus obsuit. Cæterum non deesse notat summè Reverendus Dominus Fechtius scripta à B. Gebhardo elaborata, sed in scriniis latentia, ita speciminis invicem ipse addidit in chartam ab isto conjecta

- I. Dissertat. de Socero Moysi
- II. De Concio Apostolorum. Act. XV. Rostochii, 1706. 8.
- III. Epistolam integram & memorabilem ad Jo. Fechtium. 15. Novembr. 1666. Scriptam de immoderato Philosophiæ, præsertim Scholasticæ, studio illiusque cum Theologia puriori commixtione. Rostochii, An. 1706. 8. Lipsiæ, 1707. in 8.

JOHAN-

JOH
dens
Anti
rii A
dum
Ann
store
Agne
Stor
Relig
pera
dict
tus.
dimi
Cœn
legi
Stip
prof
giæ
huc
nanc
niter
sis P
ræ f
nup
pub
di a
Prim
buit
verè

JOHANNES CHRISTOPHORUS *Nat. 1604.*
HINGHER, Generalis Superinten- *Cl. 1650.*
 dens, Ecclesiæ Cathedralis Stuttgardianæ *Ob. 1674.*
 Antistes, Principis Consiliarius, Consisto-
 rii Adfessor & Præpositus Denckendorffensis, mun-
 dum intravit Wittershusæ, ignobili admodum pago
 Anno 1604. d. 2. Januarii. Patre Georgio, loci Pa-
 store, sed postmodum Abbate Alpirspacensi, Matre
 Agnete Doldiâ, Tubingensi, antea Medicinæ Do-
 ctori Labacensi in finibus Carinthiæ nupta, sed ob
 Religionem expulsa. Studiis nomen dedit & o-
 peram primò Hagenoviæ, (quò Pater ex pago jam
 dicto erat vocatus, ibique per sex annos commora-
 tus.) deinde verò Stuttgardiæ duobus annis cum
 dimidio literis incubuit. Inde Adelbergam inferius
 Cœnobium 1620. & ex isto in Mulifontanum Col-
 legium inter Alumnos Ducales, tandem 1627. in
 Stipendium Tubingense receptus, laudabiles fecit
 profectus, secundâ laureâ ornatus, 1629. Theolo-
 giæ Studio eâ cum industria se dedit, ut eodem ad-
 huc anno vicarias Wilæ ad Nicrum operas concio-
 nando præstaret, usque ad annum 1632. quo solen-
 niter à Consistorio Ducali examinatus, & Castren-
 sis Præco ordinatus Durlacum ad demandatam cu-
 ræ suæ militiam abiit. Eodem anno d. 19. Sept.
 nuptias initurus, habitis jam sponsalibus, antequam
 publicâ Sacerdotis manu copulari posset; Pleickhar-
 di ab Helmltatt Generalis locum tenentis & Pro-
 Principis Württembergiæ Castra sequi necessum ha-
 buit, cum quo geminam fecit expeditionem. Cum
 verò Gustavus Hornius, Suecorum Belli Dux, Ec-
 clesiæ

clesiasten Aulicum, qui in simul Dioccesin Ellwangen-
 gensem reformaret & Superintendentem ibi loco-
 rum ageret, desiderâsset, Hingherus ægerrimè qui-
 dem, sed tamen Ordinum Provincialium, imprimis
 D. Nicolai hortamentis persuasus, & veredis ad
 Hornium delatus, habitâ Concione exploratoriâ, Au-
 licus Concionator & Castrensis Consistorii Præses
 confirmatur. Cum autem per aliquot annos variis
 Urbium Oppidorumque in Sueviâ superiore, Bava-
 ria & Allâtia occupationibus præsens fuisset; ex cla-
 de Nördlingensi Hornium in captivitatem ra-
 piente, Heidelbergam, Wormatiam, & Mogun-
 tiam fugâ elapsus, Axelii Oxenstirnii, Sueciæ Can-
 cellarii & Evangelici fœderis Directoris, gratiam
 promeruit, cum quo Argentoratum, Allatiam. Lo-
 tharingiam, ipsamque Galliam, nec non Belgium;
 porrò Pomeraniam & Megaloburgum peragravit,
 donec per mare Balticum Daniam circumvectus
 Holmiæ in Suecia d. 2. Julii, 1636. adpelleret, ubi
 factâ ad populum primò in arce regiâ, præsentibus
 Reginis, deinde in Templo Germanico, Concione,
 Minister Ecclesiæ Teutonicæ, Antistitum suffragio
 1637. electus est, & Episcopi Upsaliensis consen-
 sum impetravit; Biennio post ejusdem Templi Pa-
 stor fuit designatus, traducto in alium locum Ante-
 cessore. Interim Sponsa ejus septimum jam in an-
 num præstolata, Holmiæ cum Sorore appulit, cum
 quâ d. 20. Octobr. matrimoniale Vinculum con-
 summavit, genitisque 7. Liberis, 4. scil. Filiis, & 3.
 Filiabus cum eò suaviter vixit. Commoratus per
 novendecim annos in Sueciæ Metropoli, multisque
 & gravibus exantlatis laboribus Anno 1655. à Ser.
 Princi-

Princi
 gardia
 fessor
 trienn
 An. 1
 Abba
 ckend
 Gene
 10. a
 teris
 redire
 excusa
 Secun
 Rebft
 12. an
 in Sue
 bus in
 Viri c
 usque
 script
 tates,
 cipali
 Colle
 tioner
 patien
 cessio
 d. 15
 nister
 Sc

Principe Eberhardo revocatus d. 27. Octobr. Stuttgardiam cum Familiâ rediit, ubi Consistorii mox Assessorem & Concionatorem Aulicum; exactoque triennio Collegiatae Antistitem Ecclesiæ egit, additis An. 1668. Præsulis Herrenalbensis & An. 1669. Abbatis Lorchenensis, An. 1670. Præpositi Denckendorffensis, & anno 1675. Superintendentis Generalis dignitatibus. Medio tempore, cum jam 10. annis Holmiâ decessisset, à pristina Ecclesiâ, literis amantissimis revocatus, ut ipsorum sumtibus rediret; per ætatem jamjam ingravescentem sese excusavit. Defunctâ interim primâ Conjuge ad Secunda Vota transivit cum Catharina, Jeremiæ Rebstockii, Abbatis Blabyrensis Vidua, cum qua 12. annis vixit improlis. Caterum & antequam in Sueciam penetraret, à variis Urbibus Imperialibus in Ministrum desideratus fuerat. Industriam Viri comprobant 5851. Conciones ab Anno 1634. usque ad obitum eleganter & propriâ manu conscriptæ. Zelum contra vitia & quascunque novitates, observantiam veterum constitutionum, Principalis Authoritatis assertionem, pacis studium cum Collegis, candorem erga Ministros Ecclesiæ, devotionem in precibus privatim peragendis, denique patientiam in adversis deprædicat Parentator. Decessit ex calculo & colicis doloribus, Anno 1678. d. 15. Maji, ætatis 74. Mensium 4. dierum 15. Ministrii 46. Justa funebria persolvit, Joh. Laurentius Schmidlin, Successor, habita Concione ex Ps.

119. v. 19. quam vid. plur.

p. 23. & seqq.

Scripta.

Wacht. Glöcklein / auß *Marci XIII. v. 33.* über
Christoph Eysen / *Theol. Stud. Stock-*
holm/ 1639. in 4.

Raptus Justorum sebilis, at requies delectabilis, auß
Es. 57. v. 1. 2. über *Jac. de Rus. Apothekern/*
lb. 1648. 4.

Seelen: Arhney wieder des Todes Bitterkeit/
über Georg Hornbein Buchbinder / *lb. auß*
Pf. XXV. v. 16. - 19. Stockholm/ 1649. 4.

Ehrenged. Peters von Selau/ *Schrißtengies-*
fers/ auß dem Lied: Herglich thut mich/ v.
ultimis, lb. 1650. 4.

Mortis & Judicii certitudo, über Heinrich Eck-
horst / *Kauff- Gesellen / auß Ebr. IX. v. 27. lb.*
1660. 4.

Felix Fidei fructus; oder seelige Glaubens Frucht/
über Andreas Seeth / *Kauff- Gesellen / auß*
Habac. II. v. 4. lb. 1650. in 4.

Vive memor lethi. Leichtpr. über Daniel von der
Lith / auß *Holstein, Pf. XC. v. 12. Stockholm/*
1651. 4.

Gloriosum Christiani Palestina Diadema, auß *II. Tim.*
IV. 6. 7. 8. über Hans Wachtmeister / *Frey-*
herrn von Björköö, Stockholm/ 1652. 4.

Athleta Christianus, über *Jac. Kalmetern / auß II.*
Tim. IV. 7. 8. lb. 1652. 4.

Sacer Baptismalis Amictus, *Gal. III. v. 27.* über Sa-
ra Meles, Joh. Wensels / *Kauffmanns/ Ehe-*
Frau/ lb. 1652. 4.

Immaturus,

Imma
M
Es
Ge
H
m
IV
Oly
A
in
Stro
E
u
p
Velle
C
S
in
Lut
A
v
Pia
S
h
Hol
V
r
Lei
t
Lei
C
r

Immaturus, at *beatus Justorum obitus*, über Joh. Mich. Rötlin / Schwed. s. *Secretarium*, auß Es. LVII. v. 1. 2. Stockh. 1653. in 4.

Geistl. Vorber. Kranz über Elisabetha Maria Hest. r. swegen / Thomä Bergmanns / Kauffmanns zu Hamburg Ehe-Frau / auß II. Tim. IV. 7. 8. Ib. 1653. 4.

Ολυβριος ἀνδρωπος, auß Job XIV. v. 1. 2. über Anna Beckerin / Handels Frau; *ibid.* 1654. in 4.

Strophialum beatorum, Leichtpredigt über M. Jac. Tancens / Superintendentens zu Wismar / und Schwed. Hof-Predigers Tod / ex Apoc. VII. v. 14-17. Stockholm / 1654. 4.

Velle Dei, velle meum, über Adolphi Joh. Beyers / Schwed. Reichs-Postmeisters Söhnleins Tod / auß Hiob I. v. 21. Stockholm / 1654. in 4.

Lucus moderatus über Annam Beatam Beyers / Postmeisters Töchterlein / auß II. Sam. XII. v. 19. 20. 21. 23. Ib. 1655. 4.

Pia & securo Anima cura, über Jac. Makeliers / Kauffmanns Tod / auß Ps. 31. v. 6. Stockholm / 1655. 4.

Holmia, pergratum *Hospitium Quadrilustre Valet*, Valet-Predigt / auß II. Cor. V. 20. Stockholm / 1655. 4.

Leichpredigt über Wilh. Heerbrand / Hof-Predigern / ex II. Tim. IV. Stuttg. 1658. 4.

Leichpr. über Joh. Friderich / Württembergis. Erb-Pringen / auß Hiob XIV. v. 1. 2. Stuttg. 1659. 4.

*Memoriale perpetuum, Leichpredigt über Herrn
Christoph Zellern / Württembergis. Hof-
Prediger / ex Syrac. 7. V. 40. Stuttg. 1669.
4. Plagl. 6 $\frac{1}{2}$.*

*Christl. Wandersmann / Gen. 47. 9. über den
Todt Fr. Anna Elisabetha / Mannt. Teuff-
lin / Maerschallin / Stuttg. 1670. 4.*

*Leichpredigt über Herzog Ulrich von Würt-
temb. ex Ps. XC. v. 12. Stuttg. 1672. fol.*

*Leichpredigt über Herzog Eberhardt zu Würt-
temb. ex Syrac. 49. V. 1-6. Stuttg. An. 1674.
fol.*

*Leichpredigt über Herzog Wilhelm Ludwig
von Württemberg / ex Ps. 125. v. 1. Stuttg.
1677. fol.*

*Nat. 1605.
Cl. 1650.
Ob. 1669.* **C**HRISTOPHORUS ZELLERUS,
Theol. Doctor & Ser. Wirtember-
gix Ducis Eberhardi III. Concionator
Aulicus, Sacrique Consistorii Assessor,
diem natalem Breitenbergæ, Dioceseos Calvensis
pago vidit Anno 1605. d. 15. Martii. Pater ejus
erat M. Joh. Zeller, ibidem Pastor, Mater Beatrix
Blossiana. Prima statim sub vitæ initia veneficæ
obstetricis artibus impetitus, dextrâ Domini per Pa-
rentum preces protegitur. Literas imbibere cepit
Calvæ in Convictu Superintendentis M. Joh. Ulr.
Pregizeri. Claustrales tamen in Scholas propter
jam receptum Fratrem natu majorem, more superio-
ris ætatis, non admissus alteri Professioni aut vitæ ge-
neri à Patre destinabatur; Ingenii autem lumine cla-
rius emicante, amicorum suasu Tübingam tradu-
ctus

Aus
nis,
curus
nianu
secun
adep
ut jan
licè d
mio,
fistor
cionat
pter
tidian
xima
nere
Juris
Insti
lium
stor
Nör
Imp
publ
redu
tæ c
buit
dor
cum
nach
nere
oper
aute
Ang

Etus anno ætatis 14. primum sub curâ Joh. Falconis, Diaconi Tubingensis, studiorum telam persecutus est, donec in Stipendium Fickleriano - Martinianum reciperetur. Anno ætatis 15. primam & 17. secundam, octavo inter 32. Competitores loco, laurû adeptus, Theologiâ deinceps eâ felicitate tractavit, ut jam tum varia Scripta illi vel elaboranda, vel publicè defendenda à Theologis, præsertim à B. Thummio, committerentur. Anno 1626. publico Confistorialium Examini se sistens veniam quidem concionandi impetravit, sed spartam cum ambiret, propter multitudinem Alumnorum Ducalium & quotidianum ferè exulum ex Austria Ministrorum, maximam partem Wirtembergicorum, adventum obtinere non potuit. Anno igitur 1627. Andreæ Bajori, Juris Consulti Tubingensis, cujus Liberos privata Institutione informaverat, commendatione, Nobilium in Liebenstein, haud procul Heilbrunnâ, Pastor ab initio factus; Sed Anno 1635. post cladem Nördlingensem unâ cum grege suo in vicinam istam Imperialem confugere coactus, tentato subinde ad publicam in pago suo cultus divini administrationem reditu, ob perpetuum tamen, in quo versabatur, vitæ discrimen, à Dominis suis dimitti necessum habuit. Denuò igitur Patriæ officia deferens Schlaithdorffam, Dioeceseos Tubingensis pagum, impetrat, cumque tum ob pestem sævientem, tum Salarii à Monachis factam detentionem diutius ibidem permanere non posset, ad Diaconiam Calvensem vicariis operis obeundam An. 1636. traducitur. Evocatò autem anno 1639. ad Ministerium Aulicum J. V. Andreæ, Collegâ suò & Calvensium Superintendente,

dente, Zelleri Superintendentis munus demandatur. Quò per Sexennium dexterrimè gesto anno 1645. & Ipse Stutgardiam accersitus in Ecclesiasticum Cathedralis, tum Aplici stationem vicariam, atque Anno 1648. in plenum Concionatoris Aulici & Confessionarii, Consiliarii que Principis Officium immittitur. Anno 1656. invito quidem, sed jussu & sumibus Serenissimi, qui unà cum Serenissimâ Coniuge actum sua presentia condecorabat, Doctoralis mitra fuit collata, cui Anno 1658. Præpositi Denckendorffensis character accessit. Matrimonium iniverat altera vice primò Anno 1628. cum Anna Elisabetha, Georgii Vischeri, Præfecti Wildbergensis, deinde 1637 cum Anna Margaretha, M. Joh. Conradi Jungii, Pastoris Ebersteiniensis Filia, ex quibus 15. Liberorum & multorum Nepotum Patrens Avusque factus. Parentator insigni eum eruditionis, prudentiæ, dexteritatis, candoris & humanitatis encomio tractat. Vir enim, juxta A. Carolum, fuit acris judicii, variæ & selectæ eruditionis, subactæ prudentiæ, experienciâ in negotiis, in expeditionibus fide, in laboribus constantia, Zelo in Ecclesiam, in patriam vigilantia & meritis, humanitate in omnes, præferendus multis, postponendus nulli, manans lente quidem annis sed & altior extans. Id certissimum est, magni admodum à Principe fuisse æstimatum, cum quo Anno 1652. ad Comiticia Ratisbonensia descendit. Idem ut Cancellariatum Tubingensem acceptaret, alterâ vice hortator ei fuerat. Quod tamen modestè recusavit. Liebensteinii adhuc dum versatus Spiram, Nemetum, & Biberacum Imperiales, vocationibus perhonorificis expetebatur, quas

quas
Joh. F.
mens
grassa
Mini
phoro
Syrac
omnis
Magi
nùs D
edita
Jubil.
rus P.
Theo

ORA
Dispu
dr
Tr. d
pr
in
Simp
ze

Leich
lia
7.
Lant
1.

quas tamen acceptare noluit, Patriæ suæ se reservans.
Joh. Frid. Lauxium in Ministerio Aulico Collegam
mensis Spatio secutus ex dysenteria Stuttgardia tum
grassante, obiit. Anno 1669. d. 27. Julii, ætatis 64.
Ministerii 42. vid. Conc. funebr. à Joh. Christo-
phoro Hinghero Antistite Cathedrali habitam ex
Syrac. 7. v. 40. p. 30 seqq. Vitam ejus diffusâ &
omnis generis Encomiis refertâ Oratione descripsit,
Magnus Hefenthaler, quæ nondum edita. Nec mi-
nus D. Balthasar. Raith Laudatione Solenni 1669.
editâ in 4. adde Carol. Tom. II. Memor. p. 435.
Jubil. Tub. II. p. 104. conferatur etiam P. Frehe-
rus P. I. p. m. 694. & ex his G. Serpil. Epitaph. Suev.
Theol. p. 62. seq.

Scripta.

*O*ratio Anniversaria de Lectione Scripturarum Gen-
tilium librorum lectioni præferenda.

*Disputatio de Induratione sub Præsidio D. Lucae Ofsian-
dri, Cancell. Tubingæ. 1625. in 4.*

*Tr. de Triplici officio Christi contra Photinianos sub
præsidio, D. Theod. Thummii, Tubingæ, 1625.
in 4.*

*Simplex Christianorum fides sub præsidio J. U. Pregi-
zeri D. & P. P. Ibid. 1626. in 4.*

* *Sunt & alii tractatus à Thummio editi, ope-
rà D. Zelleri ipsius jussu interveniente.*

*Leichpredigt über Prinzessin Dorotheam Ana-
liam, von und zu Würtemberg/ auß Sap. IV.
7. 8-14. Stuttg. 1650. 4.*

*Land. Taggs. Predigt / auß 2. Chronic. XV. v. 9-
19. Stuttg. 1651.*

Tauff-Predigt bey der Tauff eines gefangenen
Türcken, Mägdleins / auß Ps. 68. v. 23.

Stuttg. 1652. 4.

Leichpredigt über dem Tod Johann Valentini Andrea, Theol. D. und Abbt zu Adelberg auß
Ps. LXXI. v. 1. Stuttg. 1654.

Leichpredigt über Fr. Annam Catharinam, Herzog Eberhards von und zu Würtemberg
Gemahlin / auß Ps. 103. v. 8-13. Stuttg.
1655. 4.

Leichpr. über Frau Annam Sabinam, verwittibten
Herzogen auß Westphalen / gebohrne
von Würtemberg gehalten zu Stuttg. Anno
1659.

Leichpr. über Hr. Joh. Freiderich/ Erb-Prinzen
in Würtemberg / auß Pred. Salom. XII.
v. 1. 7. Stuttg. 1659. 4.

Leichpr. über Fr. Barbaram Sophiam / Herzogin zu
Würtemberg / auß Ps. 126. v. 5. 6.
Stuttgardt/ 1659. 4.

Gründliche Wiederlegung des angegebenen
Außschlags und Beweisung zu der in Reli-
gions-Frieden und Mönsternischen Friedens-
Instrument veranlaßter Vereinigung des
Glaubens / so erstens in dem 1659. zu Wien
edirten Europäischen Floro. An. 1660. und zu
Dillingen nachgedruckt worden / Stuttg.
1661. 12.

Schrift her/ Schrift her / das ist unterschied-
licher Augspurgischen Confessionisten Glauben-
s- Articula / gründl. Beweisung auß
Heil. Göttlicher Schrift / D. Elie Schil-
lens/

lens/von Wien/ genandten Probsteyen/ der
Reformirt-Evangelischen Lehr- und Glau-
bens-Articuln/ 1c. entgegen gesetzt/ Stuttg.
1661. 12.

* *Gemina hæc Scripta doctissimus Autor jussu
Serenissimi Ducis, Eberhardi III. eâ ex
causa concinnavit, quoniam Pontificio-
rum nonnulli, inter quos erat Johan-
nes, Abbas Elchingensis, Jodocus Ked-
dius, Jesuita, & Menardus, Abbas Ne-
resheimensis Principi diversa Scripta de-
dicare, & vel Religionem Romanensem,
vel saltem Syncretismum persuadere sa-
tegerant.*

Leichtpred. über Albrecht Christian/ Herkog
Eberhardi III. Pringen / auß I. Joh. III. v. 2.
Stuttg. 1663. 4.

Leichpredigt über Prinz Joachim Ernsten von
Württemberg/ auß Sap. III. v. 1. 1663. 4.

Land-Tags-Predigt ex Ps. 85. v. 9-14. Stutt-
gardt/ 1666. 4.

Leichpred. über den Tod Carl Ferdinandi, Prin-
zen zu Württemberg/ ex 2 Sam. XII. v. 15-23.
Stuttg. 1670. 4. posthumum edita.

JACOBUS MÜLLERUS, Superin-
tendens Neolsteinensis Hoënloicus, Cl. 1650.
Waiblingæ natus erat d. 4. Octobr. A. C. Ob. 1688.
1605. Patre cognomine, Mercatore, Ma-
tre Praxede Kühhornia vel Lickhornia. Cum puer
in Scholâ patriâ linguarum Latinæ & Græcæ, nec
non Dialectices & Rhethorices fundamenta posuif-
set.

set, An. 1622, in Scholam Cœnobiale[m] Hirsaugiæ & insequente anno in Academiam Tubingensem à Parentibus missus, An. 1624. Primam Philol. Lauream, & elapso anno Magisterii gradum tertio inter 17. Competitores loco cum laude consecutus est. Inde studio Theologico totum se dedit, & sedulus Tubingæ tunc Sacra docentes audivit D. Osiandrum, D. Nicolai, D. Thummium, D. Reihingium & M. Falconem, An. 1632. apud generosum Comitem Cratonem Hoënloicum, Equitem & Generalem Circuli Franconici Commendantem prægressâ legitimâ vocatione & commendantibus eum Dominis Theologis Tubingensibus, Concionator Aulicus Vicario modo fuit Rotenburgi & Herbipoli, Anno 1633. ab eodem Comite Cœnobii Schönthalensis sibi à Potentiss. Sueciæ Rege Gustavo Adolpho donati Ecclesiastes constitutus & à M. Salomone Majero, cœtui suo pro more præsentatus est. Sequenti anno impetratâ dimissione ad Elvacensis Monasterii, itidem Comiti à Rege donati, Prædicaturam, mox tamen ad Pastorum Oppidi Neosteinensis promotus 17. annis muneri suo fideliter præfuit! Denique vitâ defuncto M. Salomoni Meyero, in Concionatoris Aulici & Superintendentis Neosteinensis Spartâ successit. An. 1634. Conjugii societatem inivit cum Virgine Barbarâ, Balthas. Eislingeri, Mercatoris Kirchheimensis, in Ducatu Wirtembergico, filiâ, quæ 5. ei filios, totidemque filias peperit, ex quibus 4. filios reliquit superstites, Henricum Jacobum, Comitis Duglassi in Sueciâ Ephorum, Wilh. Balthasarum Ecclesiæ Ohrenbergensis Pastorem, Joh. Conradum, & Joh. Sig-

Sig
Ma
loic
fuis
can
cat
Ho
stor
pili
con
d. s
Ete
MV
ex C

J
tan
Pro
run
d. r
pos
tati
in t
sum
rat
Cl
Illu
nor

Stgfridum, cum filiabus Annâ Barbarâ & Maria
Margareta Joh Christoph. Hezelio, ærarii Hoën-
loici Præfecto desponsatâ. Vir doctus & à Dominis
suis in pretio habitus, cujus humilitatem, Zelum,
candorem, humanitatem aliasque virtutes deprædi-
cat Parentator & Collega Georg Frid. Steinlein. (a)
Honorificam ejus & filii Wilhelmi Balthazaris, Pa-
storis Ohrenbergensis, mentionem injicit Clariss. Ser-
pilius. (b) Apoplecticis & Epilepticis paroxysmis
consumtus placidè in Christo expiravit, Neosteinii
d. 9. Junii, An. Chr. 1068. ætatis 63. Minist. 36.
Eteostichon funebre sic habet: In saLVatore oblit
MVLLer SVperattenDens, vide P. Freherum (c)
ex Concione Funebr. quam contuli.

JOHANNES MELCHIOR NICO- *Nat. 1606.*
LAI, Tetrarcha & Abbas Mulifon- *Cl. 1660.*
tanus, Serenissimi Consiliarius & Senatus *Ob. 1675.*
Provinciae Selectioris Adressor, lacryma-
rum hanc vallem subiit Waiblingæ An. Chr. 1606.
d. 13. Septembris; Parentibus, D. Melchiore, Præ-
posito Stuttgardiano, & Catharina Nuzbequiâ. Pie-
tati à teneris inutritus ingenium non vulgare exeruit
in triviis Waiblingæ, Marpaci & Tubingæ, quor-
sum Pater diversis promotionum vicibus migrave-
rat; Anno 1621. ætatis decimo quinto, neglectis
Claustralibus Scholis, ob profectuum maturitatem
Illustri Stipendio immissus primos Philosophiæ ho-
nores paulò post, & biennio consumto, ætatis 17.
Secun-

(a) *Conc. Fun. p. 14. seqq.*

(b) *Epitaph. Theol. Sueb. p. m. 47.*

(c) *Theatr. p. 679. seq.*

Secundæ laureæ sertum inter 16. Candidatos secundus obtinuit. In studiis itaque tam Philosophicis, quàm Philologicis ante alios probè versatus, singulari alacritate Theologiæ incubuit, cui cum indefessam industriam morumque modestiam junxisset, Super-Attendentium patrocínio Repetentis officium promeruit. Quo per Septennium defunctus sub Præsidio Parentis aliorumque Doctorum Theologiæ, aliquoties cum insigni applausu disputavit publicè. Istam ob causam Diaconia Tubingensi 1632. ætat. 26. in exordio Ministerii admotus, triennium sub ingenti laborum mole & grassantis in Urbe pestis discrimine exegit. Inde Brackenhemi Pastorem ab Amplissimo Senatu Academico denominatus, bellæ annonæque gravitatem expertus est; Et quanquam Superintendentis Uracensis Munus fuisset oblatum, tantam nihilominus promotionem submissè deprecatus, 23. annos in statione prædictâ continuavit, donec alterâ vice A. 1656. ad Decanatum Waiblingensem evocaretur; Quem An. 1661. Ephoria Vaihingensis cum designaturâ Herren-Albenensis Abbatia excepit. Illam verò per quadriennium gestam Præsulatus Blabyrensis, adjunctâ Generalis Inspectoris dignitate, An. 1665. Denique An. Chr. 1669. post Josephi Schlotterbecii obitum Infula Monasterii Maulbronnensis insecuta fuit. Sub quæ simul Quadrum Virum Ecclesiarum Wirtembergicarum ut antea, & Senatûs Provincialis primò Majoris, dein Arctioris, Collegam egit. Nexu conjugali sibi copulavit primùm, Virginem Waldburgam, Johannis Hauberi Theol. D. & Ecclesiastis Aulici, filiam, sterilem. Eâ post 30. annorum decursum

cursum
rum.
Theo
donis
larum
rum
Henr
præ a
sui Pa
tiâ co
hing
se cor
veren
amab
Colli
tus, v
prox
24. S
sterii
latus
M. E
gii M

N
Rapt
Ra

cursum amissâ An. 1663. alteri fidem dedit, nimirum, Anna Barbaræ Schöckia, itidem improbi. Theologus singularis prudentiæ & acris judicii, qui donis suis atque consiliis patriæ, Ecclesiæ, & Scholarum emolumenta egregiè promovit. Ingeniorum altimator & Explorator certissimus, qui J. Henricum Schellenbaurium, opificio destinandum, præ aliis fideliter fovit & adjuvit. Ex Manuscriptis sui Parentis Quæstiones Theologicas insigni diligentia collegit Fratri suo, Joh. Ulrico, Pastori Enzweihingeni, ut ab ipso ederentur, relictas. Eximia fuisse corporis staturæ, & vultus Theologicâ gravitate verendi, ex quo tamen humanitas cum affabilitate, amabili consortio, elucere visa, Parentator affirmat. Colicis cum symptomatibus sæpenumerò conflictatus, vitam ærumnosam sibi, Deo piam, proficuum proximo posuit, Coelitum consortio adscriptus d. 24. Septembris, An. Chr. 1675. ætatis 69. Ministerii, 49. Ad Exequias ejus in Templo, ubi tumulatus, concione solenni ex Joh. III. v. 16. peroravit, M. Eberhardus Kellerus, Eccles. Minister & Collegii Maulbronensis Præceptor.

Chronodistichon Exequiale

M. Joh. Frid. Krausii Præc. Stuttg.

*Raptus es à nobis pertristi fVnere nVper
Raptus es ad gratos Jam NiColæ thronos.*

ANA.

ANAGRAMMA.

Jeremiæ Widmanni, Alumni.

Johannes Melchior Nicolai. ἀναγρ. Ἰ.
Corona, nihil hīc! à mole es.

*Vah! nihil hīc! nihil hinc fas deportare salutis
Ergo Corona mali mole soluta fugis.**

* Ex Conc. Funebr.

*Nat. 1606.
Cl. 1660.
Ob. 1671.*

JOHANNES SCHÜBELIUS, Serē-
nissimi Ducis Eberhardi Concionator
Aulicus, in lucem editus Neostadii ad Ko-
cheram Anno 1606. d. 10. Octobr. Pa-
tre Laurentio, Lapidica, Campidunensi, olim Pon-
tificiæ Religionis, sed ad Lutheranam converso,
Matre Maria Oehleriana. Literis initiatus in Scho-
la patria, succedentibus eā ætate per quā tardē
promotionibus Anno demū 1624. ætatis 18. in
Blabyrense, anno 1627. in Bebenhusanum Colle-
gium, & anno 1630. in Illustre Stipendium receptus
honores Magisterii sequente Anno adeptus est. An-
no autem 1633. Ernesto Ludovico, Nobili à Rem-
chingen in Præceptorem privatum adjunctus, amif-
so apud Nördlingam prælio Anno 1634. Argentor-
atum inter aulicos Principis unā cum discipulo con-
fugere necessum habuit, ubi anno 1637. in convi-
ctum & conversationem celeberrimi Theologi, Joh.
Schmidii pervenit, à quo impensē dilectus Informa-
torem Filii ejus domesticum aliquandiu egit, &
pau-

Paul
Arg
amo
catu
Diac
no r
aliqu
And
sign
harc
nam
Vivi
maj
Præ
Sup
dun
no r
die
cum
fuit
nam
Fili
rum
J. U
gno
log
Co
Joh
Le
ut k
gua
con

Paulò post honorificam ad Ministerium in Civitate Argentinenſi vocationem obtinuit, quam tamen ex amore Patriæ modèſtè reſuſavit. Reſtituto in Ducatum Ser. Principe Eberhardo III. & ipſe redux Diaconia Cathedrali in Eccleſia Stuttgardiana anno 1639. admotus, cum D. Valentino Andreae per aliquod tempus, ut conſalinus vixit, Anno 1651. Andreae Fabri, Decani Stuttgardiani Succellor designatus, prius tamen Paſtoratum ad Divum Leonhardum adminiſtravit, donec Anno 1658. in plenam Decanatus prædicti poſſeſſionem immitteretur. Vivis exemto Anno 1666. Chriſtophoro Lindenmajero, Abbate Hirſoviano, ad illius Cœnobii Præſulatum & Alumnorum Inſpectionem, nec non Superintendentiam Generalem evectus, ægrè admodum Stuttgardiam reliquit. Emortuis autem Anno 1669. Concionatoribus Aulicis ambobus, ipſo die natali ſuo Stuttgardiam ad Miniſterium Aulicum revocatus, vix ultra ſeſquiennium Stationi præfuit. Conjugem ſibi delegerat Annam Euphroſynam, Joh. Georgii Leonis Conſulis Stuttgardiani Filiam, ex quaſ. ſuperſtites reliquit duas Filias, quarum una Chriſtiana, Joh. Reinhardo Hedingero, J. U. Lto. & Curia Advocato elocata, Filium Cognominem Patri genuit nuperrimè denatum, Theologum ſcilicet Joh. Reinh. Hedingerum, iſdem Concionatorem Aulicum percelebrem. Altera Joh. Jacobo Langio, Paſtori Stuttgardiano ad D. Leonhardum nupſit. Commendatur Schübelius ut Exemplar Pietatis, Heroici Spiritus & liberæ Linguae, qui Vicia quorumcunque Principum etiam cordatè reprehenderit. Averſatus omnem Syn-

cretismum Religionis jam tùm sub favillis gliscen-
tem. In Materia de Sabbatho cum B. Zellero
contra Wagnerum & Schmidium stetit; repetitâ
juxta Liberos Symbolicos Confessione, non sine
gravi agone terrenis eluctatus est, Anno 1671. d.
31. Maji, ætatis 65. Ministerii 32. vide. Concio-
nem funebrem à Joh. Laurentio Schmidlino, ex 1.
Tim. 1. v. 15. habitam pag. 36. seqq. Tumulum
Ejus inter alios sequenti Carmine veneratus est Joh.
Ludovicus Harttmann SS. Theologiæ Doctor &
Superintendens Rotenburgensis ad Tubarim:

*Quæ Superi! ætherios nova fulget Stella per Orbes,
Orta è funesto Stella corusca rogo?
Terga relucenti mors dat fugitiva nitore,
Nec fert insolitam noctis amica diem:
Hinc tenebras repetit, te mox Stuttgartia linquit,
Occidere hoc nunquam scit Tibi posse Jubar.*

Scripta.

Canticum Agni, das ist Leichpredigt über den
Tod Herrn Joh. Friderich Jägers / von
Jägersdorff / geheimen Raths / auß Apoc. 1.
v. 5. Stuttg. Anno 1640 4.

Israëlis Victoria, ex Gen. XXXII, 26. Leichpr. Herrn
Joh. Georgii Sattlers / Secretarii, Stuttg.
1640. 4.

Paulus Triumphans, vom Lauff / Kampff und er-
folgten Ehren Cron S. Pauli, auß II. Tim. IV.
v. 8. über Christoph von Lenningen / Fürstl.
Rath und Cammer-Junker / lb. 1640. 4.

Geist

Geistlicher Wunder Balsam auß Ps. LIII. v. 4.
über den Tod Herrn Joh. Jacobs von Neus-
schach / Geheimen Raths / Stuttg. 1642.
in 4.

Ehren - Gedächtnus des Christl. Lebens / ge-
dultigen Leidens / und seeligen Sterbens /
des weyland Tit. Herrn M. Joh. Conr. Vö-
bels / gewesenen Pfarrers zu S. Anna und
Senioris zu Augspurg / Stuttg. Anno 1644.
in 12.

Templum bonæ famæ, oder Leichpredigt über Hrn.
Wolfgang Bonackers / Fürstl. Ober-Rath
auß Ps. CXII. v. 6. Stuttg. 1645. 4.

Jugend - Cron / oder eine Christl. Sermon über
die Tugend - Regul / Tobie IV. v. 6. bey der
Begräbnus Valentin Secklers / eines züch-
tigen Jünglings / der im Neckar eroffen /
zu Stuttgart gehalten / Tübingen / 1645.
in 4.

Der süsse Tod / oder Leichpredigt / von denen
Mitteln des Todes Bitterkeit zu vertreis-
ben / über Frau Theodoram von Stettenberg /
auß Syr. XLII. v. 3. Stuttg. 1648. 4.

Idea boni Præceptoris, oder Leichpr. über den Tod
Herrn M. Joh. Glöckleri, Pädagogarchæ zu
Stuttg. auß Syr. L. v. 31 - 36. Ibidem 1651.
in 4.

Caput bonæ Spei. auß Ps. 146. v. 5. über Herrn
Lucam Schickhard, Rentr. Cammer Exped.
Rath / lb. 1652. 4.

Hiobs Erlöser / auß Jobi XIX v. 25. über Fr. Cla-
ra Anna Barbara / Hrn. Friderich Benjamin
von

- von Münchingen / Würtemb. Ober-Stall-
meisters Gemahlin / Stuttg. 1652. 4.
- Christianus Asmarius, der Last-tragende Christ /
auß Ps. 68. 70. über Margretham / Peter
Albers / Becken / Jungfer Tochter / Anno
1655. 4.
- Todtenwecker / auß Hiob XIX. v. 25. über Frau
Anna von Weyler auß Lichtenberg / gebohr-
ne von Hallweyl / Stuttg. 1655. 4.
- Leichpredigt über Herrn Arnold Heinrich von
Querheim / auß Job. III. v. 16. lb. 1656. 4.
- Memoria Doctorum, Leichpredigt über Herrn M.
Job. Schmidii, Pfarrers zu S. Leonhard / Tod /
auß Hebr. XIII. 7. Stuttgart / 1657. 4.
- Regiments - Nagel / oder Leichpredigt von
fürnehmen und wohlgebohrnen Regiments-
Personen / über Hrn. Johann Conrad Ba-
renbühlern / Württemberg. geheimen Rath /
auß Es. 22. v. 23-25. Stuttg. 1657. 4.
- Hiobs welcke Blum / auß Jobi XIV. 12. über
Frau Catharina Barbara / Herr M. J. J.
Wolffen / Pfarrers zu Feurbach / Ehefrau ;
Stuttg. 1658. 4.
- Petrus Christophilus, Leichpredigt über den Tod
Job. Joach. Schilini, Antistitis Cathedralis Ec-
clesie, Ibid. ex Job. XXI. v. 7. Stuttgart /
1659. 4.
- Naëmi nicht Naömi / auß Ruth. I. 20. 22. über
den Tod Christina, Hrn. Joh. Georg Satt-
lers / Expeditions-Raths Ehe-Frau / lb. 1663.
in 4.

Gt.

Gt.
De
Aqua
Jo
tib
Vale S
Il.

JOH
R
ralis S
cit L
Paren
Mate
ricus
Mini
ga p
conv
M. C
linus
lumn
Mau
minu
Mon
pulsu
Jacol
trem
locar
laud
anno
lium
gent

Ottes Eigenthum / auß Rom. XIV. v. 8. über
 Peter Burghanen / Fürstl. Rath / lb. 1664.
 Aqua vite, auß Ps. 119 v. 93. über Barbaram/
 Joh. Eberhardt Herbstens/ Vogtens/ Wit-
 tib/ lb. 1666. 4.
 Vale Stuttgartia! oder letzte Predigt/ auß 1. Thess.
 II. v. 1. lb. 1666. 4.

JOHANN ULRICUS BAUDE- *Nat. 1610.*
 RUS, Abbas Mulifontanus & Gene- *Cl. 1665.*
 ralis Superintendens, vivendi initium fe- *Ob. 1681.*
 cit Leobergæ Anno 1610. d. 26. Octobr.
 Parens ejus erat Christophorus, Vir Consularis,
 Mater Margaretha, Feigelmänniana. Avus, Ul-
 ricus Bauder, Rei Forestariæ Præfectus, Vir pius &
 Ministrorum verbi divini Fautor insignis. Leober-
 gæ per triennium prima Elementa didicit, sed in
 convictu duriter habitus, Stuttgartiæ deinceps, ut
 M. Glöckleri, Pædagogarchæ Discipulus & consa-
 linus, eo profecit, ut anno 1626. in Collegium A-
 lumnorum Hirsoviense, & elapsis tribus annis in
 Maulbronnense reciperetur, ex quo 1629. per Do-
 minum de Oslaw, Imperialis Edicti de restituendis
 Monasteriis Executorem, cum suis Commilitonibus
 pulsus, Leobergam, & inde mox Tubingam ad
 Jacobum Mohlium, Præfectum Aviarque suæ Fra-
 trem se contulit, ubi gnaviter Philosophiæ operam
 locans, Anno ætatis 21. Magisterii Gradum cum
 laude assecutus. Per cladem verò Nördlingensem
 anno 1634. etiam ex Academia Tubingensi in Exi-
 lium cum aliis ejectus, Domino tamen illum collig-
 gente, bello, peste, fame, feliciter eluctatus An-

no 1636. Pastorum Eberdingensem Vaihingen-
sis Dioceseos, ex nominatione Andreae Geistii,
Abbatis Hirsaugiani, Pontificii, verum absque Sa-
lario, impetravit. Suis præterea rebus spoliatus
aliorum, & quidem ad Pastorum Warinbronnen-
sem propè Stuttgartiam, cumque & ibi militum ra-
pinis exponeretur, Leobergam ad Diaconiam secu-
ritatis causa migrare necessum habuit, Anno 1644.
Quâ per octennium gratis administratâ, anno 1652.
Decanatum Rosswagensem Dioceseos Maulbron-
nensis reportavit, melioribus inde fatis usus, cum
Spartam illam Anno 1661. Superintendentia Leo-
bergenis, anno 1667. designatura Præsulatûs An-
hulani, anno 1671. Abbatia Murrhardensis, &
Anno 1675. Mulifontana cum Inspectione Ecclesia-
rum illius districtûs Generali & Adfessura in Senatu
Provinciali exceperint. Coniuges Amicorum su-
u tres successivè duxit, primò Annam Catharinam
Korniam; quâ reliquit quatuor liberos; secundò
Agnetem Mariam, Engelhardti Quæstoris Stutt-
gardiani, Viduam; tertio Agatham Christinam
Joh. Gerhardi, Medicinæ Doctoris & Professoris,
Filiam. Filium habuit M. Johannem Philippum, Pa-
storem Backnangensem; Generum verò ex Filia
natu minimâ, Johannem Jacobum Steinhofum,
SS. Theologiæ Doctorem & Marchionatus Barut-
ensis Superintendentem celebratissimum. Ipse
Bauderus, teste Domino J. C. Zelleri, Parentatore,
sele Restauratorem Ecclesiarum, Scholarumque
Dioceseos Maulbronensis dexterrimum; Patrem
Alumnorum Cœnobii sui benignissimum; Consi-
liarium in Senatu Provincialium Ordinum Laconi-
cum.

cum, qui nervosa Consilia paucis verbis suppeditare consueverat; Theologum denique profundum præstitit, qui meditando solidam acquisiverat scientiam. Concionem suam Funebrem ipsemet conscripsit ex Apocal. XXI. delineato insuper totius Vitæ Curriculo & Compendio Theologico practicè adumbrato, nec non Confessione ad filum Librorum Symbolicorum succinctè repetitâ. Cæterum variis quoque & gravibus ærumnis, in Conjugio præsertim, probè exercitatus, mortem diu optatam atque placidissimam invenit, Anno 1681. d. 25. Septembr. ætatis 72. Ministerii 44. vid. Conc. Fun. p. m. 45. seqq. quam è suggestu recitavit Dominus J. C. Zellerus, tùm Præceptor Claustralis, nunc Ecclesiastes Aulicus Stuttgardiæ, sistens ex memorato Textu: *Deß neuen Jerusalem ewigen Priester. und Christen-Schmuck.*

Scripta.

Wiederhohltes Friedens. Gedächtnuß oder Predigten über den Propheten Haggai/ 1658. 4.

Deß neuen Jerusalem ewiger Priester und Christen-Schmuck / oder Reichpredigt / auß Apocal. XXI. 18-26. Stuttgardt / Anno 1681. in 4.

JOSEPHUS JENISCHIUS, Pastor *Nat. 1606. Münchingensis, Lauingæ natus est, d. Ob. 1675. 26. Novembr. An. 1606. Pater illi erat Paulus Jenischius, antehac Præpositus Ecclesiæ in*

Imperiali Vindelicorum Augustâ. Matrem habuit Helenam, patriciæ familiæ, nimirum, Kellerianæ apud Memingenles, fœminam. Parens exortis de Vocatione Ministrorum turbis, ratione officii, quod gerebat, se interponens in exilium actus, Lauingæ confedit. Ingruente verò & ibi religionis mutatione, Stuttgartiam concessit, ubi cum numerosâ undecim liberorum familiâ salarii expers & Ministerii integro Septennio commoratus est. Ibi Josephus religionis & literarum humaniorum initiis est imbutus in Pædagogio, pulchrosque ad Parentum & Præceptorum lætitiâ ostendit profectus, ut An. 1623. in Lyceum Hirsaugiense, An. 1626. in Mulifontanum & Anno 1629. in Illustre Stipendium Tubingense Ducali clementiâ fuerit receptus. Artium Magister creatus Theologiæ deinceps sedulam navavit operam, vocatus Anno 1633. ad Vices in Ecclesiâ Lichtensternensi obeundas, & An. 1635. ad Diaconiam Bôbliagensem, qua per biennium administrata Münchingæ, Diœceseos Leobergensis nobili Vico Sacrorum Mystes est ordinatus, ubi 38. annos continuavit usque ad obitum. Maritam Anno 1635. duxerat, Annam, M. Blasii Braunnii, Antecessoris sui in Parochiâ Münchingensi filiam. Eâque vivis ereptâ, Agnetem, Pauli Angeli, Consulis Reutlingensis gnâtam, quæ octodecim liberorum, nempe undecim filiorum & 7 filiarum patrem fecit. Ex utroque conjugio superstites remanserunt undecim, ex primo quidem duo fratres, ex altero novem utriusque Sexus liberi. Memoratu dignissimum & miraculo proximum est, quod cum mater eum in lucem edidisset, nullum omninò linguæ alicujus vestigium

Rigi
par
habi
id in
sing
& co
dom
pote
Eccl
eloc
si in
pho
Cer
tam
nem
con
Ne
tur,
lant
qu
dun
tion
ritic
gua
An
Ap
qui
Rö
gri
III.
pre

figium in ore poterat reperiri. Unde consternati parentes ad preces & lacrymas sese converterunt, habitisque domesticis Orationum singularium horis id impetrarunt, à Deo, Naturæ Domino, ut per singularem ejus gratiam Infanti lingua lucrelceret & completo nondum nativitatis suæ anno singulos domesticos articulatè appellaret. Deo igitur omnipotenti puerum consecrârunt parentes, ut ipsi in Ecclesiâ interviret, linguaque novâ magnalia Dei eloqueretur & pro concione annunciarer. Quid si inter Pontificios tale quid accidisset? Quos triumphos agerent? Quæve passim trophæa excitarent? Certè non destituitur Ecclesiâ Lutherana miraculis, tametsi ea nec efflictim desideret ad demonstrationem veræ doctrinæ, solo verbo satis superque vel contra portas Inferni roboratæ ac triumphantis; Nec, ubi reâpse comparent, ridiculo more gloriatur, ne scil. signis, quæ incredulorum animi postulant, plus tribuere videatur, quàm Verbo. Beati quippe qui nec vident, nec palpant, & tamen credunt. Jenischius noster in Dei gloriam & ædificationem Ecclesiæ lingualis redditus & vocalis ex pleuritide moribundus obmutuit in terris, animæ linguam perfectiori modo exerens inter consonantes Angelorum electorumque Choros in Cœlis d. 8. Aprilis Anno 1675. ætatis 69. Ministerii 40. Exequiali præconio laudatus à M. Johanne Conrado Röslero, Pastore Schwiberdingensi piorum in peregrinatione vitæ hujus solatia occasione Textus Phil. III. v. 20. explicante. Epicedia Concioni typis impressæ Rösclinianis Stuttgartiæ varii apposuerunt; reli-

quis tamen præstat Jacobi Rothweileri, Abbatis Regiofontani, post Hirsaugienfis:

Ad beatum Pastorem, elinguem natum,
precibus & votis Parentum Ecclesiæ
Christi dicatum, ac in Instrumento testu-
dinis informatum:

*Elinguis tu natus eras & litera muta
Ast te vocalem fecerunt vota Parentum
Dum te nunc iterum mutum mors atra relinquit
Consona Cœlestis, Tu factus in arce beata
Nunc modus est liquidus, dum muta est Consona
facta
Ludes nunc digitis, Testudine, Clarificatis.*

Ex Conc. Funebr.

Nat. 1610. Cl. 1665. Ob. 1675. JOHANNES JACOBUS MÜLLERUS, Abbas Blabyrensis & Superintendens Generalis, Aldingæ ad Nicrum d. 6. Maji, 1610. natus, Parentibus, Georgio Pastore, postea Generali Superintendente Mompelgardenfi, & Anna, M. Andrea Hessii, Pastoris Frickenhusani, filiâ. Mompelgardum quadrimus puer traductus, literarum fundamenta in Gymnasio istius loci jecit. Ex quo Tubingam in Stipendium Illustre, Mömpelgardenfis Sphæræ, 1624. missus, sub curâ Conradi Cellarii, eò usque in studiis adolevit, ut ætatis 14. primæ laureæ & biennio post Magisterii honoribus, tertiâque inter plurimos Candidatos statione ornaretur. Post absolutum Academiae stadium 1630, Mompelgardenfi

denſi Diaconia & 1632. Parochia Hunvillenſi in Alſatia Superiore admotus eſt. Cum autem ob belli turbas ibi diutius ſubſiſtere nequiret, Argentoratum ſeceſſit, ubi à Sereniſſimâ Principe Barbara Sophiâ, Eberhardi III. Wirtembergiæ Ducis Matre, Viduâ, in exilio verſante ad munus Eccleſiaſtiſ Auſtici privatiſ in ædibus obeundum, & Informationem Juventutiſ Ducaliſ adſcitus eſt; Eâ verò fatiſ deſunctâ, in Patriam rediit, in quâ Paſtoratuſ Meiſſenſiſ cum Bottenheimenſi 1637. Illi collatuſ. Conſectio inter varioſ caſuſ & mille rerum diſcrimina decennio 1647. ad Paſtoratuſ Leobergenſem, Vicinarumque Inſpectionem Specialem; ulteriuſ 1658. ad Schoradorffenſem Superintendentiâ, additâ 1660. Murrhardenſiſ primû, deinde Anno 1662. Lorchenſiſ Inſulâ designaturâ, cui 1663. Vaihingenſiſ Decanatuſ acceſſit. Tandem cum plurimâ illiuſ tam politicâ, quàm Theologicâ Virtuteſ ex variis & graviffimiſ, quæ Sereniſſimi Nominis expedire jubebatur, negotiis eluceſcerent, ad Abbatiam Blabyrenſem & Quadrum Viratuſ Superintendentiârum Generalium, ſeſſionemque in Senatu Curiaſ Provincialiſ Majore ſubvectuſ eſt. Tori fortunaruſque ſociam ſibi delegerat Barbaram Eliſabetham, Balthaſare Müſchelino, Eccleſiaſtico Quæſtore Nürtingenſiſ genitam, quacum novenam ſobolem 44. annorum ſpatio procreavit. Ex filiarum unâ, Michaëlem Müllerum, tûm Göppingæ Diaconum & poſtea Cancellarium Tubing. adeptuſ generum, quæ tamen Nepotem vix dum enixâ elanguit. Filiuſ ſuperſteſ Joh. Georgiuſ, Paſtor Stetenſiſ fuit. Erat ipſe Vir Theologuſ, qui, ut

J. G.

J. G. Effichii Præceptoris cum Claustralis verbis utar, religionis Zelo, honestatis studio, literarum curâ, provisu rerum, Consiliorum dispositu, fandi vi, omnibusque adeo dotibus Ministri ita fuit præditus, ut gravitatem humanitate & hanc constantiâ apprimè temperaret, benè mereri de singulis satagens, nunquam vel fortunarum adversitate, vel negotiorum diversitate obrutus. Gallicæ Latinæque linguæ callentissimus, ut in utrâvis tam solutâ, quam ligatâ tersè loqueretur & scriberet. Sic honorificis laboribus emeritum emensus ævum, fonticisque patienter defunctus morbis memoriam & desiderium sui Ecclesiæ, Patriæ, Scholis reliquit d. 28. Januar. 1675. ætatis 65. Minist. 45. in templo Claustrali Blabyræ sepultus. Ad Exequias Viri è suggestu peroravit Michael Bacher, Diaconus ex 1. Joh. I. v. 7. hab. Conc. edit. Eßlingæ, 1675. 4.

Nat. 1611.

Cl. 1650.

Ob. 1653.

HENRICUS SCHMIDIUS, Theologiae Doctor & in Academia Tubingensi Professor, Illustris Stipendii Ephorus, Nürtingæ natus erat Anno 1611. Literarum elementa ibidem hausit eâ felicitate, ut puer adhuc Serenissimi Ducis Johannis Friderici Clementiâ in Collegium Blabyrense primum, deinde in Bebenhusanum, denique in Seminarium Tubingense reciperetur; Beneficentiæ Principalis Sole (ut ipse scribit) focus Præceptorum ubique optimorum rore rigatus. (a) Quos inter præcipuus erat M. Bernhardus Dieterlinus, (Vir non solum eloquentiæ laudibus

(a) Vid. Exertit. primam de Cathedr. Petri in præfat.

dis celebris ac docendi dexteritate singulari pol-
lens, verum sagax etiam ingeniorum & accuratus
æstimator) qui Schmidium in pueritiâ & adolescen-
tiâ tanti æstimavit, ut, cum ille non absque singula-
ri partæ doctrinæ laude honoribus Magisterii exor-
natus principem inter 45. Candidatos locum obti-
nuisset, eum invidendo propè hoc Elogio celebra-
verit:

SCHMIDI Nürtingæ soboles, (quis crederet esse?

Dignus eras tanto prænituisse gregi.

Sic equidem ducebam animo, rebarque futurum

Inque meo semper pectore primus eras.

Tu grassator eras rapido torrentior amni

Qui ruit oppositis major ab Aggeribus.

Sæpeque dicebam: Vis forsitan ista nocebit;

Sæpe: Sed ad famam vi facienda via est.

Exitus in certo est: dedit hæc vehementia palmam

Nec sua currentem gloria destituit.

Gratulor hoc tantum facinus, Patriæque mihiq̃,

Qui tibi sedandi suasor honoris eram.

Perge sequi ductum Ingenii ventosque ferentes

Nec jam quæsito stet tibi fama gradu.

Tendendum ulterius Juvenes vicisse tot auso

Quæis honor est tergum posse videre tuum.

Quorum tota cohors unum occiput admiratur

Auspiciis paribus vincere discite VIROS. (b)

Nec fefellit augurium, cum Schmidius ex Magistro
Repetens, ex Repetente Diaconus Ecclesiæ Tubin-
gensis,

(b) *Caroli Memor, Libr. VI, p. 68.*

gensis, deinde post excessum F. H. Flayderi, Græcæ Linguae Professor & Stipendii Theologici Magister Domus constitutus, tandē sacri Ordinis Doctoribus ex merito adscitus fuerit. Vir, B. Raithio teste, (c) ingenii rerum omnium capax & avidi instar torrentis, qui exundando omnia secum rapit, Cui ad reliquam felicitatem sola defuit ætatis maturitas; postquam enim de se maximam spem fecisset, ipso die Cinerum 23. Februar. 1653. obiit. ætat. 42. Scripsit geminam Exercitationem de Cathedrâ Petri elegantis calamo, quem sequenti encomio Th. Lansius ornavit: (d)

*Aurea penna tua est, Petrum quia lampade inaurat
Scripturæ atque ostro lustrat Apostolico.*

*Laurea penna tua est: scorias quia diffiat ab auro;
Vincit & affinxit quæ nova Roma Petro.*

*Macte animo, Schmidt! Princeps, Academia Tem-
plum,*

Sperat ab Ingenio maxima quæque tuo.

*Oratione Funebris laudatus est à Joh. Mart. Rau-
schero. Orat. Prof. P.*

Scripta.

*Gaudium Natalitium, sive Homilia Latina in Nata-
lem Domini nostri Jesu Christi, Tubingæ, 1642.
in 4.*

*Bucolica sacra, sive Hymni Natalitii Heroico Carmine
vestiti, Tubingæ, 1642. 4.*

Exer-

(c) *Jubil. Acad. II. p. 103.*

(d) *Exercit. primæ de Cath. Petri suffrag.*

Exercitationes duæ de Cathedrâ Petri sive Infallibilitate Papæ, quarum prima Inauguralis, Tubing. Anno 1652. 4.

Oratio Panegyrica de Pace Germaniæ.

*Christus Patiens, Carmine Græco. **

** Confer, H VVittenii Diar. Biogr. ad An. 1653.*

JOSEPHUS CAPPELIUS, Serenissimæ Wirtembergiæ Ducis Consiliarius, Generalis Superintendens & Abbas Monasterii Bebenhusani, ordinumque provincialium Secretioris consessus assessor. Patrem habuit Virum REVERENDUM M. Johannem, Pastorem ac Senioremem Ecclesiæ Campodunensis, Matrem Catharinam, foeminam laudatissimam. Quibus ex Parentibus postquam Anno MDCXIV. 27. Jan. in urbe illa imperiali editus in lucem esset, regentis fonte lustrico, inter ipsa sedulæ educationis initia, vix biennis, Patrem apoplexiæ superventu amisit. At eum in fidem, verè paternâ non minorem, accepit Clarissimus ac Reverendus M. Ludovicus Leibzig / Biberacensium Ecclesiastes matutinus, Vir, ab eruditione & orthodoxia solida dudum insignitè celebris. Hunc enim virum Mater, in annum jam quartum vidua, altero sibi matrimonio junxerat, cujus pietatem ac solertiam in prolem majori numero, egregiè testatam, saepe numero prædicare enixè, primamque studiorum ac felicitatis terrenæ scatebram dicere solebat. Scholæ fundamenta prima publicæ Biberaci sexennis sub Præceptore M. Jacobo Stenglino jecit. Cùm verò Dux Johannes Fridericus, in Ducatum hunc vocatione legitimâ

anborn

legitimâ Vitrici aditum fecisset, Abbatemque Murhartensem constituisset: partim sub Cœnobii publicâ, partim sub privatâ Parentis informatione, Cappelius noster literatæ industriæ ampliores usque & usque profectus acquisivit; ita ut Anno 1628. post binâ jam Metropolitanî Examinis pericula, Adelbergam promoveretur; ubi in Compendio Theologico, dictisque Biblicis, sub pollice Melchioris Nicolai, Doctoris à sacra literaturâ famigerabilis, augmenta & ipse insignia fecit; in quibus per omnem sacri Ministerii decursum jactare se piè, cumque stimulis literariæ Juventutis evidentibus, honestè solebat. Accesserant aliâ curâ Præceptores M. Joachimus Weidnerus, cœlebs; M. Johannes Jacobus Jäger, & M. Ulricus Etter, Tubingenfis. Sed expulsi incolæ isti Monasterio, turbatusque maturè à Pontificiis labor omnis, atque in annum usque primum & tricesimum rejectus fuit: quo tempore asyla sua ac refugia noster hinc inde apud Parentes, & Fratres Verbi Ministros, per Sylvam Othoniam & Hercyniam quæsivit; usque dum Alumnis deinceps Bebenhusanis accenseretur: quod factum præfule Monasterii Henrico Wielando, Collegisque M. Bernhardo Dieterlino, & M. Hieronymo Raup / Stuttgardiano: quorum auspiciis porrò & matriculæ Academicæ nomen inseruit, & Lauream quoque pro more Primam industriæ non vulgaris præmium reportavit. Anno 1633. circa autumnum, Bebenhusâ Stipendium hic inter nōs Ducale subiit; unde anno sequente, post cladem Nordlingensem, cum LXXX. Studiosis Argentoratum profectus est; sed, destitutus vitæ ac studiorum mediis,

med
tes M
his
se p
gog
Adv
dos
vero
obse
non
paci
No
gen
sign
rum
peri
illo
fra
ston
deli
for
fus
se c
rus
tem
lite
diq
Ca
ver
Ca
ple
an

mediis, hinc Spiram, Camerâ inclitam, quò Paren-
tes Maulbronnâ se receperant, abiit: ac, ne tamen
his Parentibus suis sumtu ac sustentatione gravem
se præberet, privatos passim præceptoratus ac pæda-
gogias ambiit, ac imprimis Clariori isthic Cameræ
Advocato, Doctori Bohnio, operam ad informan-
dos liberos commodè satis aliquamdiu locavit. Cum
vero Spiram interim Bavari occupassent, denuòque
obessam Dux Bernhardus Saxo Vinariensis, post
non exiles duri Martis afflictiones & angustias, in
pacis aliquas conditiones accepisset: Cum selectæ
Nobilitatis Viro Dn. Reischachio inde iterum Ar-
gentoratum petiit; sed & hanc rursus penuriâ in-
signis causâ deserturus. Quare inter incerta via-
rum maximaque latronum hinc inde grassantium
pericula, suam repetere Wirtembergiam reducere
illo Stipendiariorum Coetu coactus, primò apud
fratrem natu majorem, Johannem, Firsaliaz Pa-
storem, in arce Sterneck, per aliquantum tempus
delituit, mox autem, ad lucem aliquam honoris ac
fortunæ melioris, ex illâ velut Pathmo suâ progres-
sus, Stipendii modicum resflescentis, lari primò
se credidit, Laurum hinc alteram si modo per sum-
tus liceret, petiturus, quos interm à Parentibus,
temporum iniquitate miserè exhaustis, negatos, qua-
litercumque Frater ille natu major inter attritas un-
dique ac valdè attenuatas res ac fortunas depromsit.
Cæterum Magisterii Gradum Philosophici adeò fa-
ventibus Diis consecutus est, A. 1635. ut inter XXXI.
Candidatos loco primus numeraretur. Inde tri-
plex malorum Lerna Bellonæ, pestis & caritatis
annonæ, in hominem πολυτροπον omnem, quam
potuit,

potuit, bilem suam evomuit; ut quem Vicariatibus jactatum variis, mox Pastoratu non uno, & Abbatibus diversis sive sparsim, sive conjunctim administrandis, inter morbos aliquando gravissimos, direptiones, exactiones, incendiorum discrimina præsentissima, subitaneas ex ædibus ejectiones, ipsorum subinde vestimentorum dispoliationes, minas, ferri ensiumque intentationes, bombardarum dispolitiones, & quam non persecutionem, vastitatem, vim, deprædationem? miserabiliter exercuit exagitavitque. Sanè ob raritatem doctorum Ecclesiæ Anno 1636. tres ei simul Pastoratus Neunecca, Ober-Islinga, Hopfavia cum filialibus committebantur. Rosenfeldam item & Dutlingensem cum Balingensi ac Uracensi Ephorias distinctis temporibus vicibusque jussus à Ducali Consistorio obiit. Inter Præsulatus Regiofontanus, Herbrechtingensis, Alpirspacensis, Blabyrensis, tandemque Anno 1678. post mortem Johannis Zelleri, Antecessoris in tam arduâ functione celebratissimi, ei obvenit. Quibus undique dicatam vigilantiam, circumspeditionem, fidem ac labores (etiam inter Ordinum Provincialium Conventus & Confessus, Majores, Minores, Communes, selectos,) assiduâ curâ, prudentiâ, facundisque Consiliis & animi acumine exsertos illa tempora nôrunt, & nostra etiamnum testantur. Tam asperam autem, uti solent durioribus lata misceri, fortunæ & calamitatum publicarum sortem conjugiorum aliquot ei privata felicitas & tranquilla cohabitatio mirè emitigavit & delevit, quorum primum cum Maria, Joh. Henrici Rauhii, Consulis & Quæstoris Sulzensis Salarîi filiâ An. 1636. contractum

tra
pius
filio
succ
gen
tim
caba
dies
fiden
Kirc
addi
succ
18.
Schv
ro V
tore
infra
lii T
crun
turu
tend
ret, c
benh
colle
pace
tere
men
que
sub a
mun
28. J
steri

tractum & in annos XXXV. usurpatum, eximie sapientius dilaudabat : ex quâ & liberorum pignora sex, filios nempe tres, filiasque totidem, quanquam successu partus improspere satis, filiorum imprimis genuit. Illorum primus quippe ex utero frustulatum jam præmortuus Chirurgi operâ manuque secebatur: Cæteri duo item, vel à partu illico intra dies paucos vel in ipso partu extincti sunt. Alteram fidem An. 1672. Annæ Matronæ, Georgii Baurii, Kirchheimensis Præfecti Inferioris relicte Viduæ addixit; quæ ipsa, stipata filiarum binione priori successit. Tertiâ denique fide Anno 1684. d. 18. Aprilis Dominam Catharinam, Johanni Schwarzii, Viduam, sibi copulavit. Erat de cætero Vir miræ in adversis constantiæ, spem in Deo Tutore fidelium summo unico, immotam semper & infractam collocans. Cum Anno 1689. d. 23. Julii Tubingam anniversario more Ministerium Sacrum, Scholam Anatolicam, cum Magistratu iustraturus, quod officium Generalis Provinciæ Superintendens quotannis obire solenniter consuevit, visiteret, catarrho suffocativo tantâ vi impetitus, ut Bebenhusam absque morâ redire desideraret; ubi re-collectis paululum viribus rediisse cum sanitate in pacem visus, mox tamen hemiplexia in dextro latere denuò debilitatus, inter piam ac continuam mentis ad æterna supernaque dispositionem, Sacræque cœnæ post devotissimam Exomologesin usum, sub alloquiis fervidis commorantis ad habitum ultimum Ecclesiastæ placidè ex hac vita emigravit, die 28. Julii, Anno 1689. ætatis 75. in Templo Monasterii Bebenhusani sepultus, & ab Universitate Tubingenfi

bingensi Programmate Funebris, quod Abbatibus illis antiquo more debent, cohonestatus, ex quo ista omnia decerpsimus. Suprema verba pro Concione fecit M. Ernestus Conradus Reinhard, Præceptor Bebenh. ex 1. Thesi. V. v. 9. 10. hodiè Abbas Alpirspacensis.

Monumentum Sepulchrale hoc est.

D. O. M. S.

Conditur sub hoc saxo quicquid mortale & caducum habuit Vir maximè Reverendus & Amplissimus, Dominus Josephus Cappelius, Sereniss. Wirtemberg. Ducis. Consiliarius, Generalis Superintendens, & Monasterii hujus post reformatam Religionem Abbas XIII. Ordinumque Provincialium Secretioris Confessus Assessor. Natus Campiduni Imperiali Civitate Anno 1614. d. 27. Januarii. Obiit, 1689. i. Augusti, cum distinctis temporibus & locis Pastoris, Ephori, Abbatis
munus

mu
can
nò
mu

Serv
Q
Sic L
L

JO
I
Cor
Abb
Adi
etob
orlu
pho
Gen
Ma
drit
tatis
Alu
17.
Ca

munus sustinisset. Vir animosus,
candidus, prudens, pacificus & omni-
nò dignus, cujus memoriam venere-
mur.

Epicedia varii adjecere, è quibus eligere placet

J. A. Osiandri, Cancell.

Tubing.

Servator Recli, Veræ pietatis Amator

Qui fuerat, talem mors tulit atra Virum.

Sic Domino placet ut tua molliter ossa quiescant,

Det Deus, & nobis SIC BENE posse MORI.

Ex Conc. Fun.

JOHANNES HENRICUS WIE-
LANDUS, Wirtembergiæ Ducis
Consiliarius, Monasterii Hirsaugiensis
Abbas & Senatus Provinciæ Arctioris
Adessor, vitam sublunarem Knittlingæ, d. 22. O-
ctobris An. 1616. in districtu Maulbronnenſi ex-
orſus, Patrem habuit cognominem istius Vici E-
phorum & Pastorem, demùm verò Præſulem &
Generalem Superattendentem Bebenhuſanum;
Matrem Margaretam, Felicis Caſparis, Archiman-
dritæ Murrhatenſis, filiam. Sub eorum carâ pie-
tatis & artium ſemina excepit avido pectore inter
Alumnos Gymnaſii Bebenhuſani An. 1634. ætatis
17. cooptatus, ſed mox irruente in Wirtembergiam
Caſareano milite exturbatus, Tubingam ſeſe con-
ferre

ferre necessum habuit; ubi Philosophiæ & linguarum studio gnauiter incumbens An. 1635. Magisterii honores obtinuit & Theologiam aggressus est. Cum verò Parens, utpote Principis Consiliarius, Argentoratum securitatis causâ exul concedere compelleretur, secutus ipse, à servitiis Patri fuit usque ad illius beatum obitum, qui An. 1636. Argentinæ accidit. Ibi diutius subsistere non valens in patriam rediit Besigheimium, sororis suæ Annæ Magdalænæ Magistræ, convictu aliquandiu sustentatus. Inde Tubingam regressus, & mox Stuttgartiam, victum informatione puerorum nobilium quæsit, donec An. 1642. Besigheimensi Diaconix admo- veretur, quam integro quinquennio turbulentissimo, salarii expers, magno cum labore & solitudine, sed & cum totius auditorii applausu administra- vit, Illfeldensi Parochiæ deinceps An. 1647. & Anno 1660. Beilsteinensi præfectus; quibus post annum Diocæseos Mulifontanæ Antistitium cum Pa- storatu Knittlingensi & An. 1666. Superintenden- tia Calvensis successit. Paulò post San-Georgiani Cœnobii Abbas designatus, cum aliis in suffragia ve- nit Aulico Ministerio admovendis, ideoque Con- cionem in Sacello Ducali coram Serenissimis Principibus habuit. An. 1673. Insulâ Hirsaugiensis Mo- nasterii condecoratus Alumnis ibi literas discantibus Patrem sese præstitit, sessione insuper in Senatu Or- dinum Provincialium Majore primùm, dein Secre- tiore ad ultimum potitus. Tertiâ vice matrimo- nium contraxit primò d. 16. Maji, An. 1642. cum Justinâ, Balthazaris Mercklini, Secretarii in Consi- storio Ecclesiastico filiâ, quartam prolem enixâ. Se- cundò

cundò
Con
ci gn
tiò c
fi, C
unan
est V
Super
dum
rem
riis è
tiâ in
cuus
atten
datif
vent
lecto
& C
Præf
tolat
mori
Aug
sub
utriu
Civi
Hir
nia è
nus
8. d
chen
getu

cundò d. 26. Anno 1646. cum Agnete, Joh. Conradi Brotbequii, Procuratoris Tubingiaci gnatâ, quæ duodecim ei liberos peperit. Tertiò cum Susannâ Judithâ, Johannis Albrechti Hauffii, Quæstoris Schorndorffensis, Viduâ, cum quâ unam tantum genuit sobolem. Generos adeptus est Viros doctissimos, M. Godofredum Nicolai, Superattendentem Böblingensem & Joh. Conradum Höllinum, Collegii Bebenhusani Præceptorem, Poëtam eximium. Ipse præconium vitæ variis è virtutibus tulit, dexteritate in officio, prudentiâ in Consiliis & candore in conversatione conspicuus. Unde à Joh. Ludovico Hartmanno, Superattendente Rotenburgeri Theologus vocatur laudatissimus. Mortem obiit Stuttgartiæ, in Conventu Ordinum Provincialium versatus; Cum è lecto manè surgeret, apoplexia dejectus, Collegam & Contubernalem, Joh. Conradum Zellerum, Præsulem Bebenhusanum inclamavit, cujus affatu solatissimo erectus, in fide Jesu Christi constanter moriturum sese asseverans, animam exhalavit d. 16. Augusti, An. 1676. ætatis 59 mens. 10. Funus sub campanarum & puerorum concentu primores utriusque Curia; tum Ducalis, tum Provincialis, Civiumque præcipui usque ad portam comitati sunt, Hirsaugiensi in Templo terræ mandatum. Solennia è suggestu persolvit Dominus Ericus Weismannus, tum Præceptor Claustralis ex Ps. 84. v. 6. 7. 8. disserens: Vom dem hochschätzbaren Kirchen-Kleinod / welches fromme Christen an getreuen Lehrern haben.

Αναγχαμ.

Wieland; Weiland.

Joh. Ludovicus Hartmannus, Theol.
D.&c. Suprem. hon. dignissimi Ab-
batis, Theologi laudatissimi; Affinis
desideratissimi scr.

*Exulat in terris Candor, veneranda senectus
Ridetur: stultum statque viretque pecus.
Pro populo fidos quondam subisse labore:
Stultitia est: tantum pascitur hora dolo.
Ergo senex, Venerande Senex, Wielande beate,
Perge perennantes visere perge polos.*

* * *

WIELANDI hoc Tumulo sunt condita Praefulia
ossa,

*Cui simplex Pietas nomen in Orbe dedit.
Exequiale Viro cum vellem scribere carmen
Carminē vena minus, plus fuit in lacrymas.
Hisce notare juvat Tumulum: quo rarior alter
Vix est, qui condit plura dolenda sinu.
Hec tamen haec famā superant, quae candida sem-
per
Wielandum loquitur cum mea Musa silet.*

Joannes Ulricus Pregizer, D. PP.

Lugu-

* * *

Lugubres elegos & lamentabile carmen
 Dum tua, fide socer, flebilis urna petit.
 Languedo, deficio, morior, moriuntur & una
 Ingenii vires, versificusque vigor.
 Adque magis subitos abitus si mente revolvo
 Nec dictum linguâ deficiente: VALE!
 Et meditantis adhuc melioris gaudia mundi
 Non tetigisse aures ultima verba meas.
 Salva peregrino ponebas membra cubili
 Nec desperabas nocte favente diem,
 Cum tibi decessit vitæ lux, luce relata
 Et dictum cælo: Præsul amande veni!
 Audieras vocem simul, & simul expirabas
 Obvia cui dudum mortis imago fuit:
 Unde Redemptoris mensâ meliore refectus
 Illius ardebas mox in amore mori.
 Mortuus es Domino, sed pignora conclamârunt
 Quando fidelis eis desit esse Pater.
 Attamen in superis major pater ædibus illos
 Sic orbos patrio lumine respiciet.
 Ille patrem lætis reddet post fata videndum
 Qui lacrymas, inquit, sistite, non redeo.

Ita desideratissimi Soceri inopinatum obli-
 tum lugensprosequitur.

M. Joh. Conrad Höslin/
 Coll. Beb. Præc.

Scripta.

Nulla, quæ sciam, filius edidit. A Patre verò, cujus mentio in vitâ filii facta, extant duæ Conciones memorabiles in funeribus Theologorum habitæ, nempe

Conc. F. in Exequiis, Dn. Felicis Bidebachii, Abbatis Mulifontani, ex Esaiæ LVII. 1. 2. Stuttg. 1612. 4.

Eam in Latinum convertit H. Wittenius Dec. VII. p. 845. seq.

Conc. F. in Exeq. Melchioris Volcii, Abbatis Mulifont. ex Ps. 88. v. 20. Stuttg. Anno 1626. 4.

Extat etiam ejus de Patientiâ Tractatus, An. 1626.

Nat. 1616.
Cl. 1670.
Ob. 1683.

BALTHASER RAITHIUS, S. Theologiæ Doctor & Professor in Academia Tubingensi lucem subiit die 8. Octobr. 1616. Schorndorffæ, Patre Elia, Salario, Matre Ursula Geringeria. Eruditus in Schola patriâ, sub Joh. Jacobo Wolff Stirnio, Præceptore tum temporis in hoc Ducatu nominatissimo, Sexies examen Pentecostale per promotionum remoras iteravit. Anno 33. autem cum singularem ingenii alacritatem & industriam Wilhelmo Schickhardo, recitatione partis ex bello Jugurthino Sallustii, non sine admiratione Ducalis Consistorii comprobasset, contubernium Tubingense usq; ad instantem promotionem jussus intravit, ubi inter 50. Com-

Com
Schic
Bebe
tem f
dem
liariu
quo d
aquis
tria c
1634
ruder
& m
des,
rios f
lustr
duca
inter
peter
Chal
post
miliu
num
vel p
de B
chior
164
Deri
ad l
Lect
dent
spici
prom

Competitores primæ laureæ honorem , Creatore Schickhardo , primus obtinuit. Sequentē anno Bebenhusani cœtum Monasterii, sed in mensem saltem septimum auxit , patriam Schordorffam ob cladem Nördlingensem repetere coactus. Ibi familiariter quidem innotuit Castellaneo Tupadelio , à quo & statio vitæ alia oblata illi fuit , quam tamen æquioris spe fati fretus renuit. Quare cinerum patriæ cum spectator tristis fuisset , die 24. Novembr. 1634. familiæ peregrinæ insertus hypogæi cujusdam ruderibus in sesquimenfem se abdidit , oculos fumo & membra gelu acri infestatus. Inde apud præsides , qui Stuttgardia tum erant , Imperatoris Vicarios supplicis interventu libelli , ut in Stipendium Illustre reciperetur , impetravit , duosque ore allatos ducatos honoribus secundæ laureæ impendit , locum inter 30. Commilitiones duodecimum sortitus. Repetentis munere dignatus Hebræicam linguam cum Chaldaicâ & Syriacâ docuit in Stipendio , in quo post acceptum Magisterii gradum cum septem Commilitonibus , è tanto Stipendiariorum Ducalium numero præsens mansit , cæteris vel fugâ dilapsis , vel peste , bello & fame absumentis. Habitâ porrò de Bonis Ecclesiæ disputatione sub præsidio D. Melchioris Nicolai ad Diaconiam Tubingensem anno 1641. Atque An. 1649. ad Decanatum Vicinum Derindingensem , itemque An. 1652. d. 21. August. ad Professionem Theologiæ Extra - Ordinariam , Lectionem Hebr. Linguae publicam & Supperatendentis in Stipendio stationem promotus , iussu & auspiciis Serenissimi Ducis , Eberhardi III. non sine promotionis pompâ solennissima unâ cum Christ. Zelle-

Zellero, Josepho Demlero & J. A. Osiandro militiam Doctoralem 1656. reportavit; cum prae-memoratis officiis, mense Decembri ejusdem anni Magisterium Domus, An. 1660. Pastoratus Tubingensis, & 1662. Decanatus Ecclesiae coaluerunt, cum Inspectione Stipendii Supremâ; quam spartam post fidelem, per 18. annos, ejus administrationem An. 1680. Senio attritus resignavit. Rectoratum Universitatis gesserat sexies Decanatum Facultatis pluries unâ cum Deputatura. Nuptias bis celebra-vit, primò 1641. cum Mariâ Margareta, Johannis Martini Rümelini, U. J. D. Doctoris & Professoris Graecae linguae filia; Eâque An. 1662. piè detun-ctâ secunda vota contraxit cum Annâ Mariâ Schwei-ckerinâ, viduâ quanquam & hujus non ultra an-num seculi 75. convictu gavisus. Felicior tamen relictis ex priore Conjugio duobus filiis, M. Georgio Balthasare, Brackenheimensium Superinten-dente, & Johanne Ulrico, Medicinæ Doctore, du-dum denato. Summam viri in Consiliis pruden-tiam, in negotiis dexteritatem, in actionibus fidem & sinceritatem, in religione fervorem, in præstan-dis officiis promptitudinem & beneficentiæ assiduæ studium latius prosequuntur Parentatores. Hu-manioris literaturæ insignem peritiam cum efficaci & disertâ expromti oris facundiâ non solum discipu-li ejus, Pastores in hoc Ducatu, verum etiam Colle-gæ Professores prædicarunt, vid. Jubil. Acad. Tub. II. p. 16. Magni eum ante alios aestimavit D. P. J. Spenerus, cui vindicias Versionis Lutheri Bib-licæ inscripserat, Opus etiam à B. Calovio, laudatum in Præf. Biblior. German. in N. Test. Sub vitæ exitum

exitu
lingu
proft
33.
Kell
man
P. C

San
A
Post
V
Dub
S

O!

T

exitum catarrhis frequentibus divexatus, memoriae,
linguae & oculorum usum amisit, apoplexiâ tandem
prostratus die 5. Decembr. 1683. ætat. 67. Minist.
33. Concione exequiali laudatus à Successore D.
Kellero, ex Pl. 126. v. 5, 6. Oratione parentali Ger-
manicâ ab Ernesto Theophilo Majero, J. U.D.&P.
P. Carminibus à reliquis, inter quæ eminent:

Andr. Bardili, Consist. Directoris.

*Sande Senex, rari simplex Servator honesti,
Atque tuum verè doctus amare DEUM.
Postquàm fractus eras annis & mole laborum,
Vita & perversi jam Satur orbis abis.
Dulcis nos inter mneme sed grata perennat
Suade fundentis Nectar & Ambrosiam.*

M. Joh. Henrici Schellenbaur.

*O! oculi occiduum lugete Academia ocellum,
Vindex Lutberi Raitbius occubuit.*

Programma Universitatis exhibet Henricus Pip-
pingius Dec. Octava p. m. 1145. De Scriptis
vid. H. Witten Diar. Biogr. ad An. 1683.

Scripta,

Theologica.

*D*issertatio de Bonis Ecclesiae, Tubingæ, Anno 1648.
in 4.

Dissertatio

Dissertatio de Magistratu Politico, Ibid. 1652. in 4.

Dissertationes duæ de potestate Magistratus circa Ecclesiam, 1656. in 4.

Errorum Aquilegium, s. Disputatio exhibens primum falsum præcipuarum Religionum heterodoxarum nostri temporis, 1654. in 4.

Hagiolatria Pontificia eversa & proscripta, Ibid. 1656. in 4.

De Providentiâ Dei.

De Concilio Hierosolymitano.

De Comitio logiâ Christiana ex Actor. XV. 8.

De Universalitate meriti Christi, R. G. Carolo Lighalz, Profelyto, Tubingæ, 1658. in 4.

Exercitationes Academicæ ex Pericopis Evangelicis Adventus, 1677. in 4.

Dissertatio de præcipuis Remonstrantium Erroribus, Tubingæ, 1664. in 4.

Questionum Anti-Judaicarum Trias de Messia. R. Daniele Kornio, 1667. 4.

De æternâ divinitate & Satisfactione Jesu Christi, ex Act. 20. v. 28. R. Andrea Szanto, Hungaro, An. 1673. 4.

De pretio venditi triginta argenteis statera sanctuarii ex Oraculo Zachariano, C. XI. 12. 13. ponderatis, Ibid.

Protheriora Biblica, sive Prolegomena Vindicationis Bibliorum Lutheri, Ibid. 1657. in 4.

Vindiciæ versionis Sacrorum Bibliorum Germanicæ D. Lutheri, in quibus illa à malevolâ censurâ & iniquis vellicationibus non Pontificiorum solum, qui eam primitus ex professo oppugnarunt, sed etiam aliorum sciolorum temerariis correctionibus passim hæte-

baetenus obiter agendo factis, ope fontium Hebraeorum in Veteri Testamento & Graecorum in Novo vindicatur Tubingæ, 1676. in 4.

Philologica.

Diatrise Historico Theologica de Indicibus Expurgatorii Inquisitorum atque Censorum Regni Pontificii, Tubingæ, 1658. in 4.

Specimen Collegii Biblici ad magnum Opus J. Buxtorffii Hebræo-Chaldeo-Rabbino-Masorethicum, Ibid. 1658. in 4.

Vadum Talmudicum quoad priora Capita tentatum, Ibid. 1658 in 4.

Epitome Bibliorum continens præcipua, Veteris Testamenti testimonia in Novo Test. citata & à B. Schickhardo Hebraicè & Latinè edita, 1663. in 4.

Epitome Islamismi Turcico Muhammedici, Ulmæ, An. 1664. in 4.

Dissertatio de Profelytismo Judaico - Christiano, & G. B. Raithio filio, 1666. in 4.

Dissertatio Historico-Topographica de Tubingâ. & Job. Ludovico Mezio, Repetente, Ib. 1677. in 4.

Wilhelmi Schickhardi Horologium Hebraum Edit. XIV. prioribus omnibus accuratior, appendiculis aliquot plenior & ad usum Tyronum accommodatior Tubingæ, 1670. in 4.

Germanica.

Von Verpflegung der Kirchen/ Schulen und Armen/ Tübingen/ 1640. in 12.

Turris Antonia, oder Einweihungs- Rede bey Auf-

Aufrichtung der auß dem Cabalistischen Geheimnuß-Baum entsprossenen/ und von der Durchl. Prinzessin Antonia/ von Würtemberg / in die Kirche im Deynach gestifteten Lehr-Tafel/ Tübingen/ 1673. fol.

Pentaphyllum Caniculare, Unterricht und Trost der Eltern bey tödtlichem Abgang ihrer Kinder auß 2. Sam. II. v. 15. 24. Tübingen/ 1676. in 8.

Jubel, Predigt am Abend des Academischen Jubel-Fests gehalten/ auß 1. Reg. II. 57. 59. extat in *Jubileo Academico*, Tub. 1677. fol.

Christl. Trübsals-Ruhm bey der Leichbegängnuß Frauen Sophia Catharina / Hr. Benedict Hopffers/ P. Publ. Ehgattin/ auß Rom. V. 3. 4. 5. Tübingen/ 1676. in 4.

Bewährte Sterb-Kunst H. Hiobs auß Job XIX. v. 25. über Fr. Maria Blandina Hrn. Georg Stephani von Elosen / Gemahlin Tod/ Tübingen/ 1647. in 4.

Leichpredigt bey der Beerdigung Frau Dorothea / Hrn. Ludwiga Berchtolden / Ober-Hofmeisters / in *Collegio Illustri* auß 2. Tim. IV. v. 17. 8. Tübingen/ 1660. in 4.

Samuel *Κεχηματισμενος* Reproducus, oder Leich-Sermon über den Tod / Hr. Samuel Hasenreiffers / *Medicinae Doctoris* und Prof. Publ. auß 1. Sam. III. v. 10. Tübingen/ 1661. in 4.

Trost-Brunn im Elend schmachsender Seelen / auß Ps. CXIX. v. 92. über der Leiche Fr. Maria

Maria von Anweil / geborne von Blassen-
berg/ Tübingen/ 1671. in 4.
Leichpredigt über dem Tod des Durchleuch-
tigsten Fürsten und Herrn Wilhelm Lud-
wigs/ Herzogen zu Würtemberg und Teck/
auf Proverb. XXVIII. 2. Stuttg. 1677. fol.

Orationes.

Memoria Josephi Demmleri, Theol. D. supremâ com-
mendatione celebrata, Tübinge, 1660. in 4.
Insulata Virtus, Job. Jac. Heintzi, Abbatis Bebenhu-
sani postfuturis in Exemplum commendata, Tübin-
ge, 1666. in 4.
Christophorus Zellerus, D. Ecclesiastes Aulicus supre-
mâ laudatione celebratus, Tübinge, 1669. in 4.
Oratio Creationi duorum in Theol. Doctorum præmis-
sa, Tübinge, 1677. fol. extat in Jubileo Acad.
Secundo.

JOHANNES GRAFFT, Philoso- Nat. 1618.
phia in Academia Tubingenfi Profef- Cl. 1670.
sor emeritus, & Abbas Alpirspacensis, Ob. 1695.
S. S. Theologiae Doctor, vitales auras
primum haurit Mengerlinghusæ, in Principatu
Waldeccensi, anno 1618. Patre Elaiâ, Judice, &
Matre Margareta ex celebri Hundermarckiorum
stirpe oriundâ. In scholâ triviali patriæ literis im-
butus, cum egregiæ indolis indicia proderet, in vici-
num Lippente Gymnasium mittitur, in quo sub du-
ctu celeberrimorum Virorum, Klotzii & Scheibleri,
eos fecit profectus, ut paucos post annos in Acade-
mias se conferre potuerit; quas inter Rostochien-
lem

fem elegit, ubi Bravii & Parellii, Philosophorum, nec non Quistorpii & Kothmanni, Theologorum, informatione usus, tandem Regiomontium concessit, ibique magnâ cum laude Magistri titulum anno 1647. primamq; inter septē Competitores stationem consecutus. Collegia Hebraica, Mathematica & Metaphysica non solum, verum etiam Universitatis indultu, Disputationes Theologicas habuit, & Calvinianorum, Pontificiorum atque Schwenckfeldianorum dogmata refutavit. Cumque Jesuitæ inter alios publicè disputanti opponerent, præsentibus Mislentâ, Behmio, Calovio, Drejero, Eißlero & Pichlero, palmam maximo cum applausu reportavit. Quin imò etiam in Templo primario ad Suggestû admittus frequenti & numeroso Auditorio concionabatur. Qua de causâ in Ordinem Professorû & Ecclesiastarum fuisset cooptatus, nisi & alias Universitates adire maluisset. E Regio monte igitur in Belgium & Academiam Leidensem delatus, Mercatoris filii, cui Kleinio nomen erat, Ephorus constituitur, ubi cum Coccejo & Heinsio conversatus est. Inde porrò Grœningæ Maresio, Ultrajecti Voëtio, Heidelbergæ Tossano innotuit; Giesæ verò à Feurbornio & Haberkornio impensè dilectus, tandem cum Discipulo suo Tubingæ, 1651. appulit. Ubi elapso anno post Joh. Geilfusii obitum Professionem Logices & Metaphysices ordinariam, Matheseos verò extraordinariam adeptus, magno juvenutis scholasticæ emolumento 36. continuos annos fidelissimè docuit: 300. Candidatis Philosophiæ Magisterii honores impertitus: Adultimum, anno 1688. rudè honestissimo donatus Abbatem Alpir-

Alpir
prim
riâ, Jo
ci Ast
filias
Junii
gelha
gradu
quas
unive
avidè
propri
co-Pe
data.
nerale
verum
non
Stutt
tus he
tum
mem
ruptu
d. 30
XI. 2
rus J
Der
EF
Ad C
D
(a

Alpirspacensem egit usque ad obitum. Hymenæum primum celebravit, anno 1655. cum Reginâ Mariâ, Johannis Beerii, Dicafterii aulici & Judicii Urbici Assessoris, filiâ, cum quâ tres filios, totidemque filias procreavit. Secundum, anno 1690. d. 10. Junii, cum Annâ Elisabethâ, Friderici Jacobi Engelhardi viduâ, improli. Theologiæ Doctoris gradum obtinuit 1657. Vir omnium scientiarum, quas homini novisse datum est, callentissimus, qui universam Encyclopædiam, scriptis quaquaversum avidè distractis & ipsa in Româ venum expositis, propinavit. Quæ inter eminet Theologia Thetico-Polemica in Actis Eruditorum Lipsiensium laudata. (a) Anno 1667. in patriam vocabatur ad Generalem totius Principatus Waldeccensis Episcopiam, verum tamen à Serenissimo Principe, Eberhardo, non dimissus; coram quo tam Tubingæ, quam Stuttgartiæ aliquoties ex speciali mandato concionatus homileticis donis non minùs singularibus ornatum sese luculenter comprobavit. Ad extremum memoriâ & viribus deficiens & ex lapsu periculoso rupturam passus catarrho suffocativo extinguitur d. 30. Januarii 1695. ætat. 77. Concionem ex Joh. XI. 2. exequialem dedit M. Johannes Christophorus Hegel / Pastor Alpirspacensis &c. proponens: *Der Frommen süsse Todesruhe.*

Epicedia Amici & discipuli addidere,
ex quibus sequens elegimus:

*Ad Cathedras natus Cathedram decoravit utramque
Doctrinâ florent Templâ Scholæque Viri.*

s 2

Abbat

(a) *Vid. Acta Lips. An. 1684 p. m. 444. seq.*

Abbatiss tandem gestavit vertice Mitram
 Cui sua Canities pulchra CORONA fuit
 Ergò sacram triplici cinxit diademate frontem
 Doctor erat, Præsul, denique Canus erat:
 Dextra Dei quartam jungit post fata Coronam:
 Justitiæ & Vitæ Laurea Summa datur.

M. Joh. Ulricus Erhard, PP.

Scripta.

Theologica.

Theologia Positivo-Polemica methodo uniformi tradita, Francofurti, 1684. in 4.

Theologia Germanica, Deutsche Theologie, Francofurti, 1673. 4.

Dispositiones Evangeliorum Dominicalium, Francofurti, 1673. 4.

Philosophica.

Breviarium Philosophiæ, Tübingæ, 1655. in 8.

Cynosura Mentis Humanae, lb. 1659. in 8.

Mathesis Universalis, 8.

Philosophia prima, lb. 1677. 8.

De Conservatione Universi Dissertatio. v. Schabardo, 1660. 4.

De scientiâ Dei. v. G. H. Häberlino, Tübingæ, An. 1663. 4.

De objecto intellectionis Angelicæ, v. Erico Weismanno, lb. 1662. 4.

De

De B
 Sp
 De C
 Et ali
 bu

M
 Con
 d. 5.
 poris
 lii, F
 lus
 sten
 pron
 163
 irrup
 tibus
 amb
 Eccl
 Præ
 pern
 hard
 recip
 Etu
 Baco
 cun
 quo
 acce
 Viru
 addi
 cum

De Beatitudine objectivâ & supernaturali. *xy. Joh.*

Springero, An. 1662. 4.

De Concursu Divino. *xy. J. J. Langio, lb. 1665. 4.*

Et aliæ disputationes Philosophicæ quam plurimæ, quæ
hujus loci non sunt.

MATTHÆUS ESENWEIN, Ab- *Nat. 1620.*
bas Hirsovianus & Serenissimi *Cl. 1670.*
Consiliarius, natus Beilstenii anno 1620. *Ob. 1672.*
d. 5. Maji. Patre M. Georgio, tùm tem-
poris ibi Diacono, Matre Rebeccâ, Matthæi Vog-
elii, Præpositi Herbrechtingensis, filiâ. Vix bimul-
lus matrem amisit & sub curâ Patris Scholas Beil-
stenii, dein Bottwariæ, quò Pater ad Pastorum
promotus fuerat, frequentavit. Factâ autem anno
1634. Militum Cæsareanorum in Wirtembergiam
irruptione, studiisque ob belli injurias passim jacen-
tibus Eslingam se contulit, Collaboratoris in Lyceo
ambiturus officium, sed mox à Tobia Wagnero,
Ecclesiaste, & alio quodam Viro in domesticum
Præceptorem adscitus ad annum usque 1639. ibi
permanfit, donec restituto in avitas ditiones Eber-
hardo, Wirtembergiæ Duce, in Stipendium Ducale
reciperetur, eâ tamen cum conditione, ut pro convi-
ctu 30. florenos quotannis persolveret. Eodem anno
Baccalaureatus & 1640. Magisterii honores, se-
cundo inter Competitores loco, adeptus, post ali-
quot annorum intervallum Repetentis characterem
accepit. Anno 1648. Basileam ad celeberrimum
Virum, Jo. Buxtorffium, Hebraicæ linguæ solidius
addiscendæ causâ, missus, commercium literarum
cum eo postmodum frequens habuit. Elapso se-

mestri in Patriam reuersus Diaconiam Uracensem primum 1651. & mox eodem anno Tubingensem, conjunctamque Linguae Sanctae Lectionem seu Professionem obtinuit. Quibus cum laude non exigua administratis, anno 1659. Decanatum Leobergenssem; porro 1661. Kircho-Teccensem, denique 1669. Abbatiam Hirsovianam cum Sessione in Senatu Ordinum Provincialium consecutus est. Nexu maritali se devinxerat 1649. Mariae Judithae, M. Johannis Gebhardi, Superintendentis Rötelandi Durlacensis filiae, quae novenam illi prolem enixa est. E filijs Patris vestigia feliciter presserunt, Dominus M. Matthaeus, Calvensium Superintendens etiamnum superstes. Alter Balingensium Pastor & Ephorus praemature extinctus. Ipse morti vicinus verba laudum solennium prolixa deprecatus est. Erat Theologus eruditus, pius & sancto Zelo fervens, qui patriae scriptis inservire jamdum pulcre ceperat. Ob Hebraicae linguae peritiam à Serenissimâ Principe, Antoniâ, Wirtembergicâ, singulari in pretio habitus; Terrena reliquit, Anno 1672. d. 24. Septembris, ætatis 52. Ministerii 23. Concionem Exequialem recitavit M. Joh. Heinrich Wieland, Superintendens Calvensis ex 1. Joh. I. 7. Monumentum in Templo Hirloviano, nunc flammis absumto Martialibus, sequentia continebat:

Quiescit. hic. et. Voto. potitur. Post annorum
LII. Mensum IV. Dierum IV. Labores.

Matthæus Esenvvein.

VIR Theologus. Christicola. Fide-
lis.

lis. Militare coëpit. Beilstenæ. ANNO
M. DC. XX. die V. Maji. TUM U-
RACI & Tubingæ. Diaconus. Leo-
monti. et. Kircho - Teccæ. Antistes.
Tandem. in. hoc. Cœnobio. Præful.
per. continua. prælia. circumactus. na-
sci. Pati-MORI. desiit. Vita. et. VI-
CTORIA. parta. Die 24. Septem-
bris. anno M. DC. LXXII. PLAU-
DE. LECTOR. TRIUMPHAN-
TI. et. strenuè CHRISTUM. SE-
QUERE.

Scripta.

Christologia Biblica, oder Erkenntnuß des
Heyls/ in zwey Theilen / Tübingen / 1658.
1659. 8.

Leichpredigt über Philibert Brunnen / Buch-
händlern/ auß Ps. 84. 6. 7. Tübingen / Anno
1651. 8.

Leichpredigt über Georg Wilhelm Besserer/
Ibid. 1656. 4.

Leichpredigt über Anna Margareta Kalden-
bachin/ *Ib.* 1657. 4.

Leichpredigt über Anna Hermegardis Widerhol-
din/ Obristin/ *ex* Ps. 31. *Ib.* 1666. 4.

Das Helden-Blut Jesu Christi des Sohns Gottes auß 1. Joh. I. v. 7. über den Tod/ Hrn. Conrad Widerholden Obristen und Commandanten zu Hohentwiel / Stuttgart / 1667. 4.

Omina Felicis Conjugii, das ist Wahrzeichen einer künftigen guten Ehe bey der Trauung Hrn. Christoph Caldenbachs / Elog. Poës. & Histor. Prof. und Jungfr Anna Margareta Herrn Josephi Demmlers / Theol. D. & Prof. Ordin. Tochter auß Gen XXV. v. 62. 63. 64. 65. gehalten / d. 26. Jan. Tübingen / Anno 1657. in 4.

Manuscriptum.

Praxis Psalmorum oder Jesus. Psalter / darinnen die Psalmen Davids dergestalten auß dem Grund-Text erklärt werden / daß darinnen Jesus Christus der ganzen Welt einiger Heyland mit seiner Person und Amt/ Reich und Wohlthaten/ Feinden und Freunden auch derselben Begegnüssen in sonderbahren Betrachtungen Gebetts, und Gesangs, Übungen/ neben etlichen Historischen Anmerkungen von dem rechten Gebrauch und Mißbrauch der Psalmen : Also die rechte *Praxis Psalmorum* einer Jesus, liebenden Seele gezeigt wird.

JOHAN-

JOH
M
Super
Major
Roth
Johan
Infor
victu
bienn
rum
Soro
henc
ris,
defu
Nö
frat
Wil
si, p
M.
ren
tan
den
rem
hab
cun
per
me
rar
Eo
din
gia

JOHANNES ZELLERUS, Archi-^{Nat. 1620.}
Mandrita Mulifontanus, Generalis ^{Cl. 1630.}
Superintendens & Senatus Provincialis ^{Ob. 1694.}
Majoris Adfessor, vitæ primordia hausit
Rothfeldæ d. 19. Decembris 1620. Parentibus,
Johanne, Pastore, & Beatrice Blossiâ. Septennio sub
Informatione paternâ exacto, Wildbergam, in con-
victum & Scholam, M. Straubii Præceptoris, & post
biennium Montispeligardum, ad M. J. L. Volma-
rum, Superintendentem & Ecclesiastem Aulicum,
Sorum suum, ut cum Latinâ Gallicam apprehenderet linguam, missus est, ubi sub pollice Rectoris, Brisechou, non parùm profecit. Anno 1636. defunctis jamjam Parentibus & patriâ post prælium Nördlingenſe miserè devastatâ domum revocatus; fratribus, Johanne Conrado, Superintendente Wildbergensi & Christophoro, Diacono Calvensi, postmodum Concionatore Aulico, cum Putore, M. Grücklero, Bulacensium Pastore, in dubio hærentibus, cui studio continuando eum applicarent, tandem ex consilio Joh. Val. Andreæ, Superintendentis eo tempore Calvensis, (qui mutatis in meliorem statum rebus, patriam istiusmodi Ingeniis opus habituram diſtitabat,) aliquandiu in domo & sub curâ fratris Christophori vixit, donec 1639. in Stipendium Ducale reciperetur, solutis tamen pro alimento quadraginta florenis, quos D. Andreæ ex ærario legatorum Calvensium erogari procuravit. Eodem anno consuetis honoribus Philosophicis redimitus, tertio inter Competitores loco, Theologiam tractare cepit; cumque ex Lectionibus publi-

cis, privatoque Collegio, à M. Pregizero, Theologiae Candidato, in Augustanam Confessionem habito, progressus non contemnendos fecisset, Disputationem de Induratione sub Præsidio D. Pregizeri, Cancellarii, juxta Comilitones, M. Lauxium & M. Esenweinium, defendit. Primitias fidelitatis & industriæ indefessæ Mompelgardi ostendit, ubi à Domino Beuringero, Consiliario & Quæstore Ducali non saltim Informatio liberorum, sed & ingens vis frumenti, copiis Gallicis in viciniâ commorantibus distribuenda, imò tota denique Oeconomia, Domino propter ingruentem pestiferam luem aliorum fugiente, curæ illius fuit concredita. Inde commendatione D. Val. Andreae ad aulam Brunswicensem, ut Principes Juniores in linguâ Gallicâ, prout Tubingæ jamdum fecerat, erudiret & cum illis ipsis peregrè abiret, vocationem oblatam, amicis prægnantibus ex causis eam dissuadentibus, recusavit. Vicarias deinceps operas M. Schmidio, Diacono Marpacensi cum præstitisset, adèò sua dona, Josepho Schlotterbeccio, Superintendenti, totique Marpacensium Ecclesiæ commendavit, ut ipsum votis consentientibus Diaconum expeterent. Verum enimverò D. Andreae Amanuensis loco usus Stuttgardiam evocavit, ubi plurima magni momenti calamum ejus subierunt, Anno 1644. Ministerio, in pagis Neuweiler & Braitenberg, Dioeceseos Calvensis, obeundo admotus per semestre quartanâ usque adèò laboravit, ut sub ipsis Concionibus Paroxysmo quandoque obrueretur, salario præterea destitutus. Elapso quinquennii 1645. Müncklingam, Leobergensis districtus, & anno 1651. Lienzingam,

gam,
rande
anno
super
Hercy
Mon
Maul
ris, F
Gene
Senat
Ex pr
Instit
ter pr
rus Z
hanno
miâ T
temb
ter;
que f
d. 1.
nam,
diens
rici,
etam
gus v
anim
men
Eccle
etion
num
Sime
vum

gam, optione inter 40. Parochias datâ , traductus, tandem 1661. Superintendentiam Waiblingensem; anno 1669. Vaihingensem obtinuit, designatus insuper aliquot post annos Abbas Alpirspacensis in Hercyniâ, quam in Spartam anno 1680. translatâ in Monasterium familiâ, plenè immisus; ad ultimum Maulbronnâ singulari Serenissimi Administratoris, Friderici Caroli, gratiâ ad consuetas Abbatis, Generalis Superintendentis & Consilarii Ducalis in Senatu Provinciali & Synodo dignitates evectus est. Ex primâ Coniuge, Anna Maria, Josephi Geisselii, Institutoris Calvensis filiâ, 8. liberos genuit, quos inter præcipuâ existimationis, Dominus Christophorus Zellerus, Ecclesiastes Aulicus, & Dominus Johannes, Medicinæ Doctor & Professor in Academia Tubingensi Primarius, Serenissimorum Wirtembergiæ Ducum & Principis Oetingensis Archiatro; ex quibus & reliquis 24. Nepotes, pari utriusque sexus numero, vidit. Secundis votis 1687. d. 1. Aug. duxerat Annam Catharinam Eislingerinam, B. Winzelburgeri, Poligrammatei Cantstadiensis Viduam. Cæterum & fratris, Johannis Ulrici, Consilarii quondam intimæ admissiois relictam sobolem sollicitè cum suis educavit. Theologus vigilans in officio, prudens in consiliis, placidi animi & festivi oris, de quo illud omnium maxime memoratu dignum, quod integrum Semiseculum in Ecclesiæ Ministerio exactum publicâ Gratiarum Actione, ex ambone Concionatorio, vegeto etiamnum corpore, conclusit, expansis manibus, tum in Simeonis cantionem cygneam: Nunc dimittis servum tuum, Domine; tum in hymnum exequialem:

So

So fahr ich hin zu Jesu Christ. 2c. desinens
 ipsa Feriâ Jacobi. Quo facto tertiâ post die, quæ
 Saturni erat, cum Concionem Pastoris Zaisenhuf-
 ni Investitoriam meditaretur, catarrho suffocativo
 primùm elinguis & insequente die Lunæ, vitæ tem-
 poralis exors redditus Jubileum in Cœlis inchoavit
 sempiternum d. 2. Augusti, 1694. ætatis 74. Mini-
 sterii 50. Homiliâ funebri parentavit M. Philippus
 Melchior Græter, Superintendens & Pastor Rofs-
 wagensis ex cantico Simeonis: Luc. II. v. 29. cujus
 thema: Seeliger Abschied Gott-Ergebener/
 wohlversuchter und Treuerfundener Diener.
 Idem Epigramma non inelegans adjecit:

Nescia compesci gliscens in Corde fa-
 villa

Materiam flammis repperit illa
 suis.

Encomium Viri, suumque affectum ad Effigiem
 ejus æri incisum expressit D. Joh. Adamus
 Osiander, Cancellarius Tubingensis:

*Fronte sub hac latitat Pietas, Constantia, Zelus,
 Verior & quicquid Theiologia capit.*

*Externam faciem dedit æs, durumque metallum;
 Interiora, Deus tu benedicte, tenes.*

*Hunc etiam Spiro & spero, Carissime fratrum,
 Terra mihi dudum sordet, & astra peto.*

Scripta.

Scripta.

Der beste Freund im Himmel und auf Erden / auß Ps. LXXIII. v. 25. 26. über Catharinā Joh. Wilhelm Ruthardten / Vogts / Ehfrauen Tod; Stuttg. 1665. in 4.

Templum Nussdorffense restauratum, Einweihungs- Predigt der Kirchen zu Nussdorff / auß 1. Maccab. IV. Cap. v. 36. -- 60. Stuttgart / Anno 1671. 4.

Leichpredigt über Fr. Maria Salome Hirschmännin / 2. Tim. IV. v. 7. 8. Tübingen / Anno 1672. 4.

JOHANNES ADAMUS OSIANDER, Nat. 1622. Gl. 1680. Ob. 1697. Tobiam Wagnerum in utroque munere tum Cancellariatus, tum Præposituræ Tubingensis excepit, lucemque hanc subiit 1622. d. 3. Decembr. Vaihingæ, nobili atque peramceno ad Entium Amnem oppido, quod Comitatu olim nomen dedit. Parens ejus fuit Johann Balthasar, Pastor ibidem & vicinæ Diceceſeos Superintendens; Mater Catharina Harttmannia. Avus Paternus Johannes Osiander, Abbas Cœnobii Adelbergensis, Lucæ Osiandri, Concionatoris quondam Aulici, Filius, Andreæ & Lucæ Osiandri Cancellariorum Tubingensium, Frater, cujus virtutes deprædicat Melchior Nicolai. (a) Scholæ Patriæ adhibitus Ingenii præstantia & pertinaci

(a) In Cont. fuz. ex Es. 57. 1. 2. habita anno 1626.

tinaci studio eas doctrinæ opes cumulavit, ut jam à stupendâ memoriâ haberetur clarus & coætaneos longo post se intervallo relinqueret. Quanquam autem miserrimus Wirtembergiæ Status & jactura rerum suarum omnium unâ cum Parentum & Propinquorum plurium, peste extinctorum, orbitate curtum studiorum non parùm impedirent ipse tamen Dei providentia, & favore Joh. Frid. Jægeri, Consilarii Wirtembergicæ Aulæ Intimi adjutus, anno 1639. ætatis 17. Stipendium Illustre intravit; Ubi qui ultimum initio locum occupare jubebatur, mirâ Ingenii felicitate ita emerfit, ut intra exiguam temporis periodum evaderet primus, atque Anno 1642. Secundam capefferet Lauream. Usus deinde Præceptoribus in Theologia fidissimis D. Melchiore Nicolai & Joh. Ulr. Pregizero, Cancellario Tubingensi, Repetentis, quos vocant, munus anno 1647. obire cœpit, habitis cum Juventute studiosa Collegiis Philosophicis & Theologicis, donec in Vineam Domini extruderetur, factus primò Ecclesiæ Stuttgardianæ Vicarius, mox verò Diaconus Göppingensis, quam Spartam ante Seculum præcisè nimirum Anno 1555. Lucas Osiander, Proavus ejus ornaverat. Inde 1653. Tubingam ad Diaconatum promotus eximia, quæ Deus in eum contulerat, talenta, sic excoluit, ut rarissimo quodam Exemplo, cum Veteranis aliquot Theologis, præsentē ac jubente Duce Eberhardo III. Doctor crearetur Anno 1656. Eodem Anno Professionem Græcæ Linguae Extra-Ordinariam, porrò Anno 1660. Ordinariam Theologiæ consentientibus Votis adeptus est juncto simul Pastoratu Oppidano. Quâ

in

in Sta
Pro-R
Ludov
mo, t
Facult
ne Stip
gna cu
contra
Cance
Tubin
præfui
tius em
pe Ann
Annar
Anno
Drehe
Cum o
ex prin
dit qui
Ex Fil
Docto
bingen
Profess
rus, n
statis S
cum C
rector.
gangun
bingen
& Cor
Tobian
storem

in Statione Rectoratum Academicum tertiâ vice, Pro-Rectoris verò munus sub Serenissimo Principe Ludovico, Rectore Universitatis Magnificentissimo, totis duobus Annis cum Dimidio; Decanatum Facultatis pluries unâ cum Deputaturis & Inspectione Stipendiorum Martiniani & Hochmanniani magna cum dexteritate gessit. Anno demùm 1680. contranitentibus licet quibusdam Jure-Consultis, Cancellarius Academiæ & Præpositus Ecclesiæ Tubingensis electus, amplissimo Muneri 16. Annos præfuit, magno Universitatis & Wirtembergiæ totius emolumento. Conjuges Sibi sociavit tres, nempe Annam Magdalenam Schipperiam, Anno 1650. Annam Mariam, Johannis Georgii Beehrii, J. V. L. Anno 1689. & Agatham Christinam, Joh. Lud. Dreheri, Abbatis Hirsaviensis Viduam, anno 1696. Cum duabus posterioribus vixit improlis. Verùm ex primâ suscepit 8. Liberos, & ex iis conjugatos vidit quinque, Filios nimirum duos, & tres Filias. Ex Filis major natu Patri cognominis, Medicinæ Doctorem, Professoremq̃ agit in Universitate Tubingensi; Alter vero Dominus Johannes, antehâc Professor Græcæ Linguae & Stipendii Ducalis Ephorus, nunc verò Abbas Hirsaugiensis, Regiæ Majestatis Sueciæ & Serenissimorum Wirtembergiæ Ducum Consiliarius atque Consistorii Ecclesiastici Director. Generos habuit Dominum D. Joh. Wolffgangum Jægerum, modernum Cancellarium Tubingensem, Ægidium Adamum Zinckium, J. V. D. & Consiliarium Oetingensem, atque Dominum Tobiam Meurerum, Gymnasii Stuttgardiani Rectorem. Quantus de cætero Vir fuerit Osiander,

tota

tota quaquaversum patet Ecclesia Lutherana de-
 prædicat, loquuntur exteri, Scripta testantur. Com-
 munem non Wirtembergiæ solum, sed & Suecorum
 Præceptorem, absque ullius injuria meritò quis di-
 xerit. Ut enim pauci in Wirtembergia Ministri vi-
 vunt, qui de ipsius Informatione sibi non oppidè
 gratulentur; Ita & Sueci magno numero, quasi cer-
 tatim, ad pedes hujus Gamalielis confluerunt. Sa-
 nè in hoc Viro Tubinga possedit, quod Jena in Ger-
 hardo & Musæo, Lipsia in Hülsemanno & Scher-
 zero, Witeberga in Hunnio & Calovio, Helmstä-
 dium in Calixto, Rostochium in Dorschæo, Argen-
 toratum in Dannhauero & Schmidii suis, quæ enim
 sparsim aliis ea simul conjuncta Osiandro fuerunt
 dona, teste D. Müllero. (b) Ingenii quippe acumi-
 ne, (sunt verba Andreæ Caroli, Historici nostratis)
 multiplici eruditione, dexteritate rarâ, ut & laborum
 patientiâ nemini maximorum secundus erat. Theo-
 sophus insignis; Philosophus excellens; Orator
 gravis; Disputator Singularis exempli & penè in-
 comparabilis; Heluo Librorum & librorum pro-
 mus condus; (c) Nemo unquam ex Cathedra Re-
 spondentem vicit; argumentantis vim etiam Do-
 ctiores quandoque, non sustinuerunt: hinc & apud
 Viros Principes, præsertim verò Regem Sueciæ Ca-
 rolum XI. Cui Theologiam Casualem inscripse-
 rat, ejusque Purpuratos maximo in æstimoio fuit; (d)
 in rebus gravissimis, etiam à celeberrimis Theolo-
 gis plurimùm consultus & insignibus elogiis cumu-
 latus. Kilianus Rudrauffius jam anno 1670. eum
 vocavit

(b) *Epiced. Conc. Fun. subjunct.* p. 60.

(c) *Caroli Memor. Libr. X.* p. 766.

(d) *Vid. Conc. Fun.* p. 46.

voca
 meri
 ras s
 lavit
 jerus
 verò
 inge
 parv
 de ec
 Luth
 qui
 conf
 mus
 nola
 flo
 clesi
 conf
 li pa
 liari
 Ver
 sten
 nem
 ple
 tinè
 Mir
 hab
 gite
 oier

vocavit Theologum instructissimam & optimè meritum, quem in materiâ de Jure Dei in Creaturas sæpissimè laudat. (e) D. Spenerus illum appellavit Theologum acutum & excellentem. (f) D. Majerus Theol. consummatissimum. (g) Magnus verò Pufendorffius Theologum judiciosissimum & ingeniosissimum, cujus laborem in H. Grotium non parvi æstimavit, quicquid alii ex ordine Politicorum de eo judicaverint. (h) Unde non inmeritò Ecclesiæ Lutheranæ Ocellum dixerunt Academix Proceres, qui eo tempore oculos clausit, quo salutaribus ejus consiliis & imperterritâ operâ maximè indigebamus: Progr. p. 4. Anno 1682. cum Rocco de Spinola, Episcopo Thinenfi in Croatiâ, qui, vero an fîcto Pontificis Romani jussu, nova Concordiæ Ecclesiasticæ inter Protestantes ac Pontificios sancientiæ consilia proponere volebat, Bernhusæ haud ignobili pago sesquimillari à Stuttgardia distante, ex peculiari mandato Serenissimi collocutus, masculè pro Veritate stetit, solidamque suam eruditionem sic ostendit, ut prædictum Spinolam in sui admirationem raperet. Decessit Vir inclytus ex stertore apoplectico, quò & Proavus ejus Lucas Osiander extinctus fuerat, die 26. Octobr. Anno 1697 ætatis 75. Ministerii prope 50. sub finem Vitæ Concionem habuit ex Es. LXIII. Torcular calcavi solus, largiter fluentibus lacrymis, & jam ad eò viribus deficiens, ut in Suggestum & ex illo duceretur. Visitantibus

(e) Vid. Rudrauff. Theol. Ancill. v. 409.

(f) In der Gottes Gelehrtheit/p. 166.

(g) In Epistol. ad B. Virum Scriptâ.

(h) Pufend. Specimen Contravers.

tibus ægrotum propinquis & Medico, dixit: Tempus esse calamitosissimum & magnum infortunium præ foribus stare. Beatum itaque, quem è tempestate surripiat Deus. Sed & Academici post illius mortem opinati sunt: solutâ hâc candidissimâ nive lutosum fore; quod utrumque Vaticinium eventus proh dolor! comprobavit: Exequias ejus concione ex Hebr. XIII. v. 7. habitâ obsignavit Dominus Andreas Adamus Hochstetterus, tùm Diaconus, nunc Professor & D. Theologiæ, à B. Cancellario plurimi æstimatus & impensè dilectus. Oratione verò solenni Germanicâ, Dominus Joh. Christoph Pfaffius itidem Prof. P. & D. Theologiæ, famigeratissimus, Stipendii Superattendens Primarius. Subjungimus nos Epigramma in mnemosynon, Præceptoris æternum cum benedictione memorandi:

*Quis fuerit §sculpto præsens Osiander in ære,
 ¶parvâ tumuli compostus in urnâ,
 Queris? Doctorum Bibliotheca fuit.*

Programma Universitatis repetiit Henricus Pippingius DCC. V. Memor. L. p. m. 690. ubi & scriptorum exhibet Catalogum, qui Concioni Exeq. est subjunctus. Ex epicediis libt addere monumentum honoris, quod Michael Müllerus D Osiandri quondam discipulus & postea Collega per multos annos & tandem successor construxit exiguo ait, sed victuro opere:

Chem.

C He
 Si con
 Ge
 Si pla
 Lu
 An fo
 Li
 Alsar
 An
 Sin p
 To
 Omn
 Cu
 Non
 No
 O Pa
 Te
 Effug
 H
 Solar
 L
 Man
 N

*C*hemnitii laudes, Polycarpi encomia *S* Hunft
 Gloria, cum Brenti sedulitate pia.
 Si jungantur, si vasta volumina Magni
 Gerhardi extollis clara Salana Tui:
 Si placeat gemino rutilans Osiandria virtus
 Lumine quo dudum fulsit in occiduo.
 An fortè Hülsmannus major tibi maximus Heros?
 Lipsia quo quodam condecorata fuit.
 Alsatica an mavis Dorschei nomina, Schmidi,
 Aut Dannhaueri, Lumina quanta Virum?
 Sin placet è nostris Nicolai doctus *S* acer
 Tot scriptis victor, vane Forere, tuus.
 Omnes miraris? meritò! Mibi crede Viator
 Cuncta tamen noster dona Osiander habet.
 Non habet. Ast habuit! Lacrymarum fundite rivos
 Nescarides Musa, mæsta caterva geme.
 O Pater, ó nostra pullate auriga Tubingæ
 Terrigenas linquis? Cœlica regna petis?
 Effugis ex oculis? caput inter nubila condis?
 Heu! schola, caligo quæ premet atra tuos?
 Solamen miseris unum. Vox æthere ab alto
 Lapsa: Deum video gaudia quanta mei.
 Hanc vix reddebat solito depressior Echo
 Nubila cum totum surripuere Virum.

Michael Miller / D. P. P.
 Eccl. Tub. Pastor.

Scripta.

Theologica.

Typus Legis naturalis & Moralis, Tubingæ, 1669.
in 4.

Theologia Moralis, Tubingæ, 1671. 4.

Tractatus de Sabbatho, Ibid. 1672. 4.

Theologia Casualis, in qua quæstiones dubiæ & Casus
Conscientiæ circa credenda & agenda enucleantur,
Tubingæ, 1682. in 4. Carolo XI. Sueciæ Regi dedi-
cata & duobus vastis Tomis constans.

* *Jud. cium de illa Vide in Act. Erud. Lips. An. 1682,
mense Septembri.*

Collegium Theologicum in Augustanam Confessionem,
Stuttgardia, 1683. in 8.

Collegium Controversiarum, quo distinctiones Theol.
cum Argumentis Theticis per seriem Locorum Theol.
exhibentur, Tubingæ, 1683. in 8.

Collegium Considerationum in dogmata Theol. Carte-
sianorum, Ibid. 1684. in 8.

* *Vid. Mens. Jul. Novell. Reip. Lit. An. 1684.*

Collegium Systematicum Theologiæ Universæ, multo-
rum votis expetitur, Stuttgard. & Francof. 1686.
in 4.

Prælectiones Academicæ in præcipua & maximè con-
troversa Novi Testamenti loca in duas partes distri-
bute, Tubingæ, 1686. in 8.

Examen Censuræ Wittichianæ, Tubingæ, Anno 1688.
in 8.

Theologia

Theologia Positiva Acroamatica Exercitationibus publicis jam Anno 1679. edita & sub titulo præsentis renovata, Tubingæ, 1690. in 4.

Animadversiones orthodoxæ in tres libros Francisci Turretini Theologiæ Elencticæ, Tubingæ, An. 1693. in 4.

* Vid. Mens. Jul. & Aug. Eph. Erud. Belg. 1694.

Exegetica & Homiletica.

Commentarius in Pentateuchum, Stuttgartiæ, 1676. 1677 1678. fol.

Commentarius in Libros Josuæ, Judicum, Ruth & duos libros Samuelis, Tubingæ & Stuttgartiæ, An. 1681. 1682 1687. fol.

Dispositiones in Evangelia Dominicalia & Festivalia singulari methodo exhibitæ Fasciculis XIV. Tubingæ, 1665. 1697. in 4.

Ultima Jacobi, h. e. Oracula de duodecim filiis Israëlitarum tribuum capitibus. ex Gen. XLIX. Ibid. 1669. in 4.

Dispositiones in Catechismum Wirtembergicum cum annexis quatuor in Historiam Passionis Dominicæ, Ibid. 1674. in 4.

Dispositiones in Catechismum Lutheri, Tubingæ, 1683. in 4.

Historica.

Chronotaxis Historica Patriarcharum, Regum, Imperatorum, Conciliorum, Patrum & Scholasticorum, Tubingæ, 1673. in fol. regali.

De Apylis Hebræorum, Gentilium & Christianorum, Ibid. 1673. in 4.

De Jubilæis Hebræorum Christianorum & Academia-
rum, Ibid. 1677. in 4.

De Magia Tractatus Theol. Historicus.

* Vid. Tom. VII. Biblioth. Univerf. & Hist. p. 331.
ubi J. Clericus istius Author Tract. hunc O-
slandri laudat ut exactè scriptum. conf. Menf. Jun.
Novell. Reip. Lit. An. 1687. in 4.

Philosophico-Theolog.

Observationes in Hugonem Grotium de Jure belli &
Pacis, Tubingæ, 1661. in 8.

Annotationes in Ethicam Geilfusii, Ibid. 1680. 8.

Collegium Metaphysicum & Physicum Theologiæ ac-
commodatum & Systemati Theol. annexum, Stuttg.
1686. 4.

Orationes.

Oratio de Stella Magorum insolita, Tubingæ, 1665.
in 4.

* Laudatur ea, quod brevissimè omnes de Cometis sen-
tentias recenseat, & Theatro Cometico Stanislaus
Lubienitii præfertur à Cl. Morhofio. Polyb. Tom. III.
p. m. 413.

Idea lapidis miraculosè geniti in memoriam Nativita-
tis Dominicæ, Tubingæ, 1667. fol.

Oratio Secularis in Jubileo Academico Secundo dicta,
extans p. 88. seq. Ibid. 1677. fol.

Disputationes.

Ὅμματα ἀπὸ τοῦ de Scientia divina, Tub. Anno 1656.
in 4.

Exer-

Exer-
li,
Luca
Disse
De co
Sinu
De r
De C
De L
De C
in
Exer
It
Deu
Deu
Spec
tu
Jub
De
De
De
ci
De
fi
De
De
K
1
De
De
1

*Exercitationes de notitiâ Dei innatâ, acquisitâ natura-
li, Tubingæ, 1657. in 4.*

Lucas Medicus, 1658. in 4.

Dissertationes de Nominibus divinis, 1659. 4.

De conditionato Electionis decreto, 1660. 4.

Sinus Abrahæ ex Luc. XVI. Tub. 1662. 4.

De raptu Pauli ex 2. Cor. XII. Ib. 1662. 4.

De Gogo & Magogo, Ib. 1664. 4.

De Mysterio Trinitatis, Eod. 4.

*De Consummatione Seculi, Disput. quinque. Ibid. eod.
in 4.*

*Exercitationes Thummianæ ab An. 1661. usque 1664.
Ibid. 4.*

Deus in lumine naturæ representatus, 1665. 4.

Deus in lumine Gloriæ representatus, 1666. 4.

*Specimen Jansenismi, Ibid. 1666. in 4. passim lauda-
tum.*

Jubilæus Angelicus ex Luc. XV. v. 7. 10. Ibid. 1670.

De Arnoldismo, Ibid. De Cœlibatu, Ibid.

De Votis, Ib. De Pontificiorum Sacrificio Incruento.

*De bello Papali Cathedrali, Ibid. De Pontificiorum se-
creto & peregrino sermone in Canone missali, Ibid.*

*De Canonizatione & cultu sanctorum contra Ponti-
ficios, Ibid.*

De Scripturâ S. Ibid. De attributis Scripturæ S.

*De Judicio Sacræ Scripturæ decisivo in Controversiis
Religionis. B. Conrado Horlacher. Ibid. Anno
1686. 4.*

De peccato in Spiritum Sanctum, Ibid.

*De statu & Oeconomia Vitæ primæ, Ibid. Anno
1679. 4.*

De Adami ejusque posterorum incredulitate, 1678.
in 4.

De Arrianismo antiquo & novo.

De intercessionem Christi & Spiritus S. Ibid.

De satisfactione Christi, lb. De fide Infantum, lb.

De renovatione, lbid. De novissimis, lb.

De Vitâ aeterna, lbid. 1680. 4.

Λυττολογία ex Matth. XX. v. 28. lb.

De Theologia Pauli Actor. XVII. v. 22. 23.

De Sacrificio Caini & Abelis, lbid.

De perspicuitate Scripturæ S. ex 2. Petr. I. v. 19. lb.
1697.

**Rarioris Argumenti præter nonnullas
jam citatas.**

De luce primigenia.

*Palma Concordiæ Secularis pro Scenopegia Jubilæi
Formul. Concord. lb. 1680. 4.*

Disputationes in Aug. Confessionem, Tub. 1687. in 4.

Dissertationes XII. de Luce Creatâ & Increata, Tub.
1687. 1691. 4.

Classicum Paulinum ad pugnam Spiritualem ex Ephes.
VI. v. 10. contra Balthasarem Bekkerum Mundi
fascinati Authorem. &. M. Christiano Hochstette-
ro, lbid. 1696. in 4.

Juridico-Theolog.

De Jure Patronatus, Episcopatus, Clericatus eorum-
que Accessoriis, habita in Auditorio Juridico. &.
M. Frid. Benjamin Speidel. Tübingæ, 1681. 4.

De Jure Magistratus circa Sacra, lbid.

Germa-

Germanica & Conc. Fun.

Beantwortung der 30. Straßburgis. Articul
und eines Brieffs von Straßburg/puncto der
gesuchten Union, wie auch an Hrn. Dr. Spe-
nern/ 1785. 8.

Beantwortung des widerhohlten Jesuitischen
Ruch und Gut/ 1685. in 8.

Leichpredigt über Herr M. Bernhardt Wago-
nern / Special- Superattendenten und Stadt-
Pfarrern zu Böppingen/ auß 1. Cor. XV. v. 17.
Tübingen/ 1672. in 4.

Leichpredigt über Joh. Ulrich Pregizern/Theol.
Lic. und Prof. Philosoph. Mor. auß Luc. II. v. 29.
Ibid. 1672. 4.

Hauptgut der Schäflein Christi / auß Johann.
X. v. 27. 28. bey der Leichbegängnuß / Hrn.
David Scheinemanns / J. U. D. & Prof. Or-
din. in Ill. Collegio, Tübingen/ 1676. 4

Grundfeste der Seeligkeit auß Job. III. v. 3. 16.
bey der Leichbegängnuß Rectoris Magnifici, Hr.
Joh. Andr. Frommanni, U. J. D. Ib. 1690. in 4.
Memoria Justi apud Deum desiderabilis, auß Nehem.
XIII. v. 31. bey der Leich Hr. Joh. Adam
Kurrers/ J. U. D. und Prof. Publ. Ib. An. 1692.
in 4.

Himmlicher Schutz in Widerwärtigkeiten/
auß Rom. VIII 35. seqq. bey der Leichpr. Herrn
Burckhardi Bardili, J. U. D. und Prof. Publ. Ib.
1692. 4.

Gottselige Sterbens-Kunst / auß Ps. 39. v. 6.
bey der Leich Fr. Susanna/ J. J. Bauren/
t 5 Bur

578.

lb.

llas

ibili

4.
Tub.

phes.
undi
ette-

um-
y.

na-

Burgermeisters Ehfrauen / *Ibid.* 1694.
in 4.

& aliæ complures.

Manuscripta.

Paraphrasis totius S. Scripturæ absoluta jam Anno
1674.

Collegium Controversiarum Illustrum ; (profundissimam Theologiam continens)

Theologia orthodoxa Patrum.

Epicrisis in Canones Apostolorum.

Delineatio omnium Conciliorum.

Homiliæ Latine in Epistolam ad Philipenses.

Conf. omnino Conc. Funebrem.

Nat. 1623.
Ob. 1669.

JOHANNES FRIDERICUS LAU-
XIUS, Christ. Zelleri in Ministerio
Aulico Collega, & Consistorii Sacri Ad-
fessor natus Tübingæ 1623. d. 22. Octobr. Patre,
Marco, Stipendii Ducalis Procuratore, Matre,
Christina Neufferianâ. Literis in Schola patriæ
tàm triviali quàm Academicâ excultus, Claustrales
non intravit, sed Anno 1636. ætatis 13. primam &
1639. secundam lauream quarto inter coætaneos lo-
co accepit. Præceptoribus in Philosophia usus Joh.
Geilfusio, Zacharia Schæfero, F. Herm. Flaydero,
& Joh. Martino Rauschero. Anno 1645. Stipendii
Ducalis Repetens factus geminas habuit disputatio-
nes, in quarum una quæ erat de Justificatione, accidit,
ut Pontificius quidam Thrafo, qui magno conatu &
scommat-

scomm
licè re
Diac
gardia
in Ca
tiam
1658
cium
revoc
non t
hardi
Ratis
cum S
linger
nis W
gnata
bus p
xius,
à Parc
in off
paup
nem,
supre
luctu
3. Jul
à Joh
v.

694.

Ann

diff.

AU-
terio
Ad-
atre,
atre,
atriæ
rales
n &
lo-
Joh.
ero,
ndii
tio-
idit,
u &
ma-

scornatibus multis veritatem oppugnaverat, publice redderetur convictus & confusus. Anno 1649. Diaconiam Uracensem & biennio post 1651. Stuttgardianam in Nosocomio, anno 1656. Diaconiam in Cathedrali & insequente Anno Superintendenciam Waiblingensem reportavit, ex qua porro Anno 1658. ad Ecclesiasticis Aulici & Consistorialis Officium per suffragia ipsius Consistorii Stuttgardiam revocatus undecim annos illud administravit ex voto non tantum Ministrorum, sed & Principis Eberhardi III. cum quo Anno 1664. ad Comitium Imperii Ratisbonam descendit. Conjugium iniverat primo cum Susanna M. Josephi Harttmanni, Diaconi Esslingensis Filia; deinde cum Anna Catharina Johannis Wolffgangi Herzii, Senatoris Cantstadiensis, gnata, susceptis ex utraque 15. Liberis; felix ex quibus paterna vestigia premit, Joh. Fridericus Lau- xius, Grüningensium Superintendens. Laudatur à Parentatore, ob sinceritatem animi, integritatem in officio, detestationem vanitatis, beneficentiam in pauperes, eximiam pietatem, humanitatem insignem, aliasque Virtutes Theologicas. Diem clausit supremum publico omnium, etiam ipsius Principis, luctu, ex dysenteria tum grassante Anno 1669. d. 3. Julii, ætatis 45. Ministerii 20. vid. Conc. Funebr. à Joh. Laurentio Schmidlino habitam ex Ef. LVII. v. 2. pag. 34. Anagramma Exequiale inter alios addidit M. J. G. Raufser.

LAU-

L A U X I U S

per *Αναγόμενος*

L U X V I S A.

*LUX erat in Terris non condita (a) VISA docendo,**Nunc Lux in Cœlis Stella (b) Decusque nitet.*

Scripta.

⸙Eichpredigt über den Württembergischen Erb-Pringen Johann Friderich / so in Engelland gestorben / auß Hiob XIV. v. 1. 2. Stuttg. 1659. 4.

Herlicher Zustand der Glaubigen / vor in und nach dem Tod / über Joh. Jac. Waltern / Fürstl. Pringen Informatoris, auß Ps. 4. v. 9. Stuttg. 1666. 4.

Nat. 1624. **G**EORGIUS HENRICUS KELLERUS, SS. Theol. Doctor & Professor, Ser. Consiliarius, Ecclesiæ Tubingensis Præpositus & Monasterii Alpirspacensis designatus Abbas, Hornbergæ haudin celebri in Sylva Marciana Oppido nascebatur Junio an Julio mense incertum, anno 1624. Patre Corneliô, Urbis Præfectô, Matre Annâ Mariâ Moseriâ. Nondum pueritiæ spatia emensus anno 1638. Patrem amisit

(a) *Matth. 5. 8. 15. 16.*(b) *Dan. XII. 6. 3.*

amifi
binga
vit,
inque
fus,
ornar
mum
Theo
succe
dit,
dedin
rum
peten
dio h
co, u
lustr
anno
Diac
Quo
fidel
tiffet
Tub
ram
sanæ
dent
& la
gni
cum
gani
bere
plio
167

amisit Herrenbergam tractatum, unde Mater Tubingam concedens Flum Scholæ Anatolicæ admovit, qui triennio post albo Studiosorum inscriptus inque Stipendium Ducale receptus eos fecit progressus, ut brevi tempore utrâque Philosophiæ laureâ ornaretur, atque in secundâ quidem conferendâ primum inter Competitores locum haberet. Hinc ad Theologiæ Studium conversus haud infelicius id succedere sibi tribus publicis Disputationibus ostendit, Ingeniique morum & eruditionis tam præclara dedit Specimina, ut in eorum Magistrorum numerum, qui à repetendis Professorum Lectionibus Repetentes appellantur, cooptari meruerit. Intermedio hoc tempore aliquoties in Ministerio Ecclesiastico, ut Neoburgi, Waltdorffi, Stuttgardiæ jussu Illustri Consistorii vicariam operam præstitit, donec anno 1653. Kirchemium propè Tecciam ad munus Diaconi oppidani obeundum legitime mitteretur. Quo in loco cum per quinque annos & dimidium fidelem se mysteriorum Dei dispensatorem præstitisset, mandato Serenissimi Derendingam, pagum Tubingæ vicinum, migrare jussus est, ut præter curam istius Ecclesiæ Tubingensis pariter ac Bebenhusanæ Dioceseos Sacram præfecturam Superintendentis nomine, susciperet. Eo in loco causis mixtis & laboris molestiarumque onere fatigatus pro insigni beneficio habuit, cum hanc administrationem cum munere Pastoris & Superintendentis Böblingani, nondum completo ibi triennio, commutare juberetur. Isto nidulo apprime contentus, nec ampliore dignitatis gradum appetens, nihilominus 1670. Tubingam vocatus Professionem Theologiæ

Extra.

Extraordinariam, cui munus Superintendentis in Theol. Stipendio cum functione Ecclesiastica annexum esse solet, suscepit, pauloque post Doctor Theologiae creatus, undecim annos dextrè administravit. Quibus elapsis 1681. B. Raithio in Professione Theol. ordinaria, primarii Superintendentis Stip. loco & Decanatu Ecclesiae Successor datus, summâ itidem fide & industriâ gravissimis hisce muneribus octodecim annos præfuit, medioque tempore fauces Academicos quater gessit, sæpius Ordinis sui Decanus fuit, quin & duobus ultimis annis Pro-Cancellarii Dignitatem optimè sustinuit. Quare Serenissimus Princeps Viri benè meriti Senectutem consolaturus anno 1699. honorificentissimum Præpositi Tubingensis Ecclesiae, Abbatisque Alpirspacensis Titulum cum hujus Salario concessit, ætatisque vacatione de cætero uti jussit. In Matrimonium duxit Martham, Christophori Reuchlini, Consulis Wilensis prope Kirchhemium, Filiam, ex qua undecim Liberorum Parens & quindecim Nepotum Avus factus. E Filiis major natu Cornelius, Superintendentem hodie Leobergensensem agit. Erat ipse Sanctus & Venerandus Senex, qui verè Theologi munus non ambiciosus vel Scriptis vel orationibus, sed pietate & utilitatis, salutisque Auditorum studio æstimavit, rerumque suarum satagere & munerum partes sibi demandatas rectè fideliterque obire studuit. (a) In Silentio & Spe fortis, cujus Symbolum erat: In Te Domine speravi, non confundar in æternum. Eruditionem possedit non minùs elegantem, quàm solidam, teste Andr. Adamo Hochstettero

(a) *Vid. Progr. Univers. Tubingens.*

zero P
de Re
cejun
mam p
1. O
fionis
brem
nus T
nica p
Prof. J
Gymn
eo feci

*Vida j
Faly*

*D
j
De Au
De M
De Re
De Ec
De M*

*Seich
D
Col
15*

(b)
(a)

tero Professore Theologo, qui Disputationes ejus de Remissione Peccatorum in V.T. contra Joh. Coccejum exaratas in testimonium producit. (b) Animam piam vitæque saturam efflavit Anno 1702. d. 1. Octobr. ætatis 78. Ministerii penè 50. Professionis Theol. 30. Conjugii 49. Concionem Funebrem dixit Jacobus Fridericus Hochstetter, Diaconus Tubingensis ex Ps. 35. v. 3. Oratione Germanica parentavit D. Andr. Ad. Hochstetter, Theol. Prof. Joh. Ulricus Erhardus, hodie Prof. Stuttgart. Gymn. cum sub ejus disciplina viveret, elegans de eo fecit epigramma:

Victa jacet pietas? terras Astræa reliquit?

Falsum est, in terris dum tua mens habitat. (a)

Scripta.

Disputatio de Remissione Peccatorum in Veteri Testamento contra Joh. Coccejum.

De Auditu Verbi Divini.

De Malo inhabitante.

De Reformatione Ecclesiæ.

De Ecclesiâ Infantum.

De Magistratu Politico.

Germanica.

*Reichspredigt über Herrn Ludwig Berchtolden/
Ober-Bogten und Ober-Hofmeistern im
Collegio Illustri zu Tübingen / auß Ps. XCI. 14.
15. 16. Tub. 1686. fol.*

Reichs

(b) *Orat. Parental.*

(a) *Vid. Domini Authoris Epigrammat, p. 119.*

Leichpredigt über Balthasar Naithen / Theol.
 Doctoris und Prof. P. Ordin. Tod / auß Ps. 126. 5.
 6. Ibid. 1683. 4.

über Benedict Hopffers / Rectoris
 Magnifici, Philos. Moralis Profess.
 und Magistri Domus Leich-Be-
 gängnuß / auß Matth. XXV. 34.
 Ibid. 1684. 4.

über den Tod Eliæ Rudolphi Camera-
 rii, Medicinæ D. & Professoris, auß
 Ps. 4. v. 9. Ibid. 1695. 4.

über Annam Mariam, Thomæ Lansii,
 Wittib / auß Ps. 73. 25. 26. Tü-
 bingen / 1683. 4.

Nat. 1625.
 Obb. 1668.

TOBIAS CANTSTETTERUS, An-
 tistes & Ephorus Ecclesiæ Bracken-
 heimensis militare cepit An. 1625. Ober-
 Riexingæ Wirtembergici Ducatus oppidulo; Præ-
 fectum loci parentem, & matrem, Alberti Bauhofii,
 Præfulis Hirsaugiensis filiam, nondum sexennis
 orphanus deplorans; Non exiguas ab avo & pa-
 rentibus opes ad octodecim millia florenorum æsti-
 matas temporis subsecuti injuriâ & curatorum malâ
 fide omninò ferè perdidit, ut eâ de causâ opificio
 jamjam admovendus esset, nisi Præceptore Tubin-
 genfi Lindio, cujus mensâ & informatione uteba-
 tur, procurante ingenium non vulgare ad studia &
 alium Ecclesiæ majorem fuisset retractum. Itaque
 more consueto literis in Scholâ & Academiâ Tubin-
 genfi probe excultus Verbi ministerium in Diaco-
 nia Lauffensi primùm obire jussus est. Ubi cum

dotes

dotes
 rent,
 prom
 tium
 cui ex
 Sio S
 Mari
 pe ori
 quide
 nis co
 Weis
 nunc
 nium
 sub i
 ptum
 tenta
 rat,
 præc
 tarth
 pit su
 Tan
 Dom
 hono

3

Notes Viri & industria magis magisque innotescerent, ad Ober-Riexingensem Parochiam alterum promotionis gradum; & elapsis aliquot annis tertium ad Pastoratum Oppidi Brackenheimensis fecit, cui exigua temporis intercapedine Vicinarum Inspectio Specialis, Principis & Consistorii jussu accessit. Maritam Deo providente sortitus est Zellerianâ stirpe oriundam, quæ diverfos ei peperit liberos. Filium quidem Pastorem Kornwestanum paucis abhinc annis cœlitibus additum; & Filiam Domino Erico Weismanno, Rectori tùm Hirsaugiensis Collegii, nunc Antistiti Stuttgardiano, elocatam, ante decennium ferè terrenis ereptam. Dona Viri & luctam sub ignitis Satanæ telis gravissimam loquitur scriptum mox recensendum. Varios & acerrimos tentationum impetus peculiari libello consignaverat, quem sandapilæ suæ & manibus inferendum præcepit. Nimis obesi corporis cum fuisset, catarrho suffocatus repentino bonum certamen abrupto summo Brabeuta evocante An. 1668. ætatis 43. Tantum ex ore MAXIME REV. & Dignissimi Domini Er. Weismanni, Theologi nunquam sine honoris præfatione nominandi.

Scripta.

Rüber Brunn und verderbte Quelle
Menschlichen Herzens / das ist / Schrift-
mäßiger oder Christlicher Bericht von bö-
sen Gedanken / angefochtenen / beküm-
merten und versuchten Herzen zur Lehre /
Warnung / Erinnerung / Besserung und
Trost

Trost auß Gottes Wort verfaßt / und mit
Lutheri Zeugniß bey allen Haupt-Puncten
erläutert und vermehret. Drucks und
verlags Balthasar Christoph Wusts in
Frankfurt am Mayn im Jahr Christi/
1673. in 12.

* *Vid. Ephraimi Prætorii Bibliothecam Homileticam in Indice lit. C.*

Capita hujus Scripti singulis emblematis distincta sunt hæc:

1. Cap. Woher böse Gedanken kommen?
2. Cap. Wie vielerley derselben seyen / und von deren Unterscheid.
3. Cap. Was böse Gedanken sind nach Urtheil der H. Schrift.
4. Cap. Vom Streit wider böse Gedanken und derselben Dämpfung.
5. Cap. Von den End-Ursachen und Nutzbarkeiten des Kampffs wider böse Gedanken / so man sich recht dar-
ein schickt.
6. Cap. Von beständigem Trost wider böse Gedanken.
7. Cap. Ein Vertbüchlein in solchem Kampff zugebrauchen.
8. Cap. Von etlichen sonderbahren Einwürfen und Außflüchten der Angefochtenen von bösen Gedanken / wie denselben zubegegnen.

9. Cap.

9. Cap.

PAUL
S
giofor
ria Pr
Stuttg
Patren
Medic
liatron
nam C
clesial
mum,
nariun
Sacell
foeder
magn
& sal
frequ
trâ D
bi mi
tighe
sum,
na, n
cit pr
ficus
reput
stre S
num
verfa
Anne

9. Cap. Von guten Gedanken / wie dieselbe
zuerwecken und zuerhalten.

PAULUS ACHATIUS DASERUS, *Nat. 1626.*
Serenissimi Consiliarius, Abbas Re- *Cl. 1680.*
giosfontanus & selectioris Senatus in Cu- *Ob. 1694.*
ria Provinciali Adfessor, patriam habuit
Stuttgartiam d. 20. Decembris, Anno 1626. natus.
Patrem honorationis Ordinis, Paulum Daserum,
Medicinæ Doctorem, Archiatrum Ducalem & Po-
liatrum Stuttgardianum Ordinarium; Matrem An-
nam Catharinam, Matthæi Aulberi, Redituum Ec-
clesiasticorum Consilarii filiam. Avum Wilhel-
mum, J. U. D. & Senatus Justitiæ Collegam trice-
narium; Proavum Ludovicum Daserum, Ducalis
Sacelli olim Magistrum. Lavacro regenerationis
foederi gratiæ & Communioni Ecclesiæ insertum,
magnâ industriâ & solitudine ad cognitionem veræ
& salvificæ doctrinæ, veram pietatem & precum
frequentiam manuduxere parentes. Cumque à dex-
trâ Domini benignâ ingenio acri præditus esset, ver-
bi ministerio eum consecrârunt ludo literario Bie-
tigheimensi, deinceps autem Stuttgardiano immis-
sum, ubi in utrâque linguâ tam Græcâ, quàm Lati-
na, nec non in Dialecticis atque Rhetoricis tales fe-
cit progressus, ut occupatis eâ tempestate per Ponti-
ficis satellites, Monachos puta, Cœnobiis idoneus
reputaretur, qui Tübingæ studia continuaret in Illu-
stre Seminarium receptus, ubi in tertium usque an-
num Philologiæ & Philosophiæ operam navavit, di-
versaque eruditionis specimina laudabiliter edidit.
Anno 1644. d. 31. Julii Magisterii gradum inter

12. Competitores quartus assumfit, triduo ante Baccalaureus, pro istius temporis ratione, creatus. Theologiæ postea non minori diligentia & Zelo, adspirante Numinis divini gratia, incumbens, in Scripturâ S. in libris symbolicis & puriorum Theologorum scriptis ita versatus est, ut thesin & Antithesin quàm optimè teneret, atque rarioribus tum exercitiis Academicis, de fide nihilominus sub D. Melchioris Nicolai, celebri Theologi & Pro Cancellarii præsidio disputaret; Sed & Musices peritiâ excellens, directioni ejus inde à primo Magisterii anno ex superiorum mandato præfectus est. Exantlato Examine Theologico coram Illustri Consistorio, diversis in patriæ locis vicarias præstitit operas, omnibusque dexteritatem & pietatem probavit. Pace Imperio & Ecclesiæ per Dei Clementiam redditâ, & restitutis passim Templis, quæ Pontificii An. 1634. occupaverant, Celsissimus Princeps Eberhardus An. 1649. eum Diaconia Blabyrensi admovit, ubi simul Parochiam in Pappelau cum filiabus administravit; Exacto ferè triennio, ad Pastorum Oswilensem, Gröningensis districtus promotus, integrum decennium inter geminas dynastias, bonorum onerumque causâ semper discrepantes, insigni patientiâ complevit, donec An. 1660. vicinam stationem Pastorum Schweikheimensis capefferet, ubi ad dies vitæ perseverare constituerat. Enimverò Pater familias, qui operarios fideles in messem suam extrudit, eum ad Decanatum Sulzensem ob varias virtutes An. 1662. & elapso quinquennio, ad Ephoriam Göppingensis Dioceæseos provexit. Cui cum inculpatæ vitæ Exemplo & illibatæ doctrinæ puritate in solatium Audito-

torum
initio
adject
mox e
suble
ment
filio
Mart
legere
batian
Ela H
repor
tation
viden
Mon
Galli
cinere
rat A
ri, S
racen
egit,
bus 2
die el
Herc
Jacob
saris
to tra
Jac. L
Abba
nitat
rum
cujus

torum, egregiè præfset, Princeps Serenissimus ab initio designaturam Abbatix Vicinæ Adelbergensis adjecit, quam An. 1675. Infulæ Murrhathensis & mox eodem anno Hirsaugiensis plenaria collatio est subsecuta. Neque intra hos terminos substitit Clementia Ducalis, quin 1676. mense Novembri Consilio Provinciali, quod Majus vocant, & 1683. mense Martio, Selectiori, quod Arctius appellant, eum allegeret. Denique variis de causis Anno 1688. Abbatiam Regio-fontanam etsi æstimo minorem, relicta Hirsovia nâ cum ambiisset, eâ haud difficulter reportata, Göppingæ domicilium fixit. Istam mutationem haud absque singulari Numinis divini providentiâ factam eventus docuit, cum post biennium Monasterium Hirsoviense cum oppido Calvensi, à Gallis in Ducatum toto exercitu irrupentibus, in cineres fuerit redactum. Maritali fide sese obstrinxerat An. 1649. d. 18. Sept. Veronicæ, Jacobi Zoller, Senioris quondam & Ecclesiastis matutini Biberracensis, filiâ, quacum 45. annos placidissimè transigit, sex pignoribus maritum exhilarante, ex quibus 29. nepotes amplexus est. Filiorum unus hodie est Parochus Grumbacensis. Alter, Ludovicus Hercules Oppiduli Beilsteinensis Pastor. Tertius Jacobus, olim Saxenheimensis Præfectus, ab Hussaris An. 1693. studio an errore incertum, sclopeto trajectus. Generum ei filia Juditha dedit M. Joh. Jac. Löbertum, Diaconum Schorndorffensem. Ipse Abbas erat prudentiâ & pietate eximius. Humanitate, comitate & affabilitate insignis. Alumnorum non tam Præsul, quàm Pater fidelissimus, sub cujus pedo & ipse solidiorem fidei & literarum notitiam,

titiam, Præceptoribus Domino Matthæo Esenwein, Calvensium Superattendente, & M. Friderico Mosero, dudum & præmaturè vivis erepto, percepi. Amissæ paulò ante obitum amantissimæ conjugii epicedium lugens posuit sequenti carmine:

*Ergò recrudescunt quæ consenuisse putabam
Vulnere jam rursus vulnera prisca novo.
Cum cædit Pater est, Pater est Deus oscula jungens
Hæc nos frangi animis, illa perire vetant.
Sed ne deficiam nimia sub mole, dolenti
Christe salutare porrige, quæso, manus
Interea si quid de TE bona fama loquetur,
Sola facit Virtus: Chara marita Vale!*

Editâ fidei & peccatorum nervosâ homologesi in doctrinâ Evangelii, quæ in Scripturâ S. symbolisque Ecclesiæ tradita est perseverantiam contestatus, febrè malignâ consumtus, placidè expiravit d. 6. Octobris 1694. ætatis 68. Ministerii 45. Textum exequialem symboli loco ab ipsomet electum ex 2. Timoth. I. v. 12. luculenta expositione pertractavit Dominus G. Burckhardus Knöbelius, tum Superintendens Göppingensis, hodiè Abbas Mulifontanus & Tetrarcha Wirtembergiæ, repræsentans: *Eines aufrichtigen Pauli Himmlische Beylage / oder Assurance, seiner Seelen Seeligkeit.* impress. Stuttg. 1694. Inter Epicedia notatu dignum est Joh. Georgii Essichii Gymn. Stuttg. Rectoris:

*Urbs facilis victu est, ubi muros occupat hostis
Cum domitis unâ mœnibus illa ruit.*

ABBA

ABBE
Q
Qui
C
Dis
n

AD
M
Enitu
C
Inter
Pe
Arde
A

ABBATES obeunt, tuus olim Patria MURUS,
Qui post ergò tuus, dic mihi, murus erunt?
Qui superestis, adhuc patriæ prohibete ruinam,
Cujus vobiscum statque caditque salus.

Discipulorum aliquis in grati animi
mnemosynon pios Viri manes qua-
druplici anagrammate postlimi-
niò coluit.

DASER.

Δαυσαμ.

AD RES.

DARES.

ESDRA.

ARDES.

AD RES quod fuerit tibi vis non parva gerendas,
Muneris acta tui, Præsul honore, probant.
Enituit pietas & rerum crebrior usus
Consilia in medium cum benè cocta DARES.
Interpres Legis sacras facundus ut ESDRA
Perspicua populum cum brevitate docens.
Ardebas Zelo pro religionis honore,
ARDES jam Solymis ignea gemma uovis.

F.

L. M. F.

CHRISTO.

Nat. 1625.
Cl. 1680.
Ob. 1688. CHRISTOPHORUS WOLFFLI-
 NUS, post spatium 21. Annorum
 ad dignitates Antecessoris D. Melchioris
 Nicolai, Præpositi Stuttgardiani evectus,
 Owx, Præfecturæ Kircho-Teccensis oppidulo, ubi
 Duces olim Teccenses sedem fixerunt, Vitam in-
 choavit Anno 1625. d. 23. Decembr. Parentibus
 M. Georgio, Loci Pastore, & Catharina Tritshle-
 riana, quos Anno ætatis 9. amisit; Matrem quidem
 Peste, Patrem verò Militum sævitiâ. Cum enim
 post funestam Evangelicorum propè Nördlingam
 eladem Anno 1634. Wirtembergia Cæsareanis in
 direptionem cederet, dictus Pastor Nürtingam se-
 curitatis causa sese contulerat; Enimvero post oc-
 cupatum ab hostibus oppidum, ipse in Sacellum
 Principale confugiens & Sacra Biblia, in iisque lo-
 cum 2. Tim. 4. v. 7. de immolatione Apostoli præ
 manibus habens, ab irruente Hispano confossus in-
 teriit, pagina loci allegati Sanguine ipsius con-
 spersa & ipso Codice ictu latronis transverberato.
 Orphanus itaque novennis factus Christophorus ab
 avia studiis haud segnius admotus atque sub Patro-
 cinio Joachimi Schülini, Consistorialis & Antistitis
 Stuttgardiani in Stipendium Tubingenſe Anno æta-
 tis 14. receptus fuit; Ubi Anno 1640. primo &
 1643. secundo honoris Philosophici gradu assum-
 to, editisque variis Ingenii prorsus eximii specimini-
 bus, Repetentis characterem adeptus est. Inde post
 vicarias operas Heidenhemii, Stuttgardiæ & Ober-
 Kirchæ, oppido Pontificio in Hercynia sito, & tum
 Eberhardo Wirtembergiæ Duci oppignorato, sin-
 gulari

gulari
 niam
 tradu
 & Ep
 ferè S
 Extra
 evasit
 decem
 functi
 mâ V
 clesia
 paulo
 latun
 Fridr
 Præp
 Vinc
 mō
 Fric
 Chr
 gii A
 gnat
 ni A
 lia.
 Ada
 riur
 na,
 Lin
 ra,
 ro,
 gar
 liar
 Ex

gulari dexteritate præstas, Anno 1651. ad Diocesi-
nam Uracensem, Anno 1657. ad Tubingensem
traductus, Anno 1659. Professor Græcæ Linguae
& Ephorus Ducalis Stipendii; mox per solennem
ferè Successionem Doctor & Professor Theologiæ
Extraordinarius, nec non Stipendii Superintendens
evasit, Anno 1660. Exacto autem in Academia
decennio, & Doctore, Christophoro Zelleri, satis
functo, Serenissimus Princeps Eberhardus III. fa-
mâ Viri permotus, eum in aulam ad functionem Ec-
clesiasticis superioris & Assessoris Consistorii adscivit,
paulo post designatura Lorchenfis Abbatia cumu-
latum; tandem Serenissimus Princeps, Carolus
Fridericus, Administrator, summo in Ecclesiasticis
Præposituræ muneri Anno 1680. eum præfecit.
Vinculo Matrimoniali se obstrinxit tertiâ vice, pri-
mò quidem Mariæ M. Jacobi Ledereri, Pastoris
Frickenhulani Filia; postea Judithæ, M. Joh. Jac.
Christmanni, Pastoris Augustani Viduæ, & Geor-
gii Albrechti, Ecclesiasticis Nördlingensis clarissimi,
gnatæ; tertiis votis delecta ipsi est Johanna, Domi-
ni Antonii Rösleri, Secretarii in Senatu Justitiæ, Fi-
lia. Ex primo Conjugio reliquit Filium, M. Joh.
Adamum, Diaconum Winterbacensem valetudina-
rium; & Filias tres, quarum una, Maria Cathari-
na, M. Joh. Henrico Breuningio, Græcæ quondam
Linguae Professore, in Academia Tubingensi; alte-
ra, Maria Barbara, Domino Joh. Albrechto Künne-
ro, J. U. L. & Advocato Curia; tertia, Maria Mar-
garetha, Domino Henrico Scheinemanno, Consi-
liario reddituum Ecclesiasticorum primario nupsit;
Ex his novem vidit Nepotes. In Secundo Matri-
monio

FLI-
orum
rioris
ectus,
, ubi
n in-
tibus
shle-
idem
enim
ngam
nis in
n se-
st oc-
ellum
ne lo-
li præ
us in-
con-
erato.
us ab
atro-
istitis
ata-
no &
sum-
mini-
e post
ber-
tum
fin-
gulari

monio vixit improlis; è tertio suscepit binam Sobolem, sed præmaturè mortuam. Vir aliàs An. Caroli testimonio Eruditionis, modestiæ, affabilitatis, prudentiæ & vigilantæ, multiplici laude insigniter commendabilis; Theologus uti solidus, ita perspicuus. Orthodoxiæ ὀρθόδοξος Lutheraniæ semper & ubique tenax. (a) Subactum ejus Judicium & admirabile Ingenii acumen in profundissima quæque feliciter sese insinuantis, loquuntur Scripta rarioris maximam partem argumenti. Primus ferè Materiæ de fœdere seu Pacto Dei cum Adamo inter nostrates tetigit. (b) Eloquentiæ vis & gravitas è Concionibus ad funera Principum habitis elucescit. Sub ejus Episcopia Ludovicus Bronnquell & Joh. Jac. Zimmermann, quorum prior Pastor Löchgoviensis, alter Diaconus Bietigheimensis fuerat, varias opiniones è Jacobo Böhmio, Sutore Görlicensi potissimum hausas, disseminare cœperunt, quorum conatus validè & in principio suppressit, ejectis post diu quidem, sed frustra expectatam emendationem, ambobus. Bronnquellium etiam de Peccato in Spiritum Sanctum non ex ductu S. Scripturæ sentientem, in Consistorio publicè confusum dedit, demonstratione factâ, quod juxta illius opinionem nemo non peccati in Spiritum Sanctum reus censerī deberet; id quod etiam novator agnovit, & Sententiam quoad hoc punctum mutavit. (c) An. 1682. Colloquium de unione protestantium cum Pontificiis

(a) Caroli memorab. Libr. IX p. m. 467. seqq.

(b) Conf. Jegeri Jus Dei Fœderale. Qu. 1. p. m. 28.

(c) Acta Bronnquelliana & Zimmermanniana manuscripta.

ciis, jussu Principis Friderici Caroli, Bernhusæ, nobili propè Stuttgartiam pago, habuit cum Rocco de Spinola, Episcopo Thinenli, Primatè Covatiæ, & ut videri voluerat, Pontificis Legato. (d) Amicitiam singularem & penè fraternam coluit cum D. Spenero. (e) Staturâ erat mediocri, vultu rosâ, voce gravi & austerâ. Effigies Ejus in Epiraphio exhibetur, Stuttgartiæ, in Templo Cathedrali conspicienda. Ipse repetita Confessione cum Libris Symbolicis conformi, ex doloribus Arthriticis exspiravit Anno 1688. d. 30. Octobr. ætatis 63. Ministerii. 40. (f) Textum ejus exequialem, Joh. Laurentius Schmidlin, Antistes Cathedralis Eccl. ex Pl. 17. v. ult. evolvebat: Die allerseeligste Vergnügung rechtschaffener Kinder Gottes. Carmine autem Lapidario prolixo Virum laudavit Consistorium. Epitaphium in Templo cathedrali erexerunt hæredes, cujus hæc est epigraphe:

Epitaphium cum Effigie

Hæc erat facies Raræ eruditionis &
Exempli

*Theologo, Christophoro Wölfflino,
Pater, Theologus, idemque Martyr,
Patria*

(d) Conc. fun. à J. L. Schmidlino habitam pl.

(e) Speneri Conc. fun. in Person. p. m. 27.

(f) Conc. fun. l. c. & Caroli Memor. l. c.

Patria Tecco-Kirchemium. Natus.
 X. Cal. Januar. A. S. M. DC.
 XXVI. Spartæ & honores ; quales
 summo Ingenio deberi credibile est.
 Diaconi , Magistri Domus , Prof.
 Theol. in Aulâ & Curiâ Wirtemb.
 Concionat. Confessionarii, Consiliarii.
 Abbatis. Summi denique Præpositi
 Muneribus egregiè functo. Vita & Vir-
 tutes ; Quales à Gregis Christi Anti-
 stite sperare fas est. Ab Ecclesia, Cu-
 riâ Scholâ communibusque nepotibus
 quas thori lege sibi junxerat familiarum
 Lederiana. Rösslerianâ potius quàm
 infante hoc Spatio æternum deprædi-
 cando.

Abitus non obitus,

qualis non metuenti mori, sed optan-
 ti, beatè & placidè factus III. Cal. No-
 vemb. A. R. M. DC. LXXXIIX. Asy-
 lum cœlum, Lectulus Terra, Epita-
 phium

phiu
 Mau
 Tan

EX

Exer

ib

Exer

ru

Refo

Diffe

Diffe

Viti

e

A

Histe

i

Diffe

i

Diffe

i

Vin

i

Me

phium Scripta, panegyricus fama,
Mausolæum corda omnium bonorum
Tanti Viri desiderio laborantia.

Scripta.

*EX*ercitationes octo de lapsa Adami, *Tubingæ*, 1661.

4. Item 1706. 4.

*EX*ercitationes VII. de obligatione credendi in Christum,
Ibid. 1664. in 4. 1706. 4.

*EX*ercitationes V. de Pœnitentiâ Tyrionum & Sidonio-
rum sub conditione prævisâ, *Ibid.* 1664. in 4.

Reformator Germaniæ Lutherus, *Ibid.* 1664. 4.

Dissertatio de Triduo mortis Christi, *Ibid.* 1664.

Diff. de Christo Agonizante, *Ibid.* 1664. 4.

Vitis Cœli mater S. Mystica Fidelium cum Christo Unio
ex Job. XV. 1. & Job. Ulrico Meurero, qui etiam
Author fuit, *Ibid.* 1664. 4.

Historia Incestus Lothi, ex Gen. XIX. atque de Incestu
in genere, *Ibid.* 1665. 4.

Dissertatio de Criteriis Scripturæ Sacræ, *Tubing.* Anno
1665. 4.

Disputationes in Octo Capita Job. Evangelistæ, *Ibid.*
1665. in 4.

Vindicie Veritatis Evangelicæ contra Jesuitas Jan-
rinenses. *Ibid.* 1666. in 4.

Germanica.

Memento mori, Reichs Sermon, auß Syr. VII. v. 19.
über Johann Jacob Kammerern / einen
Gottesfürchtigen und züchtigen Studiosum,
Tübingen/ 1661. 4.

Mit

Mit Gott bezeugte Christus, Liebe / auß Joh.
XXI v. 17. bey der Leichbeg. Fr. Margareta,
Joh. Ulrici Rumelini, J. U. D. und Profess. Publ.
Ehfrauen / *Ibid.* 1663. in 4.

Leichpredigt über Otto Andreas Ratten / einen
Studiosum von Adel auß Holstein / auß Psal.
XXVII. v. 10. Tübingen / 1665. in 4.

Zwo Hochzeit, Predigten über der Vermäh-
lung / Herrn Christian Ernsten / Margraf-
fen von Brandenburg Bayreuth / 2c. die
eine auß dem Hohelied Salomonis / am I.
v. 3. die andere auß Ps. 128. v. 5. 6. Stuttg.
1671. in 4.

Hochzeit, Predigt bey der Vermählung des
Durchl. Fürsten und Herrn / Hr. Wilhelm
Ludewigs / Herzogen zu Württemberg und
Teck. Und der Durchl. Fürstin und Fr.
Magdalena Sibylla / gebührner Land-Grä-
fin in Hessen / auß Gen. XLIX. v. 25. 26. Stutt-
gardt / 1672. in fol.

Landtags, Predigt auß Matth. XXII. v. 21.
Stuttg. 1672. in 4.

Leichpredigt über dem Tod Herzog Ulrichs von
Württemberg / auß Esaia XXXVIII. v. 17. *Ibid.*
1672. fol.

Trauer- und Klag-Predigt über dem höchst lei-
digen Ableiben des Durchl. Fürsten und
Herren Eberhardts III. Herzogen zu Wür-
temberg und Teck / so den 21. Julii, 1674. bey-
gesetzt worden / auß Klag-Liedern Jer. V. v. 16.
17. Stuttg. 1674 fol.

Trauer

Trau-
tau-
Sü-
zog-
Lien-
Leich-
un-
ib.

JOH-
SCH-
quæ S-
filiari-
Abba-
Anno-
Davie-
lachii-
matu-
didici-
profe-
Antie-
Duce-
licet l-
dispe-
gress-
fidio-
fuste-
Info-
in lo-
164-
xen-
bus

Trauer- und Klag-Predigt über dem höchst-
taurlichen doch seel. Abschied des Durchl.
Fürsten und Herrn Wilhelm Ludwigs, Her-
zogen zu Wirtemberg und Teck / auß Klags-
Liedern Jerem. IV. 20. Stuttg. 1677. fol.
Leichpredigt Herrn Joh. Ulrichs Zellers / J. u. d.
und geheimen Raths / auß Jerem. XLVIII. 10.
lb. 1673. in 4.

JOHANNES LAURENZIUS *Nat. 1626.*
SCHMIDLINUS, Ecclesiae Collegiatæ, *Cl. 1682.*
quæ Stuttgartiæ est, Antistes, Ser. Con- *Ob. 1692.*
siliarius & Consistorii Adressor, nec non
Abbas Herren Albenfis designatus, mundum subit
Anno 1616. d. 1. Martii, Nussdorff ex Patre M.
Davide, loci Pastore, & Christianâ, Stephani Ger-
lachii, Theologi Tübingensis, Filia. Quibus præ-
maturè orbatus, sub cura Patruï & Avunculi literas
didicit Tübingæ, ubi propter Ingenii bonitatem &
profectus in humanioribus Historiæ cum primis &
Antiquitatis studiis non perfunctorios, in Stipendium
Ducale receptus, honores Philosophicos, ferventibus
licet belli turbis, non omisit. Nec enim in his ulla
dispensatio locum habebat; hinc Theologiam ag-
gressus, disputationem de Prædestinatione sub Præ-
sidio D. Nicolai solennem habuit, ex quo melioris
sustentationis causâ Studiosorum aliquot Nobilium
Informationi inservit. Præstitis deinde nonnullis
in locis Operis Vicariis, Diaconiam Nyffensem anno
1648. deinde Syndelfingensem 1649. & elapso se-
xennio Pastorum Oppidanum Auditorum preci-
bus obtinuit. Inde singulari Principis Eberhardi III.
gratiâ

gratiâ, ob deprehensa in eo dona non vulgaria Superintendentiæ Göppingenſi 1663. & 1666. Stuttgardianæ in Xenodochio, 1670. Muneri Conſiſtorialis Extra-Ordinario adhibitus, tandem Conſiſtorialis Ordinarius & Cathedralis Eccleſiæ Antiſteſ Anno 1678. conſtituitur, assignatâ jam 1672. Cœnobii Herren-Albenſis Abbatiâ ſimul gavifus. Matrimonii vinculo ſibi junxit primò Barbaram Sophiam, M. Davidis Haſenrefferi, Cantſtadiensium Superintendentiſ Filiam, genitiſ ex ea octo liberis, viſiſque ex quinque conjugatiſ 27. Nepotibꝯ, felix. E Filiis maximꝯ Joh. Davideſ, hodiè Specialem Superintendentem Böblingæ; Alter Joh. Laurentiꝯ, Nyſſenſem agit; Tertiuſ Joh. Jacobuſ, Medicinæ D. factuſ ante Patrem fatiſ conceſſit. Generi ejꝯ erant M. Joh. Conraduſ Rößleruſ, Superintendens Göppingenſiſ, & M. Albertuſ Bengeliuſ, Diaconuſ Winnedenſiſ, ambo beati. Secundâ vice duxit Agnetem Zweifeliam Joh. Dieterici Schmalckhalderi Secretarii in Juſtitia Senatu Viduam, relicto ex ea Filio unico paternorum meritorum hærede. Erat omnino elegantioriſ literaturæ Vir; Unde Sereniſſima Princepſ, Antonia Eberhardi III. Wirtembergiæ Ducis Soror literaſ propriâ manu exarataſ ad eum non unaſ dedit, cui ad Turrim Cabbaliſticam in Templo Deinacenſi erectam elegantiffimam Inſcriptionem Latino Idiomate concinnare juſſuſ fuit. De Cætero omneſ laudeſ ei admetitur Parentator, Joh. Ulricuſ Meureruſ, Specialiſ Superintendens Stuttgardianuſ, maximè verò haſ, quod humiliſ erga Deum, devotuſ erga Principem, paciſicuſ erga Collegaſ, fidelis erga domeſticoſ, & in procura-

randa

uran
corda
no 1
Con
17. P

JOH
S

Do
t
e

D
Imp
Ha
En
Ut

uranda illorum salute sollicitus, cautus denique ac
cordatus in Consiliis fuerit. Humanis exemptus An-
no 1692. d. 7. Febr. ætatis 66. Ministerii 44. vid.
Con Fun. ab Authore citato hab. ex Pl. 116. v. 16.
17. plur. p. 20. seqq.

JOHANNES LAURENTIUS
SCHMIDLINUS, TEMPLI CA-
THEDRALIS STUTTGARDIA-
NI ANTISTES.

Ἀναγρ.

Docuit Sana impiger, hilaris, haud nu-
tans, nil timens. Cathedra testis
est; Nullis.

Evolutio.

Divini hic Præco Verbi, Symmysta Salutis
Sincerè docuit non nisi sana gregem.
Impiger & docuit, cumulansque labore laborem
Officiiue hilaris tædia ferre sui
Haud nutans, blandus voluit si flectere Mundus;
Nilque timens, Mundus si mala struxit atrox.
En! Cathedra est testis; Nullis renuentibus æquas
Cui didis aures applicuere suas.
Ut fruatur his pariter, Deus optime, dirige mentem,
Fungar ut officio dexteritate pari.

scripsit

Mortuo Justa Dolenter Solvens.

z

Scripta.

Scripta.

Reichenpredigt über den Tod M. Joh. Jac.
Eleffens / Pfarrers zu Eyndelfingen / ex
Hebr. XIII. 7. Stuttg. 1650. 4.

Richtiges Testament oder Leichpredigt / Herrn
Ludwig Georg Zorers Fürstl. Ober. Raths /
ex Ps XXXI 6. Stuttg. 1668. 4.

Seeliger Tod der Gerechten / ex Es. LVII. 2.
bey der Leich Joh. Frid. Laurens / Hof-Pre-
digers / Stuttg. 1669. 4.

Heilsamer Rath der geheimen Cansley Got-
tes / ex Ephes. V. 14. Oder: Leichpredigt
über Daniel Zimmlin / Vice- Canslern zu
Stuttgardt / 1668. 4.

Drensfacher Frost-Grund / ex Hiob XIX. 25-27.
über den Tod M. Joh. Jac. Müllers /
Stifts. Diaconi Eh-Frau / Ibid. 1670. 4.

Leichpredigt Hrn. Joh. Schübels / Hof-Pre-
digers / ex 1. Tim. I. 15. Stuttgardt / 1671.
in 4.

Leichpredigt über den tödtlichen Hintritt Hrn.
Joh. Christoph Hinghern / ex Psalmo CXIX.
v. 19. Tübingen / 1681. 4.

Leichpredigt Anna Margarethâ Hrn. Mat-
thäus Hillers / Fürstl. Württembergischen
Manns-Closter Rechenbancs Raths / Eh-
Frauen / ex Ps. XLVIII. v. 2. & 3. Stuttgardt /
1677. 4.

Freudige Gewisheit der Kinder Gottes über
Theodorum Haseloffen, Jct. und Würtemb.
Gehei

Geheimen Reg. Rath / auß Ps. XXIII. v. 6.
Ib. 1679. 4.

Leichpredigt über Herkog Eberhard zu Wür-
temberg / ex Deut. XXXIV. v. 5. Stuttgart/
1674. fol.

Leichpredigt Herrn Joh. Eberhardt von Stock-
heim / Fürstl. Württembergis Ober Raths-
Präsidentens / ex Luc. II. v. 29. Stuttg. 1676.
fol.

Leichpredigt über Herkog Wilhelm Ludwig zu
Württemberg / ex Es. LIII. v. 5. Stuttgart/
1677. fol.

Leichpredigt bey der Begräbnuß Herrn Wolff
Forstners / Hoch Fürstl. Württembergis-
Geheimen Raths / ex Matth. XI. v. 28. Stutt-
gardt / 1680. fol.

De seelige Creuß-Ubung / und darauffolgen-
de herrliche Erhöhung der Kinder Gottes /
oder Leichpredigt Frauen Ursula Clara Anna
von Göllnitz / Jägermeisterin / ex Ps. LXXI.
v. 20. 21. Stuttgart / 1685. fol.

Gewise Klugheits-Prob / wahrer Kinder Got-
tes / oder Leichpredigt über den Tod der
Durchleuchtigsten Fürstin und Princessin
Eleonora Dorothea, Herkogin zu Würtem-
berg 2c. ex Phil. I. v. 21. 22. 23. Stuttgart/
1683. fol.

David's Lust / Liecht und Freud / auß Ps. 43.
v. 3. 4. über Joh. Jac. Strölin / Pfarrer zu
Münster / Ibid. 1664. 4.

Leichpredigt über Herr Georg Wilhelm von
Bidenbach und Creuenfeld / Württembergis-

Geheimen Raths / auß *Es. III. v. 1. 2. 3. Ibid.*
1677. fol.

Rechtgläubiger Christen Aug / Herz und
Mund/oder Leichpredigt Hrn. Adam Ulrich
Schmidlins / Fürstl. Württembergis. Ober-
und Hof-Raths/ auch löblicher Landschafts.
Consulentens/ *ex Rom. X. v. 9. 10. Stuttg. 1686.*
in 4.

Glückseligkeit der Kinder Gottes/oder Leich-
predigt *Anne Barbara* Hrn. Adam Ulrich
Schmidlins Ehfrauen / *ex Apoc. XXI. v. 1.*
Stuttg. 1686. 4.

Requisita eines Christen/ oder Leichpredigt / bey
fläglichem Begräbnüß Frauen Waldburgä
Herrn Philipp Schollens Stadt und Amt-
Schreibers in Urach Haußfr. *ex Ps. XXXVII.*
v. 5. Stuttgart/ 1690 4.

Leichpredigt über Fr. Susannam/ Hrn. Georg
Wilhelmi von Bidembach und Treuensfels/
Württembergis. Geheimen Raths/ Gemah-
lin / auß *Joh. III. v. 16. Stuttg. Anno 1673.*
in 4.

Leichpredigt / wie ein Christ alle Sachen / mit
Gott gut könne machen / auß *Ps. 37. v. 5.*
über dem Tod Herrn Joh. Friderich Zweif-
fels/ Landschreiberey. Verwalters/ Stutt-
gardt/ 1674.

Leichpredigt von dem herrlichen Schatz der
Vergebung der Sünden auß *Act. X. v. 43.*
über dem Tod Herrn Josephs Cullenvog-
tens zu Stuttgart/ 1675. 4.

Leich-

Leich-
ei-
P-
d-
m-

J-
K-
nera-
Sena-
exp-
rade-
to a-
jech-
Eccle-
dein-
len-
cit,
pro-
ex o-
cepe-
de-
me-
cale-
cala-
ter-
Kir-
pi-
vic-
ad-
Scu-
tia-

Leichpredigt von dem mercklichen Unterscheid
eines frommen Kinds Gottes / und eines
Welt-Kindes / auß Rom. XIV. v. 7 8. über
den Tod Fr. Mariä Schwarzin / Burger-
meisterin / Stuttg. 1675. 4.

JOHANNES EBERHARDUS, *Nat. 1629.*
KNOLLIUS, *Superintendens Ge- Gl. 1684.*
neralis & Præpositus Denckendorffensis, Ob. 1689.
Senatus Provincialis Majoris Adfessor, luci
expositus Blaubyra d. 26. Maji, 1629. Patre Con-
rado, Poligrammateo, Matre Johannâ Seizia, quin-
to ætatis anno trivium oppidanum frequentavit. E-
jectis verò post occupationem Patriæ totius Ministris
Ecclesiarum Scholarumque Memmingam primùm
deinceps Ulmam in Gymnasium missus pauperis so-
lenni beneficio fruiscens, rudimenta literarum didi-
cit, donec à Patre ad Præfecturam Bessigheimensem
promoto revocatus, privatâ Informatione gauderet,
ex quo à Val Andrea in convicium domumque re-
ceptus, lectiones Pædagogii Stuttgardiani audivit. In-
de in contubernium Academiae Tubingensis com-
mendatus, an. 1645. 10. octobris Stipendium Du-
cale Serenissimi gratiâ demum intravit, gradum Bac-
calaurei an. 46. & 1649. Magistri titulum adeptus
tertio inter 18. Candidatos loco. Anno 1650. Ober-
Kircham, Episcopatus Argentinensis filiam, Princi-
pi Wirtembergico in pignus huc usque datam, in
vicem Pastoris ablegatus biennio ibi docuit. Inde
ad Diaconiam Calvensen & quadriennio elapso ad
Stuttgardianas, ulterius an. 1665. ad Superintenden-
tiam Derindengensem, anno 1667. ad Herimon-
tanam,

tanam, exactoque ibi novennio ad Uracensem promotus designaturam Abbatia San Georgiana 1675. denique Præposituram Denckendorffenlem cum annexa Episcopâ Generali & Sessione in Senatu Ordinum Provincialium Majore impetravit pro meritis Thalami consortium habuit primò cum Anna Magdalenâ, M. Georgii Linde, Præceptoris Bebenhulani filiâ, cum quâ 6. filios totidemque filias procreavit. E. filiis hodiè superstes est Dominus M. Johannes Eberhardus Knollius, Superintendens Canttadiensis. Secundis votis duxit Annam Barbaram, Tobia Constetteri, Specialis Brackenheimensis Viduam *ἀτεκνον*. Theologus aliàs singulari dexteritate & vigilantia. Zelotes pro Ecclesiæ Patriæque salute, qui cum corpore solveretur, magis de istâ, quam propriâ morte angebatur. In Consiliis gravis & in iis, quæ conscientiam tangunt, vel amoliendis vel exequendis intrepidus. Præfagus diei emortualis repetitâ doctrinæ & fidei Confessione concinna humanis rebus exemptus est d. 30. Augusti, 1689. ætatis 60. Minister. 39. Concione Funebri ex 2. Reg XXII. v. 20. habitâ laudatus à M. Davide Laitenbergero Kircho-Tecc. Diacono, qui de militia feliciter compendiosâ disseruit, sistens: Nûs i d fûr das geme ne Hen! geführtes und glückselich für die eigene Ruhe geendigtes Leben gewissnhaffter Patrioten.

M. Gottfrid Grâb/ Pastor Denckend.

*Integritas Vitæ, pietas & plana loquendi
Libertas passim vertere jussâ solum.*

Hoc

Hoc ubi Præpositus vidit, gemebundus abiit
Ad Superos, dicens: perfida terra vale!

Scripta.

Reichpredigt über Johann Adam Dappen/
J. U. L. und Landschafft's, Secretarium, auß
2. Cor. XII. v. 9. Stuttg. 1659. 4.
Leichpr. von der Rechtfertigung für Ott/ auß
Ps. 32. v. 1. 2. über den Tod Herrn Melchio-
ris Nicolai, D. Theol. und Probst zu Stutt-
gardt/ 1660. 4.

JOHANNES JACOBUS MÜLLE-
RUS, Generalis Superintendens & Cl. 1685.
Præpositus Denckendorffensis, Intimioris Ob. 1699.
Provinciae Senatus Adtessor, cunas in exi-
lio Ratisbonæ invenit d. 5. Julii, An. 1629. in lu-
cem editus. Pater illius ejusdem nominis erat Vir
magni apud Imperatores Rudolphum II. Matthiam
& Ferdinandum II. æstimii & meriti, eximis officiis
& expediendis negotiis gravissimis adhibitus, ideo-
que privilegiis & Insignibus non vulgaribus dona-
tus, qui tamen conditiones splendidissimas sibi ob-
latas religioni Evangelicæ posthabere maluit, ideo-
que cum uxore gravidâ Susanna, Christophori
Spindleri, Viri inter Status Austriacos non minùs
honorati, filiâ, per Reformationem Papæorum in
exilium ejectus Ratisbonæ per aliquod tempus sub-
stitit, donec à Serenissimo Duce Eberhardo, in Pa-
triam & ad Consiliarii in Senatu Justitiæ Munus
evocaretur, quod usque ad annum sibi emortualem

1641. constanter tenuit. Anno autem 1634. post occupationem Wirtembergiæ à Cæsareanis, victoria propè Nördlingam partâ, factam, Argentoratum cum Eberhardo Principe, susque deque habitis de libertate Religionis sibi indulgendâ promissis revocatoriis, secessit, ubi Præpositus noster à matre sub utero Theologiæ consecratus studio, prima literarum fundamenta partim privatâ ex Informatione, partim in Gymnasio Argentinensi hausit, quæ deinceps in Pædagogio Stuttgardiano usque adeò continuavit, ut 1644. ætatis 13. in Stipendiariorum numerum Tubingæ reciperetur; Postmodum lauru primâ 645. & habitâ sub Johannis Geilfusii, Prof. Phil. Præsidio, disputatione graduâli, de animæ rationalis Origine, honore Magisterii, sexto inter 14. Candidatos loco, condecoratus, Theologiam eo cum fervore aggressus est, ut post operas vicarias aliquot in locis præstittas, à Serenissimo Principe Friderico, Neostadium ad Diaconiam desideraretur; Quâ per biennium administratâ ad Parochiam Cell-Altbacensem vocatus, ægrè quidem, sed tamen summâ cum gratiâ Neostadio dimissus est an. 1652. Peracto ibi multo cum fructu quinquennio Stuttgardiam ad Diaconiam Ædis Leonhardinæ & successivè ad reliquas; porro 1674. ad Pastoraturn ejus Templi, denique 1678. ad Superintendentiam & Prædicaturam in Xenodochio promotus fuit. In eâ statione vitam permanens, diversas Vocationes deprecatus erat; Enim verò aliter Visum divinæ providentiæ, quæ Virum Stuttgardiâ ad Abbatiam Blabyrensem 1683. & ex eâ 1689. ad Præposituram Denckendorffensem & Terrarchiam Ducatus Wirtembergici Eccle-

Eccle-
Con-
Dig-
mò
Syno-
Mar-
Den-
Salu-
oriu-
alter-
nisi
uni-
Wit-
alio-
bili-
pub-
tien-
mu-
foli-
Sic-
cul-
con-
vit-
Stu-
Ri-
fer-

2

Ecclesiasticam, cum annexâ Consiliiarii Provincialis, Confessûs primûm Amplioris, deinde Selectioris, Dignitate, provexit. Maritus tertium factus; primò Barbaræ, Georgii Gumpelzheimeri, Linzensis, Syndici quondam Ratisbonensis, filix. Deinde, Mariæ Magdalenæ, J. F. Ruffii, Viduæ, Jægerianæ; Denique Annæ Catharinæ, Joh. Georgii Helli, Saltuum Præfecti; Viduæ ex Hirnheimorum familiâ oriundæ. E primâ conjugē decimam prolem, ex altera unicam genuit, sed minus vitalem; cum non nisi unicum filium, Pastorem Pleidelsheimensem; unicamque filiam, Abrahamo Fabro, Consiliario Wirtembergico, nuptam, superstites reliquerit. Vir alioqui non indifertus, qui morum urbanitate Nobilium gratiæ se admodum insinuaverat. Boni publici amans & eorum, quæ ad corporis munditiem conservationemque spectant, observantissimus. Vestem emortualem ubique secum vehere solitus, & mundo quoties cubitum iret, valedicens, Sic quotidie cum Paulo mori se assuefaciens, ex calculi doloribus obiit, d. 1. April, 1699. ætatis 69. completo, Ministerii 49. Cui è suggestu parentavit M. Joh. Conradus Klemmius, tum Diaconus Stuttgard, Superior, ex Ps. 37. v. 5. Von der Kinder Gottes heiligen Ergebenheit / differens.

*Scripta.**Fürstl. Leich-Predigten.*

David's Hirsch - Durst / glaubiger Seelen-
Lust / auß Ps. XLII. v. 1. 2. über Fr. Anna
x 5 Alma.

Almalia / Gräfin zu Stollberg / 2c. Stuttg.
1671. fol.

Trauer- Lehr- und Trost- Predigt über Herzhog
Eberhard den III. Herzhogen zu Württem-
berg und Teck / in der Kirchen zu S. Leonhard
gehalten / auß Marci XIII. v. 33. Stuttgardt/
1674 fol.

Klag- und Traur- Predigt / auß 2. Tim. 4. v. 6. 7. 8.
über den Durchleuchtigsten Fürsten und
Herrn Wilhelm Ludwig Herzhogen zu Wür-
temberg / 2c. Stuttg. 1677. fol.

Abel. Leich- Predigten.

Der Geistliche Abel / auß 1. Joh. 1. v. 7. über
Herrn Friderich Ludwig von Janowitz / Erb-
Schencken und Ober- Vogten zu Brackens-
heim / Stuttgardt / 1673. fol.

Leichpredigt über Friderich Benjamin von
Münchingen / geheimen Rath und Ober-
Stallmeister / auch Frauen- Zimmers Hof-
meister / 2c. auß Apoc. V. v. 5. Stuttg. 1671. fol.

Der Gerechten schneller Tod / über Fr. Agnes
von Reischach / auß Sap. IV. 7. Stuttgardt/
1668. 4.

Leichpredigt über Herrn Nicola Müller von
Ehrenbach / Württembergis. Regierung-
Rath und Directorem , auß Joh. XIV. v. 19.
Stuttg. 1677. 4.

Geistreiche Offenbahrung von der gerechten
weissen Gewand und der seeligen Seelen-
Stand / auß Apoc. VII. cap. v. 13. - 17. über
Anna

Anna Magdalena Schaffalitzky geborne
von Bockheim/ Stuttg. 1664. 4.

Christl. Trauer, und Trost, Sermon, auß Ps.
LXXI. v. 20. bey der Begräbnuß Frauen
Anna Maria/ Hr. Nicolai Meylers von Eh-
renbach Ehe-Liebsten/ Stuttg. 1675. 4.

Geistl. Herz, Schmuck und Himmlisches
Braut-Stuck/ auß 2. Tim. IV. 7. über Jung-
frau Sabina Sibylla, Herr Felix Wilhelm
Brautschwerts Fürstl. Ober- Rath's Toch-
ter/ Ibid. 1673. 4.

Anderere Leichpredigten.

Leichpredigt über Cunradinum Cellarium, Wür-
tembergis. Leib- Medicum, auß Ps. 27. v. 9.
Stuttg. 1678. 4.

Leichpredigt über Joh. Nicolai Knousens
Tochter / Mariam Elisabetham, auß Ps. XXXI.
v. 6. Ibid. 1672. 4.

Ehränen- Saat und Ernd- Gnad über Annam
Mariam, Johann Valentin Mosers/ Fürstl.
Raths, und Land- Schreibers Frau / auß
Ps. 126. 5. 6. Ibid. 1660. 4.

Leichpredigt über Frau Mariam Margaretam,
Joh. Ulrich Zellers / Fürstl. Geheimen
Raths Ehfrau / auß Ps. 34. v. 19. Ib. 1671.
in 4.

Geistliches Recept, auß Ps. 27. v. 13. über Ur-
sulam Catharinam, Cunr. Cellarii, Ehfrau / Ibid.
1667. 4.

Leichpredigt von den Streitern Jesu Christi/
auß

auß 2. Tim. v. 3. 5. über dem Tod Samuel
Fridrich Capricorni Fürstl. Württembergis.
Capellmeisters / Stuttg. 1665. 4.

König Davids treuer Rath und Gottes Hülff
und That / auß Ps. XXXVII. v. 5. über dem
Tod Hrn. Christoph Caspars / 20. jährigen
Landschafft-Einnehmers / Stuttg. 1666. 4.

Glaubens. Bekanntnuß / und Seelen. Be-
wandnuß / auß Apocal. XIV. v. 13. über den
Tod Theobaldi Niesen / Württembergis. Re-
chen-Bancß-Rath / Stuttg. 1667. 4.

Nat. 1632.

Cl. 1685.

Ob. 1704.

ANDREAS CAROLUS, Confi-
liarius Wirtembergicus & Monaste-
rii, quod à S. Georgio nomen habet, Ab-
bas, natus est Leibenstadii, pago satis
exiguo, sub ditione generosissimæ Gemmingen-
sium familiæ sito, cujus loci Ecclesiæ præerat Parens,
Davides Carolus, Neostadio ad Kocheram oriun-
dus. Annus natalis erat MDC XXXII. mensis
Augustus, de die non constat, quoniam Parentes
per injurias bellicas omnium scripturarum jacturam
fecere. Simul atque in lucem editus est puer, Sacro
fonte tinctus & crescente ætate à Patre pariter ac Ma-
tre, Dominâ Catharinâ, natâ Beizingeriâ, omni
curâ fideque eductus est. Etsi verò utebatur vale-
tudine admodum infirmâ, incredibili tamen amore
literarum cum arderet, Oeringæ, sub Michaële
Hoeningero, ac dein Heilbronnæ sub Henrico Rol-
lenbergero, Scholarum Rectoribus, quorum per-
inde ac reliquorum omnium Præceptorum fidem
atque dexteritatem singularem gratissimo animo
semper

semper
ta,
in M
inter
Abb
trata
est A
leben
max
secu
que
puar
cuj
lion
cella
licè
ing
rum
scrip
in E
gar
Cal
nem
gem
raci
atq
stit
gni
me
Sar
rab
qu

semper prædicavit, tam laudabilia posuit fundamēta, ut clementissimo Ducis Eberhardi III. auspicio in Monasterium Bebenhusanum susceptus primum inter Commilitiones locum, suffragante potissimum Abbate, D. Joh. Val. Andreae obtinuerit. Impetrata primâ laureâ in Stipendium Illustre promotus est Anno 1651. ubi postquam ductu imprimis Celeberrimi Geilfusii, Philosophiæ operam navâisset maximè strenuam, honoresque Magisterii esset consecutus, Theologiæ studio totum se tradidit, in eoque tantos progressus brevi tempore fecit, ut præcipuam sibi D. Tobiaë Wagneri gratiam conciliaret, cujus Dissertationem de Septenis speciminibus Stellationatum Henrici Wagner-Eccii, Jesuitæ & Cancellarii Dilingani, respondendo pro Cathedrâ publicè defendit. Moti ejus industriâ atque dotibus ingenii animique non vulgaris Antistites, Magistrorum Repetentium, quos vocant, numero eum adscribere minimè ambientem. Præstita posthæc in Ecclesiis, Göppingensi, Schorndorffensi & Stuttgartianâ, aliquamdiu operâ vicariâ Anno 1676. Calvæ & Anno 1659. Tubingæ Diaconi functionem, An. 1668. autem in utrâque Diocesi Tubingeni & Bebenhusanâ simul & dein An. 1679. Uraci Superintendentis Specialis Munus in se recipere atque obire jussus est. Cum ubique talem se præstitisset, qualem gravitas personæ & officiorum dignitas requirebat, de omnibus istis Ecclesiis egregiè meritus An. 1686. Abbas creatus est Monasteriū San-Georgiani, simulque mandatum illi, ut Memorabilia Seculi superioris Ecclesiastica concinnaret, quem laborem senio licet attritus, ope tamen divinâ adjutus

1652.

adjutus ita expedit, ut Viris Celeberrimis, præcipuè verò Dnn. Collectoribus Actorum Lipsiensium non mediocriter probaretur. Unde tantò facilius concoqui potest, Johannis Molleri, Rectoris cujusdam Hollati, plenum livoris & arrogantiae judicium, quod tum de Caroli labore, tum de Magnif. Domini D. Jægeri decenniis tulit. Quod ad familiam defuncti Caroli attinet, An. 1656. matrimonio sibi junxit Virginem omni sexûs istius ornatu conspicuam Evam Mariam Balthasaris Simonii, Medic. Doct & Profefs. Publici in Academiâ Tubingensi filiam, ab avunculo D. Joh. Valent. Andreæ, educatam, cum quâ undequadrageinta propemodum annos fide & concordia singulari exegit, liberosque septem genuit, quinque virilis & duos fœminini Sexus. Primus filiorum erat Dominus Andreas Davides, Ecclesiæ Freudenstadiensis, dein Kircho-Teccensis Pastor, illiusque Diœceseos Superintendens, nuperrimè terrenis ereptus. Alter Theodorus, Philos. & Medicinæ Doctor ac Poliater Leobergensis, quem febris maligna petechialis itidem præmature fato extinxit. Tertius Christianus in pueritia obiit. Quartus Constantinus, Chirurgus Castrensis, utrum inter vivos an mortuos numerandus sit, haud liquet; per 18. quidem annos nihil de eo rescire licuit. Quintum Johannem Christianum, cœlestis Pater adolescentem repetiit. Filiarum altera extincta antequam in lucem ederetur; altera superstes est, Eva Regina, quam Dominus Adamus Kurrerus U. J. Lic. & Supremi Dicafterii Advocatus tori sociam habet. Ereptâ An. 1695. uxore fidelissimâ reliquam vitam venerandus senex trans-

egit

egit V
Tub
noru
que v
namq
cas in
buit a
que s
mâ va
Eccle
error
ciâ, c
dicar
spect
cissim
ximo
conti
filiar
anim
cui g
mun
tiæ,
quan
flecti
suos
conf
ris c
veni
& H
in hi
titiss
sicâ

egit Viduus. Haftenus Programma Universitatis Tubingensis, in quo Vir beatus Imperatori Thebanorum fortissimo, Epaminondæ comparatur, ejusque vita militia exercitatissima dicitur. Ab initio namque ætatis in cursu studiorum calamitates publicas ineffabiles, aliasque difficultates immensas habuit adversarias, quas tamen omnes fortiter feliciterque superavit. Per omnem vitam cum afflictissimâ valetudine est conflictatus. In tot muneribus Ecclesiasticis, quæ certamina cum Satana, cum erroribus, cum Auditorum vel incitiâ vel pertinaciâ, cum aliis denique hostibus habuerit, cuius judicare in promptu est, qui ejus mores habuit perspectos. Erat enim Theologus orthodoxiæ tenacissimus, & de Ecclesiâ multifariam periclitante maximoperè sollicitus, pro cujus salute, precibus quoque continuis ad Deum fufis, pugnabat acerrimè. Consiliarius Principi Patriæque omni curâ magnâque animi innocentîâ fidus. Vir cætera antiquâ Virtute, cui grata semper erat candida simplicitas, vanitatum mundanarum contemtor, fuci omnis osor, patientiæ, industriæ, vitæque integræ Exemplar. Is nunquam desperavit de rebus Patriæ, tametsi essent afflictissimæ, sed Dei auxilio causæque bonitate fretus suos tot calamitatibus perculosos erexit subinde & confirmavit. Cæterum uti Carolus meritò exterris cluit Vir doctissimus; ita obtrectatores suos invenit passim maximè verò ab Ulrico Frid. Calixto & Hæredibus, Joh. Musæi, Theologi Jenensis; acsi in historiâ Calixti & Musæi sublesta fidei scriptor extitisset, calumniis impetitus quas epistolâ Apologeticâ in solidum diluit. Reliqua, ubi ad partes eum & qui-

& quidem cavillatoriè vocavit G. Arnoldus, filius, paternæ eruditionis hæres, vindicavit. Ipse cum duodecim ante extrema diebus dylenteriâ correptus esset, postridiè statim animam curavit S. Synaxi & ad ultimum certamen sese composuit, quod quidem inter vehementissimos dolores sustinuit constantissimè, donec victor evaderet per beatam placidissimamque mortem, quæ ei ipsis Kalendis Septembris. Sole ad vesperam inclinante inter preces à Domino Hochstettero, Prof. P. & filio, cujus adventum summo cum desiderio expectaverat, ingeminatas diu ante expetita obtigit, An. 1704. ætatis 72. Ministerii 48. Concionem funebrem in ipsius Exequiis habuit M. Jacobus Fridericus Hochstetterus, tùm Diaconus Tubingensis, ad Textum 1. Cor XVI. 22. differens: Von der heiligen JEsus Liebe. In Effigiem epigramma scripsit Filius sæpè laudatus:

*Ingenui radiat mera queis Pietasque fidesque
Presulisen! oculos! cetera clausa tenet.*

Scripta.

Memorabilia Ecclesiastica Seculi A. N. C. decimi septimi juxta annorum seriem notata & convenienti ordine digesta. Tomus primus operis dimidium antèrius exhibens. Tubingæ Sumptibus Johannis Georgii Cottæ Acad. Bibliop. Typis Joh. bann. Cunradi Reisii, An. 1697. in 4.

* Vide AB. Erudit. Lips. Anno 1697. pag. 353. seq.

Memo-

Memorabilium Tomus Secundus, operis dimidium posterius exhibens ab An. 50. ad 70. Tübingæ, 1698. in 4.

Tomii Secundi Pars Altera Dimidii posterioris decennia duo ab An. 70. ad 90. exhibens, Tübingæ, An. 1699. in 4.

Tomii Secundi Pars Tertia Dimidii Posterioris Decennium ultimum ab An. 90. ad 1701. exhibens, An. 1702. in 4.

* *Acta Erudit. Lipsiens. ad Annum 1702. pag. 319. seq.*

Epistola Apologetica, pro Memorabilium ipsius Ecclesiasticorum fide historica, quoad relationes de Johanne Musæo, Doctore quondam Theologo, ab Anonymi cujusdam Jenensis obloquutionibus liberanda; Præfationi quam prælectionibus Musæanis in Formulæ Concordiæ Epitomen An. 1701. typo excusis nomine Heredum dicti Theologi præmisit Editor, opposita, Tübingæ, 1703. in 4.

Früher Tod der Gerechten / das ist / Leichpredigt bey der Begräbnuß Jungfer Anna Elisabethæ / Hr. Christoph Baders / Stattschreibers in Tübingen / Tochter / auß dem Buch der Weißheit / Cap. IV. v. 7. Tübingen / Anno 1665. in 4.

Crone des Lebens / auß Anleitung des Texts Offenbahr. Joh. II. cap. v. 10. Bey der Begräbnuß / Julii Friderici Duvernoy, Mompelgartensis, Theol. Studiosi, durch den Spiegel Göttlichen Worts beschauet / und frommen Herken / als von ferne gewiesen / Tübingen / 1664. in 4.

Send-

Send-Schreiben an seine liebe Pfarr- & Kinder
zu Callro/ Tübingen/ 1693. in 4.

Nat. 1636.

El. 1685.

Ob. 1706.

JOHANNES WOLFFGANGUS
DIETERICUS, Præpositus & Ge-
neralis Superintendens Denckendorffen-
sis, Consistorii & Senatus Provincialis
Majoris Adfessor, Tübingæ à misericorde manu
Dei ex utero matris eductus est An. Chr. 1636. d.
8. Novembr. Cujus Parentes non quidem splendidi,
nec literati homines fuere; sed tamen honesti
ac pii; Pater videlicet, Johannes, Sartor, & Mater
Agatha Seybothia, Hallensis. Baptismi lavacro
reginitus pro maximo Dei beneficio per omnem vi-
tam illud agnovit, verbis eucharisticis curriculo vitæ
ab ipsomet descriptæ insertis: Pater clementissime,
hæc tua misericordia exsuperat omnem prædicationem,
quin imò & omnem admirationem. Matrem cum vix bimus amisisset, & Pater ægrè se sustentaret, à Viris quibusdam præcipuis Scholæ Anatolicæ Anno 1642. admotus sub Præceptore M. Lindio, Viro clarissimo, prima literarum fundamenta jecit. Anno autem 1650. cum restituta Wirtembergicæ Domui per Pacem Osnabrugo-Monasteriensem Monasteria, Blabyrense & Bebenhufanum, Alumnis denuò implerentur, ipse cum aliis, ab initio primum, ut pote inferius, post annum autem etiam alterum superius intravit, sub inspectione Præfulum, ibi quidem Philippi Hittstockii; heic verò Joh. Val. Andreæ Theologi celeberrimi degens. An. 1652. in Illustre Seminarium Tübingente receptus celebres ætate illâ Viros, Professores
Philos,

Philos
sum
que
studi
Don
spart
Mon
166
Min
sem
exad
rev
Dua
extra
Itaq
tum
rum
con
prot
Frid
Epi
à G
mar
Eva
biu
me
dele
lere
gar
sist
nur
ran

Philos. J. M. Rauscherum, Bibersteinium, Geilsum, Pregizerum, Brodbeckium audivit, utramque lauream sub iisdem consecutus. Theologiæ studium aggressus & An. 1655. examine solenni à Dominis Consistorialibus exploratus Repetitionis spartam reportavit. Ex quo vicarias Præceptoris Monastici, tum Blabyræ, tum Bebenhufii, & An. 1660. Stuttgardiæ Ministri operas præstitit. Inde Ministerio plenè immissus Diaconum Göppingensem agere cepit. Decimestri autem nondum ibi exacto Stuttgardiam ad D. Leonhardi Diaconiam revocatus, successivè reliquas etiam administravit; Duabus etiam eo temporis intervallo Vocationibus extra Patriam expetitus patriæ inservire satius duxit. Itaque An. Chr. 1672. d. 11. August. ad Decanatum Neostadiensem translatus Principum Personarum gratiâ diu floruit, quæ & in opere Domini eum confortârunt & contra falsorum fratrum insultus protexerunt. Mortuo autem Serenissimo Duce, Friderico An. 1682. d. 24. Martii, Vahingam ad Episcopiam Specialem promotus, primâ Oppidî à Gallis occupatione An. 1688. factâ, indemnis remansit; In officio talem se gerens, ut & hostibus Evangelicæ religionis in pretio esset. Styrbimbis certè, Belli Dux non incelebris, Viri sæpenumero ad se invitati colloquiis de religione plurimum delectabatur. Cum igitur & famâ & meritis excelleret, An. 1692. à Serenissimo Principe, Stuttgardiam ad Ecclesiasticis Aulici & Adessoris in Consistorio Stationem accersitus est. Quâ usque ad annum 1699. intrepidè & fideliter gestâ Præposituram Denckendorffensem cum Superintendentiâ Generali

nerali collatam sibi haud invitus accepit. Post quinquennium verò, Successore suo D. D. Hedingero inter cœlites relato, Stuttgartiam postliminiò reductus, juxta memoratam Præposituram & Tetrarchiam, etiam Sessionis tùm in Consistorio illustri, tùm in Senatu Provinciali Majore, Dignitatem denudò adeptus est. In conjugio vixit cum Annâ Regina, Davidis Schilleri, Consulis Tubingani, filiâ, ex quâ unicum filium suscepit, Diaconum Winnidensem, sed A. ætatis 33. An. Chr. 1695. defunctum. Theologus erat, ex Domini Parentatoris (a) testimonio, excellens & illuminatus, Minister Dei laboriosus & sincerus, qui insigni Zelo & dexteritate, summoque judicio negotia Ecclesiastica expedire solitus, Patriæ in Purâ Evangelii doctrina conservationem gravissimis consiliis, omnique studio quæsit; Ordinationum Confessionumque Ducalium, ne periculosis turbarentur Novationibus, tenacissimus. Orator in suggestu gravis & imperterritus, qui contra Atheismum & Epicureismum, Christianismi pestes, heroico Spiritu decertavit. Ob constantiam pro salute Patriæ mundi odium non simplici vice perpeffus. Cæterum Exemplo vitæ, morum candore & humanâ humilique cum omnibus conversatione, gravitate tamen mixtâ, plurimorum amorem & æstimum sibi conciliaverat. Tandem mirabili ac diuturno morbi genere consumptus, cum ex aure sinistrâ materia quædam spongiosa excrevisset, quæ omnium Medicorum solertiam & remedia eludebat, animam exhalavit in Domini manus ardentè commendatam Stuttgartiæ d. 27.

(a) *Conc. Furr.* p. 26.

d. 27. Septembris, Anno 1706. ætatis 70. Minist.
45. in extremo Xenodochii Cœmeterio sepultus;
Iuxta funebria persolvit Dominus Ericus Weisman-
nus Consistor. & Antistes Stuttgardianus, Concio-
ne ex Genes. XXXII. v. 10. habitâ, delineans:
Die theure Barmherzigkeit Gottes / an sei-
nen unwürdigen Knechten.

In Supremum Honorem Carmen præ
aliis elegans adornavit

M. Joh. David Kommerell. Super-
intend. Uracensis.

*Præpositi Ambarum curam constanter agentis
Excessum lugent Religio & Regio.
Et veste Eusebie pullâ, CANDORQUE FIDESque
Exequias ILLI, Ternio tristis, eunt.
Utque parent Urnam Defuncto, Ecclesia jussit
Communes lacrimas Hoc pietatis Opus.*

Vid, Conc. Funebr. p. 40.

Scripta.

Geistliche Trost: Quellen durstiger Seelen/
aus Rom. VIII. v. 31 -- 34. über den Tod Hn.
Joh. Daniel Andlern / Fürstl. Expediti-
ons-Rath / Stuttg. 1668. in 4.
Geistlicher Lebens: Geruch / aus Johannis III.
v. 16. bey der Leich Herrn Johann Ulrich
Schweickers / Stattschreiber zu Stutt-
gardt / Stuttg. 1671. 4.

J 3

Christi

Christl. Eltern Trost bey dem Tod ihrer Kindern über den seel. Abschied Herrn Anton Ulrichs / Prinzen zu Württemberg Neuenstädtischer Linie, auß Sap. IV. v. 14. Heilbronn/ 1680. fol.

Geistliche Seelen: Ruhe Gott, ergebenen Herzen / auß Ps. LXXIII. v. 25, 26. über der Leichbegängnuß der Durchl. Prinzessin Anna Johanna von Württemberg/ Heilbronn/ 1680. fol.

Erinnerungs- Sermon, und Christl. Hochzeit-Predigt / über dem Beylager Herrn Ludwig Christlan / Grafen zu Stollberg / 2c. und Prinzessin Sophie Dorothea, von Württemberg / Neuenstädtischer Linie, Sc. auß 1. Mos. XXIV. v. 60. Heilbronn/ 1681. fol.

Klag- und Trost-Predigt / auß Esaie LXII. v. 3. über Herzog Friderichen von Württemberg Neuenstädtischer Linie, Augspurg / 1683. fol.

Christl. Buß-Predigt/ auß Jerem. IV. 7. 8. Am XXII. Sonntag Trin. zu Stuttgart in der Hof-Capell gehalten/ Stuttg. 1692. in 8.

Klag- und Trauer, Sermon bey der Beisetzung des Durchl. Fürsten Friderich Carl / Herzogen zu Württemberg und Administratoris, Stuttgart/ 1699. fol.

Christliche Leich, Sermon über dem höchst, kläglichsten / doch seeligen Ableiben des Durchleuchtigsten Fürsten und Herrn Johann Friderichen / eines Eöbl. Schwäbischen Crayfes bestellten Obristen über ein Regiment
Dra

T
n
S
C
v
q
in
Se
in
se
F
S
C
n
n
n
ch
C
C
li

M
Tub
fuit
noti
Casp
hare
præc
catu
sing
nobi

Dragoner/ als derselbe den 9. Novembr. 1693. nach 9. Uhren / mit Fürstl. Ceremonien in die Fürstl. Grufft beigesetzt wurde/ Stuttg. bey Christian Gottlieb Kößlin/ 1697. fol. *Gravis admodum oratio, quâ Author adversus duella, quali Princeps ille occubuerat, entheo planè Zelo invehitur.*

Seelig-sterbender Christen Geburt zum Leben in gehaltener Trauer-Sermon über höchst-seeligen Ableiben der Durchleuchtigsten Fürsten und Frauen/ Maria Dorothea Sophie, Herzogin zu Württemberg 2c. Gebührner Gräfin zu Dettingen / als der seelig-verbliebne Leichnam Donnerstags d. 21. Julii, An. 1698. Nachts um 10. Uhren mit Fürstl. Ceremonien auß der Hof-Capell in die Stiffts-Kirchen getragen / und daselbst in dem Fürstl. Gewölb beigesetzt worden / vorgestellt/ Stuttgart/ bey Christian Gottlieb Kößlin/ 1698 fol.

MICHAËL MÜLLER, S. Theolog. Nat. 1639. Doctor & Cancellarius Academiae Cl. 1683. Tybingensis, qui in lucem felici auspicio Ob. 1792. fuit editus Campiduni, Urbe Imperiali notissimâ. Anno 1639. d. 17. Octobr. Parentibus Caspare, Cive Campidunensi, & Magdalena Leonhardi Boccii, Filia. Scholas frequentavit partim in prædicta Urbe, partim Wildbergæ, non ignobili ducatus Württembergici Oppido. Tredecennis factus ob singulares in studiis profectus Anno 1652. in Cœnobium Blabyrense, & exacto ibidem annuo ac trimestri

mestri spatio, in Bebenhusanum, denique An. 1654. in Stipendium Illustre, quod Tübingæ est, receptus, ubi & gradum Magisterii secundo inter plurimos Candidatos loco consecutus, & elapsis aliquot annis in Repetentium numerum cooptatus fuit. Inde ad sacras functiones evocatus Anno 1662. ætatis 23. Diaconiam Göppingensem, porro Stuttgardianas, ulterius Göppingensem Pastoratum & Superintendentis munus sustinuit. Ex quo Anno 1682. ad Professionem Theologiæ Ordinariam in Academiam Tübingensem & Parochiam Oppidanam translatus, multiplici ac insigni solidæ doctrinæ sæcu præclare merericæpit. Anno 1683. Doctor Theologiæ renuntiatus Disputationem Inauguralem de Invocatione Sanctorum masculè defendit. Ex eo tempore summam Ordinis sui ut Decanus sæpius administravit. Rectoratum Academicum quarta vice gessit. Curationem verò reddituum Universitatis semel. Anno 1698. Cancellariatum Academicum, sed absque Præpositura Tübingensi, quæ Viro Emerito, D. Georg. Henrico Kellero, in Solatium Senectutis ex singulari Principis Serenissimi gratia collata fuerat, obtinuit, quem tamen ob iniquiorem valetudinem, cum qua subinde conflictabatur, paucis annis administravit. Conjugium repetiit quartâ vice, cum diversis conthoralibus, quarum prima erat Barbara Elisabetha, Johannis Jacobi Mülleri, Superintendentis Schorndorffensis Filia, Virgo, cum qua filiulam genuit illicò post partum ipsa cum Matre extinctam. Secunda, Sibylla, M. Georgii Dufsleri, Pastoris Hermeringani Filia, quæ Anno 1664. desponsata novendecennali matrimonio duodena prole Parentem

tem
lius
dorff
dis V
Frid
inter
tera
Doct
haro
Pro
ges
Kur
pos
di,
dua
gio
Co
spic
can
roo
tia
ace
tem
fii
Gr
An
Co
ve
ru
cu
ta
Se

tem fecit ; Ex superstitibus , quorum quatuor, Filius unicus Christophorus Michaël , Pastor Schlaitdorffensis est. Filiae verò tres, non postremæ laudis Viris elocatae sunt. Prima scilicet, M. Jacobo Friderico Andlero, Dioceseos Tubingensis Superintendenti & Pastori Derendingensi piæ mem. Altera Johanni Christophoro Gerlachio , Medicinæ Doctori ; Tertia denique Domino Johanni Eberhardo Röslero, Moraliū in Academia Tubingana Professore. Reliquæ duæ Cancellarii nostri Conjuges fuerunt Maria Veronica, Domini Joh. Adami Kurreri, Professoris & Juris - Consulti Vidua , & post illam, Maria Rosina, Johannis Jacobi Demon-di, Senatus Justitiæ Stuttgartiani Consiliariū, Vidua, ex quibus nullos suscepit liberos. Vir longiore vitâ dignissimus. Erat enim Theologus & Concionator gravis ; Disputator rotundus ac perspicuus ; Præceptor studiosæ Juventutis fidelis ac candidus ; Orthodoxiæ defensor strenuus , heterodoxiæ verò, cum primis illius, quam Novaturientia quædam Ingenia dudum parturiebant , osoracerrimus. Unde & primus ille fuit saltim in Wurtembergia, qui non tantum Johannis Georgii Bæssii, Diaconi Soraviensis, horrendam de Termino Gratiae Peremptorio sententiam publicâ disputatione An. 1701. habitâ confutavit, verum etiam 1692. Collegium de præcipuis eo tempore motis Controversiis habuit, notatis ac refutatis Stengeri & aliorum Theologorum periculosis dogmatibus ; Quod cum Anno 1694. multorum votis & precibus fagittatus prelo committere cepisset, suppressum est. Sed & Principi, quo erat Judicio maximo rerumque

multo usu subacto, prudentiam singularem, cum in Sacris, tùm aliis negotiis approbavit, eamque ob causam de Salute Patriæ Ecclesiæque tuenda, in consilium non semel adhibitus. Singularem Amicitiam coluit cum Elia Vejelio, D. Ulmenfium Superintendente, qui ad illius disputationem de Pœnitentia Inclurati, Epistolam & deinceps dissertationem adjecit Patriisticam de Dicto Chrysostomi: Millies peccâsti, millies pœnitentiam age. Idem D. Vejelius in Epistola ad Amicum, eum vocavit: Theologum probatâ pietate, rarâ eruditione & acumine judicii insigniter conspicuum vid. G. Serpil. Epitaph. p. m. 113. Corporis habitu gaudebat erecto & robusto, sed catarrhis obnoxio. Humanitatem, quâ semper celebrabatur, & placiditatem animi, quâ & Controversias quasque tractare solebat, ipso vultu sereno, & Theologum ornante, præ se ferens. Spiritum Deo reddidit plenus fiduciæ in Servatorem & Cœlestis desiderio Vitæ flagrans, d. 26. Martii Anno 1702. ætatis climacterico majore, 63. Ministerii 40. Defunctum Concione ex 1. Tim. I. v. 15. Evangelischer Gnaden-Lehre wahre Beschaffenheit / proponens Dominus M. Jacob Friderich Hochstetter, Diaconus Tubingensis. Oratione Germanicâ memorabili, Johannes Conradus Klemmnius, t. t. Professor Logices & Stipendii Ducalis Ephorus; Universitas Programmate solenni; amici Carminibus prosecuti sunt.

Gabriel Schweder, J. C. t. Feudalium
& J. P. Professor,

Magnus

Magn
He

Joh

Dum

M

Cedit

He

P

D

Dis

co

Comp

N

De C

De F

De

Es

In

Typ

J

*Magnus eras Doctor, Domini MAGNALIA nobis
Heic referens nunc es, Major in arce poli.*

Johannes Conradus Creilingius Philos.
Nat. & Mathem. Professor.

*Dum cuperet solvi numerata Potentia nostri
MÜLLERI, radix præstitit analysin.
Cedite SCALARES; ASTRALES cedite nugæ;
Hoc dabo pro nugis; Vir tetragonos erat.*

Programma Universitatis cum aliquali recensione
Scriptorum ejus exhibet Henricus Pippingius,
in Sacro Decad. Septennario, Dec. VII. Me-
mor. 68. p. m. 265. seqq.

Scripta.

*Disputatio Inauguralis de Invocatione Sanctorum,
pro Gradu & Loco, Tubingæ, 1682. in 4.*

*Disputatio de Imputatione Justificæ. ꝛ. Johanne Ja-
cobo Kolbio, Tub 1683. in 4.*

*Compendium Theologiæ Aphoristica D. Melchioris
Nicolai, Ulmæ, 1688. in 8.*

De Cathedrâ Confessionali.

De Purgatione Animarum Separatarum.

*De Indulgentiis, earumque S. Scripturæ, antiquitati
& sanioribus Pontificiis adversante Nundinatione.
Inauguralis Alberti Vejeli, Ulmensis.*

*Typus fœderis gratiæ paucis thesibus delineatus. ꝛ. M.
Joh. Ulrico Frommanno, lb. 1690. fol.*

De

De Vocatione Ministrorum Ecclesiæ Mediata. ꝥ. Gabriele Westphalo, Sueco. Ib. 1691. in 4.

De Clavibus Regni Cælorum, Ibid.

Tessaradecas Evolutionum Sacrarum, Tubingæ, 1694. in 8.

Disputatio in dictum Paulinum Eph. II. v. 20 Anno 1696. in 4.

De Thesauro Ecclesiæ Romanæ Indulgentiario, Ib.

Explicatio Articuli ex Aug. Conf. Secundi de peccato Originis ꝥ decimi octavi de Lib. Arbitrio.

Disp. de donis Ægyptiacis Exod. XII. v. 35. 36. ꝥ. Joh. Spechtio Isnensi, Ibid. 1701. in 4.

Disp. de Pœnitentiâ Indurati; ꝥ. Joh. Joach. Kolbio. Argentoratensi, Ib. 1702. in 4.

Germanica.

Leichpredigt über der Leichbegängnuß Herrn Johann David Cummerellen, J. U. D. und Consistorii Advocatum, auß 1. Joh. I. v. 7. Stuttgart/ 1675. 4.

Leichpredigt über dem Tod Herrn Joh. Georg Cotta, Buchhändlers zu Eübingen / auß Rom. XIV. v. 7. 8. Eübingen/ 1692. in 4.

Manuscriptum.

Collegium Anti-Pietisticum.

Nat. 1640
Cl. 1685.
Ob. 1692.
**JOHANNES JACOBUS STEIN-
HOFERUS**, SS. Theologiæ Do-
ctor, Serenissimo Principi ac Domino
Christiano Ernesto, Marchioni Byrathe-

no

no Ge
Prima
sticus
ci, op
pe co
Patre
Gran
coni l
sis, f
Aqua
decun
lis, C
hann
re.
stis,
rense
noru
logic
nio i
tus g
soph
torib
men
legiu
Loc
Etior
Post
tend
funa
part
dæ
Cru

no Generalis Superintendens, Concionator Aulicus Primarius, Confessionarius, Consiliarius Ecclesiasticus & Gymnasii Director natales habuit Marpaci, oppido Wirtembergiæ satis claro Neccaro quippe commodum aditō d. 22. Januarii, An. 1640. Patre Joh. Georgio, Consule, Senatus Provincialis Grandioris Assessore, M. Georgii Steinhoferi, Diaconi Brackenheimensis, postea Pastoris Erbstettensis, filio. Matre Magdalena, stirpe Fuchsiana. Aquâ salutari Deo mancipatus per ejusdem stadium decurrit, pietati artibusque mentem aptavit in Scholis, Germanicâ simul & Latina; Ductore M. Johanne Samsone Kornbeckio, Marpacensi Præceptore. Rudimentis literaturæ melioris feliciter depositis, cum ingressu Anni 1655. promotio in Blaubyrrense Cœnobium; deinceps in Collegium Phœbæanorum Castrorum (Bebenhausen) tandem in Theologicum stipendium Tubingæ insecuta est. Triennio ibi exacto, & accepto jam 1659. Baccalaureatus gradu, tanto undique Humaniorum & Philosophiæ commeatu stipatus est repertus ab Examinatoribus, ut inter tredecim Magisterii Candidatos agmen ducere juberetur. Eodem mox anno in Collegium Repetentium (à repetendo cum Magistris Locum Theologicum & cum Complementibus, Lectiones Artistarum, denominatorum) coopatus. Post obitum Christophori Hochstetteri, Superatendentis Vicariatu Kircho-Teccensi per biennium functus est. Anno 1663. d. 25. Sept. Stuttgardiæ partes Vicariæ demandabantur ei, in binos obeundæ annos. Anno 1665. d. 14. Sept. Exaltatione Crucis, Dei Principisque clementissimo nutu Diaconus

conus Göppingensis nuncupatur. Cum autem An.
1671. Serenissimus Princeps, Christianus Ernestus,
Marchio Brandenburgicus, Sophiam Louysam, Cel-
sissimi Ducis Eberhardi III. Wirtembergici filiam in
thalamum duceret, Steinhoferus cum ternione Coæ-
taneorum, quos inter etiam D. Hæberlinus fuerat,
in suffragia venit, ut cum Serenissimâ Sponsâ Byru-
thum iter faceret; Habitâque in Sacello Ducali Con-
cione exploratoriâ omnium Principum præsertim
Domini Marchionis, gratiam & applausum sibi con-
ciliavit. Jussu itaque Serenissimi Principis Eber-
hardi in domuitione Conjugum Principalium. d. 4.
Maji, ejusdem anni via Baruthum ipsi, tanquam
Concionatori Itinerario, ingredienda veniebat.
Cum comitatu verò bonis auspiciis domum repetens
à Serenissimo Principe Christiano Ernesto brevi post
vocationem accepit, ut ejus Concionatorem Auli-
cum, itemque Confessionarium & Consistorialem
ageret. Quam Spartam, variis & prægnantibus ex-
causis frustra deprecatus, tandem acceptavit. Æger-
rimè tamen à patria divulsum testatur distichon, quo
à Celsissimo Nutritio suo spem reditus in patriæ gre-
mium enixe & humilimè discessurus petiit. Eam
non solum facile obtinuit, verùm etiam jussu ele-
mentissimo Patriæ Patris, præviâ disputatione de Le-
ge & Evangelico publicâ, sumtu Ducali Licentiam
summos in Theologiâ honores capeffendi d. 28. Ju-
nii, 1672. cum insigni, Facultatis Theologicæ tes-
timonio stipatam suscepit. Jubileo autem Acade-
miæ Tubingensis celebrato An. 1677. operisque
Baruthi nec indecorè, nec infrugiferè septennio
ferè locatis, insignia Theologiæ Doctoralia à B.
Raithio,

Raith
lata
stite;
laude
Branc
supre
An. 1
Super
lem;
nestin
ejusde
rum
intenc
strinx
de in
Tot t
multi
ronab
dotib
batur
ritini
gradu
quæd
terve
timus
strato
cum
poste
sem,
retur
jussic
d. 2

Raithio, nomine Universitatis, per humaniter oblata cum Joh. Ulrico Wildio, Elslingensium Antistite, admisit & solennitatem istam Secularem cum laude cohonestavit. An. 1679. Princeps Barutho-Brandeburgicus ipsum Concionatorem Aulicum supremum per decretum suis d. 6. Febr. intimavit. An. 1687. verò Superiorem totius Marchionatus Superintendentem, atque die 19. Februarii Generalem; Consiliarium Ecclesiasticum ac Christian-Ernestini Collegii Directorem constituit, ubi d. 11. ejusdem mensis Principi suo, in præsentia Dominorum Consiliarium Secretiorum, tanquam Superintendens Generalis, Juramento fidelitatis sese obstrinxit, deinde à Comite de Ronow, summo Præsidente in Consistorium ita æstimandus fuit introductus. Tot tantarumque Spartarum jubare effulgebat, tum multivariâ Numinis & Principis inusitatâ gratiâ coronabatur atque excellentissimis, quibus inclaruic dotibus, in gloriam ac honores plenis velis invehebatur. Nec minus tamen in patrio Ducatu, Charitiniâ nostrâ, ad summos Ecclesiasticæ Dignitatis gradus haud dubiè revocatus fuisset, nisi fata quædam domestica cum præcociore obitu spem intervertissent. Sanè jam An. 1681. Secretarius Intimus B. Kirchnerus, Nominè Serenissimi Administratoris, Professionem Theologiæ Ordinariam, cum Inspectione Stipendii supremâ illi obtulerat; posteaque Tetrarchiam, & Insulam Adelbergensem, si fortè aëris solique Marchici impatiens redderetur valetudo, per integrum Septennium, patere jussit Princeps laudatissimus. Thori vitæque sociam d. 23. Octobr. 1665. nanciscebatur Mariam Cathari-

rinam, Johannis Bezii, Senatoris Tubingensis filiam, quæ, cum quatuor uteri pignoribus maritum beâisset, Anno 1670. d. 15. Febr. in puerperio animam cælo reddidit. Superstes ex eâ remansit Laurentius Jacobus, J. U. Licentius, Anno 1666. editus. Vinculo conjugali mortis diritate rupto secundis nuptiis coaluit cum Maria Margareta, Joh. Ulrici Bauderi, Abbatis & Generalis Superintendentis Mulifontani, filiâ, quæ tres filios totidemque natus ei dedit, interque istas Christianam Sophiam, Virginem omnibus virtutum decoramentis exsplendescentem, sed præmaturo fato An. 1695. d. 17. Sept. ætatis 16. Göppingæ abreptam. Filius unicus Ludovicus Christophorus in Ducale Stipendium receptus studia continuavit, hodieque Pastorem agit Steinhofensem. Cæterum D. Steinhoferus maximis in peregrinâ terrâ Vir elogiis erat, profundâ rerum divinarum humanarumque scientiâ & eloquio excellenti, ad penetranda corda ἐξορίαν ἔχοντι, pollens, juxta B. Wagnerum;) Qui, ut habent verba Programmatis Barutheni, doctrina & vitâ Theologum laudatissimum contumnavit? Cogitationibus enim divinis se totum implevit, ad hujus mundi phaleras cum incolis non obstupuit, melle se nullo deliciarum perunxit; inconstantia nulla transversum rapuit, scrinia codicis sacri diligentissimè excussit, viam Viatoribus beatam ad cœlestem Hierosolymam non segniter ostendit, errabundis ad ravim usque inculcavit. Tenuit clavum masculè, rexit sapienter, declinavit scopulos solerter, Deique beneficio ex multâ tempestate servavit navem fortiter.

(4) *Jubil. Acad. Tub.* II. p. 115.

ter.
interp
tiâ dif
nebris
Auste
tabat
tium
pii.
Theo
moni
brofi
ga. (k
grati
ejus
rum
alter
Circ
la. oc
augu
fend
ador
augu
Arm
ejus
luce
no S
dive
tion
liq
dur
sequ
der

ter. Salutari afflictionum virgulâ tactus jucundum interpretabatur, maligniora in ipsum fata patientiâ dissabat, alium vultum inducebat nullum, è tenebris ac fumo cœlestem animo suo inferebat lucem. Austeritate arcebat neminem, comitate omnes invitabat, fides ac integritas nonnisi cum morte divortium faciebant. Hactenus Programma Joh. Gropii. Ministrorum Patrem fuisse & Exemplar verè Theologi vel Invidiam, tametsi virulentam, testimonio comprobaturam affirmat Valentinus Ambrosius Seidelius, in Concionibus Aulicis Collega. (b) Unde apud Principem suum usque adeò gratiâ amore & æstimo floruit, ut in dimissionem ejus nullatenus consentiret, sed posthabitis inimicorum strophis & obtrectationibus ab uno gradu ad alterum usque ad summum fastigium eveheret. Circa scripta ejus, quæ pauca quidem sunt, nonnulla occurrunt memoratu digna. Disputatio quippe Inauguralis, quam sub titulo: Mosis & Christi; defendit, jussu Principis Wirtembergiæ, Eberhardi adornata fuit, in quâ phrasis quædam in Disput. Inaugurali, Johannis Deschleri, à B. W. adhibita, sed Arminianis faventior visâ, examen subiit. Alter ejus fœtus sub rubricâ: Virgæ exactoris confractæ; lucem aspexit occasione Libelli Cationum à Domino Stockfletio An 1690. in 8. editi, in quo præter diversas Textus recepti in hymnis nonnullis mutationes sub calcem Manuductionem adjecerat Vir alioqui doctissimus: Quo pacto Christianus homo durante S. Synaxi devotionem suam in Templo prosequi possit, etiamsi sacro epulo ipse tum non accederet. Eo in Tractatu tribus constante philiris ne-

z

gabat

(b) In Personal, Conc, Funi Saffix.

gabatur Christianos esse, aut gratiæ divinæ ac salutis æternæ participes futuros, qui, (tamen si Eucharistiâ ipsimet non uterentur,) ad finem usque Sacræ Communionis præsentem in Templo non remanerent. Imò participes esse affirmabat Cordis Judæ, proditoris Jesu, qui acceptâ buccellâ exivit continuo. Sic & eos, qui tam citò post Concionem excedant, bolum tantum accipere; bolum de Homilia, bolum de Canticis; bolum de Precatione; de Cœna Domini nihil; vel si denique permaneant, donec Verba Cœnæ per Sacerdotem coram Altari sint decantata: istum saltem bolum inde accipere & foras exire, sicut Judas. &c. (c) Nimium in hoc & aliis fuisse ostendebat D. Steinhoferus Oratione Synodicâ, typis deinceps impressâ sub titulo præmemorato; quâ sententiam Stockfletii sine S. Scripturæ, Antiquitatis, Librorum Normalium ac Liturgicorum, Theologorum item Orthodoxorum suffragiis, magno, sed inani conatu in præjudicium Christianæ Libertatis, Rituumque Adiaphoriæ, Ecclesiis Evangelicis temerè obtrudi demonstravit. Enimverò Dominus Stockfletius Oratione Synodali, subsequente anno habitâ suam opinionem defendere satagens, eam sub lemmate: Virgæ Pastoralis ad Exactoris contractam vigilantis, evulgavit: quam tamen D. Steinhoferus morte præventus non vidit. Illustre verò Consistorium Marchicum obelo notatam, à Ministris Ecclesiæ, qui eam passim distraxerant, repetiit, cum B. ille Vir Steinhoferus acerbè admodum in eâ fuerit exagitatus. Reliqua Exemplaria incendio, quo Mönchberga cum ædibus Parochialibus & insigni Bibliothecâ Superintendentis Generalis D. Stock-

(c) Vid. Steinhof. Virg. Exalt. Confr. p. m. 34.

Stock
sunt
judic
in A
gâ ex
vixit
niste
mor
Ten
riam
temp
& E
Coll
ca II
Pf. X
lius
die
Ora
Her
Mo
fene
exce
nera
præ
C

(d)

Stockflethi conflagravit, consumta sunt. Ita sopitæ sunt velitationes, Aug. Pfeifferi celebris Theologi judicio, nonnihil amarulentæ. (d) D. Steinhoferus in Aulam Cœlestis Patriæ, arthritide scorbuticâ vagâ exhaustus emigravit d. 7. Januarii An. 1692. cum vixisset Annos 52. demtis diebus 16. horis 17. Ministerii An. 31. Conjugii 26. Viduitatis I. Exuvias mortalitatis ejus Splendidissimis exequiis Baruthi in Templo Primario humari jussit Princeps. Memoriam posteritati certatim consecrârunt secundum temporis ordinem, Johannes Gropius, Diaconus & Eloq. in Gymnasio Byruthino Prof. Publ. quo Collegarum suoque nomine funus indixit Dominica II. p. Epiphan. Concione ex Symbolo defuncti Ps. XXXI. v. 16. egregiâ, Dominus V. A. Seidelius, Ecclesiastes Aulicus, cujus Thema: **Der in die Hände Gottes gezeichnete Vielgeliebte.** Oratione vernaculâ eleganti, Dominus Joachim Henricus Hagen, Eccles. Xenod. & Prof. Theol. Moral. adumbrans: **Den auf Steinen entschlafenen Jacob.** Idem effigiem enthei Theologi & excellentis Viri, quem vocat, cineres Teutonico veneratus est epigrammate; quod hic repeti meretur præ cæteris:

Schau dieses Angesicht zeugt nicht der
Augen-Blick

Vom Feur der Gottes-Furcht / das
in der Seel gebrennet

Vom Enfer vor die Lehr / die Chri-
stus Völk bekennet?

3 2

Vom

(d) Catechismus: Pred. p. 158. ap. Serpil. Epit. Th. Sueb. p. 59. seq.

Vom tapffern Pred'ger: Geist/von Kunst/
Verstand und Wiß?

Ach? Daß der theure Mann / schon
ligen muß vergraben!

Wen würd der Ihme gleicht diß Land
hinfüro haben?

Carminibus prosecuti sunt plurimi, etiam illustres Viri, cum primis, Joh. Albertus S. R. J. Comes de Ronow. aliqui lapidariis eximias laudes beati affatim deprædicantes, quæ brevitatis studio recensere prohibemur. De vitâ conferri possunt præter memoratos Panegyristas Jubilæum Acad. Tubingensis Secundum, & Cel. Serpilli Epitaphia Sueviæ II. cit. ubi tamen semiseculum præcisè Steinhoforum vixisse perperam observavit.

Scripta.

Virga Exactoris Confracta, h. e. Justa & necessaria
Confutatio Non-Communicantium Δειπνοθεω-
γιας sub Gratia & salutis dispendio, sine S. Scriptu-
ræ, Antiquitatis, Librorum Normalium ac Litur-
gicorum, Theologorum item Orthodoxorum suffra-
giis magno, sed inani conatu in præjudicium Chri-
stianæ Libertatis, Rituumque Adiaphoriæ, Ecclesiis
Evangelicis temerè obtrusa d. 8. Octobris, 1690.
instituta in Synodo solempi Byruthinâ, quâ oppor-
tunè tractabatur Artic. Conf. Au. ultimus qui est de
potestate Ecclesiæ. Byruthi literis Gebhardianis,
1690. in 4.

Moses

Mos
st
L
Stat
l
S
g
D
i
J
Ecc
tinu
giu
rii
doc
Par
nè
Mu
pen
Civ
stra
plô
act
cep
co
com
spu
ra
dio
cell

Moses & Christus, seu Tabula Legis & Evangelii Disput. Inaugurali sub Præsidio J. Ad. Osiandri Theol.

D. & Prof. Publ. discussa, Tübingæ, 1672. in 4.

Status Crucianorum Ratio ac Levatio, oder trübse-
liger Creuß Christen Amts - Pflicht und
Trost-Bericht/ auß Syr. II. v. 3. 4. 5. 6. über der
Leichbegängnuß Fr. Elisabethâ Heintlinin/
Nebbtin zu Bebenhausen / Tübingen/ 1666.
in 4.

JOHANNES HENRICUS SCHEL-
LENBAURIUS, Concionator in Nat. 1643.
Cl. 1685.

Ecclesia Cathedrali Stuttgardiana Vesper-
tinus, & Gymnasii Professor Hebræo-Lo-
gicus, vitam exorsus est Brackenheimii d. 18. Janua-

rii 1643. Patre, Philippo, Carpentario & Xeno-
dochii Inspectore, Matre Catharinâ. Utroque
Parente nondum sexennis orbatus, sub paternâ pla-
nè cura Melchioris Nicolai Pastoris ibidem & postea
Mulifontani Præsulis, studiis adhibitus, & ex Sti-
pendiis, quorum plurima & illustria dispensat illa
Civitas, sustentatus, post Scholam trivialem Clau-
strales intravit, Mulifontanam scilicet 1658. & ela-
plô bienniô Bebenhusanam; ex quâ nondum ex-
acto Anno in Stipendium Ducale Tübinganum re-
ceptus honores Philosophicos primo & secundo lo-
co, inter Competitores satis numerosos, obtinuit,
conscriptâ proprio Marte de Anima Intelligente di-
sputatione Philosophicâ. Repetentis deinceps cha-
racteris ornandus, cum profectus in Theologiæ Stu-
dio egregios defensâ sub præsidio D. Osiandri Can-
cellarii, dissertatione præliminari, de Visione beati-

fica,

fica, ostendisset, Præceptoratum in Cœnobio Maulbrunnensi prætulit, Anno 1666. ex quo 1669. ad Diaconiam Leobergensẽ; Anno 1672. ad Gõppingensẽ Superiorem, 1677. ad Stuttgardianas successivè promotus, & 1683. Pastoratu ad D. Leonhardum aliquandiu defunctus, tandem Ecclesiasticis Vespertini in Templo Catheorali Munus cum Professione in Gymnasio recens fundato sustinuit. Conjugium iniit cum Anna Maria Johannis Bernhards Ströblingii, Civis Böblingensis Filia, genitis ex illa octo Liberis, relictis tamen duntaxat geminis Filiabus. Vir longiore Vita & altiore fastigio dignissimus; nec tantum solidè doctus, verum etiam insigniter pius. Zelotes tam contra vitæ impietatem, quàm heterodoxiæ, cum primis Calvinianæ & Böhmisticæ, nec non Syncretisticæ venenum, tacitè serpens, acerrimus; Concionator in paucis eximius, exilis quidem vocis, neque adeò amœnæ, sed Dei Spiritu plenus, ideoque Serenissimæ Principi Magdalenæ Sibyllæ æstimatissimus. Cæterum variis & vehementissimis tentationum procellis agitatus; Animam ultimo Christi suspirio in manus Patris Cœlestis resignavit, Anno 1687. d. 10. Decembris, Ætatis 44. Ministerii 21. Epitaphium erexit D. Johann Wolffgang Jäger, disticho sequenti:

*Hic Pietas fervensque jacet pro Numine Zelus
Candor & ex Ejus Funere Funus habet.*

Concionem Exequialem dixit Joh. Jacobus Langius, Pastor ad D. Leonhardum ex Psalm. XXXVIII. v. 10. Grommer / bevorab ver-
such.

suchter Herken Gott-begierige Seuff-
zer : explicans. edit. Stuttg. 1691. 4. De
Scripto primario, s. Postilla, conferatur Ephraim
Prætorius, Pastor Dantiscanus. (a)

Scripta.

Disputatio Philosophica de Anima Intelligente, Heil-
brunnæ, 1664. 4.

Compendium Logices pro Scholis in Ducatu Wirtem-
bergico, Stuttgartiæ, Anno 1682. & 1704 4.

Catechetische Unterweisung zur Seeligkeit /
Stuttgart / Anno 1682. 1696. 1700. 1703.
1705. 8c. 8.

Epistell. Postill / oder Schriftmässige Anwei-
sung zum Christenthum / Stuttg. 1694. in
2. Theilen / 4.

Kern aller Gebett / vermehrt / Stuttg. 1691.
in 8.

Ein Christl. Creuß- und Trost-Lied : Lebt je-
mand so wie ich / so lebt er wunderbarlich.

JOHANNES JACOBUS LAN- *Nat. 1648.*
GIUS, *Ecclesiæ Stuttgardianæ ad D. Cl. 1690.*
Leonhardum Antistes, vitæ curriculum ce-
Ob. 1690.
pit Nürtingæ d. 25. Julii, An. 1646. ipsâ S.

Jacobi feriâ, Parentibus Johanne Wendelino, Poli-
grammateo & Mariâ Demmleria. Quinquennio
nondum superato patrem amisit, & sub matris vi-
tricique Domini Johannis Christophori Dieterici,
Chirurgi & Senatoris paternâ sollicitudine & curâ
studio-

z 4

(a) *Biblioth. Homilet., in Ind., Lit. S.*

studiorum telam persecutus est in Scholâ Nürtingensi, ex quâ Anno 1659. cum aliis in Collegium Blabyrense, & elapso biennio in castrum Phoebeum receptus, baccis primæ laureæ redimitus est. An. 1667. quibus Magisterii honores in Stipendio Theologico versanti, tertio inter 22. Competitores loco, accessere. Ecclesiam Dei verbo Evangelii deinceps pascere cepit Tütslingæ propè Tubingam, ut Vicarius, & An. 1668. ut Alumnorum Hirsaugiensium Præceptor, porro Anno 1672. Göppingæ, ut Diaconus, Collegâ gavissus Domino H. Schellenbaurio, cui Stuttgartiam evocato & ipse postmodum successit, quatuor Diaconias metropolitanas ordine percurrrens, Leonhardinam quidem Anno 1678. Xenodochialem An. 1681. inferiorem in æde Cathedrali An. 1682. Superiorem in eadem An. 1683. quibus sedulò administratis Pastoratus Leonhardinus ei collatus est, cumque morbo lethali jamjam decumberet, Extraordinarii Assessoris in Synedrio Sacro & Abbatis designati character à Serenissimo Domino Administratore oblatu, quem humillimâ gratiarum actione remisit potius, quàm accepit, sessionem sibi in Curiâ cœlesti à Domino Jesu jamdum paratam affirmans, omnigenamque salutem Celsissimo Duci apprecatus. Felici matrimonio possedit Euphrosynâ, Celebris inter nos Theologi, Johannis Schübelsii, filiam, Joh. Wendelini Angelini, Diaconi olim Kircho-Teccensis, Viduam, Septendecim annis quin à sobole bene dictâ, quæ mariti obitum placidâ morte antevertit, semestri prius extincta. Superfunt filii duo Altingensium Pastor unus, alter Mulfontani Collegii Præceptor secundus. Encomia

Viri

Viri
B. Jo
drals
Lang
re sol
& pi
Asce
ctulo
naba
re ni
At er
Con
lius
licè,
rum
rum
com
ranâ
ex v
Febr
v. 2
fug
Joh
diè
bas
& C
Gle
ler
Car
eleg
Sch
non

Viri post Dominum Parentatorem optimè expressit
B. Joh. Laurentius Schmidlinus, Ecclesiæ Cathedra-
lis Antistes & Consistorii Adessor, qui beatum
Langium Stuttgardianorum BASILIUM appella-
re solebat. Erat enim sancto Zelo pro Dei gloriâ
& pietate non fucatâ clarissimus. Theologi verè
Ascetici & Evchetæ devotissimi typus. Unde san-
ctulorum cœtus, qui Böhmiæ eo tempore nomi-
nabantur & conventiculis suis clandestinis invalesce-
re nitebantur, quasi ὁμόψηφον ipsis jactitabant.
At enim moribundus ipse concioni subnectere jussit,
Confessionem egregiam: Mori se in confessione il-
lius doctrinæ, quam oviculis Christi tradiderit pub-
licè, ut osorem omnium Atheorum, Enthusiasta-
rum, Anabaptistarum & perversorum Böhmistarum;
Mori in Salvificâ Evangelii Libris Symbolicis
comprehensâ fide, & in Ecclesiâ Evangelico-Luthe-
ranâ. Ita plenus solatii & prægustûs alterius vitæ
ex variis symptomatibus piam animam efflavit d. 23.
Februarii, 1690. Symbolum ejus ex Esaïæ XLV.
v. 24. In Domino Justitia & Fortitudo mea, pro
suggestu luculenta expositione enucleavit Dominus
Johannes Bernhardus Hærlin, tùm Diaconus, ho-
diè Specialis Superattendens Stuttgardianus & Ab-
bas San-Georgianus, sistens: Jesum Christum A
& O, der Anfang und das Ende der wahren
Glückseligkeit / Freude und Vergnügens al-
ler Glaubigen. impress. Stuttg. bey Paul Freuen.
Carmina diversi addiderunt, inter quæ ordine &
elegantia primum est lapidarium D. Joh. Laurentii
Schmidlini, Consistorialis, cujus recensio Lectorem
non poenitebit.

Memoria Theologorum

Epicedium

Viator

Quisquis est, gradum fiste,

Quiescit hic

Exanime corpus

Magni quondam Spiritus domicilium

Quod vermibus non molestè concessit

qui se vermiculum modestè fuit professus

fuit ah! fuit

JOHANNES JACOBUS LANGIUS**Ecclesiæ Christi, dum fuit, Antistes Vigilantissimus**

Natus Anno Salutis

Post Secula XVI. quadragesimo VIto

Die

Qui nomen dedit non sine omine

Tonitruum filium fore:

Oratio enim ejus tonitru, Vita fulgur fuit.

In Patriâ Scholâ

Intra teneros ætatis annos

Mira ingenii felicitate, studiorum contentione

mox eo processit.

Ut trivio egressus

exacta

In Virtutum Asceteriis,

Juvenilis libertatis claustris,

Trieteride,

Validis humanorum prædiis instructus,

ac proin duplici laurea insignitus,

ad Theologiæ, cui ab utero devotus studium.

feliciter aspiravit.

Ubi

Ubi

Hodegeta usus, Timore Domini,
excellsa mentis indole inclytus,
perspicax ingenii acumen eò applicuit,
ut eruditione è Sacris, profanisque scriptoribus
cumulata,

sublimiora tractans terrens scientiæ vanitatem
agnosceret.

non minus spectabilis morum probitate,
quàm humanitate amabilis,

DEO suo

primùm Monastica informatione;

Dein puro Divini Verbi præconio
aliquot millibus
inserviebat.

æquè admirabilis dexteritate, quàm pietate Venera-
bilis,

inclytus in Ecclesiam meritis, ac in Scholam

FELIX

Patre, Patriæ ornameto,
cui pietatis primitias debebat.

Socero, Ecclesiæ fulcimento,
in quo abunde habuit, quod æmularetur.

Uxore, omnium Virtutum speculo,
cujus adjutorio lætabatur.

Liberis, in spem familiæ liberaliter educatis:
quorum duos Deo,

Spei suæ pignora, in infantia reddidit,
ante pugnam graviorem coronandos:

Tres Patriæ reliquit,
sæt felices futuros,

Si

Ubi

Si & Patriæ & Avitæ Pietatis hæredes audiant,
 Precum propugnaculo, Iræ Divinæ opposito,
 Prudentia in comparabili Zelo sociata
 sepultam ferè pietatem
 è SCHÜBELIANIS cineribus resuscitatam
 Bono publico producere enixè satis laboravit.
 Non minus de naturæ donis, mentis dotibus,
 quàm fortunæ bonis liberalis,
 Divitum simul, ac Pauperum amorem sibi con-
 ciliavit,
 Ob rarum candorem
 suis Charus, carus Orbi, & apud externos Clarus,
 salutis omnium avidus, prodigus suæ,
 sibi omnes devinxit.
 Barbara Gallorum immanitate petitus,
 potius Illustri præsidio,
 adjutus adversæ etiam Religionis subsidio
 tectus, & intactus mansit.
 Magno ausu,
 nec infelice successu
 Tricipitem Impietatis Cerberum
 Aulæ, Curiæ, Civitati infestum
 ut ut ringentem, latrantem, feliciter aggressus
 disciplinæ severioris catena
 ne liberè grassaretur, validè cohibuit.
 hoc tamen
 Non nisi Divino Robore, Herculeo sudore,
 Quo ipso
 Memoriam meruit nunquam intermorituram,
 O Fideli Virtutem verè Magneticam.

Uno

Uno tractu

JESUM ad se traxit, ad JESUM suos, ad suos
omnium favorem.

Mirum!

Quo sublimioribus officiis sine ambitu fuit ad-
motus,

eò remotus magis ab ambitione fuit,
ut dubium sit:

Humilitate ne, an vitæ integritate magis sit ce-
lebrandus.

Lumen certè fuit,

Primorum Ecclesiæ Doctorum splendore conspi-
cuum.

Virtutum radios longè spargens.

Parum erat

Pauli indefessum in laboribus Studium.

Petri in submissione Mansuetudinem

Johannis in Charitate Constantiam
imitari!

Ignatiani etiam Amoris Ignes

multorum Sancto incendio,

Polycarpianæ Olivæ fertilitatem
fructuum Ubertate,

Irenæi Pacificatoris sollicitudinem

Curarum parium sanctitate,

Basilii invidia pressi moderationem
actionum humilitate

superare studuit:

non aviditate inanis gloriæ,

sed JESU suo fœnerandi cupiditate,

Non verebatur Greg. Nazianzenus

Basilium, Virtutis dicere Legem!

Nec

Nec nos NOSTRUM , Pietatis !
 Cujus viva Imago fuit , ut & Basiliæ.
 quam
 Gracilis pariter, semperque Cogitabundus
 Procero Corporis habitu, & recto,
 Colore fusco, vultu subpallido
 ad vivum expressit.
 Magnus etiam appellandus
 si non officii eminentia, magnorum tamen Me-
 ritorum excellentia,
 Talentorum enim concreditorum augmentis
 opulentus,
 Cœli divitias non promittebat saltem , sed promebat
 non sine fœnore.
 quod noctium quoque insomnium vigiliis ampliabat.
 Cum multos videas
 dormientes necare, quos vigilantes lætabant fœtus,
 Ipse per omnes Noctis horas promptus,
 Neminem perire passus est, quem nôrat periclitari.
 Quin &
 suorummet vitiorum pondere pressos, erigere
 fategit.
 Quid mirare,
 & Augustis domibus, & angustis casulis
 optatum fuisse.
 Cum & correctionis rigorem oris suavitate,
 actionum gravitate conjuncta,
 mirè temperarit.
 Itaque
 Quod Seculi hujus ferè miraculum est!
 Cum non tam Ore, quàm opere felicissimè do-
 cuerit,

Dictis-

Dictis que facta ejus exactissimè responderint,
Bonorum omnium suffragio,

Langius noster

Longissima vita dignissimus fuit.

Utpote

In quo Zelotarum individuus Comes, Invidia
quod arroderet, vel nihil, vel parùm invenit,
at at!

Ipse Cœlo jam ante vicinior Spiritus, cœlitus concessus

etiam Corporis Carceri ad huc inclusus,
Cœlitum Consortio lætus, ac commercio,
In Spiritus Sancti penetralia pridem intromissus,
suavitate eorum, quæ eminus speculabatur
illectus,

Cominus intueri Arcana alteri vitæ reservata
gestiebat,
& certè,

Amore JESU Sui incensus totus
Jam pridem reditum ad Dominum suum maturasset,
Hoc etiam non reluctante,
Nisi Orborum in hoc Orbe piorum amor retardasset.

Horum enim miseriæ misertus JESUS
Ne intercessor te doctore ac ductore carerent,
brevem adhuc operam orbi indigno præstare jussit
dum exundante malitia, Judicio matura, subtraheretur

Tandem Ergò

Non

Non calamitosæ vitæ, sed vitiosi seculi
(quæ tristissima est calamitas)

tædio victum

in Cælum redire placuit.

Laudes Viri hujus meritissimæ

Cum omnem oris facundiam, elegantiam calami
superent.

debitum ei officium saltem delibare fas fuit.

Neque enim in hoc Amicitia genere decebat esse
negligentem,

quem Ipse Vivus Amoris sinceritate sibi totum ob-
strinxerat.

Sic Ergo

Generosus Veritatis Athleta,

Exantlatis tam brevi spacio mille laboribus,

Imperterritus Pietatis Vindex,

Devictis hostibus DEI, Orci hostiis,

Illustris Victor triumphat.

Glorioso, licet incruento

Interdiros impiorum insultus, horrendos Satanæ
colaphos,

Martyrio felix ovat.

Vicinus Morti

Satur Vitæ hujus, alterius anhelus,

cujus jam delicias gustabat,

Gratiam inter & Gloriam medius,

ea perfundebatur lætitia,

ut

neque liberorum irriguis fletibus,

neque continuis Amicorum singultibus,

neque Auditorum altissimis suspiriis

turbari posset,

quin

quin

qui

Luge,

Inter

An

quin Gaudii plenitudinem verbis , ac gestibus ex-
primeret,
ad ultimum usque oris spiraculum,
quo
à DEO datum , DEO gratum Spiritum
non diis Manibus , sed manibus Dei,
humiliter resignavit.
Indubium ergo est omnibus
qui vel agonem ejus in vita, vel vitam in agone
novère,
Immarcessibili corona decorum
ex alto jam despicere
Mundi hujus immundi ludibria,
Lunatica Gaudiorum deliquia,
vanorumque hominum deliria ridere.
Benevole Lector
Luge, qui hæc legis, in Communi Patriæ ob jactus-
ram, luctu,
Piorumque Desiderio fave.
Liberæ ejus sed & Animæ gratulare
quod
Inter JESU sui desideratissimi amplexus hæret
indivulsa,
à quo hîc quoque
nec laude, nec fraude,
neque virulentiâ ulla , neque violentia
poterat divelli.
Anxius ob insanabilia Patriæ vulnera funera
tristissima
sperans diu suspirabat :
Ipse jam funus factus vulnera auxit,

Memoria Theologorum

Tristis memoria!

Sic voluit Patria cum moriente mori.
lata tamen, quia nactus est
Luctibus ac Luctis præmia digna suis.

Posuit

Amico olim suo suavissimo Collegæ
fidelissimo Mœkist.

J. L. Schmidlin, Conf.

Scripta.

Desiderium oculorum dolentius ereptum, das ist/
schmerzlich entrissene Augen: Lust eines
liebwerthen Ehren: Weibes in einer
Christl. Leich: Sermon, auß Ezech. XXIV. 16.
bey sehr wehmüthiger Leich: Bestattung/
Frauen Anna Maria / Herr Jacob Fi-
schers / Gerichts-Verwandten / gewesener
Eh-Liebsten / Stuttg. 1682. in 4.

Leichpredigt über den Todt deß Durchleuch-
tigsten Fürsten und Herrn / Georg Friede-
richs Herzogen zu Württemberg / 2c. Jhro
Kayserl. Majest. General - Wachtmeistern /
d. 12. Januarii gehalten / Stuttgart / 1686.
in fol.

Memoriale Davidis, unterthänigstes Memorial
deß wohlversuchten Davids / auß Psalm. XXV.
v. 6. 7. bey der Leich: Begängnuß Herrn
Johann Jacob Bauren / Hochfürstl. Ober-
Raths / vorgestellt / Stuttgart / 1688. in 4.

From-

From-
hen
vid
Be
Be
Sch
und
in
168
ta.
Ein g
uni
G
G
ger

GE
Ser. V
Temp
stes,
riorun
vagit
premb
Matr
Filia
tum
1658
cissim
laure
mitus
bitis

Brommer / beborab versuchter Christen. Her-
 gen Gott begierige Seuffer / auß den Da-
 vidischen Worten / Ps. XXXVIII. v. 10. bey
 Volck-reicher / zumalen sehr traurigen Leich-
 Begängnuß / Herrn M. Joh. Heinrich
 Schellenbauren / Stifts-Abend-Predigers /
 und bey Fürstl. Gymnasio alhier Professoris, &c.
 in der Hospital-Kirchen erklä. d. 13. Decemb.
 1687. Stuttgart / 1691. in 4. posthum. edi-
 ta.

Ein geistlich Lied : Hilf Helfer hilf in Angst
 und Noth / du kanst es thun du starcker
 Gott / 2c. Du wilt es thun du liebster
 Gott / 2c. in 16. Gesehen. vid. Dr. Hedins-
 gers Gesang-Buch / und D. Hillers.

GEORGIUS HENRICUS HÆ-
 BERLINUS, SS. Theol. Doctor, *Nat. 1644. Cl. 1685.*
 Ser. Wirtembergiæ Ducis Consiliarius, *Ob. 1699.*
 Templi Cathedralis Stuttgardiani Anti-
 stes, Consistorii Assessor, Academiae & Monaste-
 riorum Visitator, & Abbas Alpirspacensis, primos
 vagitus edidit Stuttgartia, Anno 1644. d. 30. Se-
 ptembr. Patri Joh. Jacobo Mercatori & Judici,
 Matri, Barbaræ, H. Pistoris, Parochi Behringensis
 Filia. Cursum Studio rum in Pædagogio inchoa-
 tum & per Scholas Claustrales Maulbronnensem
 1658. & Bebenhusanarum 1659. continuatum felici-
 cissime absolvit in Academia Tubingensi. Utrâque
 laureâ primo inter 26. Candidatos loco 1663. redi-
 mitus, Theologiam eâ dexteritate tractavit, ut ha-
 bitis tribus Disputationibus publicis Stipendii Repe-
 tens

tens atque 1668. Diaconus Leomentanus, sequenti verò Cantstadiensis, porrò 1675. Stuttgardianus ad D. Leonhardum, & successivè in Xenodochio, deinde in Ecclesia Collegiata, denique verò Anno 1681. ætatis 37. Theologiæ Doctor & Professor in Academia Tubingensi Extra-Ordinarius, Illustrisque Stipendii Superattendens creatus fuerit. Quas Stationes Concionibus, Lectionibus, Disputationibus, Collegiis privatis, Scriptisque publicis usque adeò decoravit, ut famâ de illius eruditione diffusâ usque ad Regiam Majestatem in Suecia penetraret, quæ missis alterâ vice regiis diplomatibus Primariam Theologiæ Professionem in Academia Livoniensi, Dorpato, ei clementissimè detulit, promissâ insuper Episcopali Dignitate in Urbe Rigenfi. Sed & Altdorffensis Academia Professore desideravit. Enimvero ægritudine corporis impeditus splendidas istiusmodi Vocationes, officiis Patriæ, quibus destinabatur, post habere voluit, debuit. Anno 1691. à Potentissimo Saxoniz Septem Viro Johanne Georgio III. Tubingæ terrenis valedicente desideratus, consolationibus è Verbo Dei & sacro ephodio eum instruxit, magno à Saxonibus in pretio habitus. Ad ultimum defuncto J. L. Schmidlino, in Antistitis Ecclesiæ & Consistorialis munere Anno 1692. d. 19. Febr. jussu Serenissimi & ex voto plurimorum successit, cæteris quoque dignitatibus, Abbatis nimirum Alpirspacenlis, & Academiæ Visitatoris, Gynasii que Scholarchæ auctus. Conjugium inivit alterâ vice, ductâ in Matrimonium primò Agathâ Mariâ, Joh. Christophori Hingheri, Prædecessoris quondam in Officio, Filiâ, deinde verò Dominâ Sulfannâ

fannâ
& Dir
& toti
doctus
Imper
scienti
qui Se
Camie
Zimm
Melde
fancier
Jesuita
in pau
vere n
rotund
deste g
cedens
dedit.
fenda.
mors
suis in
Minis
v. 25
Ejus p
Stutg
Arnol
Wû
pag. 5

(a)
(b)

fannâ Magdalenâ Joh. Wolffgangi Textoris Jcti.
& Directoris Neosteinensis gnâtâ ex quâ Filios duos
& totidem Filias reliquit. (a) Vir de cæterò solidè
doctus, ideòque à multis Provinciis & Civitatibus
Imperialibus in rebus Theologicis & casibus Con-
scientiæ plurimùm consultus: Orthodoxiæ tenax,
qui Serenissimi jussu Ambrosium Sehmannum de
Caminiez, Böhmiæ Sectæ hyperaspisten h. e. J. J.
Zimmermannum, & Jac. Bosluetum, Episcopum
Meldensem pacis inter Evangelico- & Pontificios
fanciendæ Procum solidè refutavit, Deziùm quoque
Jesuitam gladio suo jugulatum dedit. Concionator
in paucis eximius, qui & verbis & lacrimis commo-
vere noverat, adeòque laude non simplici dignus;
rotundi & subacti Ingenii; rebus prudenter ac mo-
destè gerendis peridoneus; & qui laneis pedibus in-
cedens gressus quandoque, ubi opus erat, pressiores
dedit. (b) Scripta ejus in aprico extant, mox recen-
senda. Destinârat quidem & alia luci publicæ, sed
mors præmatura sufflaminavit, quæ nexibus eum
suis involvit, Anno 1699. d. 20. Augusti, ætatis 54.
Ministerii 31. Concionem funebrem ex Actor. XX.
v. 25 - 38. habuit Dominus Ericus Weißmannus,
Ejus per Intervallum Successor in Officio Antistitis
Stuttgardiani dignissimus. Vindicias Viri contra
Arnoldum dedit Andreas Caroli, Junior, in der
Württembergischen Unschuld / Cap. 13. P. III.
pag. 507.

aa 3

Epigra.

(a) Vid. Conc. Eun. p. 13. fol. seqq.

(b) Caroli Memor. Tom. II. Libr. X. p. m. 446.

Epigraphæ cippi ad sinistram ædis Leonhardinæ positi est hæc:

Hæc situs est

Theologus magni Nominis, Dominus Georgius Henricus Hæberlinus, SS. Theol. Doctor, qui postquam Ecclesiæ Wirtembergicæ ut Diaconus, Professor Theologiæ Tubingæ, Consiliarius in Consistorio, Antistes Ecclesiæ Cathedralis, Abbas Alpirspacensis, Visitator Universitatis & Monasteriorum in Ducatu totis XXX. Annis puritate Doctrinæ Evangelicæ, officii Zelo, Consiliorum gravitate & Prudentia, precumque ardore, præfuit ad Exemplum. natus annos LIV. menses XI. Anno 1699. D. XX. Aug. in Jesu placidè obdormivit: relicto magno Patriæ Desiderio & Familiæ Luctu; cui Princeps Vitæ beatam largiatur Resurrectionem.

Scripta.

Scripta.

- Specimen Theologiae practicae*, Tub. 1690. sumt. Joh. Georg. Cotta, typ. Martini Rommeji, in 8.
- Conspectus locorum Theologicorum D. Math. Hasenrefferi tabellis exhibitus*, Tub. 1690. sumt. Joh. Georg. Cotta, typis Martin. Rommeji, in 8.
- Theologia Corinthiaca in forma systematis proposita*, Tub. Anno 1693. literis Kernerianis, in 4.
- Dissertatio Theologica Inauguralis ad locum Pauli, 1. Cor. 12 vers. 13. pro obtinendo gradu Doctorali habita*, Resp. M. David Laitenberger, Tub. 1681. typ. Joh. Henr. Reisi, in 4.
- Dissertatio Theolog. de Benevolentia Dei generali & Speciali sub praesid D. Georg. Henr. Habberlin, Authore & Respond. M. Abraham Spengler* / Tub. habita, Anno 1681. typ. Joh. Henr. Reisi, in 4.
- Exercitatio Theologica verum, genuinum, realem, debitum praedicati verbi divini modum delineans*, Respon. Blasio Löwey, Hungaro, Tub. 1682. typ. Joh. Henr. Reisi, in 4.
- Dissertatio Theolog. de principio fidei sive Scriptura sacra*, Respond. M. Philipp Conrad Lang / Tub. 1683. literis Kernerianis, in 4.
- Dissertatio Theol. de unione Sacramentali*, Resp. M. Anton Ulrico Hopfero, Tub. 1683. liter. Kernerianis, in 4.
- Exercitatio Theolog. de unione fidelium cum Christo*, Respon. M. Joh. Laurent. Schmidlin / Tub. 1682. typ. Gregor. Kerner, in 4.
- Calix Eucharisticus s. Exercitatio Theologica occasione loci 1. Corinth. 12. v. 13.* Tub. 1682. Respond. M. Joh.

M. Joban. Frider. Caspar, typ. Greg. Kernerii, in 4.

Diputatio Theolog. de illustrioribus quibusdem controversiis sub præs. D. Georg. Henr. Häberlini / Tubing. 1684. habita Authore & Respond. M. Job. Henrico Hingher, in 4.

Exercitatio Theolog. de Sacramento Initiationis Nov. Testam. habita sub præs. Georg. Henr. Häberlini, D. Author & Respond. Frider. Henr. Camerario, Tub. 1684. literis Kernerianis in 4.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΘΕΟΛΟΓΙΚΩΝ de justificatione hominis coram Deo sub præs. Häberlini, D. propositum ab Authore & Respondente Conrad Horlacher, Tub. 1684. typ. Martin Rommey.

Jus Dei in creaturas sub præs. D. Häberlini ab Authore M. Andrea David Carolo examini publico submissum, Tubing. Anno 1684. Typ. Greg. Kernerii, in 4.

Dissertatio Revocatoria de purgatorio habita sub præs. D. Georg. Henr. Häberlin, Authore Job. Wolfgang Rädcl, Bavaro, professo quondam Franciscano Concionatore & Confessionario, Tub. 1685 typ. Job. Henr. Reisi, in 4.

Fœdus operum s. naturæ, ut obtinuit in statu integro, sub præs. Georg. Henr. Häberlin D. publico examini expositum ab Authore M. Job. Reinh. Hedinger, Tub. Anno 1686. typ. viduæ Job. Henr. Reisi, in 4.

Dissert. tio Theol. de satisfactione Christi sub præs. D. Georg. Henr. Häberlin. habita, Authore & Respond. M. Wilhelm Conr. Haselmeyer / Tubing. 1687. Typ. viduæ Job. Henr. Reisi, in 4.

Philan-

Philan-
diss
He
Aut
nus
Rom
Differ
Sue
mej
Differ
stia
bita
Ch
Rom
Papisi
Hä
me
in 4
Exerc
fra
Ma
Philos
typ
in 4
Fascic
tat
Fra
in 4
Thoru
lini
pub
Stu

Philantropia Dei ex Ezech. 33. v. 11. delineata cujus dissertationem porismaticam sub præsid Georg. Henr. Heberlin. D. examini eruditorum submitit Author & Resp. M. Joh. Philipp Höniger, Diaconus in Ebingen / Anno 1688. Tub. typ. Martin. Rommeji, in 4.

Dissertatio Theol. de Quiete. Resp. Joh. Petr. Romius, Suevo-Hallensis, Tub. Anno 1688. typ. Mart. Rommeji, in 4.

Dissertatio Theolog. de Chiliasmo hodierno fidei Christianæ ruina & infidelitatis judaicæ firmamento, habita à Georg. Henr. Heberlino Respond. M. Georg. Christoph. Hellwer, Tubing. 1688. typ. Martin. Rommeji, in 4.

Papismus irreconciliabilis, sub præsid. D. Georg. Henr. Heberlin, Authore, M. Eberhard. Gruber, in examen propositus, Tub. 1688. typ. Mart. Rommeji, in 4.

Exercitatio Theologica de tolerantia Christianorum fraterna, Resp. Jacobo Schulin / Tub. 1688. typ. Martin Rommeji, in 4.

Philosophia Mosaica de novitate mundi, Tub. 1688. typ. Mart. Rommeji, Respond. Joh. Conr. Ziegler / in 4.

Fasciculus Myrrhæ, ex Cantic. 1. vers. 13. representatus, Resp. Joh. Wilhelm. Baumann, Lendsidelio Franco, Tubing. Anno 1690. typ. Martin. Rommeji, in 4.

Thorus Clericorum sub præsid. D. Georg. Henr. Heberlini, ab Authore & Resp. M. Frid. Haage, examini publico submissus, typ. Melch. Gerb. Forbeer / Stuttg. Anno 1691. in 4.

Dissertatio Theologica de generatione plantarum, cui ob affinitatem Materie addita est tractatio de generatione animalium, Tubing. sumt. Joh. Georg. Cotta, typ. viduæ Martini Rommeji, Anno 1693. in 12.

Tractatus & opera in Lingua Germanica D. Georg. Henrici Hæberlini.

Schrift-mässige Widerlegng / des sogenannten Ambrosii Sehmanns von Caminie; muthmaßlicher Zeit-Bestimmung gewiß gewärtiger Göttlicher Berichte / 2c. samt beygefügter Vergleichung des Sehmannischen Vorgebens mit unterschiedlichen Kezereyen / 2c. Auf Hochfürstl. gnädigstes Unbefehlen verfertigt / und zu Bestättigung der Evangelischen Wahrheit / wie auch Christl. Herzen zur Warnung und Unterricht in Druck gegeben / von Georg Heinrich Hæberlin / der Heil. Schrift D. und Profess. Ordin. Tubing. in Verlegung Philibert Brunnens / gedruckt bey Joh. Heinrich Reisen / im Jahr Christi / 1685. in 4.

* *Laudatur hoc scriptum. à M. A. C. Rothio Ecclesiæ Lipsiensi, in dem nöthigen Unterricht von Prophetischen Weissagungen / lit. 6.*

Dezius suo gladio jugulatus, oder kurzer doch gründlicher Beweis / daß die Widersvereinigung

nung der Protestirenden oder der Evangelischen Augsburgis. Confession mit der heutigen Römischen Kirchen weder nöthig zu ihrem Heyl noch leicht nach ihrer Lehre. Vielmehr aber die Wiedervereinigung der Papistischen mit der Evangelischen nöthig zu ihrem Heil und leicht nach ihrer Lehre seye. Gezoget auf des Fränkischen Jesuiten und Theol. D. zu Straßburg / Johannis D^z / bekannten Buch / genannt Vereinigung der Protestirenden zu Straßburg / mit der Röm. Kirchen / gedruckt im Jahr Christi 1690. in 8.

Frommer Christen hoher Ehrenstand / auf Heil. Schrift hervor gesucht / und in 8. unterschiedlichen Ehren. Staffeln zu betrachten vorgestellt / von M. Georg Heinrich Häberlin / Diacono zu S. Leonh. in Stuttgart / gedruckt allda bey Joh. Weyrich Kößlin / Anno 1676 in 16.

Historische Relation, von denen in der Stadt Calw/der Zauberey halber beschreyten Kindern und andern Personen / samt einer Christl. Predigt wie solchen und dergleichen Sataniſchen Läuſten zu begegnen / D. Georg Heinr. Häberlins / Stuttg. bey Joh. Gottfried Zubrodt / gedruckt bey Melchior Gerhardt Lorbeer / Anno 1683. in 4.

* *Hac relatio cum Concione in linguam Danicam conversa perhibetur.*

Postille

Posilla Epistolica versicularis Tomi sex. Darvon
der erste Jahrgang gedruckt zu Stuttgart/
in Verlegung Johann Gottfr. Zubrodt/
von Tobias Friderich Coccius, Anno 1685.
in 4.

Der ander Tomus gedruckt zu Tübingen / in
Verlegung Philibert Brunners / bey Joh.
Heinrich Reisen seel. hinterbliebenen Wit-
tib/ An. 1687. in 4.

Der dritte Tomus oder Jahrgang zu Stutt-
gardt gedruckt/ bey Melchior Gerhardt For-
beer / in Verlegung Joh. Gottfried Zu-
brodt/ Anno 1688. in 4.

Der vierdte Jahrgang gedruckt zu Stuttg.
bey Melchior Gerhardt Forbeern / in Ver-
legung Philibert Brunners / und Augusti
Mehler8/ Anno 1690. in 4.

Der fünffte Jahrgang zu Tübingen / gedruckt
bey Joh. Conrad Reib / in Verlegung Phi-
libert Brunners/ Anno 1690 in 4.

Der sechste und letzte Jahrgang zu Tübingen
gedruckt bey Martin Rommey / in Verle-
gung Johann Georg Cotta / Anno 1692.
in 4.

Christl. Huldigungs- Predigt / über 2. Chron.
1. v. 7. als Ihro Hochfürstl. Durchl. Her-
zog Eberhardt Ludwiga zu Württemberg 2c.
allhier von gesamtem Stadt- Magistrat und
Burgerschaft die Erb- Huldigung den 6.
Febr. 1693. einnahme / in der Stifts- Kirch
daselbst abgelegt / Stuttg. gedruckt / bey
Paul Treuen/ in fol.

Christliche

Christliche Leichpredigt über 2. Sam. 15. v. 25. 26.
bey hochansehnlicher Leich-Begängnuß des
Herrn Geheimen Raths von Kulpis gehalten
den 7. Sept. 1698. Stuttg. bey Melch.
Gerhardt Vorbeer/ in fol.

Posilla Evangelica Versicularis, oder Christliche
Predigten / über die Sonn-Fest- und Feyer-
tägliche Evangelien / worinnen dieselbe von
Versicul zu Versicul auß dem Grund-Text er-
kläret werden/ Stuttgart/ in Verlag Au-
gustus Mehlers/ gedruckt bey Paul Treuen/
1659. in 4.

Manuscriptum.

Catechismus Dogmaticus, d. i. Christl. Predigten
über den Württembergischen Catechismus/
darinn der eigentliche Verstand desselben
von Stück zu Stück deutlich erklärt / und
auß Heil. Schrift erwiesen wird / mit an-
gehendtem Unterricht/ Warnung/ Ermah-
nung und Trost nach Gelegenheit des Texts
vorgetragen zu Cantstatt/ Anno 1670.

Catechismus Normaticus, oder Christl. Predigten
über den Württembergischen Catechismus/
darinn derselbe vorgestellt wird als ein
Richtschnur / 1. Im Glauben. 2. Im
Leben. 3. Im Leiden. 4. Im Sterben/
zu Cantstatt vorgetragen/ An. 1672.

JOHAN-

Nat. 1645.

El. 1690.

Ob. 1795.

JOHANNES GEORGIUS ES-
SICHIUS, Gymnasii Stuttgardiani
 Rector primus, Serenissimi Consiliarius
 & Abbas San - Georgianus designatus,
 mundum intravit 1645. d. 22. Febr. Vaihingæ, Pa-
 rentibus Johanne Georgio, Archigrammateo pri-
 mum Vaihingensi, dein Maulbrunnensi; Matre An-
 nâ Mariâ Riegerinâ. Pietatis & Literarum tyroci-
 nia ibidem posuit intrivio, ex quo 1659. in Maul-
 brunnenſe & ſequentē Anno in Bebenhuſanum, ex-
 tremò in Stipendium Ducale receptus, curſum Phi-
 lologiæ & Philoſophiæ eâ cum dexteritate pertra-
 ctavit, ut 1664. gradum Magiſterii primo loco
 conſequeretur. Theologiæ Studio imbuendus
 præcipitiâ Linguæ naturali ſerè abſterritus ad
 aliud ſtudium animum applicare conſtituerat, niſi
 Parentis admonitio conſtans obſtitiffet, cujus con-
 ſilium Concio in Examine Conſiſtoriali articulatè
 habita corroboravit. Itaque Ober-Kirchum, Epi-
 ſcopatus Argentinenſis oppidum, Wirtembergico
 Duci oppignoratum, ſed Pontificiæ Religioni, pau-
 cis admodum civibus exceptis, deditum, miſſus, vi-
 carias operas ea cum manſuetudine & propoſitionis
 Homileticæ applauſu præſtitit, ut aliquot animas
 Evangelicæ Veritati ſpontè accedentes Chriſto lucr-
 fecerit. Inde Anno 1667 Blabyram ad Præcepto-
 ratum Clauſtralem ætatis anno 21. vocatus uſque ad
 annum 1671. ibi perſeveravit; quo ad Diaconiam
 Göppingenſem promotus. Enimverò decimeſtri
 nondum exacto, Blabyram ad ſtationem Præcepto-
 ris Superioris revocatus, uſque ad annum 1683.
 iſti

iſti Sch
 dagog
 Succes
 nec no
 Gymn
 evexit
 mentu
 Erecto
 conſtit
 uſque
 merita
 Georg
 no 17
 ab ann
 Conſu
 Domi
 rium.
 Didac
 elegan
 matur
 pronu
 conſu
 d. 6. C
 nem
 no, A
 po

isti Scholæ inservit. Josepho autem Gmelino, Pædagogarchâ Stuttgardianô mortem obeunte ipse Successor declaratus ope divina, consiliis maturis, nec non Fautorum adminiculo Pædagogium in Gymnasium modernum secularibus votis expetitum evexit, nihilque adeo illorum omisit, quæ ad incrementum & iplendorem istius pertinere videbantur. Erecto igitur istiusmodi Lyceo ipse primus Rector constitutus officium præclare ab An. 1685. gessit, usque ad obitum. Quare Ser. Princeps fidem & merita ejus considerans designaturam Abbatix Sancti Georgianæ in Sylva Marciana Rectoris muneri anno 1704. clementissimè adjecit. In Conjugio vixit ab anno 1671. cum Anna Juditha, Viti Deschleri Consulis Blabyrensis Filia, ex qua Filium reliquit Dominum Joh. Georgium, Intimi Consilii Secretarium. Vir de cætero animi & linguæ liberioris; Didacticus planè singularis, & in omni literatura elegantiore versatissimus; Multorum, cum Optimum favore floreret, asylum ad auxilium cujusvis pronum ac paratum. Morbo ventriculi gravissimo consumptus Spiritum Deo reddidit Anno 1705. d. 6. Octobr. ætatis 60. mens. 7. & dimid. Concionem Funebrem habente Domino Erico Weismano, Antistite Cathedrali ex 2. Reg. II. v. 3. Den von den Häuptern der Propheten Kinder auß der Sterblichkeit lebendig hingenommenen Aufseher Eliam depradicante.

Scripta.

Scripta.

Kürze Einleitung zur allgemeinen Weltlichen Historie, nebst einer Zeit-Rechnung und Erd-Beschreibung / Stuttgarti/ Anno 1707. in 12.

Nat. 1645. **T**OBIAS HESSUS, Ecclesiastes Biberacensium matutinus ortum suum *Cl. 1690.* debuit Wirtembergicæ ditionis pago in *Ob. 1693.* Dioecesi Stuttgartianâ, Bernhusæ d. 18. Decembris, Anno 1645. natus. Patrem habuit ejusdem nominis ibi Pastorem; Matrem Barbaram Rielederiam. Voto paterno sacris dicatus cum sincerâ pietate literas tertio jamdum ætatis anno ediscere cepit sub informatione parentis, eâ quidem tûm docentis tûm discantis industriâ, ut absque ullius Scholæ frequentatione nondum undecennis in Examine Stuttgartiæ annuo idoneus fuerit repertus, qui d. 1. Nov. An. 1660. in Collegium Alumnorum Maulbronnsium reciperetur. Quinquennium in eo commoratus Anno 1665. mense Augusto, Academiam Tubingensem & Stipendium Illustris ingressus, biennii spatio Philosophiæ studium gnæviter excoluit Magisterii honoribus d. 14. Aug. An. 1667. tertio, quem meriti vocant, loco inter 20. Candidatos ornatus. Theologiæ initiatus Disputationem de Lege Morali sub Præsidio D. J. A. Osiandri An. 1670. d. 22 Junii, aliamque de Certitudine Gratiæ & bonis Operibus sub Balthazaris Raithii D. moderamine defendit. Primitias suæ doctrinæ

doctrinæ
genar
An. 1
Tubi
linger
rus al
dorff
Kohl
ordin
Civita
form
temb
Küh
prim
gico
Con
rem
logi
13.
com
Past
19
sup
dor
tuli
cul
que
pir
48.
Co
vol
Ea

doctrinæ dedit loco natali parentis jamjam septuagenarii & Ministri semisecularis vices peragens ab An. 1670. usque ad 1671. quo senex beatè obiit. Tubingam deinceps redux mox ac Ecclesiam Knittlingensem Superattendenti vicarias operas præstiturus ablegatur, & peractis illis in Ecclesiam Denckendorffensem, ubi perseveravit usque ad An. 1675. quo Kohlstettensium Parochus in districtu Auracensi ordinatus est. Cum verò An. 1680. Imperialis Civitas Biberacensis, quæ inde à temporibus suæ reformationis præcipuos Ecclesiæ suæ Ministros è Wirtembergico Ducatu obtinuit; in locum B. Nicolai Kühnii, Pastoris, quam vocant Matutini, adeòque primarii, alium à Serenissimo Principe Wirtembergico summissè expeteret, Hesus noster Illustris Consistorii suffragio vocatus diu se excusavit, impari sese tanto muneri causatus. Victus tamen Theologicis rationibus paruit, & Antistitis istius Ecclesiæ 13. annis dexterrimè præfuit. Conjugali amore complexus est Agnetem, M. Joh. Martini Laiblini, Pastoris itidem Bernhusani filiam virginem, quæ 19. annorum spatio quatuor enixa liberos, tres Patri superstites, alteri matrimonio, quod cum M. Theodoro Fabro, Feuerbacensium Pastore contraxit, intulit. Ipse paucis ante beatum exitum diebus curriculum vitæ suæ breviter consignavit, suisque, ut absque omni pompâ humaretur, præcipiens placidè expiravit d. 4. Novembr. hora 5. Anno 1693. ætatis 48. Ministerii 18. Cui Lud. Schopperus, quem Collegam impensius dilexerat, juxta ultimam ejus voluntatem suprema verba fecit, ex Ps. 84. v. 12. 13. Ea quippe ideò in deliciis habuit, quoniam in Deo

b b

con-

confusus erat semper, nunquam confusus. Unde anchoram spei symbolum in sigillo gestavit cum lemmate: Spes non confundit.

Hæc ex *αὐτοῦ ἀφ' ὧ* B. Viri nobis à Vidua humaniter communicato & Latine reddito. Epitaphii summi Elogii instar esse potest octostichon vernaculo sermone Concionibus ejus Irenicis mox recensendis adjectum à Martino Wielando, U. J. D. & Consule Biberacensi, quod sic habet;

Wer so sein heilig Amt/wie Er/Herr Pfar-
rer/sühret/
Und ohne Scheu und Reu / was jeder-
man gebühret
Darff sagen / zielt genau auf Fried und
Einiqkeit
Der bleibt beliebt/belobt den Frommen
jederzeit.
Ja selbst der Friedens - Gott wird reich-
lich ihn belohnen/
Und gnädig setzen auf die nimmer - welcke
Kronen
Der Ehren hier und dort. Des Aeid-
hardts Frevel Zahn
Sein' Zier Ihm nimmermehr durch
Schmach versehen kan.

Scripta.

Scripta.

Civile Irenicum, das ist/ Stiftung eines Buro-
ger, oder Stadt, Friedens bestehend auf
dem Grund der *Harmoni*; guten Zusam-
menstimmung der Obrigkeit und Unter-
thanen einer Stadt durch Pflicht und
Gebühr- Beobachtung bey beeden Thei-
len/ abgesehen in zweyen besondern Pres-
digten/ auß *Luc. XXII. v. 25.* und *1. Petr. II.*
v. 13. 14. gehalten/ Krafft Obrigkeitlichen
Befehls/ in der deß Heil. Röm. Reichs
Stadt Vibrach/ den *XVI.* und *XVII.* Sonn-
tag nach *Trinitatis.* An. 1681. und auf groß-
günstig Anbegehren eines Ehrsam-
en Wohlweisen Rathes/ Augspurgis. Confession
zum Druck befördert. Ulm/ bey Christian
Balthasar Kühnen seel. Erben/ Anno 1681.
in 4. von 6. Bögen.

Wahrer Christen bestes Gut und höchste
Freud/ auß dem *Ps. LXXIII. v. 28.* bey der
Leichbegängnuß Herrn Martini Wielan-
den/ J. U. D. Burgermeisters/ Stadt-Rech-
ners und *Scholarchæ*, in der Heil. Römischen
Reichs Stadt Viberach/ d. 7. Januar Anno
1685. in der Haupt. Kirchen *S. Martini* gehalten.
Ulm/ bey Christian Balthasar Kühnen
seel. Erben/ 1686. in 4.

HIERONIMUS MAGIRUS, Ec-
clesiæ Tubingensis Diaconus, nasci-
tur Cellis Alpacensibus, Wirtembergicæ
Nat. 1662.
Cl. 1690.
Ob. 1692.
bb 2
ditio-

ditionis pago non longe ab Eßlingâ Imperiali distante, d. X. Decembr. An. 1662. Patre M. Johanne Conrado Magiro, Ecclesiæ Zellenfis Pastore; Matre autem Priscâ, natu Welschiâ; Avus paternus fuit Johannes Conradus Magirus Med. D. & Poliater Stuttgardianus. Proavus autem Samuel Magirus Tübingensis primùm Ecclesiæ Diaconus, postea Pastor & Superintendens Besigheimensis. Inter ceteros majores numeravit, Joh. Magirum, Præpositum Stuttgardianum suprâ laudatum. Et Davidem Magirum istius filium, Jctum in Academiâ Tübingensi. Avus maternus fuit Christophorus Welschius, celebrati apud Roteburgenses Tuberos Nominis Vir. Grammatica rudimenta & logica noster Göppingæ discit: Post in Monasteriis, Blavifontano atque Bebenhusano humaniora excolit sub Abbatibus hic Johanne Conrado Zellero; ibi Josepho Cappelio. Accepto primæ laureæ gradu secundum quoque nanciscitur, An. 1687. primò inter 35. ex Ducali Stipendio Competitores loco. Theologiæ porrò incumbit atque Examen Ministeriale sustinet Stuttgardiæ Anno 1685. Vicarias in Ecclesiis Cantstadiensi, Waldorffensi & Ober-Eßlingensi operas item præstat; Metaphysicam deinceps & Linguam Hebræam in Gymnasio Stuttgardiano proficitur modo Vicario. In Speculativis dehinc Comilitones antecellit, famamque in isto studiorum genere insignem sibi parat. An. 1688. cum ternione Commilitonum (Hieronymo Welschio, Ecclesiæ Stuttgardiæ Xenodochialis, Andrea Adamo Hochstettero, Tübingensis, Gottfrido Hofmanno, Stuttgardiæ item ad D. Leonhardum Diacono-

Diaconus
diffi
ter t
sing
atque
Sch
imp
Zen
cele
nat
Zw
atque
inn
He
ma
Dn
acc
ris
re
W
Th
ru
ru
mi
me
ric
no
mi
ni
gi
to
Ju

Diaconis, quibuscum amicissimè semper ac jucundissimè vixit, omnesque itinerum molestias patienter tulit) jussu Serenissimi Principis Administratoris, singulari Exemplo protectionem suscipit ad externos, atque Argentorati Theologos audit Sebastianum Schmidium, Faustios, Salzmannos. Theologiæ imprimis Morali dat operam præeunte Joh. Joach. Zentgravio, SS. Theol. D. & Moraliū Professore celebri, in cujus etiam ædibus habitavit; ibi concionatur cum applausu Basileæ vivit in convictu Joh. Zwingeri, Theologi inter Reformatos celeberrimi atque apud Basileenses primarii. Apud Tigurinos innotescit Johanni Henrico Heideggero, & Johanni Henrico Suicero, Illustris ibi Scholæ Professoribus. Ulmam deinde progreditur, ubi summè Reverendo Dn. Vejelio innotuit, à quo postea literas non unas accepit. Visâ Norimbergâ compellatisque ibi Viris Clarissimis, Johanne Feuerlino, Seniore Pastore & Bibliothecario, Erasmo Francisci, Johanne Wülfero, aliisque, Altorffium concedit, aditque Theologos Johannem Fabricium & Christophorum Wegleiterum, itemque Johannem Christophorum Wagenseilium JCrum & Philologum imprimis subactissimum: Et quia Philosophiæ experimentalis & curiosæ cupidus admodum erat, familiaritatem quæsit celeberrimi Sturmii. Visis deinde nobilissimis Franconiæ urbibus, Bambergæ, Forchemio, Coburgo, Salfeldium Rudolstadtumque venit. Jenæ apud Joh. Guil. Bajerum divertit: Georgium quoque Gözium præstantissimum Concionatorem audit. Erfordiæ in hospitio D. Joachimi Justi Breithaupti, Ecclesiæ Lutheraniæ tū Antistitis,

tis, nunc Theologiæ Professoris in Halensi Saxonum
 Academia, vivit & in pretio ab illo habetur. Vina-
 riæ Gothæque Bibliothecas excutit atque hic inno-
 tescit Tenzelio. Martisburgi compellat Valentinum
 Sittigium celebrem inter suos Oratorem, Conciona-
 torem Aulicum. Cizam porrò adit atque inde Meu-
 selvitzium proficiscitur, ubi ab Illustrissimo Viro,
 Domino Vito à Sackendorff, multà cum benevolentia
 exceptus fuit. Dresdæ in hospitio vivit famigeratissi-
 mi Domini D. Speneri, Aulæ tum supremi Ecclesiastis.
 Vitebergæ verò præter reliquos audit Michaëlem
 Waltherum, Schurzleischium, Dassovium, alios.
 Magdeburgum concedit, visendi Domini Christiani
 Scriveri, Theologi exercitissimi causâ. Tri-
 bus autem integris Anni quadrantibus post vivit Li-
 psia: ibique manu ductione Johannis Olearii gau-
 det in Exegeticis, quæ mirè amavit & excoluit: Au-
 dit quoque Carpzovium, Menkenium, Rivinum,
 Seligmannum, in primis autem in pretio habetur à
 D. Adamo Rechenbergio, qui ipsum sæpè literis po-
 stea compellavit. Ex hac Academiâ vocatur ad Dia-
 coniam in Ecclesiâ Tubingensi, vacuam obitu
 præmaturæ, Domini M. Ferdinandi Wolffgangi
 Harpprechti, Theologi Doctissimi Pientissimique,
 cujus etiam Viduam, Julianam natu Moseriam du-
 xit in matrimonium; quod non minus ac prius, tum
 suavissimâ Concordiâ tum & unius Filiolæ suscep-
 tione, tum aliis dotibus à Coniuge Christiano de-
 siderabilibus ditatam à Patre luminum fuit. Lau-
 demque imprimis meretur, quod privignos suos
 tanto (raro ejusdem equidem exemplo) amore pro-
 secutus est & educavit tam egregiè, ut illorum natu
 major

maj
 liter
 post
 tim
 infig
 lega
 rara
 gor
 cter
 affi
 desi
 eilia
 desi
 ph
 ipso
 fari
 qua
 ac
 salt
 sto
 fru
 ri
 str
 lu
 ta
 tia
 ter
 on
 in
 ne
 on
 pr

major 6. Annorum puerulus & rei Christianæ & literariæ notiâ alios penè omnes superârît, cumque post Vitrici fata decumberet, S. Evcharistiam efflctim desideraverit. Ipse Vir erat, quem ob dotes insignes Academiæ Tubingensis Rector suo & Collegarum nomine appellavit columnam in æde Dei raram ac singularem spectati roboris, & eximii vigoris. Nec enim (sunt verba programmatís ut hactenus) aut eruditionis quicquam in eo, aut fidei & assiduitatis in officio, aut probitatis ad Exemplum desiderabatur, qui proin facîle sibi ab omnibus conciliavit benevolentiam, æquitate præsertim & modestiâ conspicuus, tametsi quippe excellens Philosophus audiret & sublimioribus posthâc studiis ab ipso Serenissimo destinatus esset; ipse tamen plurifaria pietatis exercitia, his piè præferre, & Cælum, quàm terram spirare maluerit; illud sæpius in ore ac pro votorum fastigio habens, ut in mediocris saltem pagi pastoratu sibi summi Animarum Pastoris Ovile, majore, quàm alibi fieri indoluit, cum fructu & numero adaugere liceret. Cætera Magistri elogia, nempe indefessam vigilantiam & industriam; ardentissimum in publicis sermonibus Zelum, devotam in Deum pietatem; inculpatam vitæ sanctitatem, submissam erga Superiores observantiam, suavem erga æquales; & quosvis alios facilitatem; antiquam fidem; probitatem; candorem & omni fortunâ moveri nesciam mentis rectitudinem; infractam in ægris invifendis promptitudinem; beneficentiam in egenos exules & miseros; illorum omnium, quæ mundus suspicit, contemptum, idem programma deprædicat. Ostensum duntaxat ter-

ris ex sacro suggestu verba facturum, febris maligna corripuit tantâ cum vehementiâ, ut nequicquam oppositâ omni Medici curâ & sollicitudine post constanter toleratos istum morbum comitantes acerbissimos dolores, accepto prius è manibus Domini Collegæ Andræ Ad. Hochstetteri Evcharistix Viatico suam Deo Creatori animam reddiderit. d. 6. Julii, An. 1692. ætatis 29. Honestissimo elatum funere, pro suggestu lacrymis & luculento sermone profecutus est laudatus modo Theologus, Dominus Hochstetterus, ex Matth. XXV. v. 21. -- 23. exponens: Die allerseeligste Befürderung des getreuen Knechts Gottes zu der Freude seines HERREN. Epicedium cæteris præstantius addidit Magnus Ulmensium Theologus, D. Elias Vægelius, ita conceptum:

*Vix desiderio vix lacrimis potest
 Ullis esse modus; lugubre vix melos
 Ullum sufficit, ut tam capitis pii
 Fatis indoleat citis.
 Eheu! junior hic Theologus cadit.
 Eheu! perpetuus lucida lumina
 Claudis somnus? Surge fero mors Dei
 Servum? nec pietas valet
 Quicquam? Nec probitas nec sapientia
 Nec proferre potest religio dies
 Cunctis ergo bonis flebile creditur
 Funus, flebilis tamen
 Nuptæ; flebilis Christicolis quibus
 Monstravit laticis limpida flumina*

Sacræ

Sacri. Siccine fors illacrymabilis
 Tam caros etiam capit?
 Verum flebile Cur oda quid intonat?
 Magiri modo mens gaudia percipit
 Cœli fonte salutis fruitur, DEO
 Inter Cœlitum choros.

Scripta.

Tractatum de Prædestinatione in Ephes. I.

Philosophiam Reformatam atque Theologiæ applicatam molitus est.

ANDREAS DAVIDES CAROLUS, Nat. 1658.
 Superintendens Specialis & Pastor Cl. 1700.
 Kircho-Teccensis, Calvæ in hanc vitam Ob. 1707.
 progressus est ipsâ Petri & Pauli Apostolorum feriâ An. 1658. Patre, Domino Andrea, tum Diacono, post Abbate Cœnobii Georgiani, ex Memorabilibus Historiæ celebri. Matre Dominâ Evâ Mariâ, Balthasaris Simonii, Medicinæ Doctoris & Professoris Ordinarii p. m. filiâ. In ipso teneræ juventutis flore Lustnavium cum Parente illuc in Decanum promotus traductus, Scholam trivialem, quæ Tubingæ est, itinere semihorii quotidiano equidem non sine molestiâ, sed alacri tamen animo adiit, indolisque felicitatem protinus ostendit, cum anno ætatis sexto non Latine solum exercitia verteret, verum etiam Græca jamdum legeret. Philosophiæ initiis sub curâ Parentis imbutus Anno 1673. ulteriorum profectuum causâ in Academiam Tubingensem

bb 5

con-

concessit, ubi industriâ, pietate donisque aliis non vulgaribus præcellens latere diu non potuit. Habitâ igitur cum laude Pnevmaticâ Disputatione Honores Magisterii decimo inter 3. Competitores loco accepit. Theologiam exorsus liberum Concionandi Exercitium in Templo Xenodochiali eò facilius impetravit, quò majus æstimium solidâ eruditione sibi comparaverat; Nec enim Theoriam segnius excolebat, quàm Praxin. Unde Anno 1683. Facultas Theologica Orationem Anniversariam Memorix Augustini sacram illi commisit, quam etiam eum Applausu & admiratione omnium, qui eum audierant, habuit. Porro conscriptam proprio Marte de Jure Dei in Creaturas Dissertationem sub Præsidio D. G. H. Hæberlini, Theologi celebratissimi, masculè defendit. Itaque Anno 1684. à Collegii Martiniani, in quod receptus erat, Ephoris Oeconomus, quem vocant, renunciatus eo ipso publicum Eruditionis egregiæ & inculpatæ vitæ testimonium adeptus est. Insequente Anno cum peregrinandi desiderio flagraret, à Parentibus dimissus, salutatâ in transitu Argentinâ, per Franconiam, Thuringiam & Saxoniam in ditiones Guelphicas, Helmæstadium præsertim, Marchiam, Rostochium, Pomeraniam, Holsatiam & præcipuam Daniæ partem penetravit, diversos Hafniæ Theologos peculiariter sibi faventes expertus. Inde perlustratis post tractum Bremensem & Oldenburgensem Frisiâ utrâque Belgio, Hassiâ & Palatinatu, & viginti propè Academiis tandem An. 1686. Witebergæ substitit, ibique Viæarii Professoris, quos Philosophiæ Adjunctos appellant, munere ornatus, disputationibus, Concionibus & Col-

& Co
si fata
sis ubi
bus, q
honor
coniar
Calve
furor
rerum
si Ecc
admi
no pr
riis n
prude
retur
nissim
Tubi
& D
tame
miqu
colai
decim
etiam
ditæ
tor.
ment
post
niste
Princ
Reue
thed

& Collegiis eximiè habitis futuræ famæ & altiori, si fata voluissent, Cathedræ prælusit. Tandem visis ubique Viris famâ & eruditione summâ florentibus, quos inter literario eum Commercio complures honorâruat, in Patriam redux An. 1687. ad Diaconiam Tuttlingensem primùm, & An. 1689. ad Calvensensem vocatus fuit. Illâ autem urbe Gallorum furore An. 1693. in cineres redactâ, non exiguum rerum suarum jacturam perpeßus, in Nürtingensi Ecclesiâ Diaconi officium per quadriennium ferè administravit. An. 1697. Decanatu Charopolitano præfectus decennium ibi docuit. Quo sub variis molestiis & laboribus exacto, cum dexteritas, prudentia, & Zelus singularis in eo passim prædicaretur, illustresque Viri coram agnoscerent, à Serenissimo Principe nobilissimæ post Stuttgardianam & Tubingensê in hoc Ducatu Ephoriæ, oppidi videlicet & Diœceseos Kircho-Teccensis adhibitus est, in quâ tamen quinquemestre vix complevit. Vitæ thalæmique consortem elegit Virginem Catharinam, Nicolai Hæberlini, Mercatoris Stuttgardiani filiam, decimâ prole fecundatam, quinâ ex utroque sexu etiamnum superstite. Theologus erat, in quo eruditæ pietatis jacturam non immeritò luget Parentator. (a) Fulerum certè purioris Ecclesiæ & Ornamentum Patriæ fuisse judicârunt doctiores. Etenim post B. Hedingeri excessum Anno 1705. inter Ministerii Aulici Candidatos relatus coram Serenissimo Principe egregiè verba fecit, & Anno 1707. D. Reuchlino vivis erepto in suffragia venit, ut in Cathedrâ Professoriâ illi succederet. Vindicias quoque pro

(a) *Vid. Orat. Parent. Cont. annexam.*

pro Theologis Wirtembergicis contra G. Arnoldi
Criminationes adornavit, merito suo ab æquis rerum
æstimatoribus laudatas. (b) Plura de eo sperare po-
terat Ecclesia, nisi præcocias factorum intervertisset,
sensim quippe ex gravedine languescere incipiens,
accedente ad febrem malignam Dysenteria, exhau-
stus, editâ memorabili Confessione assumptoque
Ephodio sacro piam efflavit animam d. 8. Septembr.
Anno 1707. ætatis 49. hebdom. 11. Ministeri. 20.
Funebri Concione ex Joh. I. v. 41. Den von de-
nen Glaubigen gefundenen Jesum/ proposuit,
M. Joh. Melchior Sattlerus, Diaconus Superior;
Oratione Vernaculâ, M. G. C. Hochstetterus, Pa-
stor Owensis parentavit. Carmina ante alios adje-
cere Academici.

Dominus D. J. W. Jægerus. Can-
cellarius Tubing.

*Perdidimus Carolum Patriæ Decus atque Colum-
nam,*

Sed non perdidimus vivida scripta Viri.

Ex Conc. Funebr.

Scripta.

Württembergische Unschuld / durch Christli-
che Prüfung dessen/was Herr Gottfried
Arnold von des Edl. Herkogthums
Württemberg Regenten/Regierung und
Lehrern / bevorab von dem seel. Dr. Jaco-
bo Andrea aufgezeyhet und seiner soge-
nannten

(b) Unschuld. Nachr. A. 1708, p. 67. seq.

nannten Kirchen: und Keher: Historie ein-
verleibet hat / auß Liebe zur Wahrheit / zur
Ehre Gottes / und Erläuterung verschiede-
ner merckwürdiger Stücke der Württem-
bergischen und anderer Kirchen-Geschichten
gründlich und bescheidenlich dargethan /
Ulm/ bey Daniel Bartholomä / Anno 1708.
in 4.

Christl. Abschieds Predigt in Nürtingen / am
XI. Sonntag nach Trinit. An. 1697. gehalten/
auß 1. Cor. XV. v. 1. 2. 3. Samt einer Bewills-
kommungs: Predigt bey Ankunfft Lands-
Fürstl. Herrschafft gehalten / auß 1. Petr. II.
v. 17. Tübingen / bey Joh. Georg Cotten/
1698. in 12.

Disputatio de Jure Dei in Creaturas. Preside J. A.
Osiandro, D. Cancellario, Tübingæ, 1683. in 4.

Johannes Dallaus de Vero Usu Patrum, cum modo stu-
diosorum Antiquitatis Ecclesiastica in Epitome exhi-
bitus operâ M. A. D. C. E. M. cujus insuper Notæ
quædam accesserunt cum Notitia Patrum quinquæ-
ginta præcipuorum summaria, Tübingæ, Anno 1692.
in 12.

JOHANNES REINHARDUS HE-
DINGERUS, S. Theol. Doctor, Cel-
sissimi Ducis Wirtembergiæ Eberhardi
Ludovici Concionator Aulicus & Consi-
storii Per-Illustres Adfessor, mundo illucescere cepit,
d. 7. Septembr. An. Chr. 1664. Parentem habuit
Johannem Reinhardum, J. U. L. & Curia Ducalis
advocatum Ordinarium, matrem Christianam, Jo-
hannis

Nat. 1664.

Cl. 1700.

Ob. 1704.

hannis

hannis Schübelii, Theologi inter nostrates clarissimi, filiam. A quibus per lavacrum baptismi Christo Domino suo adductus, in crucifixum, ceu vitæ suæ scopum, collimare didicit. Patrem nondum quadrimulus cum amisisset, sub curâ planè paternâ Vitrici, Joh. Bernhaldi Schmolleri, J. U. L. & Advocati Curiae adolevit, tametsi & isto per obitum præmaturum fuerit orbatus. Pædagogio Stuttgardiano, quod adhuc illâ ætate florebat, vixdum quinquennis insertus, sæpenumerò à Præceptore primæ, & infimæ Classis, M. Fischero, interrogabatur: Quis ipse fieri vellet? alacri animo respondit: Ego evadere Doctor. Neque segnius didicit, quàm dixerat, cum singulari indolis excellentiâ coætaneos omnes longo post se intervallo relinqueret, adeò, ut jam tum à dotibus Θεολόγοις, minimè vulgaribus, haberetur clarus. Solennibus itaque post Festum Pentecostale Examinibus ab Illustri Synedrio exploratus A. 1677. in Cœnobium Hirsaugienſe, Præceptoribus Domino Erico Weismanno, hodiè Antistite & Domino Joh. Stierlino, nunc Stuttgardiano, Superattendente Blabyrenſi, receptus, biennio consumto, in Bebenhusanum Collegium & ob profectuum præstantiam in Stipendium Tubingenſe Theologicum extra ordinem promotus est, ubi vasta & spinosa Scholasticorum opera intellectûs sui velocitate confusus illicò cepit evolvere, utrâque laureâ, Magisteriali quidem Anno 1684. servato inter commilitones inde à trivio primatu eximiis cum elogiis ornatus. Theologiam deinceps pari ardore aggressus, polemices quibusdam videbatur avidior. Hinc disputationem de Fœdere Gratiæ juxta methodum Scherzerianam pro-

proprio
berlini
stamen
tiâ, Pr
maſcul
co vica
Domini
adjunct
nibus
An. 16
tentus
rioris p
ſodalit
diorum
gardiâ
contul
admir
de per
Odera
cam,
Theo
Hincl
Brem
Frane
cæter
ba.)
um fa
ſſi &
vit,
quod
Bibli

proprio Marte conscriptam sub Præsidio D. D. Hæ-
berlini, & An. 1687. Quæstiones vexatas de Te-
stamenti Veteris Naturâ & reali à Novo discrepan-
tiâ, Præside Joh. Adamo Osiandro, Cancellario,
masculè defendit. Præstitis porro in uno & altero lo-
co vicariis operis eodem anno Serenissimo Principi,
Domino Johanni Friderico, Wirtembergiæ Duci
adjunctus est, ut ei in Gallias iter facienti à Concio-
nibus esset & à libellis; quocum intervenientis
An. 1688. belli causâ regio arresto aliquandiu de-
tentus est. * Reversus tamen paulopost, cum ulte-
rioris peregrinationis desiderio flagraret, ternionem
sodalium, qui Principis sumtibus exteras in terras stu-
diorum gratiâ jamdum abierant, sequi jussus, Stutt-
gardiâ Jenam, eâque intransitu salutatâ, Lipsiam se
contulit; semestri ibi commoratus Professorum &
admirationem & favorem sibi conciliavit facile. In-
de per Witebergam, Berolinum, Francofurtum ad
Oderam, Gryphiswaldiam, Rostochium & Lube-
cam, Hamburgum usque penetravit, ubi visis
Theologis celeb. Winclero, Majero, Sculteto, »
Hinckelmanno, consilium cepit eundi ad Batavos. »
Bremâque obiter salutatâ, Gröningæ Braunium; »
Franckeriæ Vitringam, Perizonium, Huberum, »
cæterosque Academiae florentis (sunt ipsius ver-
ba,) Antistites habuit Informatores partim, par-
tim fautores jucundissimos. Amstelodami Vos-
sii & Coleri Lutheranorum conciones frequenta-
vit, & hujus quidem summâ cum dulcedine, »
quod splendidissimè & cum *Novæ* diceret. »
Bibliopolia assiduus lustravit, Galenum Socinia-
num, »

* Conser. Ephemerides VVirtembergicas, p. 198.

» num, Limborchium & Clericum Arminianos
 » sapius audivit, vel pro Cathedrâ, vel in familia-
 » ri societate loquentes. Hæreses & Schismata,
 » quibus scater illa urbs urbium, sollicitè perscru-
 » tatus; tribusque vicibus cum famoso Poireto,
 » Theologo Mystico, olim Cartesiano, nuperque
 » Burignonix discipulo fabulatus est, circa arduas,
 » quas aliter explicant mystici, materias. Leidæ
 » Spanhemium, Drelincurtium, Vitriarium aliquot
 » vicibus salutavit; sed publicè legentes, quod Ca-
 » niculares essent ferix, non audivit. Gronovii
 » tamen, imprimis celeberrimi Critici, favorem lu-
 » culentum expertus est. Roterdami Jurieum con-
 » venit & Ultrajecti Gravium cum cæteris Leydek-
 » kero, Witfio, &c. Abiit in Comitatu Principi-
 » pis Wirtembergici Caroli Rudolphi in An-
 » gliam eodem anno, mense Augusto. Ubi Vices
 » Domini Menkenii (qui Georgii, fratris Daniæ
 » Regis Ecclesiastes erat,) in Aulicâ Capellâ per bi-
 » mestre tempus egit. Londini Stillingsfleetum
 » Episcopum, Boyleum; Oxonii Pocokium; Ho-
 » dii Abendanam; Cantabrigiæ Wottonum, alios-
 » que vidit celebratissimos Viros, quorum discursibus
 » (nec enim Collegia habere ac Germani solent,) multum,
 » quod inglorius dixerit, profecit. Bernhardi verò & Dodwellum
 » nunquam satis ob eruditionem laudare potuit, quibus se debere
 » plurimum professus est. Rediit per eandem Viam
 » & Gottorpium Pechlinum; Hafniæ Aulam, Mas-
 » sum, Lassenium vidit. Stockholmix Proceres
 » & Affinem dulcissimam Sophiam. Upsaliæ Ar-
 » chi-Episcopum Sebitium, jam Adlerberg; inter-
 » » que

que
 Red
 fris
 rat,
 ses i
 No
 voc
 min
 sibu
 d. i
 ped
 Ha
 styl
 no
 viâ
 FR
 cad
 con
 con
 ex
 Gi
 pra
 bu
 dra
 16
 Th
 sue
 ter
 vo
 m
 ter
 C

que Professores Illustrem Olavum Rudbeckium. »
Rediit terrestri itinere & Berolini in ædibus Illu- »
stris Pusendorffii, (à quo impense dilectus fue- »
rat,) febre ardenti decubuit atque per duos men- »
ses ibi haesit Cum reconvaluisset, in Patriam mense »
Novembri regressus est. d. 9. April. Anno 1692. »
vocatus à Ducali Consistorio, ut Serenissimo Do- »
mino Administratori esset à Concionibus castren- »
sibus. Rediit è militia ægrotus acceptâ clade »
d. 17. Sept. propè Oetishemium, amissisque im- »
pedimentis cum Heilbronnâ fugâ cepisset. »
Hactenus, quod peregrinationes attinet, ipsemet »
stylo recensuimus. Fessus itinerum & militiæ An- »
no 1694 à Landgravio Hassio-Darmstadiensi, præ- »
viâ Serenissimi Wirtembergiæ Administratoris,
FRIDERICI CAROLI, commendatione in A- »
cademiam Giessensem evocatus est, quò se cum »
conjugè paulò ante sibi desponsatâ mense septembri »
contulit, paulisper tamen Francofurti ad Moenum »
ex Landgravii mandato subsistere iussus. Cum verò »
Giessæ appulisset, Professioni Juris Naturæ & Gentium »
præfectus, spartâ egregiè cepit ornare, tametsi à qui- »
busdam suggestui Ecclesiastico magis quàm Cathe- »
dræ Academicæ videretur idoneus. Unde Anno »
1696, juxta Universitatis placitum gradu Doctoris »
Theologiæ assumpto Pastor Ecclesiæ Giessensis con- »
suetis ceremoniis ordinatus est. Increbescente au- »
tem indies Viri famâ diversa patriæ Proceribus de re- »
vocando illo agitabantur consilia, quæ An. 1698, de- »
mum effectum sortita sunt, cum Celsissimus Wir- »
tembergiæ Dux, **EBERHARDUS LUDOVICI-**
CUS, singulari diplomate illum repeteret atque »
supra

supra memoratæ Ecclesiæ Aulici & Adfessoris in Consistorio stationi splendidæ admoveret, cui ad pium usque obitum præfuit. Thalami consortem An. 1694. elegerat Christinam Barbaram, Johannis Georgii Zierfuhl, Præfecti quondam Kircho-Tecensis, filiam virginem, quâcum feliciter & placidè vixit nullis tamen fœcundâ pignoribus. Quo nomine nihilominus Deo nonnunquam gratias exhibuit, quod scil. liberis carens ea in vitia tantò minùs prolabi posset, quibus alioquin homines ad clavum sedentes difficulter se extricare solent. Erat Theologus eximiis planè dotibus à benignissimâ Domini manu jugiter cumulatus. Staturæ proceræ & aspectabilis formæ, quæ cum junior erat, ad virginis oris venustatem accederet. Eloquio ad invidiam usque potens, qui orationem prægnantem exquisitissimis verborum flosculis, etiam extemporaneo sermonis profluxu cum admiratione audientium solebat profundere. In omni eruditionis genere non perfunctoriè versatus. In Philosophiâ & Historiâ præcellens; In humaniori literaturâ, stylo præsertim tam Latinæ, tum vernaculæ linguæ, quâ solutam, quâ ligatam Orationem, sublimis actersus. Artis etiam pictoriæ apprimè peritus. In vitâ Vir justitiæ amans, atque ad Avi, Johannis Schübelii, exemplum Heroici Spiritus & liberæ linguæ! Restaurationis fissurarum Ecclesiæ, quantum in ipso fuit, studiosissimus, cui ad solidum donorum suorum exercitium sola defuit ætas. Cæterum in causâ Pietismi à non nullis inconstantia insimulatus; cujus hæc erat occasio. Contradixerat B. Hedingerus, cum adhuc Giessæ verlaretur, machinationibus & opi-

opin
dem
quer
min
funt
anim
Don
suaf
No
etia
cias
Vifi
pha
loq
gine
nus
poe
qui
ads
risti
Tu
ver
fan
infi
fiâ
lica
triv
des

opiniunculis quorundam novaturientium tantâ quidem cum parthesiâ, ut Disputationi Valedictoriæ sequens Corollarium subungere non dubitaret: Homines, qui se vocant spirituales, ipsis carnalibus sunt carnaliores. Sed & in concione ultimâ eosdem animosè perstrinxerat. Unde parum absuit, quin Dominus Landgravius, injuriam suis factam persuasus, gravius quid in eum designaturus videretur. Non minori Zelo contra istius farinæ homines etiamnum ardebat Stuttgartiæ, ubi A. 1700. officias & imposturas Christiænæ Reginæ Baderiæ, (a) quæ Visiones & conversationes Angelorum, somnia & phænomena non vulgaria, inò apparitiones & colloquia ipsius SS. Trinitatis & Christi cum ipsâ Virginem Assaburgicam imitatura, jactitabat, non minus solerter atque feliciter detexit, publicâ deinceps pœnitentiâ in templo Cathedrali, habitâque non quidem à B. Hedingero, cui à nonnullis perperam adscribitur, (b) sed à Domino D. Jægero, tum Antistite Cathedrali, Concione & laboribus in Arce Tubingensi triennio exantlatis vindicatas. Enimverò paulo post amore, ut ferunt, quorundam sibi familiarium occupatus mitius sentire cepit, atque infirmos, in fide quidem errantes, censuit in Ecclesiâ tolerandos. (c) Catenam tamen fidei Evangelicæ inviolatam servavit. Neque dubium est, si diutius vixisset, eum deprehensas tandem istorum fraudes, masculè repressurum fuisse. Testantur id-

cc 2

ipsam

(a) *Caroli Memor. T. II. p. m. 918. 919.*

(b) *D. Feustkings Gynæceum Harssica-Fanaticum, p. m. 109.*

(c) *Vid. Conc. Fun. pl.*

ipsum partim literæ à B. Viro paulò ante fata ad G. Arnoldum scriptæ, partim manuscriptum pro Pædobaptismo & S. Evcharistiæ Usu solidè adornatum, quod equidem à Dominis Consistorialibus Collegis defuncto eo requisitum, sed à non nemine, adversariorum partibus favente, surreptum perhibetur. Caterum multa & magna sunt, quæ parabat Vir ingeniosissimus, affecta duntaxat relinquens opera. Elegans opus annotationum ad N. Test. præcipuè laudat Dominus Parentator summè Reverendus. Neque insignis industriæ & utilitatis laudem ei detrahunt Domini Theologi Witebergâ Saxonici, qui in multis plus exinde, quàm è vasto Commentario hauriri posse fatentur. (d) Justo itaque duriora de iis aliorum judicia esse hinc potest colligi. Non probantur nostratibus, quæ incommodius interpretatus est ille, quod adjectæ libro nonnullorum censuræ satis ostendunt. Cum tamen suos in quibusdam ipsemet agnoverit lapsus, & emendationem eorum alterâ curâ haud obscurè promiserit, mitius habendum esse arbitramur Virum pro Veritate non minùs Zelotem, quàm pro pietate, quanquam suos quoque manes passum; Quorsum fortean pertineat Versionis Biblicæ Lutheri quibusdam in locis immutatio; quæ quidem ab aliis approbatur. Ultima ejus citra ædificationem haud fuisse observat Dominus Joachimus Langius parentationem exhibens excerptam. (e) Moribundus citharcedum accersivit, qui hymnos exequiales corâ lectulo emortuali modularetur.

(d) Vid. Unschuldige Nachrichten. Anno 1705. pag. m. 44.

(e) In den aufrichtigen Nachrichten.

tur.
sum
rum
tur
febr
med
doct
de P
qua
subl
max
nata
An.
men
v. 2
cus
Præ
Ger
Gle
Typ
sepu
mar
diis

Q
HE

N
Nun
A

tur. Spicula mortis diu ante sensit, dum ad occursum quarumvis Creaturarum v. g. montium, arborum, vitrorum, ad ejus meditationem pertraheretur vel invitus. Itaque cum d. 16. Decembris ex febris malignâ decumbere cepisset, adhibitis in cassum medicamentis pretiosissimis, repetitâ mentis suæ de doctrinâ Evangelii piâ explicatione, bona quæque de Principe suo, cui ultimum Vale gravi oratione, quasi præsentî dixerat, ominatus, theatrum vitæ sublunaris inter jubila animæ, sibimetipsi omnium maximè applaudentis, reliquit dominicâ post festum natalitium manè circa horam 6. d. 28. Decembr. An. 1704. ætatis 40. mens. 3. dier. 7. Ministerii 10. In memoriam ejus luculentâ Concione ex Philipp. I. v. 21. peroravit Celeb. Dominus D. Joh. Fridericus Hochstetterus Ecclesiastes Aulicus Superior, Præpositus Denckendorfensis, & Superintendens Generalis, ostendens: *Wahrer Christen hohes Glück in ihrem Leben und Sterben.* edit. Stuttg. Typis Pauli Freuen / in fol. Exanime corpus in sepulcreto extimo humatum ingenti luctu & lacrymarum imbre prosequuti sunt quàm plurimi; Epicediis haud pauci, è quibus sequentia enotare placuit.

*Q*uem flagrans pietas & vasta scientia rerum
Et par SCHÜBELIO Zelus ad astra vehit.
HEDINGERE, brevis POST TOT CERTAMINA
vita

In Cælo aternâ pace beatus age.
Nunc tibi parta quies: alio nunc latior ore
Enarras DOMINI grandia facta tui

*Ipsa etiam in terris pugnans Ecclesia semper
Sub signo CHRISTI tuta manebit ovans.*

Supremæ memoriæ ergo

F,

Consilium Justitiæ Superius.

* * *

Nobile depositum Cæli DEUS ipse reposcit
Quo non dignus eras, pessime munde,
bono:

Portentum ingenii, atque ingens cælestium opus vis,
Et quo vix animo vastius æquor erat:

Cui ridere minas mundi, Satanæque furorem

Despicere ex alto vertice posse datum:

Cælestisque omnes doctrinæ absolvere metas,

Noster HEDINGERUS SOL obit ante diem!

Aula dole: mæstoque gemens ECCLESIA planctu

Excessum tanti prosequere orba Viri:

Musa etiam lacrymis perfunde & quæstibus omnia:

Te melior cultus non finit esse feram:

Quancquam ea non unam turbat vesania mentem

Et stupor in rigido pectore tantus adest:

Consilii ut nequeat divini cernere caussas,

Tollit ubi, ac repetit munera spreta DEUS.

Ridet Hedingerus: pietas innoxia plorat

Si modo jacturam, si sua damna capit:

Gaudet Hedingerus, generosâ morte triumphans:

Cui mors in Christo, non nisi Ludus erat:

Quid

Quid porro loquar? has lacrymas sparsisse sepulcro
Sufficit & gemitu busta notasse meo:
O animæ pars magna meæ, pars altera salve!
Stillantes lacrymæ scribere plura vetant.

*Memorie Viri extra controversiam Incom-
parabilis, Fratris in JESU CHRISTO
desideratissimæ Animæ candidiss. Bea-
tiss, præpedito ob lucum animo cala-
moque posuit*

Andreas Adamus Hochstetterus,
S. Theol. Prof. in Acad.
Tubing.

* * *

HEdingere meis quondam deditissime Musis
Occumbis cordis portio chara mei.
Nuncius ad nostras cum venit lethifer aures
Tristis eram, gemui, totus & indolui:
MAGNUS eras, ah! quanta tuæ facundia vocis!
PURÆ quantus erat RELIGIONIS amor.
Aulâ nunc exis, ast intras cœlica regna
Et fruëris JESU dulcis amore tui.

F.

R. M. Meelführerus, S. Theol.
Licentiatus.

Effigiem Viri ab Andr. Matthæo Wolff-
gango Augustæ Vindel. 1706. affabrè
in culpram æri, vernaculo carmine honoravit
M. Godofredus Hoffmannus, cum Dia-
conus Stutgardianus, nunc
Prof. Tubing.

Des theuren Lehrers Bild stellt nach
dem äussern Schatten/
Des Künstlers Griffel für: Die Ga-
ben/ die sich hatten
In seinem Geist vereint / hat ehemals
selbst der Welt
Sein Gott-gelehrter Mund und Fe-
der fürgestellt.

Scripta.

Dissertatio Theologica de Fœdere Gratiæ, juxta
methodum Scherzerianam adornata & sub Præ-
sidio Domini D. G. Henrici Heberlini ventilata,
Tubingæ, 1686. in 4.

Questiones Vexatæ de Testamenti Veteris Naturâ &
reali à Novo Discrepantia, sub Præsidio D. Joh. A-
dami Osiandri Cancell. Tubing. defensæ, Tubingæ,
Typis Viduæ J. H. Reiffii, 1687. in 4.

Conspectus Jurisprudentiæ Naturalis, Ulmæ, Sumptibus
Georgii Wilhelmi Kühnii, 1697. in 8.

Dissertatio Historica de Clypeo S. Georgii, seu Fœdere
Suevico, (von St. Georgi Schild,) Giessæ, Anno
1698. in 4.

Sicili-

Sicilimenta Philosophiæ Juris ex Illustris Grotii Libris de Jure Belli & Pacis. His accessit Appendix Dissertatiuncularum quæis nobiliores quædam Materia ad Jus Naturæ pertinentes occasione Institutionum Imperialium stricim explicantur, Giesse Hassorum Typis Henningi Mulleri, 1699. in 4.

Germanica.

Antritts-Predigt / welche auf gnädigsten Befehl und im Gegenwart des Durchleuchtigsten Fürsten und Herrn Eberhard Ludwigs / Herzogen zu Württemberg und Teck 2c. auf dem Propheten Jerem XVII v. 16. in Hochfürstl. Hof-Capell / den XIII. Augusti, 1699. gehalten und gedruckt worden / bey Paul Treuen / Stuttg. 1699. in 4.

Christliche wohlgemeynte Erinnerungen / die Unterrichtung der lieben Jugend in der Lehre von der Gottseligkeit betreffend / wornach sich so wohl Kirchen- und Schul-Lehrer / als auch fromme Eltern / Herren und Meister zu prüfen haben / Stuttgart / druckts und verlegts Melchior Gerhardt Lorbeer / Anno 1700. in 8.

Andächtiger Herzens-Klang in dem innersten Heiligthum Gottes einer glaubigen Seele mit Psalmen / Lob-Gesängen und geistl. Liedern angestimmt / oder neuzusammengesenes vollständig: Württembergisches Gesang-Buch / darinn über 700. alte und neue Lieder enthalten / allen Gott-liebenden Seelen zu andächtigem Gebrauch in 4. Theilen

eingerheilt / samt einem Anhang der vornehmsten Glaubens- und Lebens-Regeln/ wie auch etliche Gebette / Stuttgardt/ bey Paul Treuen/ 1700. in 8. 1705. in 12.

Kurze Anleitung und wohlgemeynte Vorschläge/ wie es mit einer nützlich- und erbau-lichen Predigt- Art anzugreifen / und die vorscheinende Mängel zu verbessern. *Loco appendicis* an Vidembachs *Manuale* beygedruckt / Stuttgardt / bey Christian Gottlieb Kößlin/ 1701. in 8.

Drey absonderliche Bußpr. Stuttg. 1701. in 8.
Gottgeheiliger Christen Ritterschafft und Helden-Kampff zu letzten Ehren des Durchleuchtigsten Fürsten und Herrn/ Herrn Ferdinand Wilhelmen / Herzogen zu Würtemberg und Teck etc. (Neuenstädtischer Linie,) als derselbe den 12. Septembris, 1701. in der Hoch-Fürstl. Grufft zu Neuenstatt / mit Fürstl. Ceremonien begesetzt wurde / den 13. ejusdem in Beyseyn hoher Leyd. Trageden/ auß 1. *Timoth. II. v. 3. 4. 5.* erklärt/ Stuttgardt/ 1701. in fol.

Der kleine Catechismus Lutheri/ denen welche von Anfang daran gewöhnet worden / zum Nutzen und Belieben mit einigen nöthigsten Frag-Stücken und Zeugnissen / der Heil. Schrift erweitert und erläutert/ samt einer furläuffigen Anzeige / wie ein einfältiger Christ die Folge und Zusammenhang der Glaubens-Lehren zu fassen habe/ Stuttgardt/ bey Paul Treuen/ 1701. in 8.

Bibli:

Biblisches Schatz- / Kästlein / oder vollständi-
ges Spruch-Buch / die edelsten Kern Sprü-
che zum wahren Glauben / Göttlichen Wan-
del und kräftigen Trost im Leben und Ster-
ben gehörig zum Nutzen der Schul-Ju-
gend. In VII. Theil / Stuttgart / bey
Paul Treuen / 1701. in 8.

Christliche Predigt von geistl. Anfechtungen/
bey Gelegenheit eines betrübten und be-
dencklichen Falles. Andern zur Witzigung/
Unterricht und Trost / in Hoch-Fürstl. Ca-
pell gehalten / auß 1. Cor. X. v. 12. 13. Stutt-
gardt / 1702. in 8.

Schriftmäßiger Unterricht an die Gemeinde
Gottes / wie man so wohl die Schwehr-
muth und tieffe Traurigkeit der Glaubigen/
als auch und fürnemlich die öftters mit ein-
geflochtene hohe und geistl. Anfechtungen/
deroselben klüglich und ohne Verletzung der
Liebe beurtheilen solle / samt einer fürgängi-
gen kurzen Anleitung / wie mit solchen Per-
sohnen umzugehen / Stuttgart. 1702. in 8.

Passions- Spiegel / oder zwölf andächtige
Betrachtungen / über so viel merckwürdige
Umstände des blutigen Leydens und Ster-
bens Jesu Christi unsers Herrn / deren
jede mit drey Pieder begleitet / daraufhin die
von den Heil. Evangelisten beschriebene Ley-
dens- Geschicht an- und eingeführt. Sol-
che auch mit etlichen der Gottes- gelehrtten
Anmerkungen erläutert wird / Stuttg.
Verz

Verlegt Augustus Meßler; druckt Paul
Treu/ 1702. in 8.

Das Neue Testament unsers Herrn und Hey-
lands Jesu Christi / nach der Übersetzung
des seel. Herrn D. Martin Luthers mit auß-
führlichen *Summarien* / richtigen *Concordan-*
zen / nöthigen Auflegungen der schweresten
Stellen / auß gedachten D. Lutheri Hand-
Glossen und anderer bewährter Lehrer An-
merkungen genommen / nicht weniger mit
Schrift und Capitel . mäßigen Nutz . An-
wendungen reichlich versehen / und nach den
besten Exemplarien von vielen eingeschliche-
nen Fehlern sorgfältig corrigirt und gebes-
sert / Stuttgart / bey Christian Gottlieb
Hößlin/ 1704. in 8.

Biblia, das ist / die ganze Heil. Schrift Alten
und Neuen Testaments / nach der Überset-
zung D. M. Lutheri, mit pündlichen *Summa-*
rien / sehr vielen *Parallelen* / weitläuffigen
Vorreden / neu . verfertigten Land . Cartens
kurzer Zeit - Rechnung und *Harmoni* der E-
vangelisten / Erklärung vieler unbekannter
Teutschen Wörter / samt andern dienlichen
Zugehörden außs neue und zur Gnüge ver-
sehen / und mit saubern Kupffern / fürnehm-
lich einem Abriß der Stadt Jerusalem und
der fürnehmsten H. iligthümer des Leviti-
schen Gottes . Dienstes gezieret / auch nach
dem Grund - Text und den bewährtesten so
wohl alt . als neuen Exemplarien außs fleißig-
ste revidirt / und von einer grossen Menge
eins

eingeriffener Fehler befreuet: Samt einer Vorrede des Hoch-Fürstl. Consistorii, Stuttgart/ bey Paul Creuen/ 1704. in groß 8.

CHRISTOPHORUS REUCHLIN- *Nat. 1660.*
 NUS, SS. Theologiæ Doctor, ac *Cl. 1700.*
 Professor. in Academia Tubingensi Publ. *Ob. 1707.*
 Ordinarius, Ecclesiæ Decanus, & illustris
 Stipendii Theologici Superattendens, Patrem na-
 ctus est Tubingæ, Anno MDCLX. ipso illo anni-
 versario die Sacro, quem pia antiquitas, Jubilate, ap-
 pellavit, Civem quondam Universitatis Davidem
 Reuchlinum, matremque spectatæ virtutis foemin-
 nam, Annam Elisabetham, cognomento paterno
 Kleiniam: Avum verò habuit M. Leonhardum
 Reuchlinum, Argentorati ad D. Thomæ Diaconum,
 ejusdemque nominis Proavum Pastorem
 Gersthemensem: tùm in majoribus numeravit Ab-
 avum Antonium, Hebræarum literarum in Acade-
 mia Argentoratenfi Professore, & in Templo,
 quod vocant, Prædicatorum, Diaconum, Atavum-
 que Dionysium, magni quondam Viri, Johannis
 Capnionis, quem memorabili admodum Apotheosi
 celebravit Erasmus, fratrem Germanum, & B. Lu-
 theri amicissimum. Primam ætatulam pro eo, ac
 par erat, solícite admodum rexerunt ac curarunt
 optimi parentes, & pater imprimis egregiam pueri
 indolem privatis Præceptoribus ad exemplum insti-
 tutumque majorum formandam tradidit, huncque
 curæ suæ fructum mox tulit, ut jam A. MDCLXXI.
 in civitatem academicam adscriberetur, & post ja-
 cta melioris Philologiæ ac Philosophiæ fundamenta
 Anno

Anno MDCLXXIIX. inter octo ac triginta Magisterii Philosophici Candidatos septimum obtineret locum. His adjumentis doctrinæ solidioris cum non ad vanitatem, sed agendam vitam utendum sibi judicaret, illustre ingenium altioribus studiis dedit, & Philosophiam non populare artificium, nec ostentationi paratum, nec in verbis, sed in rebus esse, tum animum formare & fabricare, quin & vitam disponere, atque actiones regere, existimavit. Erant autem in eo plurimæ literæ, nec eæ vulgares, sed interiores quædam & reconditæ, quibus præsidii præmunitus ad diviniorem disciplinam, Theologiam, sese contulit, primaque sanctioris illius studii tirocinia hic Tubingæ, ductu celeberrimorum tunc temporis Theologorum, Joh. Adami Osiandri, Academiæ Cancellarii, & Georgii Henrici Kellerei, deposuit. Inde Anno MDCLXXIX. ulteriorem ingenii cultricem sibi delegit illustrem Levcorem, ibique de novo eloquentiam studiaque liberalia non magis cupide, quam laboriosissimè, discendo docendoque, exercuit. Historiam utramque didicit sub magistro excellentissimo, Conrado Samuele Schurzfleischio: Philologiæ Græcæ Præceptorem habuit non pœnitendum Balthasarem Stolbergium, qui in eo literarum genere cum primis excelebat: Orientis vero linguas & Eloquentiæ Sacræ rationem à Celeberrimo Theodoro Dassovio, nunc in Academia Kilonisi Theol. Professore meritissimo, accepit. Ita verò sub clarissimis magistris optimas artes edoctus, non jam satis habuit discere, sed docendo quoque vires ingenii periclitari non dubitavit, sicque se docendi muneri maturè præparavit. Hinc

ex

ex eo
quos
Anno
privat
varia
DEL
rali,
co,
in ro
versu
titer
tio,
audi
vium
Que
Frid
ram
tūm
tum
rand
hæc
MD
qua
pote
doc
redi
non
pub
dro
gus
enu
diss

ex eo tempore, quo in Magistrorum docentium, quos (Philosophiæ Adjunctos vocant) numerum Anno MDCLXXXI. fuit receptus, præter scholas privatas, ex omnibus probè disciplinarum partibus, varia, eaque selectiora argumenta, DE Scientia DEI, Æternitate Essentiarum, Notitia DEI Naturali, Omnipræsèntia DEI, Artificio Jacobi Magico, Diluvio Mosaico, Dubitatione Cartesiana, &c. in materiam publicè disputandi proposuit, & adversus contradicentes in cathedra sæpius pulchrè fortiterq; stetit. Non minus autem eodem temporis spatio, quo Virebergæ versatus est, Theologos adiit audivitque summos, Abrahamum nempe Calovium, Johannem Meisnerum, Johann. Andream Quenstedium, Johann. Deutschmannum, & Johann. Fridericum Mayerum, quibus merito suo annumeramus incomparabilem, Michaëlem Waltherum, tùm quidem adhuc Philosophum, & Mathematicum Professore, postea verò Quenstedii in Venerando Theologorum ordine Successorem. Post hæc, integro in Saxoniam exacto sexennio, Anno MDCXXCV. in patriam reverti constituit, quam agrè admodum à Præceptoribus dimissus, utpote qui rariores ingenii dotes demirati publicum ei docendi munus propediem erant delegaturi. Cum rediisset in urbem suam natalem atque Academiam, non modò privatas scholas aperuit, sed & ipse in publicum prodiit, Præsidesque B. Cancellario Osianandro, non modò de Ministerio Ecclesiastico ad August. Confessionis Artic. V. scitè perquam atque enucleatè disputavit, verùm etiam conscriptam à se dissertationem de Arianismo alio conflictu publico ad-

adversus oppugnantes masculè defendit. Quo factum est, ut in dies quoque inter nos magis illustraretur, & primus tandem gradus capeffendorum munerum sacrorum, quæ gessit diversa, Anno MDCXXCIX. hic ei obtingeret, ut Serenissimo tunc temporis hujus Ducatus Administratori, Domino Friderico Carolo à concionibus castrensibus & confessionibus sacris per integrum triennium esse juberetur, ita tamen, ut interim sequente Anno MDCXC. ad D. Leonhardi ædem Stuttgardiæ Diaconus etiam ritè inauguraretur, thorique sociam sibi ascisceret Virginem, Eleonoram Sibyllam, Viri nobilissimi atque Amplissimi, Dñ Joh Danielis Hechleri, in Aula Serenissimorum Principum Wirtembergicorum Oelsnensium Stabuli Magistri, nec non probatissimæ Matronæ, Dñ. Eleonoræ Sibyllæ, cognomento paterno, Le Comte, filiam lectissimam: ex qua liberos suscepit quatuor, unicum nempe filiolum, præmaturo obitu ereptum, tresque filiolas, quarum natu minimam paulò ante suum obitum amisit, acerbissimeq; ad extremum usque habitum luxit, reliquas verò duas, elegantioris formæ morisque puellas, Eleonoram & Elisabetham Dorotheam, superstites sibi vidit. Post biennium Anno, videlicet MDCXCII. Ecclesiæ ibidem Collegiæ Ecclesiastes Vespertinus atque illustris Gymnasiai Stuttgardiani, Professor constitutus est, & in utroque munere talem se gessit, ut facillè omnium favorem atque amorem promereretur, ac denique ob dexteritatem, industriam, fidem, pietatem, atque doctrinæ excellentiam dignus haberetur, qui in lucem Academicam proveheretur. Quare Patribus Academiæ sub finem

mem
tus,
foris
rise
nuic
The
Den
sch
per
eâq
DE
fit.
sole
bat
mu
ci f
me
nic
tur
qu
ru
ita
ut
ne
no
pe
di
ve
fa
p
m
d

mem Anni MDCXCIX. à superioribus commenda-
tus, solennibus eorundem suffragiis munus Profes-
soris Theologi Ordinarii, cui more antiquo Pasto-
ris etiam Ecclesiæ functio conjuncta esse solet, obti-
nuit, sequenti tamen demùm anno adiit, simulque
Theologiæ Doctor ritu solenni renunciatus fuit.
Denique Anno MDCCV. à discessu Excell. D. Fört-
schii in Illustrem Salanam, Ecclesiæ Decanus & Su-
perattendens in illustri Stipendio est declaratus, in
eâque Statione adhuc mansit, dum Imperatoris sui,
DEI præpotentis jussu, de vitæ simul statione deces-
sit. Quâ fide autem, candore ac dexteritate, quâ
solertia & prudentia, quâ imprimis singulari polle-
bat, quo pietatis atque doctrinæ cœlestis ardore, has
munerum diversas obierit atque administraverit, di-
ci satis haud potest: Inprimis verò illud dicendi fla-
men, aut fulmen singulare orationem ac vim divi-
norem, perfectumque eloquentiæ decus admirabi-
tur, quoad vivet, universa auditorum concio; at
qui propius familiariusque Virum optimum nove-
runt, magis mirantur, hominem eloquentissimum,
ita verborum in privata consuetudine parcum fuisse,
ut eloquentia ipsius nunquam in loquentiam dege-
neraverit. Rerum pondera verborum ponderibus
novit rependere, & de cætero idem in loco ac tem-
pore loqui & tacere quoque didicit, atque in quoti-
diano nihilosecius vitæ usu nemini gravis, omnibus
vero gratus acceptusque extitit, eundemque vitæ
sanctioris tenorem constanter tenuit. Hactenus
programma Universitatis Tubingensis. Sunt ta-
men, quibus conventus pietatis, ut vocant, quos-
domi instituebat privatos, in eo displicuere. Ce-
terum

dd

terum

terum, cum à tribus inde annis perpetuis ferè capitis doloribus & invaletudine laborasset, vehementiorem quandam, eumque apoplecticum impetum jam D. XII. Martii, intra septimam & octavam vespertinam sustinuit: aliquot tamen post diebus meliuscule habere cœpit, & valetudinem confirmare visus est. Enimverò cum hostes Galli lineis, quas vocant, superatis, Patriam invaderent, illum diem, septimamque horam, quem numerum, per illos dies fulmen de cœlo missum in ipso publico signaverat horologio, adedò fatalem habuit, ut post habitam orationem sacram funebrem, de vero nostro inter patriæ calamitates ad DEUM perfugio, apoplexia denuò corripereetur, & integra licet mente, omni tamen linguæ ulu amisso, in alterum usque diem, inter motus spasmodicos luctaretur, donec post secundam pomeridianam inter preces amantissimi conjunctissimique Collegæ, D. Andr. Adami Hochstetteri, placidè expiraret. d. 11. Junii, Anno 1707. ætat. 47. posttridie, nempe, Feriâ II. Pentecostes sepultus. Defunctum pro Concione ex Esaiæ LVII. v. 1. 2. laudavit idem D. A. A. Hochstetterus, Theol. Prof. Publ.

Scripta.

Disputatio de Scientiâ Dei, Witebergæ, Anno 1687.
in 4.

De Æternitate Essentiarum, Ibid. 1687.

De Notitiâ Dei Naturali, Ibid. 1687. 4.

De Omnipræsentiâ Dei, Ibid. 1688. 4.

De

De Artificio Jacobi Magico, Witebergæ, Anno 1688.
in 4.

De Diluvio Mosaico, Ibidem.

De Dubitatione Cartesiana. Ibidem, 1688. 4.

Dissertatio de Arianismo, Tubingæ, 1687. in 4.

Breves lineæ Arianismi, Tubingæ, 1688. in 4.

De Fundamento Fidei ex 1. Cor. III. v. 10-15. Inaugu-
ralis Bz. M. Christ Eberhardo Weismanno, Tubin-
gæ, 1700. in 4.

De Novâ Creatione, Ibid. 1700. 4.

De Evangelio, Ibid. 1700.

De Officio Christi Prophetico, Ib. 1700. 4.

De Natura fidei Justificantis, ex Joh. C. I. v. 12. Bz.
Vito Friderico Weibenmajero, Tubingæ, Literis
Joh. Conrad. Eitelii, 1701. in 4.

De Dignitate Christianorum ad 1. Petr. II. v. 9. Bz. Da-
niele Wielando, Tubingæ, 1705. in 4.

Vid. Novæ Literar. Hamburg. ad Annum 1707. pag.
m. 122.

Dissertatio prima Collegii Biblici ad methodum Schmi-
dianam adornandi, de Theologiâ Bz. Jo. Isaaco
Andlero Bebenhusano, Ibid. 1706. 4.

Vid. Ibid. p. 124.

Germanica.

Christliche Traur- und Leichpredigt / auß 7.
Vers. des 27. Ps. über dem Hochseel. Ab-
leiben des Durchleuchtigsten Fürsten und
Herrn / Herrn Friderich Carl / Admini-
stratoris in Württemberg / 2c. Stuttg. An.
1698. in fol,

dd 2

Buß

Buß-Predigt über Ps. LXXXV. v. 1.-8. am all-
gemeinen Buß - Bett - und Fast - Tag
d. 23. Octobr. 1692. in der Stifts - Kirchen
Abends gehalten / Stuttgart / Anno 1692.
in 4.

Stuttgardtische Ab-und Tübingische Anzugs-
Predigt. Die erste auß Actor. C. 20. v. 32.
in der Stifts-Kirchen / den letzten Decembr.
1699. gehalten. Die andere am Sonntag
Septuagesime zu Tübingen / auß 1. Tim. IV. 16.
Stuttg. 1700. 4.

Abbildung des falschen Pharisäischen und
wahren thätigen Christenthums / oder auß-
erlesene Predigten / über unterschiedliche
Evangelische Texte / Tübingen / bey Joh.
Georg Cotta / An. 1705. 1708. in 4.

Anhang zweyer Redor-Predigten / auß 1. Petr. II.
17. von Evangelischen Universitäten ; und
Ps. CXI 10. 11. von dem rechten Methodo stu-
diorum.

Anderer Anhang einer Leich-Predigt / bey dem
traurigen Fall zweyer vom Wetter erschla-
genen Studiosorum Theologiae, auß Luc. XII. 35-
40. Anno 1704. gehalten. Ibid.

Leichpredigt über Herrn Joh. Georg Soltern/
Universitäts-Syndicum, nicht gar 24. Stund
vor des Authoris Tod gehalten / auß Ps. IV.
v. 9. Ibid.

Nat. 1633. JOHANNES BARTHOLOMÆUS
Cl. 1700. HAAGE, Celsissimi Wirtembergiæ
Ob. 1709. Principis Consiliarius, Generalis Superin-
tendens

tend
dinu
hum
Wir
Au p
rust
pust
pit,
præ
quo
fam
& A
itaq
sylv
strik
peri
invo
not
mar
spe
om
lo a
mer
mer
re c
tion
vit
Th
cre
fio
run

rendens & Abbas Monasterii Adelbergensis, Ordinum Provincialium Secretioris delectus Adleffor, humanæ vitæ theatrum ingressus est Gussenstadii, Wirtembergicæ ditionis in Heidenheimensi districtu pago d. 6. Augusti, Anno 1633. parentibus etsi rusticis, honestis tamen, à quibus lavacro baptismi primum traditus Bartholomæi nomen accepit. Amisso autem propè Nerolingam Anno 1634. prælio & infusis in Ducatum, velut cataclysmo quodam, Cæsareanorum copiis, peste, bello, fame miserum in modum desolata fuit patria, quibus & A. 1636. parentes nostratis occubuerunt. Infantem itaque nondum trimum soror 16. annorum puella in sylvis & antris circumtulit errabunda, herbis sylvestribus, urticis & radicibus sustentatum, donec peritura fame amicorum consilio puellum pulvinari involutum in longo sedili, quod Ulmæ ante orphanotrophium, sive Xenodochium eo fine cernitur, manè exponeret. Repertum à portitore suscepit Inspector Nosocomii, cumque de baptismo illius nil omnino constaret, M. Balthasar Gockelius puerulo alterâ vice aquis lustralibus asperso, Johannis nomen superaddidit, de quo casu celeberrimus Ulmensium Antistes D. Conradus Dietericus peculiare consilium de Infante reperto, de cujus baptizatiōe dubitaretur: Num baptizandus esset? formavit affirmativè pronuncians, ex fundamento regulæ Theologicæ: Non potest dici iteratum, quod non creditur esse factum. (a) Facta est hæc altera aspersio d. 3. Maji, Anno 1636. Postea ex puerperarum hypocausto in majus conclave translatus, Rosina

dd 3

sina

(a) In den Kern-hafften Consiliis Theologicis p. 257.

sina Hämmerlina commater aliquamdiu in curâ habuit; cum verò nocturno tempore leniores ibi grassarentur, Matrem epilepticorum, qui peculiari æde habitant, exoravit, ut infantis curam gereret tamdiu, usque dum larvæ illæ Satanicæ cessarent.

Erat illa Barbara Eckhardi, Virgo 50. annorum quæ multos annos epileptico morbo afflictâ tandem absque externis remediis convaluit; eaque velut Thermutis aliqua Mosen hunc ex calamitatum Nilo ereptum per omnem vitam materno amore complexa tenerrimè fovit, ita ut sexennem Scholæ immitteret Teutonicæ & mox elapso anno, Latinæ, sed in vanum latrante Lycisca, h. e. renitentibus incassum quàm plurimis. Ita per Classes primam quidem usque ad septimam ascendens ob indolis præstantiam jam tùm patriciis, aliisque mercatorum filiis prælatus est, alterâque vice in Festo Scholastico, quod Ulmæ feriâ Paschatos alterâ solet celebrari, in specimen eorum, quæ docentur, annum pensum in præsentia Venerandi Ministerii omniumque Scholarum cum laude recitavit; solennî nummo donatus, cui Patrona amictum cum libris, didactro, aliisque necessariis, suomet victui detrahens, subministravit, aliis quoque beneficiis, quæ largiter erogare solet pauperibus nobilissima Imperii Civitas Ulmenfis, tum ex consuetâ partis collectione, tùm ex Musicâ gaudenti. Quæ benefacta per omnem vitam deprædicare solitus, Dei benedictionem sæpenumerò Ulmensium Civitati ad precatus est. Eodem tempore etiam Informatione privatâ subsidia conquisivit. Ignotis autem etiam-

num

hūm p
Annu
propè
& rep
Inde a
riam
deince
filium
bergia
dium
bus li
Recto
denm
instru
Julie
re &
coop
ficum
dio d
câ de
vo in
Patro
studi
tici
Anno
Reut
ret,
men
mino
thed
ulter
petit

hum parentibus Joh. Fundii nomen adscivit, usq; ad Annum 1646. quo frater major natus, Eglosheimii propè fortalitium Asperg incolæ, quæsitumpuerum & repertum idoneis documentis suæ sanguini asseruit. Inde abjecto cognomine ad perpetuam rei memoriam Johannis Bartholomæi nomen retinuit. Pace deinceps Germanicæ redonatâ pii doctique Viri consilium ei dederunt, ut Principi Eberhardo, Wirtembergiæ Duci, supplex factus receptionem in Stipendium Tubingense peteret, quo fine testimonialibus literis à Cunrado Merckio, Gymnasii Ulmenfis Rectore & commendatitiis à M. Christophoro Lindenmajero, Heidenheimensium Superattendente instructus Stuttgartiam se contulit An. 1650. d. 13. Julii examinatus à M. Oswaldo, Pædagogii Conrectore & mox in Seminarium Theologicum Tubingæ cooptatus fuit, ubi Johannis Geilfusii collegium physicum privatum frequentavit, habitâq; sub ejus præsidio disputatione tum physicâ, de elementis, tum Ethicâ de Mansuetudine utriusq; laureæ honoribus, octavo inter 18. Candidatos loco redimitus est, sumtus Patronâ sæpius laudatâ suppeditante. Theologiæ studium exorsus in Theticis, Polemicis & Homileticis usque adeo egregiè profecit, ut non solum Anno 1652. d. 19. Aprilis feriâ Paschatos secundâ Reuthenæ Ulmenfis ditionis pago concionem haberet, verum etiam Anno 1652. d. 1. Julii, ad examen citatus Stuttgartiæ concionaretur, ubi à Domino M. Joh. Joachimo Schülino, Antistite Cathedrali, nomine Consistorii Ducalis stimulos ad ulteriorem diligentiam accepit, quò paulò post repetitioni admoveri posset, quam verò, sumtibus quippe

1651

quippe idoneis destitutus, per Patronum suum M. Christophorum Lindenmajerum submittere deprecatus est. Mense Decembri Anno 1652, ad Parochiam, Wangen, Dioceseos Göppingensis vocatus Fauern-
daviensem simul administravit non sine periculo
aquarum, Ludimagistrum quoque agere coactus
propter tenuitatem salarii. Quadriennio fere ex-
acto Kohlbergam in Alpibus promotus 12. annis
Ecclesiae inservit. Inde Pfullingam, oppidulum,
profectus, Uracensis Collegii Praesidium in conven-
tibus polemicis cum officio Camerariatus in Capi-
tulo Reutlingensi gessit. Anno 1677. d. 20. Febr.
Superattendens Specialis & Pastor Blabyrensis decla-
ratus est. Anno 1681. d. 13. Martii, Stuttgartiam
cum aliis evocatus habitare Concione Ecclesiastes Au-
licus & Adessor Consistorii constitutus, undecim
annis tanto muneri praefuit. Cum vero appropin-
quante senio languescere coepissent vires, Abbatiam
Adelbergensem precibus obtinuit cum annexa Su-
perattendens Generalis dignitate Anno 1692. so-
lenni sacramento in Sanctiori Principis Consilio ad-
strictus, quam Anno 1694. d. 3. Decembris Electio
in Senatum Ordinum Provincialium Ampliorem,
& Anno 1699. d. 16. Julii, in Arciorem, est inse-
cuta. Conjugium inivit primam vice cum Elisabetha
Civis & Pistorum Tribuni Tubingensis filia Anno
1653. d. 9. Maji, quae 7. liberorum parentem fecit.
Alteram vice cum Virgine Elisabetha Barbara, Do-
mini M. Joh. Martini Laiblini gnata, Anno 1666.
quacum 10. filios unamque filiam procreavit, ho-
dienum cum 3. fratribus superstitem. Unus est filiis
optimae spei juvenis, mihiq; dum viveret, ami-
cissimus,

cissim
vicer
prae
merc
prae
grat
tur,
quis
nus
egi
à m
ria.
affin
to h
ven
cles
dim
favo
rem
ber
per
bus
ser
etia
diu
ste
cu
no
do
ge
fac
ra

cissimus, Theologiae Cultor jamdum suggestui in vicem Patris adhibitus ingenti parentum dolore prematurè obiit. Caterùm elogia Viri heic exprimere nostrum non est. Noluit quippe multis de- prædicari addito apophthegmate: Peccator sum, gratiâ divinâ indignus. Cum in aulam adscisceretur, lapidem testimonii erexit hisce verbis: Domine quis sum? & quæ est Domus mea? quod me hæc- nus extulisti. Quicquid sum & quæ unquam per- egi in officio meo, tuedidisti, nec est, quod non à manu tuâ acceperim. Tuo nomini sit laus & glo- ria. Id tamen ex vero cum Domino Parentatore affirmare possumus, fuisse virum nullatenus in tan- to honore tumidum aut elatum, sed candidum, gra- vem, cordatum, & humanum, Ministrorum Ec- clesiæ Scholarumque Patronum, qui tristem ab se dimitteret neminem. Gratulamur nobis de Viri favore, quem, cum Adelbergæ vices Pastoris age- rem, luculenter testatum fecit. Sit memoria ejus in benedictione tantò majori, quod orthodoxiæ sem- per & ubique fuit tenax & ingenia novis dogmati- bus prurientia fortiter repressit, taciturnus alioqui & sermonum parvus, consilia secretioris momenti etiam erga intimos premens. Senio confectus stu- dium veræ εὐθανασίας dispositione suæ o- stendit, vocatis ad se filiis & nepotibus, quibus cum præterito autumno sacras Adelbergensis Cœ- nobii ædes, publico processu ingressus, M. Go- dofredo filio, in solatium Patris, Pastorem ibi a- genti in mandatis dedit, ut præambuli loco bene- facta Dei, quæ in ipsum contulerit, commemo- raret, ultimumque suo nomine auditoribus Vale diceret,

diceret. Ita non tam marasmo senili, quam podagricis doloribus sensim exhaustus placidè obdormi-
v t in Domino d. 11. Junii, à meridie Anno 1709.
ætatis 76. bimestri ferè minor. Ministerii 57. Con-
cionem funebrem, quam ipse composuerat, è sug-
gestu recitavit Dominus M. Wolfgangus Ludo-
vicus Lieschinus, Göppingensium Superattendens
Specialis ex Ps. 139. v. 14. repræsentans: Den auß
dem Wasser gezogenen Mosen / oder danckba-
re Betrachtung der wundersamen Werke
Gottes. Subnexâ vernaculâ parentatione. Car-
minibus Præsulem post tata venerati sunt varii. Ef-
figiem ex vivo sculpsit Bernhardus Vogel, Aug.
Vindel, cui epigramma subjecit gener Joh. Georgius
Hauptius:

So sah Herr HAUGE auß! diß Bild
ihn in dem Leben
Wahrhaftig præsentirt / wie war doch
das umgeben
Mit Glauben / Gottesfurcht / Auf-
richtigkeit und Lieb
Der still-beredte Mund all Heuche-
len abtrieb.

EPICE DIA.

*U*lm sonat horrifcæ Sors heu ! miseranda pro-
cellis,
Nosque omnes circum stant timor atque MINÆ.

Tu

Tu felix nimium, turbis qui excedis, HAGENI,
 Linquis & hos strepitus anxiososque metus.
 Tu nunc arumnis & carcere liber ab omni
 Ocia cum Superis non peritura capis;
 Aurea pax ubi nunc curas compensat amaras,
 Dignaque pro meritis munera latus habes.
 Ossa cubant tumulis tranquillâ pace quietis,
 Nominis at Patrio vivet in orbe DECUS.
 At tu summe DEUS! custos mitissime gentis
 O Arx, ô Patria portus & aura sacra.
 Audi vota Parens, audi Sanctissime, nostra
 Æthereæ referans claustra verenda Domus.
 Tu mentem reliquisque piam, Tu nescia frangi
 Pectora, Vidricem Tu simul adfer opem.
 Prestantes Virtute Viros nunc suffice rursus
 Pro Patriâ cupidos fortia ferre sua.

Honori novissimo desideratis,
 Collegæ
 F.

Statuum Provincialium Ducatus
 Wirtemb. Senatus.

* * *
 Quem puerum fecit Deus orbum utroque
 Parente
 Conscriptis Patriæ est redditus ille PATER. *
 HAAGIUS in teneris duplici de fonte levatus **
 Ærumnæ } vires sustulit inde novas.
 Baptismi }

ee 2

Ut,

• Præsul.

** Bartholomæus,

Ut, quem dira fames herbis pascebat amaris, **

Christicolas vivo pane cibaret oves.

Et miserum miserans quem virgo exceperat, Aula

Cum magno ereptum MOSE teneret ovans.

Nomine mutato bis tinctus; bisque repertus ***

E DUMO patriam repperit ille DOMUM.

Ua manes optimi Senis generatur

Author

L. M. F.

Scripta.

Rürke Sermon, als die Durchleuchtigste Prinzessin / Eleonora Dorothea / deß Durchl. Fürsten und Herrn / Herrn Wilhelm Ludwigs Herzogs zu Wirtemberg und Teck 2c. Und der auch Durchl. Fürstin und Frauen / Magdalenä Sibyllä / Herzogen zu Wirtemberg 2c. erstgebohrne Princessin / der Hochfürstl. Brufft zu Stuttg. beygesehet worden / d. 31. Maji, Anno 1683. in der Stifft. Kirchen Nachts. Stuttgardt / bey Joh. Weyrich Kößlin / 1683. in folio.

Trauer Sermon, von Preiß-würdigen Helden / als deß Durchleuchtigsten Fürsten und Herrn / Herrn Georg Friderichs / Herzogen zu Wirtemberg. 2c. dero Römisch. Kayß. Majest. General - Wachtmeisters und Obrißten zu Fuß. 2c. vor Eschau in Ober. Ungarn Todes. verblichene Fürstliche Körper in die Fürstl. Brufft zu Stuttgardt / Anno 1686. d. 11.

** 2. Reg. IV. v. 39. seqq.

*** Fund. Haage.

2. 11. Januarii, mit ungemeinem Fürstlich und
Heldengeziemenden Pomp beygesetzt wor-
de / in hoher und Volck-reicher Versamm-
lung vor dem Altar in der Stifts-Kirchen
Nachts auf 11. abgelegt / Stuttgart / bey
Joh. Wenrich Köflins Wittib / 1686. in fol.
Christl. Traur- und Leich-Predigt / über dem
unverhofft. doch seeligen Ableiben des Durch-
leuchtigsten Fürsten / Herrn Georg Fri-
drichs zu Württemberg / 2c. in der Hochfürstl.
Capell zu einer Vorbereitung gehalten / auß
dem 2. Buch der Chronica Cap. 35. v. 23. 24.
Stuttgart / 1686. in folio.

Traur-Sermon, als der Durchl. Fürst und
Herr / Herr Carl Maximilian, Herzog zu
Württemberg und Teck. 2c. so zu Baihingen
an der Enz / d. 9. Jan. 1689. seelig verschie-
den / d. 7. Febr. darauf in die Fürstl. Gruft zu
Stuttgart beygesetzt worden / gehalten im
Jahr 1689. in fol.

Menschen-Blum in einer kurzen Sermon, bey
der Fürstl. Beysetzung der aufgehend / blü-
hend / und bald verwelckender Durchleuch-
tigsten Prinzessin Dorothea Charlotta / des
Durchleuchtigsten Fürsten und Herrn Fri-
derich Carls / Herzogs zu Württemberg / 2c.
Prinzessin Tochter / bey der Hoch-Fürstl.
Beysetzung d. 22. Martii, Nachts gehalten /
Stuttgart / 1687. in fol.

Der auß dem Wasser gezogene Moses / auß dem
139. Ps. v. 14. oder dessen eigene Leichpredigt /
Züb. bey Joh. Conrad Reiß / 1709. in 4.

es
Aula
ans.

M.
atur

rin
echl.
Jud
t. 2c.
nen/
für
der
get
fft.
oh.

en/
nd
30-
pf-
ri-
n-
in
6.
1.